

Nyheter

Klimaavtalen utfordrer fiskeflåtens energieffektivitet	📍 Kystmagasinet	29.02.2016 08:42	4
Starter vinterfisket med jakt etter hyse	📄 Fiskeribladet Fiskaren	29.02.2016	8
Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn	📄 Nordlys	29.02.2016	10
Fiskeriministerens mørke makter	📍 Bergensavisen Pluss	28.02.2016 21:54	12
Fiskeriministerens «mørke makter»	📄 Bergensavisen	28.02.2016	14
KrF ønsker et bredt flertall	📄 Vesteraalens Avis	27.02.2016	16
Levendelagringen godt i gang	📄 Fiskeribladet Fiskaren	26.02.2016	18
Billigst å fjerne drivstoffsubsidiene	📄 Fiskeribladet Fiskaren	26.02.2016	20
- Ikke bare Norway Seafoods som sliter	📍 Fiskeribladet Fiskaren - Login	25.02.2016 21:30	21
Torskehotell vil telle fisk	📍 Intrafish	25.02.2016 05:21	23
Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn	📄 Lofotposten	25.02.2016	24
Høyt spill i nord Lys i mørket med Per Sandberg?	📄 Fiskeribladet Fiskaren	24.02.2016	26
Framtidens fiskerier	📄 Fiskeribladet Fiskaren	24.02.2016	28
Torskehotell vil telle fisk	📄 Fiskeribladet Fiskaren	24.02.2016	30
Full gjennomgang av fjordlinjene	📄 Fiskeribladet Fiskaren	24.02.2016	32
Snylterne står klare Sandberg bør ta et oppgjør med seg selv	📄 Fiskeribladet Fiskaren	24.02.2016	33
Nærmer seg den optimale torskeforpakningen	📍 NTB Info	23.02.2016 15:39	36
Fiskeriminister under minstemål	📄 Bladet Vesterålen	23.02.2016	37
Det store kystranet	📄 Avis Nordland	23.02.2016	38
- Om fiskeri og rasering av fiskerisamfunn	📍 Vesterålen Online	22.02.2016 20:10	40
SV ville heller til Mehamn enn Båtsfjord: å Stortingskomiteen burde fått med seg andre syn på Sjømatmeldingen i stedet for å reke fra møte til møte med Norway Seafoods	📍 iFinnmark Pluss	22.02.2016 17:51	42
Torsk - fisken som bygde en nation	📍 Sveriges Radio P1	22.02.2016 17:44	45
- Per Sandbergs mørke motkrefter	📍 Vesterålen Online	22.02.2016 12:59	47
Svakere for Tobø Fisk i Havøysund	📄 Fiskeribladet Fiskaren	22.02.2016	48
Slik har vesterålskommuner gitt slipp på tråler-plikter	📍 Bladet Vesterålen	21.02.2016 20:03	50
Kvalitetstsjekklister for fiskere	📍 Fiskeribladet Fiskaren - Login	20.02.2016 18:11	53
Slik har Vesterålen gitt slipp på tråler-plikter	📄 Bladet Vesterålen	20.02.2016	55

Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn	📄 Bladet Vesterålen	20.02.2016	57
Her er Sandbergs tale på Skreifestivalen	📄 Fiskeribladet Fiskaren	20.02.2016 07:32	58
Ros til øksnesværingene	📄 Bladet Vesterålen	19.02.2016	61
Statsråden på Skreifestivalen: – Dere har skjønt det!	📄 Bladet Vesterålen	19.02.2016	62
Speeddatet seg til karrierekontakter	📄 Fiskeribladet Fiskaren	19.02.2016	64
Må fortelle de gode historiene	📄 Fiskeribladet Fiskaren	19.02.2016	67
Fjordlinjer på dagsordenen igjen	📄 Fiskeribladet Fiskaren - Login	18.02.2016 17:20	69
Bygger nytt hotell, men ikke for deg og meg	📄 iFinmark Pluss	18.02.2016 14:25	71
å Dere har skjønt det!	📄 Bladet Vesterålen	18.02.2016 13:14	73
Økt verdiskaping i hvitfisknæringen	📄 Nærings- og fiskeridepartementet	18.02.2016 11:02	75
Regjeringen og sjømatnæringen	📄 Troms Folkeblad	18.02.2016	78
- Møter ei fremoverlent og engasjert næring	📄 Intrafish - Login	17.02.2016 12:51	80
Hvordan vil statsråden bidra til at sjømatnæringa blir framtidsnæringa? Sjømatnæringens rammebetingelser	📄 Nærings- og fiskeridepartementet	17.02.2016 12:47	82
Fjordlinjene i søkelyset	📄 Fiskeribladet Fiskaren	17.02.2016	86
Vil sikre norsk kvalitetsfisk	📄 Nett.no	16.02.2016 18:52	88
Sjekkliste for fiskere	📄 Nofima	16.02.2016 11:15	89
Sjekkliste for fiskere	📄 MyNewsdesk	16.02.2016 10:57	91
NNN landsstyremøte	📄 Nærings- og fiskeridepartementet	15.02.2016 11:10	93
Fremtidens garantist for sjømat-industrien Kvalitetsråstoff er vårt	📄 Fiskeribladet Fiskaren	15.02.2016	97
Taper penger på dårlig hyse	📄 Fiskeribladet Fiskaren - Login	14.02.2016 20:14	99
- Det går ganske bra	📄 Andøyposten	13.02.2016	101
Bacalao-konkurs til over 60 millioner	📄 Fiskeribladet Fiskaren	12.02.2016	103
Sjark i solnedgang	📄 Dagens Næringsliv	12.02.2016	105
"Svarer ikke på utfordringene til sjømatindustrien"	📄 iTromsø	11.02.2016 10:30	107
Ny fiskeripolitikk i Nord!	📄 Lofotposten	11.02.2016	109
Trålernes plikter foreslås avvirket, men hvordan?	📄 Fiskeribladet Fiskaren - Login	10.02.2016 18:18	111
Trålernes plikter foreslås avvirket, men hvordan?	📄 Fiskeribladet Fiskaren	10.02.2016 14:02	113
- Ny fiskeripolitikk i Nord	📄 Vesterålen Online	10.02.2016 08:53	114
STREKKER SESONGEN	📄 Lofot-Tidende	10.02.2016	116
STREKKER SESONGEN MED LEVENDELAGRING	📄 Lofot-Tidende	10.02.2016	117
Kystflåten – fremtidens garantist for industrien	📄 Bladet Vesterålen	09.02.2016	119
Sandbergs dilemma	📄 Dagens Næringsliv	09.02.2016	121
Kystflåten å fremtidens garantist for industrien	📄 Bladet Vesterålen	08.02.2016 22:00	123
- Endelig kom trålerne heim	📄 Vesterålen Online	05.02.2016 06:00	125
Vil bedre torskens aller siste reise	📄 Automatisering	05.02.2016	128
Endelig kom trålerne heim	📄 Bladet Vesterålen	04.02.2016	130
Skreijakten har gått hardt utover kysttorsken	📄 Fiskeribladet Fiskaren - Login	03.02.2016 22:45	133
Endelig kom trålerne heim	📄 Bladet Vesterålen	03.02.2016 19:30	134
Frykter lavere torskekvoter	📄 Fiskeribladet Fiskaren	03.02.2016 08:45	138
Finnmarksleiren er splittet i spørsmålet om leveringsplikten	📄 Fiskeribladet Fiskaren	03.02.2016	139
- VIL TAPPE KYSTEN FOR MILLIARDER	📄 Lofotposten	03.02.2016	140
å Vil tappe kysten for milliarder	📄 Lofotposten Pluss	02.02.2016 14:06	142
å Vi kan ikke legge ned	📄 Bladet Vesterålen	02.02.2016 12:30	144
Skeptisk til kvotebonus for elsjarker	📄 Fiskeribladet Fiskaren -	01.02.2016 21:00	148

	Login		
Verdiskaping i norsk matproduksjon	🌐 FHF	01.02.2016 12:01	150
Trål og filét i pluss	🌐 Bladet Vesterålen	01.02.2016 09:49	151
0,04 liter diesel per kg fisk	🌐 Kyst og Fjord	01.02.2016 08:32	153
Her diskuteres kvotebonus for elsjarkfiskere	📄 Fiskeribladet Fiskaren	01.02.2016	154
Ingen endringer uten at Havfisk gjør opp for seg	🌐 Fiskeribladet Fiskaren - Login	31.01.2016 17:16	157

Klimaavtalen utfordrer fiskeflåtens energieffektivitet

Kystmagasinet. 29.02.2016 08:42

Kystmagasinet 1.16: På klimatoppmøtet i Paris ble verdens land enige om en historisk klimaavtale som skal gjelde fra 2020. Avtalen vil stimulere til å gjøre alle deler av samfunnet mer energieffektive og mindre avhengig av fossilt brennstoff.

Fiskeflåten vil møte nye krav, avgifter og miljøsertifiseringer.

En tredjedel av norske fiskefartøyer har motorer som er 25 år eller eldre. 2.404 norske fiskefartøyer har i dag fremdriftsmotor som er 25 år eller eldre. Samlet har disse motorene over 348.000 hestekrefter. Den norske fiskeflåten besto ved årsskiftet av 5.793 fartøyer med fremdriftsmotorer som samlet hadde over 1,7 millioner hestekrefter.

Mange fiskefartøyer har i tillegg hjelpemotorer, og legges disse til har norsk fiskeflåte sannsynligvis over 2 millioner hestekrefter. Noen hestekrefter er mer forurensende enn andre, og ofte er det knyttet til alder på motoren hvor mye CO2 og NOx som slippes ut.

Store nye fiskefartøyer har som oftest ureaanlegg som fjerner det meste av NOx-utslippene. I tillegg er motorene moderne, samtidig som fartøyene har dieselelektriske eller andre fremdriftsløsninger som gir mer energieffektiv bruk av både hovedmotor og hjelpemotorer.

Harto er et eksempel på en ny generasjon effektive kystnotbåter. Den har moderne motor og fisker med not. Silda den leverer har et karbonfotavtrykk på under en kilo CO2 til en kilo sild. Foto Terje Engø.

Fisk har lavt karbonfotavtrykk

Fisk, og spesielt fisk som fiskes med not, har i utgangspunktet et svært lavt karbonfotavtrykk per kilo, sammenlignet med både gris, storfe, får og fjørkre. Det vil si at mengden av klimagassen CO2 som slippes ut per kilo sild som fiskes og leveres til forbruker er atskillig lavere enn for annet kjøtt. Allerede i 2009 la

SINTEF frem tall som viste at en kilo sild er en klimavinner på middagsbordene. Norsk sild som er fryst, produsert og transportert til dagligvarehyllene i Moskva står for et samlet klimagassutslipp på under en kilo CO2.

Til sammenligning står svinekjøtt for et utslipp på 4,9 til 6,4 kg CO2, og storfe fra 14,5 til 30 kg, ifølge ulike undersøkelser. I 2011 presenterte SINTEF Fiskeri og havbruk, NTNU og SIK (Instituttet for Livsmedel og Bioteknik i Sverige) et Miljøregnskap på oppdrag for forskningsfondet FHF. Analysene gjorde det for første gang mulig å sammenligne klimagassutslipp for forskjellige sjømatprodukter med hverandre, samt å sammenligne sjømat med kjøtt fra kylling, svin og storfe.

Sild er den mest utslippsvennlige fisken. For å fiske en kilo sild går det med 0,091 liter diesel. Foto Terje Engø.

Forskerne studerte det såkalte "karbonfotavtrykket" til 22 norske sjømatprodukter. Karbonfotavtrykket gir et mål på direkte og indirekte utslipp av klimagasser i forbindelse med produksjonen, noe som er et av de viktigste målene for miljøbelastning. Effektene ble målt i såkalte CO₂-ekvivalenter, en enhet for å sammenligne ulike klimagassers virkning på miljøet.

Miljøregnskapet viste at en kilo norske laksefileter som ble omsatt i Paris, medførte et utslipp på cirka 2,5 kilo CO₂-ekvivalenter. Av dette sto selve frakten stått for rundt 0,25 kilo. Fiskeslag som torsk, sei og hyse kom omtrent på samme utslippsnivå som laks. Eksempelvis leveres norsk klippfisk og saltfisk til det portugisiske markedet for under 2,3 kilo CO₂-ekvivalenter per kilo fisk. Sild og makrell skiller seg imidlertid ut med spesielt gode tall. Rundfryst sild og makrell som sendes til Moskva, innebærer et utslipp på rett under 1,0 kilo CO₂-ekvivalenter per kilo fisk.

Det svenske instituttet sitter på tilsvarende tall for andre matprodukter, og dette gjør det for første gang mulig med en direkte sammenligning. Laks og hvitfisk viser seg å ha omtrent tilsvarende klimagassutslipp som svenskprodusert kylling, men langt lavere karbonfotavtrykk enn kjøttvarer som svin (cirka 5,9 kilo) og storfe (30 kilo).

Garnfiske er ikke spesielt miljøvennlig med hensyn til CO₂-utslipp. En kilo torsk krever i snitt en kvart liter diesel.

Mulige forbedringstiltak

Hvert enkelt sjømatprodukt er fulgt gjennom hele livssyklusen frem til grossist, og miljøregnskapet viste hvilke deler av produksjonskjeden som ga størst utslipp. Dette vil variere fra produkt til produkt, og analysen tok derfor for seg forskjellige produkter av samme råstoff, for eksempel rund fisk kontra filet, og fersk kontra fryst fisk.

- Miljørapporten har en innretning som gjør den til et godt redskap for nye, målrettede miljøtiltak. Miljøhensynet er gjennomgående i mange av de

prosjekter vi utfører, og resultatene fra miljøregnskapet kan bidra til å identifisere hvor det gir best effekt å sette inn videre forsknings- og utviklingstiltak, sier direktør i FHF, Terje Flatøy.

Miljøregnskapet konstaterte at for villfanget fisk er det i de fleste tilfeller drivstoff og kjøling på fartøyene som gir størst utslipp, og det påpekes at det derfor blir viktig å videreføre arbeidet med å redusere drivstofforbruket, og erstatte eldre kjølesystemer og kjølemedier med mer miljøvennlige løsninger.

CO₂-utslipp ved ulike fiskemetoder

Fiskemetode Drivstoffforbruk (liter/kilo)* Standard avvik

Udefinert not) 0.083 0.160

Snurpenot/ringnot 0.089 0.030

Pelagisk partrål/flytetral 0.093 0.022

Pelagisk trål/flytetral 0.098 0.120

Flyteline 0.100 0.051

Snurrevad/Rundfisktrål/Flyndretrål 0.120 0.200

Dorg/harp/snik 0.140 0.140

Juksa/pilk 0.150 0.190

Andre liner 0.150 0.069

Udefinert garn 0.250 0.260

Autoline 0.310 0.120

Bunntal 0.430 0.240

*Liter drivstoff per kilo landet rund vekt

Kilde: Sintef

Moderne fremdriftsanlegg som dette er mer energieffektiv og har nærmest nullutslipp av forurensende gasser. Foto: Edmund Mongstad.

Bærekraftsertifisering

Marine Stewardship Council og Friends of Sea er de to største miljøsertifiseringsprogrammene for sjømat. Disse vurderer primært bærekraften i de enkelte fiskerier. Svenske KRAV som ble etablert allerede i 1985, og som sertifiserer alle typer økologiske produkter utviklet i 2001 en sertifiseringsstandard for vill fisk. I tillegg til at produktet må være økologisk stiller KRAV krav til matsikkerhet, dyrevelferd og miljøbelastning. Det siste har primært fokus på CO₂-utslipp (karbon fotavtrykk).

Mens klimaforhandlingene pågikk i Paris i desember, la Grønn Skattekommisjon frem sine forslag. Blant forslagene var et forslag om CO₂-avgift på kjøtt. Den forpliktende klimaavtalen som ble inngått i Paris aktualiserte dette forslaget enda mer. Men kanskje viktigere, er at de absolutt aller fleste av verdens land inngikk en bindende avtale om reduksjon i utslippene av CO₂.

Ny krav tvinger seg frem

Nye miljøkrav og avgifter vil komme. De vil også ramme fiskeflåten. Men kanskje viktigere, er at det er et tidsspørsmål før det vil utvikles standarder for CO₂-merking av fisk og andre matvarer. Neppe i form av et tall som helt nøyaktig spesifiserer utslippene i kilo CO₂ per kilo av matvaren, men kanskje i en form ikke ulik den vi ser på hvitevarer.

Nye miljøkrav, avgifter og CO₂-sertifisering vil komme. Taperne vil bli eldre fartøyer med høyt utslipp av CO₂. Utslipp av ett tonn NO_x tilsvarer 298 CO-ekvivalenter. I dag er det bare fartøyer med motorer som yter over 1000 hestekrefter som må betale NO_x-avgift, og bare disse som får støtte fra NO_x-fondet hvis de for eksempel installerer ureaanlegg for å redusere NO_x-utslippet.

Deler av fiskeflåten, spesielt de største trålerne og snurperne, har blitt fornyet de siste årene. Mer energieffektive fartøyer har tatt plassen til eldre mindre energieffektive fartøyer. Men en gjennomgang av Fiskeridirektoratets fartøyregister Kystmagasinet har foretatt, viser at det er 2.404 fiskefartøyer med fremdriftsmotor som er 25 år eller eldre.

De siste 25 år har det skjedd store teknologiske forbedringer på skipsmotorer og med hensyn til hvordan energien utnyttes mest mulig effektivt. De eldste og minste motorene finnes i første rekke bord i sjarker og kystfartøy. Men det eksisterer også en del motorer med ytelse over tusen hestekrefter. Selv om mange motorer er godt vedlikeholdt, og i en del tilfeller er blitt modernisert, er det ikke tvil om at de er mindre drivstoffvennlige enn nye motorer.

Norges kanskje mest avanserte garnbåt, Nesejenta, ble bygget i 2011 og er utstyrt med en Cummins KTA38-M1 som yter 990 hestekrefter. Strengere krav til utslipp vil følge som resultat av Parisavtalen, og da spørres det om det hjelper å bare ha 990 hester for å slippe unna NO_x-avgift. Foto Terje Engø.

Utslippsverstinger

Dette blir utfordringen norsk fiskeflåte, og ikke minst motorprodusenter og skipsdesignere må forholde seg til i fremtiden. Selv om et dramatisk fall i råoljeprisene nå gir lavere kostnader for marin diesel, er det ikke gitt at dieselpriene vil forbli lave. Det er også et tidsspørsmål før andre miljøstandarder som MSC og FOS følger etter svenske KRAV, og belønner fiske som gir lavt CO₂-utslipp per kilo fisk. Når slik merking får et visst omfang vil det være viktig for både fiskere og norsk fisk sitt omdømme, at fiskeflåtens utslippsverstinger er utfaset til fordel for mer miljøvennlige fartøyer.

Fases de eldste fartøyene og skipsmotorene ut, kan det bety at klimaavtalen som ble inngått i Paris vil bli svært verdifull for norske fiskere. Pelagisk fisk er allerede mer miljøvennlig enn noe kjøtt produsert i landbruk, mens hvitfisk og kylling representerer relativt

like utslipp.

Ny flåte med gamle motorer

De fleste deler av norsk fiskeflåte har en positiv utvikling. Men unntak finnes. Fisket etter snøkrabbe har fått flere redere til å investere i svært gamle fartøyer. Antakelig er både usikkerhet med hensyn til fremtidig regulering og fiskets utvikling medvirkende årsaker.

Krabbefartøyene, som er medlemmer i Fiskebåtredernes Forbund, har til sammen 9.310 hestekrefter fordelt på seks motorer med en snittalder på 36 år. Den eldste er om bord på krabbebåten Arctic Pioneer. Den er i år nøyaktig femti år gammel. Nyest er motoren om bord i Arctic Wolf. Den er bare 24 år. Det kan selvsagt argumenteres med at de gamle motorene er i god stand og meget driftssikre. Men med hensyn til utslipp av CO2 er de neppe like bra.

Klimaargumenter og økonomi

Det må forventes at landbruket klarer å redusere sine utslipp. Men det vil neppe være mulig for verken gris, storfe eller får å matche verken vill fisk eller oppdrettsfisk sitt lave klimautslipp. Innføres det CO2-avgift på kjøtt er det ikke usannsynlig at den også vil komme på fisk. Når så skjer, er det viktig at fiskeflåtens utslipp er lavest mulig. Det er med andre ord både klimahensyn og økonomiske hensyn som tilsier at de eldste båt motorene bør skiftes ut med nye motorer eller struktureres ut av fisket.

Alder på fremdriftsmotorer i norsk fiskeflåte

Fylke 1951 - 1970 1971 - 1990 -2015

Antall Hk totalt Antall Hk totalt Antall Hk totalt

Finnmark 10 409 409 40 068 958 200 343

Troms 12 3 328 337 55 940 799 180 434

Nordland 22 213 653 92 228 1550 380 136

N Trøndelag 0 0 63 5 990 174 35 036

S Trøndelag 3 182 81 9 266 248 52 157

Møre og Romsdal 10 509 216 40 688 623 336 601

Sogn og Fjordane 2 122 100 16 576 265 81 180

Hordaland 13 3 621 164 44 940 462 280 345

Rogaland 11 1 659 113 19 834 302 71 910

Agder 11 517 92 12 089 215 56 825

Østlandet 2 21 80 10 777 197 31 637

Totalt 96 10 581 2 308 348 396 5 793 1 706 604

Kilde: Fiskeridirektoratet

© Kystmagasinet

Se webartikkelen på <http://ret.nu/0j5fVpD8>

Starter vinterfisket med jakt etter hyse

Fiskeribladet Fiskaren. 29.02.2016. Side: 8

Hysefiske utenfor Vesterålen blir første post på programmet når helt nye «Stormfuglen» snart setter kursen mot fiskefeltet. Men først blir det høytidelig mottakelse hjemme i Hammerfest. Jon Eirik Olsen Harstad

- Vi er litt forsinket i oppstarten, og med en stor hysekvote prøver vi å få fisket litt av den først.

Deretter er planen å kombinere levendefangst av torsk og kongekrabbefiske i hjemlige farvann litt senere på våren, forteller skipper og reder Ove Nergård.

Ganske nøyaktig ti år etter at hans forrige «Stormfuglen» ble levert fra Vikna, kunne byggeverftet Viknaslipen nylig overlevere rederiet en ny utgave. Flerbruksbåten på 15 meter er godt utstyrt for flere fiskerier, og er søsterskip til «Polarstjerna» som ble overlevert til rederkolleger av Nergård i Hamnerfest i fjor sommer.

Kompetanse

Finmarkingene er med andre ord tilfreds med kompetansen de finner hos trønderne i Vikna.

- Joda, vi er strålende fornøyd med sluttproduktet. Selv om overleveringen ble noe utsatt på grunn av mangler på en del av utstyret, er dette blitt et godt produkt, sier Nergård der han skuer utover på sin nye arbeidsplass.

Samarbeidet med Viknaslipen og konstruktøren Marin design skryter han av.

- Meget profesjonelle folk på alle områder, og vi har fått en båt med en unik kombinasjon av komfort og funksjonalitet, sier Nergård. Sammen med broren Are og et mannskap på ytterligere tre, mener han alt ligger til rette for en god framtid i kystfiskeriene i nord.

Innholdsrik

«Stormfuglen» er som nevnt et innholdsrikt fartøy for

8 NYHETER

Uavklart om hau

Torskene næringsgrunnlaget har fått et stort uttrykk etter at Nergård har startet arbeidet for torsk og kongekrabbefiske i hjemlige farvann. Nergård har startet arbeidet for torsk og kongekrabbefiske i hjemlige farvann. Nergård har startet arbeidet for torsk og kongekrabbefiske i hjemlige farvann.

ENDELIG MOT NORD: Etter flere uettelige kunne nye «Stormfuglen» endelig sette kursen hjemover mot Finnmark i fjorrige uke. FOTO: JON ERIK

Starter vinterfisket med ja

NY BÅT
Hysefiske utenfor Vesterålen blir første post på programmet når helt nye «Stormfuglen» snart setter kursen mot fiskefeltet. Men først blir det høytidelig mottakelse hjemme i Hamnerfest.

FAKTA: «STORMFUGLEN»
Hysefiskebåt med lengde på 14,99 meter og bredde på 6,57 meter. Høyde motor på 622 hk, toppturt på rundt 10 knop og en mannskap på åtte.

Hamnerfest kommune er som alltid be hjelpelig, og vi har fått bare velvilje derfra
Ove Nergård, «Stormfuglen»-reder

Kompetanse
Finmarkingene er med andre ord tilfreds med kompetansen de finner hos trønderne i Vikna.

Innholdsrik
«Stormfuglen» er som nevnt et innholdsrikt fartøy for 15 meter, slik man også kan se av bildene. I sluttfasen før overleveringen tok en travel skipper seg tid til en liten omvisning for pressen om bord, og han demonstrerte det store potensialet han mener ligger i nybåten.

sine 15 meter, slik man også kan se av bildene. I sluttfasen før overleveringen tok en travel skipper seg tid til en liten omvisning for pressen om bord, og han demonstrerte det store potensialet han mener ligger i nybåten.

Tradisjonelt snurrevadfiske etter torsk, sei og hyse er nevnt, sammen med teinfiske etter kongekrabbefiske og levendefangst. I levendefangsten skal nybåten inn i et samarbeid med blant andre nevnte «Polarstjerna», og som en del av samarbeidsprosjektet er Hamnerfest Torskhotell snart klar til innvielse.

I tillegg ser Nergård for seg oppdrag for oppdrettsnæringen i rolige perioder - hvis de skulle melde seg. Og han har allerede sikret seg en oljevernstatus for båten, noe som betyr tre faste oppdrag i året for NOFO og dermed også interessant alternativ aktivitet, mener Nergård.

Kjærkommen støtte

Realiseringen av ny båt i denne klassen hadde neppe latt seg gjøre uten god støtte fra egen kommune, og fra Innovasjon Norge.

- Hammerfest kommune er som alltid behjelpelig, og vi har fått bare velvilje derfra. Likedan med Innovasjon Norge som har bistått med tilskudd i forbindelse med fangstbehandling og den delen av prosjektet som går på å sikre best mulig kvalitet på sluttproduktet, opplyser Nergård.

Investeringen endte på over 20 millioner kroner, men smilet er fortsatt på plass hos optimistiske fiskere om bord.

På verksted

Optimismen lot seg heller ikke knekke av at tekniske problemer på hjemturen endte i et mange dager langt verkstedopphold i Sandnessjøen. Turen fortsatte omsider nordover for Nergård og hans mannskap i forrige uke. Etter en stopp i Svolvær for å ta om bord utstyr torsdag, ble så kursen satt direkte nordover mot Hammerfest der man håper å være klar for fiske i løpet av en knapp uke.

jeo@fbfi.no

Telefon: 77 05 90 22

ENDELIG MOT NORD: Etter flere utsettelse kunne nye «Stormfuglen» endelig sette kursen hjemover mot Finnmark i forrige uke. FOTO: JON EIRIK OLSEN

(Bildetekst - båten overfra)

KOMPAKT: «Stormfuglen» er med sine 15 meter blitt en meget kompakt kystfiskebåt. Utstyr for levendefangst er på plass, og som søsterbåten «Polarstjerna» har den også fått den spesielle «ryggsekken» på hekken. FOTO: JON EIRIK OLSEN

(Bildetekst - Nergård i styrehuset)

PÅ BROEN: Skipper og reder Ove Nergård er godt fornøyd med nybåten og skryter av samarbeidet med Viknaslipen og Marin Design. FOTO: KNUT ARNE VALØ

(Bildetekst - to mann på dekk)

(Bildetekst - to mann i vinduet)

hammerfest, finnmark HEKTISK: Mikael Nordheim fra Viknaslipen (tv) og reder Ove Nergård bevarte humøret gjennom en hektisk sluttspurt før overleveringen.

FOTO: KNUT ARNE VALØ HYSA NESTE: Brødrene Are og Ove Nergård ser fram til å ta fatt på hysefiske for Vesterålen med nybåten. FOTO: KNUT ARNE VALØ

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/QhTY3Rs9>

Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn

□ Nordlys. 1 like treff. 29.02.2016. Side: 4

Kurt Jenssen, Senterpartiet, Hadsel

INNLEGG

Vinterens store thriller for kystens befolkning er de sentralt styrte omleggingene som det ser ut til at posisjonspartiene på Stortinget ivrer for. Havbruksmeldingen tar opp i seg forskjellige forslag, bl.a. det å slippe totalt fri de trålerne som har forskjellige forpliktelser til respektive lokalsamfunn.

Norge har fått en ny fiskeriminister som i tiltredelseserklæringen sier at han har mye å lære og får en bratt læringskurve. Kjapt var læringskurven over og han skulle revolusjonere næringen ved å strukturere sjarkkvoter til store kystbåter osv. Vi husker oppslag som: Fiskere raser - kysten raseres osv osv. Fra stortings- og regjeringshold hevdes det at fisken skal bli den nye oljen. Frp's Carl Ivar Hagen ville, som vi husker, selge Norges oljeressurser. Dytktige, fremsynte politikere hindret det. Resultatet vet vi i dag - rikdommen som oljen skapte har bygd Norge og gjort Norges befolkning økonomisk velholden.

Nå er vi på full vei i samme retning som Hagen ivret for, men nå er det ikke oljen, men fisken som skal «selges» og samles på noen få eierhender.

Det norske folk eier fisken i havet som Norge har fått råderett over. Fisken må vi se verdien av i et «evighetsperspektiv» hvis vi klarer å bevare havet rent og unngå for stor oppvarming. Jeg tror ikke vi når målet om mere sysselsetting basert på den råstoffmengden vi har tilgjengelig ved å sette de forskjellige flåtegrupper opp mot hverandre. Utviklingen har gått fra stort sett bare små båter til den mixen vi har i dag med noen mindre båter, mellomstore og store kystbåter og en trålerflåte. Fordelingen av kvoteandeler mellom flåtegruppene har ligget relativt fast i svært mange år. Utdfordringene vi har sett de siste år, gjelder en del trålerkonesjoner som har leveringsforpliktelser til kystsamfunn. I

4 DEBATT
WOLFGANG DE VRIES/ARND BRONKHORST

MENINGER

E-post: leser@nordlys.no

Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn

INNLEGG

Kurt Jenssen,
Senterpartiet, Hadsel

Vinterens store thriller for kystens befolkning er de sentralt styrte omleggingene som det ser ut til at posisjonspartiene på Stortinget ivrer for. Havbruksmeldingen tar opp i seg forskjellige forslag, bl.a. det å slippe totalt fri de trålerne som har forskjellige forpliktelser til respektive lokalsamfunn.

Norge har fått en ny fiskeriminister som i tiltredelseserklæringen sier at han har mye å lære og får en bratt læringskurve. Kjapt var læringskurven over og han skulle revolusjonere næringen ved å strukturere sjarkkvoter til store kystbåter osv. Vi husker oppslag som: Fiskere raser - kysten raseres osv osv. Fra stortings- og regjeringshold hevdes det at fisken skal bli den nye oljen. Frp's Carl Ivar Hagen ville, som vi husker, selge Norges oljeressurser. Dytktige, fremsynte politikere hindret det. Resultatet vet vi i dag - rikdommen som oljen skapte har bygd Norge og gjort Norges befolkning økonomisk velholden.

Verdier i nord, m

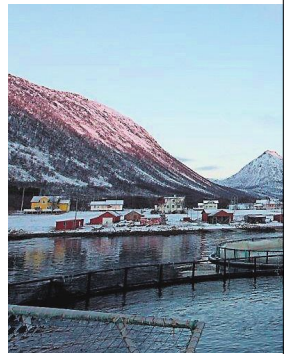
INNLEGG

Stein Rindom Mørst Lilo
Partisammensetter i Hvaløyl LIT
Norges Antikvariske Universitet

Hvis en næringsutvikling ønsker å sette opp en stor fabrikk som forurenser hele lokalsamfunnet under å berøve betale for klima eller legge igjen skattespenger, ville vi da sagt ja takk. Fordi fabrikkene er godt på par arbeidsplasser til trygghet.

Stortingetsmelding 16 (2014/2015) la regjeringen fram sin plan for fremtidig veitrafikk og dretningsnæringen. 6% vekst hvert annet år. Den 5-dobbelte antall konsesjoner innen 2020. Hvis man ser for seg dagens teller er opp-dretningslag og ganger det med 5 får man et estimert av hva dette innebærer. Nord: Norge må man se for seg enda større prosenter av økning, fordi det er nær eller kommunestyre og myndighetene og næringslivet som vil ha et godt sekundet nærmeste tilnærmet. Ber-gjettningen foretar å beretter kom-mitet skal til halvparten av konsesjonsvedtaket som var ut på 1,5 millioner. Altså hele 750 000 kroner.

Så å si all næringsvirksomhet produsere tillegg til verdien også «eksternaliteter»: kostnader som ikke kommer til syne i det bedrifts-økonomiske regnskapet. Hvis en bedrift vasker tøy i produksjon måler de kostnadene ved å bruke vann og elektrisitet, men de ikke inkluderer vann og elektrisitet som sam-funnet og naboer må betale for. Hvis en bedrift bruker vann og elektrisitet til å produsere, men ikke inkluderer vann og elektrisitet som sam-funnet og naboer må betale for, er det en eksterne kostnad. Hvis en bedrift bruker vann og elektrisitet til å produsere, men ikke inkluderer vann og elektrisitet som sam-funnet og naboer må betale for, er det en eksterne kostnad. Hvis en bedrift bruker vann og elektrisitet til å produsere, men ikke inkluderer vann og elektrisitet som sam-funnet og naboer må betale for, er det en eksterne kostnad.

MANGEDBLING: Oppdrettsnæringen ønsker å mangefoldiggjøre produksjonen i nedre delen av kysten.

mye penger som må trilles til banken for å svare kapitalkostnader eller utbytte.

Regionalisering av leveringsplikten, fjerning av bearbeidingsplikten og avvikling av aktivitetsplikten bidrar ikke til å vedlikeholde arbeidsplassene på land på Melbu eller Stamsund.

© Nordlys

Les hele nyheten på <http://ret.nu/gdbPWsPj>

Oversikt over like treff

Fiskeri og rasering av fiskerisamfunn
Brønnøysunds Avis - 01.03.2016

Fiskeriministerens mørke makter

Bergensavisen Pluss. 28.02.2016 21:54

Chris Tvedt, BA-spaltist

Fiskeribransjen går så det suser. Men det er verre med en fiskeriminister som er fornøyd med det meste, men som er opptatt av å kjempe mot det han kaller de mørke motmaktene.

I Chris Tvedts verden er disse mørke motmaktene de som virkelig har belegg for sine utsagn, i motsetning til ministeren.

Per Sandberg har vært på tur, leser jeg i Aftenposten. Det er en hyggelig og tilsynelatende harmløs reportasje om en fersk minister på ferd langs vår vidstrakte kyst for å gjøre seg kjent med fagfeltet og folkene. Et bilde viser fiskeriministeren som ler hjertelig etter en replikkveksling med en nordnorsk sjarkfisker. Selv toppbyråkratene som omgir ministeren bryter ut, om ikke i tøylesløs morskap, så i hvert fall forsiktede smil.

Det går så det suser med fiskeribransjen, får vi vite, både med den tradisjonelle, fangstbaserte, og oppdrettsnæringen. Det er en lettelse å lese, i disse tider hvor kysten sliter med lave oljepriser, konkurser og oppsigelser. Ministeren er fornøyd. Pengene strømmer inn, lønnsomheten er bra, utsiktene gode. Det er bare ett problem, så langt Per Sandberg kan se, et problem som han til gjengjeld lover å bruke all sin tid og all sin energi på å bekjempe: De mørke motkreftene.

Det går kaldt nedover ryggen min. Slike skal man ikke spøke med, men man lurer jo litt på hvem de er, disse mørke kreftene? Det lurer journalisten også på, men fiskeriministeren er ikke særlig lysten på å være konkret. Det må flere oppfølgingsspørsmål til, før han motvillig slipper katten ut av sekken.

Jeg registrerer dem hver eneste dag. Det er både politikere, professorer, institusjoner, de finnes på universitetene våre og i academia. Nå gir jeg dette signalet - og det kommer jeg til å gjenta på inn- og utpust så lenge jeg er fiskeriminister: Så lenge disse kreftene eksisterer, skal jeg være en motkraft til dem. Motkraften til dem som snakker næringen ned, skal

være meg, sier Sandberg, uten å navngi noen.

Dette er fiskeriministeren i en norsk regjering anno 2016.

Hovedfienden hans er, i tillegg til noen politikere - academia, professorene, forskningsinstitusjonene, kort sagt de tunge norske fagmiljøene som besitter kunnskap og kompetanse i verdensklasse! Med andre ord, alle de som har tyngden og troverdigheten til å peke på klimaproblemer, mangler ved ressursforvaltningen og trusler mot artsmangfoldet, de som vet litt om oppdrettsnæringens alvorlige problemer med lus og rømminger og om desimeringen av villaksstammen i elvene våre, for å nevne noen av de utfordringene en fiskeriminister burde bekymre seg over.

Men fordi de snakker næringen ned, skal de

bekjempes med en nidkjærhet som minner om inkvisisjonens jakt på kjettere og vranglærere! Eksempellet er jo ikke tilfeldig valgt fra min side. Uttrykket Mørke motkrefter vekker assosiasjoner til de mest djevlelske makter. Det er den evige kampen mellom mørke og lys, ondskap og godhet, ministeren spiller på. De som ikke står på Per Sandbergs side, heier åpenbart på Lucifer eller Voldemort.

Dette er populistisk retorikk av simpleste slag, men i tillegg er det et eksempel på en annen trend som Frp lever høyt på, en trend som får enda mer ekstreme utslag i USA: Anti-intellektualismen. Denne grasrot-overbevisningen om at det eksisterer en motsetning mellom sunn fornuft og akademisk tyngde, har for eksempel ført til at det er nærmest umulig å bli valgt til amerikansk president hvis du behersker fremmedspråket fransk. Troen på at de intellektuelle har sine egne agendaer som på et aller annet vis går på tvers av vanlige folks interesser, er imidlertid ikke bare dum, den er også farlig.

Det er et kjennetegn ved vår tid at mange mener at alle overbevisninger er like gode, alle argumenter like valide, alle stemmer like viktige. Slik er det ikke, noen er basert på fordommer, andre på livslang ervervet kunnskap, men i dag roper de alle like høyt. Enkelte forveksler dette med demokrati. Det er dette toget Per Sandberg hiver seg på, som en representant for folkets utrettelige kamp mot eliten. Ut med badevannet går dessverre også respekten for forskning, kunnskap og begrunnet kritikk.

Samtidig som Sandbergs uttalelser får meg til å sette morgenkaffen i halsen, vandrer det en paranoid, høyreekstrem gjeng rundt i Drammensnatten og kaller seg Odins soldater. Disse selvbestaltede borgervernere, som selvsagt er mye mer skremmende for vanlige folk enn innvandrerne er, får klapp på skulderen og skryt for å gjøre gatene trygge av Jan Arild Ellingsen, Frp-politiker og medlem av stortingets justiskomite!

Grunnen til at jeg nevner det i denne sammenhengen, er jo at de fleste av oss forstår hvor de egentlige mørke

motkreftene er. De befinner seg ikke på universitetenes kontorer eller i Havforskningsinstituttets kjeller, for å si det slik. Det hadde vært temmelig ironisk det hele, hvis det ikke hadde vært så skremmende.

Image info:

Per Sandberg på fiskeri-turné og snakker om de mørke motmaktene...

© Bergensavisen Pluss

Se webartikkelen på <http://ret.nu/gQcm57Ii>

Fiskeriministerens «mørke makter»

Bergensavisen. 28.02.2016. Side: 26-27

CHRIS TVEDT Forfatter og fast BA-spaltist

PÅ SØNDAG

Fiskeribransjen går så det suser. Men det er verre med en fiskeriminister som er fornøyd med det meste, men som er opptatt av å kjempe mot det han kaller «de mørke motmaktene». I Chris Tvedts verden er disse «mørke motmaktene» de som virkelig har belegg for sine utsagn, i motsetning til ministeren.

Per Sandberg har vært på tur, leser jeg i Aftenposten. Det er en hyggelig og tilsynelatende harmløs reportasje om en fersk minister på ferd langs vår vidstrakte kyst for å gjøre seg kjent med fagfeltet og folkene. Et bilde viser fiskeriministeren som ler hjertelig etter en replikkveksling med en nordnorsk sjarkfisker. Selv toppbyråkratene som omgir ministeren bryter ut, om ikke i tøylesløs morskap, så i hvert fall forsiktige smil.

Det går så det suser med fiskeribransjen, får vi vite, både med den tradisjonelle, fangstbaserte, og oppdrettsnæringen. Det er en lettelse å lese, i disse tider hvor kysten sliter med lave oljepriser, konkurser og oppsigelser. Ministeren er fornøyd. Pengene strømmer inn, lønnsomheten er bra, utsiktene gode. Det er bare ett problem, så langt Per Sandberg kan se, et problem som han til gjengjeld lover å bruke all sin tid og all sin energi på å bekjempe: De mørke motkreftene.

Det går kaldt nedover ryggen min. Slike skal man ikke spøke med, men man lurer jo litt på hvem de er, disse mørke kreftene? Det lurer journalisten også på, men fiskeriministeren er ikke særlig lysten på å være konkret. Det må flere oppfølgings spørsmål til, før han motvillig slipper katten ut av sekken.

«Jeg registrerer dem hver eneste dag. Det er både politikere, professorer, institusjoner, de finnes på universitetene våre og i akademia. Nå gir jeg dette signalet - og det kommer jeg til å gjenta på inn- og utpust så lenge jeg er fiskeriminister: Så lenge disse kreftene eksisterer, skal jeg være en motkraft til dem. Motkraften til dem som snakker næringen ned, skal være meg, sier Sandberg, uten å navngi noen.»

Dette er fiskeriministeren i en norsk regjering anno 2016.

Hovedfienden hans er, i tillegg til noen politikere - akademia, professorene, forskningsinstitusjonene, kort sagt de tunge norske fagmiljøene som besitter kunnskap og kompetanse i verdensklasse! Med andre ord, alle de som har tyngden og troverdigheten til å peke på klimaproblemer, mangler ved ressursforvaltningen og trusler mot artsmangfoldet, de som vet litt om oppdrettsnæringens alvorlige problemer med lus og rømminger og om desimeringen av villaksstammen i elvene våre, for å nevne noen av de utfordringene en fiskeriminister burde bekymre seg over.

Men fordi de «snakker næringen ned», skal de bekjempes med en nidkjerhet som minner om inkvisisjonens jakt på kjettere og vranglærere! Eksempelet er jo ikke tilfeldig valgt fra min side. Uttrykket «Mørke motkrefter» vekker assosiasjoner til de mest djevlelske makter. Det er den evige kampen mellom mørke og lys, ondskap og godhet, ministeren spiller på. De som ikke står på Per Sandbergs side, heier åpenbart på lucifer eller Voldemort.

Dette er populistisk retorikk av simpleste slag, men i tillegg er det et eksempel på en annen trend som Frp lever høyt på, en trend som får enda mer ekstreme

utslag i USA : Anti-intellektualismen. Denne grasrot-overbevisningen om at det eksisterer en motsetning mellom sunn fornuft og akademisk tyngde, har for eksempel ført til at det er nærmest umulig å bli valgt til amerikansk president hvis du behersker fremmedspråket fransk. Troen på at de intellektuelle har sine egne agendaer som på et eller annet vis går på tvers av vanlige folks interesser, er imidlertid ikke bare dum, den er også farlig.

Det er et kjennetegn ved vår tid at mange mener at alle overbevisninger er like gode, alle argumenter like valide, alle stemmer like viktige. Slik er det ikke, noen er basert på fordommer, andre på livslang ervervet kunnskap, men i dag roper de alle like høyt. Enkelte forveksler dette med demokrati. Det er dette toget Per Sandberg hiver seg på, som en representant for folkets utrettelige kamp mot eliten. Ut med badevannet går dessverre også respekten for forskning, kunnskap og begrunnet kritikk.

Samtidig som Sandbergs uttalelser får meg til å sette morgenkaffen i halsen, vandrer det en paranoid, høyreekstrem gjeng rundt i Drammensnatten og kaller seg Odins soldater. Disse selvbestaltede borgervernere, som selvsagt er mye mer skremmende for vanlige folk enn innvanderne er, får klapp på skulderen og skryt for å gjøre gatene trygge av Jan Arild Ellingsen, Frp-politiker og medlem av stortingets justiskomite!

Grunnen til at jeg nevner det i denne sammenhengen, er jo at de fleste av oss forstår hvor de egentlige mørke motkreftene er. De befinner seg ikke på universitetenes kontorer eller i Havforskningsinstituttets kjeller, for å si det slik. Det hadde vært temmelig ironisk det hele, hvis det ikke hadde vært så skremmende.

"Dette er populistisk retorikk av simpleste slag, men i tillegg er det et eksempel på en annen trend som FrP lever høyt på, en trend som får enda mer ekstreme utslag i USA : Anti-intellektualismen."

© Bergensavisen

Les hele nyheten på <http://ret.nu/W4TcSNTz>

KrF ønsker et bredt flertall

□ Vesteraalens Avis. 27.02.2016. Side: 10

Anja Elen Eikenes | 977 61 947 – anja@vesteraalensavis.no –

Line Henriette Hjemdal (KrF) ønsker et bredt fiskeripolitisk forlik mellom regjeringen Ap, SV og Sp.

Torsdag besøkte Stortingets Næringskomité Vesterålen. Der fikk blant annet Norway Seafoods, Havfisk og Nordlaks si sin mening til stortingspolitikkerne.

Line Henriette Hjemdal (KrF) mener at stortingspartiene må samle seg når det skal tas stilling til sjømatindustrimeldingen.

– Vi ønsker at Ap, Sp og SV skal være med i et flertall. Vi klarer ikke å legge til rette uten et bredt flertall. Vi må tenke på langt sikt. Det er store utfordringer og vi i KrF vil prøve å få et flertall med regjeringspartiene.

– Påfyll

Hjemdal sier at det var viktig å besøke Vesterålen.

– Ansatte og fabrikkssjefer fikk si hva de er enige og uenige om til oss som skal utarbeide politikken. Vi har hørt om utfordringer knyttet til verdiskapningen, og om å bruke hvitfisk fremtidsrettet slik at vi kan ivareta kvaliteten.

Venstres Pål Farstad besøkte Vesterålen en måned tidligere.

– Nå har enda flere fått kommet til ordet, og fått belyst frykt og konsekvenser. Vi har hørt om en fremoverlent fremtid. Jeg vil ikke komme med noen konklusjoner i dag. Det har vært en dag med mer viktig påfyll før vi skal ta en avgjørelse.

Står samlet

Etter å ha besøkt rederiet Prestfjord på Sortland og Nordlaks, samlet næringskomiteen seg på Hurtigrutens Hus.

10 Vesteraalens Avis Lørdag 27. februar 2016

Rekordår for Hurtigruten
Det britiske transportkonsernet Hurtigruten ASA hadde et EBITDA-resultat på 282 millioner kroner i fjor, som er tiden høyeste. Det betyr en historisk vekst i EBITDA på 12 prosent. Voksten er hovedsak kommet fra økte inntekter kombinert med mer effektiv drift, melder selskapet.

Områdeplan ut på høring
Hadsel kommune har nettopp sendt en områdeplan for brygge ut på høring. Steinbruddet er foreslått til næringsformål. Kommunen vurderer ikke. Broyra Bøstø skal undersøkes. Om området ikke er boligegnet, vurderes tre andre steder.

Ny skole til 132 millioner
Mens Hadsel-politikkerne snart skal vurdere om det må bygges ny skole på Skarvmarken, har Andøy sendt ut anbud på å bygge ny skole i Risøyhamn. Skolen skal ha plass til 120-150 elever og vil koste 132 millioner kroner, om kommunen har rett.

Lysene skal være tent på Melbu
Vestmeridene som ligger ved Norway Seafoods på Melbu var ikke riktig markert, mente Hadsel havn, som varslet flere, deriblant Kystverket. Kystverket melder i et brev til Hadsel Havn at den som er ansvarlig for merdene, har varslet at saken er omstridt. Kystverket vil lukke saken så snart vi mottar endelig dokumentasjon fra selskaper, melder Kystverket.

Bøndene får for lite penger
Bare 12 prosent av de spurte mener bøndene får for mye penger over statsbudsjettet. Over 30 prosent mener bøndene får for lite, nær 30 prosent er usikre og drygt 20 prosent mener bøndene får pass med statsstaten. Undersekulsen er lagt av Igus AMM for tankesammenheng Agenda og AgriAnalyse. De spurte 1017 i tallet, ble også bedt om å vurdere hvor stor satsing og utbygging er. Riktig svar er 54 prosent av statsbudsjettet. 38 prosent av de spurte mener satsingen var høyere, og 57 prosent av de spurte mener korrekt svar er over 57 prosent.

Ekstrabetaling fra Tine til bøndene
Tine leverte ekstraordinært gode resultater i 2015. Det betyr at bøndene som leverer melk til Tine får ettersøkt 50 øre per liter, «sjøenormansittbønden» får 97.000 kroner i erstatning. Tine omsatte i fjor for 22 milliarder kroner og tjente 1,5 milliarder kroner. Tine erstatningsbetaler Tine 470 millioner kroner til sine leverandører.

Line Henriette Hjemdal (KrF) ønsker et bredt fiskeripolitisk forlik mellom regjeringen Ap, SV og Sp.
Torsdag besøkte Stortingets Næringskomité Vesterålen. Der fikk blant annet Norway Seafoods, Havfisk og Nordlaks si sin mening til stortingspolitikkerne. Line Henriette Hjemdal (KrF) mener at stortingspartiene må samle seg når det skal tas stilling til sjømatindustrimeldingen. «Vi ønsker at Ap, Sp og SV skal være med i et flertall. Vi klarer ikke å legge til rette uten et bredt flertall. Vi må tenke på langt sikt. Det er store utfordringer og vi i KrF vil prøve å få et flertall med regjeringspartiene.»

Står samlet
Etter å ha besøkt rederiet Prestfjord på Sortland og Nordlaks, samlet næringskomiteen seg på Hurtigrutens Hus. Ordførere fra Lødingen, Sortland, Vågan, Øksnes og Hadsel snakket om utfordringene. Også Vesterålen Regionråd og Lofotrådet talte sin sak, og understreket at de alle står samlet. Venstres Pål Farstad besøkte Vesterålen en måned tidligere. «Nå har enda flere fått kommet til ordet, og fått belyst frykt og konsekvenser. Vi har hørt om en fremoverlent fremtid. Jeg vil ikke komme med noen konklusjoner i dag. Det har vært en dag med mer viktig påfyll før vi skal ta en avgjørelse.»

Levendelagring
Øksnesordførere Kåre H. Bråthen forklarte at det er den kommunen som er størst på hvitfisk. «For å kunne få vekst og utvikling må fiskeribryggerne oppdatere. Også kunnskap om grunnervirksomhet, og så at fiskeriparken er utrolig viktig for fremtiden. For å ha bedelige arbeidsplasser må vi bli råffott hele året. I dag er det en grense på 12 uker som man kan drive levendelagring av fisk.»

Levendelagring
Sortlandordfører Tove Mette Bjørkmo (Ap) sier at kommunen er opptatt av å videreutvikle regionen. «For å fortsette utviklingen må grunnressursene vi har være til stede. Gründerlivet vokser, og da er vi avhengige av at fisken er her.»

Levendelagring
Hun pekte på at man i Vesterålen jobber for å finne ny teknologi gjennom kunnskapsinnhenting. Hun sa også at Hålogalandsveien er svært viktig for at sjømatnæringen skal kunne frakte fisken ut av landet.

Øksnesordfører Karianne B. Bråthen forklarte at det er den kommunen som er størst på hvitfisk.

– For å kunne få vekst og utvikling må fiskerihavnen oppdateres.

Også hun fortalte om gründervirksomhet, og sa at Fiskeriparken er utrolig viktig for fremtiden.

– For å ha helårslige arbeidsplasser må vi få råstoff hele året.

I dag er det en grense på 12 uker som man kan drive levendelagring av fisk.

– Dersom vi kan forlenge grensen kan vi også forlenge sesongen og holde oppe trykket, øke gjennomsnittsprisen og få bedre kostnadseffekt.

Til 90-tallet?

Hjemdal spurte Aasvik om man vil tilbake til 90-tallet.

– Jeg forstår spørsmålet. Jeg mener at det er viktigere å ta seg tid til å utforme pliktene på en bedre måte. Vi ser at endringene må komme, men skal vi fjerne alle pliktene før vi får forbedret dem?

Våganordfører og leder for Lofotrådet, Eivind Holst (H), understrekte at man har en effektiv verdikjede i dag. Men for å få verdivekst må det komme nok fisk.

– Det finnes mange næringer å ta tak i før man trenger å effektivisere fiskerinæringen. Vi ønsker ikke å fjerne leverings-, bearbeidings- og aktivitetsplikten. Vi må forbedre dem. Det er også mange gode punkter i sjømatinudstrimeldingen som vi støtter.

Aktivitetsplikt

Sjef for Norway Seafoods avdeling på Melbu, Martin Rasmussen, sa at han har tro på helårsplasser på Melbu.

– Revolusjonerende teknologi gjør at vi i fremtiden kan

være konkurransedyktige. Det er stor etterspørsel etter kvalitetsprodukter. Valutasituasjonen vi har i dag, gjør at vi bør gripe mulighetene. Vi har stor tro på fryse- og levendelagring av fisk.

Konserntillitsvalgt i Norway Seafoods, Bjarne Kristiansen, uttrykte bekymring for at det har vært mye permitteringer i løpet av de siste årene.

– Er det hensiktsmessig å fjerne alle pliktene? Nei, jeg tror ikke det, men vi må modernisere. Aktivitetsplikten er limet og er hellig. Den må ikke fjernes. Legger man ned et anlegg, så legger man ned et samfunn.

Han sier at man ikke burde måtte fiske som man må kaste. Derfor ønsker han at man ikke skal vært nødt å kjøpe hele fangsten som en tråler kommer med, og redusere til 70 prosent, og dermed ha en differensiert bearbeidingsplikt.

– Avskaff tilbudsplikt

Konsernsjef i Havfisk, Webjørn Barstad, sa at man må se på lønnsomhetsprinsippet på sjøen.

– Pliktsystemene skaper ikke lønnsomhet. Snarere tvert om. Vi får mindre fleksibel produksjon og får en forutbestemt produkttype.

Havfisk ønsker et fritt råstoffmarked, derfor bør tilbudsplikten avskaffes.

– Løs opp mer av de fastlåste strukturene. Vi trenger endringsvilje og kreative produksjonstekniske løsninger. Vi trenger praktiske svar. Vi må slippe løs aktiviteten, ikke pliktene, men tenke løsningsorientert og se på mulighetene til å omstille og se positivitet.

© Vesteraalens Avis

Les hele nyheten på <http://ret.nu/elj25yaO>

Levendelagringen godt i gang

□ Fiskeribladet Fiskaren. 26.02.2016. Side: 3

Vel 250 tonn torsk er foreløpig lagret levende ved anlegg i Troms og Vesterålen. En bra start på sesongen, mener bransjen. Jon Eirik Olsen Harstad

- Sju båter har deltatt i levendefangsten så langt, men ytterligere seks har meldt at de ønsker å være med, forteller Rådgiver Charles Aas ved Norges Råfisklags kontor i Tromsø.

- Torsken som er lagret så langt i sesongen befinner seg i merder på Bjarkøya, Melbu, Myre og i Senjahopen. Aktiviteten kommer nå også i gang lenger nordover, og først ut blir man trolig i Båtsfjord. Men også andre steder i Finnmark gjøres det klart for levendelagring etter hvert, sier Aas.

I rute

Ved anlegget Sjøfisk på Bjarkøya i Sør-Troms har man vært tidlig på banen denne sesongen, og daglig leder Geir Johnsen mener Sjøfisk er godt i rute etter bedriftens planer og forventninger.

- Vi ligger langt foran fjoråret til samme tid i kvantum, men en slik sammenligning sier ingen ting. I 2015 var det dårlig vær her i området til ut februar, og vi var bare så vidt kommet i gang med levendelagring på denne tida. Nå er situasjonen en helt annen og nærmere det vi håper skal være normalen, sier Johnsen.

Til Bjarkøy-anlegget har snurrevadbåter som «Olagutt» og «Haakon-Jr» levert, mens «Klotind» og «Bernt Oskar» er blant bidragsterne til merdene på Melbu og Myre.

Flere av båtene som er med driver "vekselbruk" mellom ordinært fiske og levendefangst, og ved et anlegg som på Bjarkøya er det mottaksmuligheter for begge typer fangst.

Venter på Finnmark

Det har vært godt fiske en tid utenfor Vest-Finnmark, men foreløpig har det ikke vært muligheter for

FISKERIBLADET FISKAREN FREMDAG 26. FEBRUAR 2016
3

NYHETER

Torskepris: Torskeprisene holder fortsatt et godt nivå til tross for akte landinger, melder Norges Råfisklag. Det er omsatt totalt 49.700 tonn torsk torsk hittil i år i kystflåten, mot 42.300 tonn til samme tid i fjor.

LEVENDELAGRING: Mosknes-båten «Haakon-Jr» er en av de snurrevadbåtene som allerede er godt i gang med levendefangst-sesongen. Ved siste levering på Bjarkøya ble 11,5 tonn torsk satt i merd. FOTO: JON EIRIK OLSEN

Levendelagringen godt i gang

FISKET
Vel 250 tonn torsk er foreløpig lagret levende ved anlegg i Troms og Vesterålen. En bra start på sesongen, mener bransjen.
Jon Eirik Olsen Harstad

- Sju båter har deltatt i levendefangsten så langt, men ytterligere seks har meldt at de ønsker å være med, forteller Rådgiver Charles Aas ved Norges Råfisklags kontor i Tromsø.

- Torsken som er lagret så langt i sesongen befinner seg i merder på Bjarkøya, Melbu,

Geir Johnsen

per skal være noe på i år, sier Johnsen.

Til Bjarkøy-anlegget har sju av de snurrevadbåter som «Olagutt» og «Haakon-Jr» levert, mens «Klotind» og «Bernt Oskar» er blant bidragsterne til merdene på Melbu og Myre.

Flere av båtene som er med driver "vekselbruk" mellom ordinært fiske og levendefangst, og ved et anlegg som på Bjarkøya er det mottaksmuligheter for begge typer fangst.

Venter på Finnmark
Det har vært godt fiske en tid utenfor Vest-Finnmark, men foreløpig har det ikke vært

Henningsvær boksen åpner for fiske

Fiskeridirektøren åpnet 25. februar 2016 med øyeblikkelig virkning åpnet et område i Vestfjorden, den såkalte «Henningsvær boksen» for fiske med kommersielle redskaper utsett snurrevål. Åpningen gjelder fartøy som har en største lengde under 10 meter. Denne alden har vindfisket for alvor kommet i gang også i Lofoten, etter at den største aktiviteten tidligere har vært i Vest-Finnmark, Troms og Vesterålen. Tilslaget fortalte daglig leder Tore Johnsen, ved Rens Spinnat i Lofoten om stor pågang torsk, der 70-80 prosent kunne klassifiseres som skrei.

Det bekrefter også Trond Ottosen i Fiskeridirektoratet. «Vi har fått power på lo-steder. Et selve Henningsvær boksen der skreimantale nå er på 83 prosent, og en måling i Austnesfjorden der skreimantalen er oppgitt til 52,5 prosent, forteller han til FPF.

«Men at andelen skrei er mindre i Austnesfjorden er helt i tråd med forventning etter som innlagt da kommer noe senere, sier han.

Han forklarer at Fiskeridirektoratet ikke har noen faste prosentsatser de går etter for å angjøre åpning eller ikke, utover at det skal være dominans av skrei i miljøene de går.

«Så er det definitivt nå, så da er det trygt å åpne, sier han.

«Og meldingene FPF har fått fra Råfisklaget forteller om fortsatt veldig gode kilogitter for torsken. Til tross for akte landinger.

levendelagring i rimelig avstand fra feltene her.

- Ting er på gang, men vi vet ikke nøyaktig status for prosjektene akkurat nå, sier Charles Aas, og legger til at andre i Finnmark ønsker å begynne levendelagringen litt senere på våren.

Hau-problem

Et annet moment som nevnes ved flere av mottaksanleggene er den vanskelige situasjonen for torskehau. I løpet av kort tid er tørking for Nigeria-markedet nærmest forsvunnet som anvendelse på grunn av økonomiske utfordringer. Og dermed er også det som så sent som for et år siden var en attraktiv anvendelse for et kvantumsmessig ganske stort biprodukt, nå blitt et problem for mange fiskebruk.

Alternativer

- Når man holder til på et sted som Bjarkøya må man finne praktiske løsninger på det meste. Derfor har vi anskaffet oss en kvern slik at vi kan ta vare på hau som ikke henges. Men mengdene hos oss er ikke så store, og jeg kan forstå at det blir problemer for andre som har satset mer på henge-mulighetene, sier Johnsen.

jeo@fbfi.no

tlf 77059022

LEVENDEFANGST: Moskenes-båten "Håkon-Jr" er en av de snurrevadbåtene som allerede er godt i gang med levendefangst-sesongen. Ved siste levering på Bjarkøya ble 11,5 tonn torsk satt i merd. FOTO: JON EIRIK OLSEN

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/DuJMstXH>

Billigst å fjerne drivstoffsubsidiene

□ Fiskeribladet Fiskaren. 26.02.2016. Side: 10

Elsjarkfisker Bent Gabrielsen har tidligere oppfordret fiskeriministeren til å innføre kvotebonus for fiskere som velger elektrisk båt, for å stimulere til mer miljøvennlig fiske.

Nofima-forsker John Roald Isaksen mener imidlertid det mest rasjonelle er å fjerne drivstoffsubsidiene.

- Det finnes andre muligheter for å stimulere fiskeflåten til å velge mer miljøvennlig framdrift, blant annet å subsidiere det på lik linje med Enova-tiltak i private husholdninger. Men å fjerne subsidiene er kanskje det billigste og mest kostnadseffektive tiltaket for myndighetene, sier Isaksen.

Drivstoffsubsidiene, eller refusjonen fra mineraloljeavgiften, er skattefritaket fiskerne får når de kjøper drivstoff. Isaksen skrev i 2009 en rapport om konsekvensene av å fjerne subsidiene, der han og kollegene konkluderte med at det ville hatt en begrenset effekt på klimagassutslippene fordi det den gang var få alternativer til diesel.

Om subsidiene fjernes og dieselen blir dyrere, vil flere velge mer miljøvennlig drivstoff, er logikken.

- Refusjonen fra mineraloljeavgiften er ikke ubetydelig, i 2014 ble det utbetalt mer enn 400 millioner kroner. I tillegg kommer avgiftsfritt drivstoff på utførsel når flåten opererer utenfor 250 nautiske mil fra kysten.

- Norsk fiskeri er i utgangspunktet ganske rent. Men om man vil redusere utslippene ytterligere, kan det være en mulighet å innføre prinsippet om at forurenser betaler også i denne næringa. Men da må det ligge alternative framdriftsmuligheter der, og det vet jeg ikke om det gjør i dag. For årer og seil vil neppe tas i bruk igjen i kommersiell skala, sier Isaksen.

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/P1oAr7pM>

FREDAG 26. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET/FISKAREN

10 NYHETER

KAROLINE: Båttbygger Erik Ianssen synes fiskernes reaksjoner på elsjarken tyder på at fiskerieringa trenger en holdningsendring. Her er elsjarken til kai i Tromsø. FOTO: ARNE FENSTAD

VI ER NØDT TIL Å SE PÅ LØNSOMHETEN, ELLERS ER DET IKKE NOE PØSNG.
Jørn Eldby, Sinterf

VI KJØPER SVARE
Fiskeriminister Per Sandberg har ikke villet svare på spørsmål fra Fiskeribladet/Fiskaren om mynliggjørelse på gi større innsatser for å stimulere fiskere til å velge elektriske båter eller ikke, et halvt år etter at spørsmålet ble stilt.

Sinterf gir gass i elsjarkprosjekt

MILJØ

- Norge blir veldig annerledes om 15 år. Det har ikke fiskerieringa skjort ennå, sier båtbygger Erik Ianssen. Nå skal elsjarkprosjektet bli større.

Arne Fenstad
Nofima

Sinterf har samlet data fra elsjarken «Karoline» mens den har vært i drift. Nå skal de bruke datane, sammen med tall fra elektriske fergjer og andre båter med elektrisk framdrift, for å se om resten av flåtetiden kan bli elektrisk.

- Vi samler alt av data for å

flåte de riktige beropningene. Så langt ser tallene fra «Karoline» positive ut, så nå skal vi se på potensialet for den øvrige flåten, sier Jørn Eldby, leder i Sinterf Nord.

Simulere etrålere
Det blir for dyrt å bygge et etrøler til flere hundre millioner kroner som en test. Derfor brukes de tall fra andre fartøygrupper for å estimere utslippene og lønnsomheten på større båter. Det er fortsatt ikke kjent hvor mye miljøvennlig CO₂ elsjarken slipper ut, men Eldby sier de skal vurdere miljøgevinsten i løpet av de neste månedene.

- Det kan tenkes at den minste flåten kan redusere utslippene med 40 til 50 prosent, og kanskje en 30 prosent reduksjon i den øvrige flåten. Det første kan vi svare ganske sikkert på om noen måneder, sier han.

- Finer dere ut om det blir lønnsomt å legge om til eldrift også?

- Vi er nødt til å se på lønnsomheten, ellers er det ikke noe poeng.

Vond og vende
Erik Ianssen i Sinterf er gründeren bak elsjarken. Han ser på «Karoline» som et ledt i Norges utvikling mot 100 og i kjerne-40 prosent av CO₂-utslippene. Fiskerieringa står for om lag fem prosent av dieselforbruket i Norge, og Ianssen mener flåtetiden må ta sin del av utslippkuttene.

Men reaksjonene etter at det har blitt skrevet om elsjarken, var ikke de Ianssen forventet.

- Jeg tenker at det trengs en holdningsendring i fiskerieringa. I denne overgangen var ikke så lett som jeg trodde på forhånd. Norge blir veldig annerledes om 15 år, og det har ikke fiskerieringa skjort på.

VI ER NØDT TIL Å SE PÅ LØNSOMHETEN, ELLERS ER DET IKKE NOE PØSNG.
Jørn Eldby, Sinterf

enå, sier Ianssen og viser til et annet maritimt møteing har kommet lenger i debatten om korttids klimagassutslipp.

Sjøre tall
De lærde striles om hvor mye diesel flåtetiden og byvåttiden bruker. Oddbjørn Scharbøvik i Fiskeribåt viste tall fra konsulentfirmaet GOWI da han i et foretatt møteing denne måned, skrev at havfiskeflåten brukte omtrent samme mengde drivstoff per kilo fisk som kystflåten i 2012.

Innløst var et svar på Mil-

jøpartiet De Grønnes påstand om at havflåten bruker fire til fem ganger mer enn kystflåten. Professor Torbjørn Trossen svarte på Scharbøviks tall med tall fra Fiskeridirektoratet, som viser at trølerne brukte mellom 5,5 og 3,3 prosent mer penger på drivstoff i 2014.

Eldby vil ikke si hvem som har rett.

- Men vi håper å gi et svar på det i løpet av noen måneder, sier Eldby.

arne.fenstad@ret.no
Tlf: 930 38 888

Billigst å fjerne drivstoffsubsidiene

Elsjarkfisker Bent Gabrielsen har tidligere oppfordret fiskeriministeren til å innføre kvotebonus for fiskere som velger elektrisk båt, for å stimulere til mer miljøvennlig fiske. Nofima-forsker John Roald Isaksen mener imidlertid det mest rasjonelle er å fjerne drivstoffsubsidiene.

- Det finnes andre muligheter for å stimulere fiskeflåten til å velge mer miljøvennlig framdrift, blant annet å subsidiere det på lik linje med Enova-tiltak i private husholdninger. Men å fjerne subsidiene er kanskje det billigste og mest kostnadseffektive tiltaket for myndighetene, sier Isaksen.

Drivstoffsubsidiene, eller refusjonen fra mineraloljeavgiften, er skattefritaket fiskerne får når de kjøper drivstoff. Isaksen skrev i 2009 en rapport om konsekvensene av å fjerne subsidiene, der han og kollegene konkluderte med at det ville hatt en begrenset effekt på klimagassutslippene fordi det den gang var få alternativer til diesel.

Om subsidiene fjernes og dieselen blir dyrere, vil flere velge mer miljøvennlig drivstoff, er logikken.

- Refusjonen fra mineraloljeavgiften er ikke ubetydelig, i 2014 ble det utbetalt mer enn 400 millioner kroner. I tillegg kommer avgiftsfritt drivstoff på utførsel når flåten opererer utenfor 250 nautiske mil fra kysten.

- Norsk fiskeri er i utgangspunktet ganske rent. Men om man vil redusere utslippene ytterligere, kan det være en mulighet å innføre prinsippet om at forurenser betaler også i denne næringa. Men da må det ligge alternative framdriftsmuligheter der, og det vet jeg ikke om det gjør i dag. For årer og seil vil neppe tas i bruk igjen i kommersiell skala, sier Isaksen.

- Ikke bare Norway Seafoods som sliter

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 25.02.2016 21:30

Arne Fenstad

Både små og store industribedrifter sliter med lønnsomheten, ifølge Industrisjef Sverre Johansen i Sjømat Norge, som ikke vil avlyse sjømatmeldinga selv om omsetningen er god.

Driftsundersøkelse

Selv om omsetningen i fiskeindustrien går over all forventning, er det fortsatt nødvendig å endre politikk slik at industrien kan øke lønnsomheten, mener Johansen. Kostnadene øker mer enn inntektene, og resultatene fra 2015 kommer til å vise en mer beskjeden lønnsomhet enn rekordåret 2014, ifølge ham.

- 2014 var et historisk bra år for den norske fiskeindustrien, og så langt tyder de tilbakemeldingene vi har fått på at 2015 vil være langt mer på det jevne, sier Johansen.

- Men er det ikke bare Norway Seafoods som går dårlig, mens resten av hvitfiskindustrien går godt?

- Det er en voldsom forenkling. Norway Seafoods er en av de få aktørene som rapporterer resultater kvartalsvis, der vi kan se resultatet allerede nå. Jeg vil ikke sammenligne dem direkte med andre, men tilbakemeldingene vi har fått tyder på at både store og små industribedrifter opplever det samme, sier Johansen og presiserer at han snakker om hvitfisk- og pelagisk fiskeindustri.

- Ikke rart

En oversikt fra SSB viser at fiskeindustrien sammen med annen næringsmiddelindustri, hadde større økning i omsetningen enn bortimot all annen industri i Norge i fjor. Hovedårsaken er den svake krona som følge av lave oljepriser.

Sjømatmeldinga, stortingsmeldinga som har som hensikt å bedre lønnsomheten i industrien, skal etter

planen behandles i Stortinget i april.

På spørsmål om forslagene i meldinga er nødvendige nå som omsetningen er så god, svarte Frode Reppe i Norske Sjømatbedrifters Landsforening (NSL) at sjømatmeldinga ser litt rar ut nå, tidligere denne uka. Reppe mener tiltakene blir mindre nødvendige om kronekursen forblir lav framover, noe han anser som sannsynlig.

Johansen mener Reppe bommer, at man ikke kan avlyse sjømatmeldinga selv om industrien selger godt.

- Jeg er helt uenig i at sjømatmeldinga ser rar ut, sier han.

Bedre i 2014

De fleste industribedriftene har ikke offentliggjort

resultatene for 2015 ennå, men tallene fra den kommende driftsundersøkelsen for fiskeindustrien i 2014, som Nofima har gjort, viser at hvitfiskindustrien samlet sett hadde positivt resultat i 2014 (se hele oversikten i egen fil øverst til høyre.)

Industrien kan ikke stole på at krone holder seg lav framover, mener Johansen.

- Industrien opplever at tilgangen på, og konkurransen om, råstoff er knallhard, og betydelige mengder råstoff blir eksportert ubearbeidet ut av Norge. Vi vet også at kronkursen svinger, så det virker ikke som en spesielt robust strategi å satse på at krona vil holde seg svak mot spesielt dollar og euro.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/kBKsxloX>

Torskehotell vil telle fisk

Intrafish, 25.02.2016 05:21

Sjøfisk i Troms utvikler en fisketellemaskin for å møte strengere krav til levendelagring.

© Intrafish

Se webartikkelen på <http://ret.nu/wOXVTFZm>

The screenshot shows the IntraFish website interface. At the top, there is a navigation bar with links for 'Hjem', 'Priser', 'Bær', 'Kommentar', 'Bilder', 'Utlending', 'Industrirapporter', 'Kjøpskurs', and 'Kalender'. The main headline reads 'Torskehotell vil telle fisk' (Trout hotel will count fish). Below the headline is a large image of fish swimming underwater. To the right of the main content, there are several advertisements, including one for '40/40' featuring a man's portrait, and another for 'STOR LAKSE-SMOLT TIL SALGS vår 2016' (Large salmon smolt for sale spring 2016) with contact information for Andre Janssen. The website also features a search bar, a login section, and social media icons for Facebook, Twitter, and LinkedIn.

Fiskeri og rasing av fiskerisamfunn

☐ Lofotposten. 25.02.2016. Side: 10

Kurt Jenssen Kommunestyrerepresentant for Hadsel Senterpartiet Fylkestingsrepresentant Nordland for Senterpartiet

LESERBREV

Vinterens store triller for kysten befolkning er de sentralt styrte omleggingene som det ser ut til at posisjonspartiene på Stortinget ivrer for.

Havbruksmeldingen tar opp i seg forskjellige forslag, bl.a. det å slippe totalt fri de trålerne som har forskjellige forpliktelser til respektive lokalsamfunn.

Norge har fått en ny fiskeriminister som i tiltredelseserklæringen sier at han har mye å lære og får en bratt læringskurve. Kjøpt var læringskurven over og han skulle revolusjonere næringen ved å strukturere sjarkkvoter til store kystbåter osv. Vi husker oppslag som: Fiskere raser-kysten raseres osv.

Fra stortings- og regjeringshold hevdes det at fisken skal bli den nye oljen.

Frps Karl Ivar Hagen ville, som vi huske, selge Norges oljeressurser. Dyktige framsynte politikere hindret det. Resultatet vet vi i dag - rikdommen som oljen skapte har bygd Norge og gjort Norges befolkning økonomisk velholden.

Nå er vi på full vei i samme retning som Hagen ivret for, men nå er det ikke oljen, men fisken som skal «selges» og samles på noen få eierhender. Det norske folk eier fisken i havet som Norge har fått råderett over. Fisken må vi se verdien av i et «evighetsperspektiv» hvis vi klarer å bevare havet rent og unngå for stor oppvarming.

Tror ikke vi når målet om mere sysselsetting basert på den råstoffmengden vi har tilgjengelig ved å sette de forskjellige flåtegrupper opp mot hverandre.

Utviklingen har gått fra stort sett bare små båter til den miksen vi har i dag med noen mindre båter, mellomstore og store kystbåter og en trålerflåte. Fordelingen av kvoteandeler mellom flåtegruppene har

10 MENINGER
TIRSDAG 25. FEBRUAR 2016
LOFOTPOSTEN

DEBATT

Telefon: 76 06 78 00
Nettavis: lofotposten.no/debatt

Soldater i gatene

LEDER

Et tenkt tilfelle: Grupper av mørkløddede, muskuløse menn med krigerske symboler på ryggen - islamistiske, for eksempel - går seg til å patruljere i norske gater, angivelig for å forebygge lovbrudd - rasistisk betingede, for eksempel.

Hadde så et medlem av Stortingets justiskomiteé gitt økonomi til prosjektet, det er mulig å tenke seg at komiteens nestleder, Jan Arild Ellingsen fra Frp, ville ha vært seg ganske kritisk. Men partiførere med mørkløddede, muskuløse menn med norrøne symboler og fremmedfremdige holdninger kan altså bidra til å redusere uttrykket og kriminalitet til -politiet ikke har nok ressurser.

Soldater of Odin dukker opp stadig nye steder i landet, som selvbestaltede selvløstingsupper. Natteravnene, som gjør en utmerket jobb, beklager seg naturlig nok for denne typen privatpraktiserende vektere. Ifølge politiet er flere av medlemmene tilknyttet kriminelle miljøer. At enkelte kan ha lagt sin fortid bak seg, og har et opprørt sinn som å bidra i samfunnet, kan jo ikke utelukkes. Men da har engasjementet finne andre former. For de borgervernliggende Odin-folkene er en oppskrift på polarisering og på å spre frykt.

På spørsmål om uniformer som bidrar til frykt, svarer talpersonen Ronny Alne at soldatene må bruke de samme klærne som det internasjonale nettverket de er en del av. Odins soldater ble startet i Finland, av en erklært nynazist. Bildene er tette til skotske sammenslutninger som Pegida og Norwegian Defence League, og symbolene er gjennomgående fra den nasjonalistiske tanken til seg fra norrøn mytologi under andre verdenskrig. Et Odin-arme må være noe av det siste vi trenger akkurat nå.

Frp-ledelsen kritiseres, og tidsvis med rette, for å la de mest provokative få tale til sitt hjemmepublikum litt for lenge. Men tidsvis går det like mange timer for Siv Jenssen tok avstand fra «bonnens», i likhet med statsministeren og Frps justisminister Anders Annundsen. Det skulle, da også bare mangle.

Nå er det jo lov å gå med mørk hettegenser i gaten, buka for den såks skyld, og det er fri ferdsel imens loven rammes. Men en borgervernliggende oppmunnings krever et våkent øye fra et politi som ifølge regjeringspartiet Frps justispolitiker Ellingsen har for lite ressurser.

Fiskeri og rasing av fiskerisamfunn

LESERBREV

Kurt Jenssen
Kommunestyrerepresentant for Hadsel Senterpartiet
Fylkestingsrepresentant i Nordland for Senterpartiet

■ Vinterens store triller for kysten befolkning er de sentralt styrte omleggingene som det ser ut til at posisjonspartiene på Stortinget ivrer for.

■ Havbruksmeldingen tar opp i seg forskjellige forslag, bl.a. det å slippe totalt fri de trålerne som har forskjellige forpliktelser til respektive lokalsamfunn.

■ Norge har fått en ny fiskeriminister som i tiltredelseserklæringen sier at han har mye å lære og får en bratt læringskurve. Kjøpt var læringskurven over og han skulle revolusjonere næringen ved å strukturere sjarkkvoter til store kystbåter osv. Vi husker oppslag som: Fiskere raser-kysten raseres osv.

■ Frps stortings- og regjeringshold hevdes det at fisken skal bli den nye oljen.

■ Frps Karl Ivar Hagen ville, som vi huske, selge Norges oljeressurser. Dyktige framsynte politikere hindret det. Resultatet vet vi i dag - rikdommen som oljen skapte har bygd Norge og gjort Norges befolkning økonomisk velholden.

■ Nå er vi på full vei i samme retning som Hagen ivret for, men nå er det ikke oljen, men fisken som skal «selges» og samles på noen få eierhender. Det norske folk eier fisken i havet som Norge har fått råderett over. Fisken må vi se verdien av i et «evighetsperspektiv» hvis vi klarer å bevare havet rent og unngå for stor oppvarming.

■ Tror ikke vi når målet om mere sysselsetting basert på den råstoffmengden vi har tilgjengelig ved å sette de forskjellige flåtegrupper opp mot hverandre.

■ Utviklingen har gått fra stort sett bare små båter til den miksen vi har i dag med noen mindre båter, mellomstore og store kystbåter og en trålerflåte. Fordelingen av kvoteandeler mellom flåtegruppene har

■ Nordland gjelder dette Melbu og Stamsund samt noen mindre forpliktelser til andre kystkommuner. Både Melbu og Stamsund får svært mye råstoff i vinterseongen. Vi ser at dette sammen med levendelagring kan «strekke» sesongen svært langt. Da burde det være mulig å oppfylle konsesjonsvilkårene ved å sørge for råstoff i høstmånedene.

■ Nedbyggingen i antall arbeidsplasser på f.eks. Melbu vitner ikke om industrisatsing, men heller et ønske om kun å øke profitten, på bekostning av kystlandsbyens behov for arbeidsplasser.

■ Regionalisering av leveringspliktene, fjernt av bearbeidingspliktene og avvikling av arbeidspliktene bidrar ikke til å vedlikeholde arbeidsplasse på land på Melbu eller Stamsund.

ligget relativt fast i svært mange år.

Utfordringene vi har sett de siste år, gjelder en del trålerkonsesjoner som har leveringsforpliktelser til kystsamfunn. I Nordland gjelder dette Melbu og Stamsund samt noen mindre forpliktelser til andre kystkommuner. Både Melbu og Stamsund får svært mye råstoff i vinterseongen. Vi ser at dette sammen med levendelagring kan «strekke» sesongen svært langt. Da burde det være mulig å oppfylle konsesjonsvilkårene ved å sørge for råstoff i høstmånedene.

Nedbyggingen i antall arbeidsplasser på f.eks. Melbu vitner ikke om industrisatsing, men heller et ønske om kun å øke profitten, på bekostning av kystlandsbyens behov for arbeidsplasser.

Det snakkes mye om verdiskaping. Samfunnsmessig verdiskaping kan også måles i hvor mye arbeide og

lønnsinntekt hvert tonn fisk gir, ikke nødvendigvis hvor mye penger som må trilles til banken for å svare kapitalkostnader eller utbytte.

Regionalisering av leveringsplikten, fjerning av bearbeidingsplikten og avvikling av aktivitetsplikten bidrar ikke til å vedlikeholde arbeidsplassene på land på Melbu eller Stamsund.

© Lofotposten

Les hele nyheten på <http://ret.nu/GGgYsTLU>

Høyt spill i nord Lys i mørket med Per Sandberg?

□ Fiskeribladet Fiskaren. 24.02.2016. Side: 20

Oljeselskapenes forlengede arm i nord kan være med å slukke lyset i landsdelen, mener Bjørnar Nicolaisen

Oljeselskaper og deres interesseorganisasjoner med Norsk Olje og Gass (NOG), Petro Arctic, Senja Petro og LoVe Petro i spissen ramler med tomtønnene for igjen. Målet er åpning av fiskefeltene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja (LoVeSe) for olje/gass. Tidsperspektivet er Stortingsvalget i 2017. Kamouflasjeordet er konsekvensutredning (KU) av LoVeSe.

Regionpolitikernes krav om KU er forstummet, men det er kanskje ikke så rart. For det bør være rimelig forvirrende når LoVe Petro, Senja Petro og Petro Arctic uten nye og bedre argumenter stadig oftere krever LoVeSe konsekvensutredning.

Hvorfor er KU av LoVeSe nå plutselig blitt så veldig mye viktigere for oljeindustrien når olje- og gassprisene er i fritt fall og Europa ikke er villig til å betale prisen det egentlig koster for norsk gass? Og hvordan løser så oljeselskapene disse utfordringene?

Ingen lønnsomhet i nord

Kostnader på alle plan kuttes og miljøkravene for våre nærrområder i nord senkes. Vi ser at billige utenlandske aktører får kontrakter og jobbene, og bare dersom det er hensiktsmessig vinner norske bedrifter fram - gjerne i sørvest hvor posisjonerte og kriserammede bedrifter nærmest står i kø og skriker etter oppdrag. Samtidig samarbeider oljeselskapene om utbyggingsprosjekter og lønnsomhet beregnes utfra «samlede vurderinger».

Nordland fylke lot Statoil få komme inn i ytterste del av Lofoten med sitt Aasta Hansteen-prosjekt, men blåmandag kom fort da det etter kort tid ble klart hvor lite ringvirkninger prosjektet gir oss. Stikk i strid med alle lovnadene. Vi ble lurt. Oljen skal bøvelastes og gassen fraktes til Møre gjennom rørgata Polarled (= Nordled).

20 DEBATT ONSDAG 24. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET/FISKAREN

Innlegg sendes Fiskeribladet/Fiskaren E-post: innlegg@fiskeribladet.no Telefon: 55 23 33 01 Adresse: Sandberggaten 5 • P. 5002 Bergen

Hovedinnlegg/krønikk Maksimelt 1.000 tegn (ca. 750 ord). Brevinnlegg/vevler Maksimelt 500 tegn (ca. 250 ord). Fiskeribladet/Fiskaren forbeholder seg retten til å forkorte alle innlegg som mottas. Liketilsvare forbeholder vi oss retten til å lagre innlegg i

elektronisk form, samt publisere dem på internett. Innlegg honoreres ikke. Blitt trykkt og oppført i 10. utgave innleggs med oppsett til redaksjonen@fisk.no Vi tar også mot lagringsdata av alle typer.

Oljeselskapenes forlengede arm i nord kan være med å slukke lyset i landsdelen, mener **Bjørnar Nicolaisen**

Høyt spill i nord

Innlegg LESERBREV

Oljeselskaper og deres interesseorganisasjoner med Norsk Olje og Gass (NOG), Petro Arctic, Senja Petro og LoVe Petro i spissen ramler med tomtønnene for igjen. Målet er åpning av fiskefeltene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja (LoVeSe) for olje/gass. Tidsperspektivet er Stortingsvalget i 2017. Kamouflasjeordet er konsekvensutredning (KU) av LoVeSe. Regionpolitikernes krav om KU er forstummet, men det er kanskje ikke så rart. For det bør være rimelig forvirrende når LoVe Petro, Senja Petro og Petro Arctic uten nye og bedre argumenter stadig oftere krever LoVeSe konsekvensutredning.

Om å komme inn i ytterste del av Lofoten med sitt Aasta Hansteen-prosjekt, men blåmandag kom fort da det etter kort tid ble klart hvor lite ringvirkninger prosjektet gir oss. Stikk i strid med alle lovnadene. Vi ble lurt. Oljen skal bøvelastes og gassen fraktes til Møre gjennom rørgata Polarled (= Nordled).

Fylkespolitikere i nord må nå være oppmerksomme på hvilket spill som i øyeblikket foregår bak kulissene

Når krisen nå er over oss bør det derfor være ganske lett å forstå hva som er Statoils og andre oljeselskapers store mål og visjon. For å gjøre dette er det viktig å forstå hva som er Statoils og andre oljeselskapers store mål og visjon. For å gjøre dette er det viktig å forstå hva som er Statoils og andre oljeselskapers store mål og visjon.

OLJE OG FISK: Kampen om Lofoten og Vesterålen er ikke over. LL FOTO: MORTEN BUSTEDIN

Bjørnar Nicolaisen. Utøver av kvifiskar og økonoem

Lys i mørket med Per Sandberg?

Innlegg LESERBREV

Om å komme inn i ytterste del av Lofoten med sitt Aasta Hansteen-prosjekt, men blåmandag kom fort da det etter kort tid ble klart hvor lite ringvirkninger prosjektet gir oss. Stikk i strid med alle lovnadene. Vi ble lurt. Oljen skal bøvelastes og gassen fraktes til Møre gjennom rørgata Polarled (= Nordled).

Om å komme inn i ytterste del av Lofoten med sitt Aasta Hansteen-prosjekt, men blåmandag kom fort da det etter kort tid ble klart hvor lite ringvirkninger prosjektet gir oss. Stikk i strid med alle lovnadene. Vi ble lurt. Oljen skal bøvelastes og gassen fraktes til Møre gjennom rørgata Polarled (= Nordled).

Om å komme inn i ytterste del av Lofoten med sitt Aasta Hansteen-prosjekt, men blåmandag kom fort da det etter kort tid ble klart hvor lite ringvirkninger prosjektet gir oss. Stikk i strid med alle lovnadene. Vi ble lurt. Oljen skal bøvelastes og gassen fraktes til Møre gjennom rørgata Polarled (= Nordled).

Når krisen nå er over oss bør det derfor være ganske lett å forutsi hva som er Statoils og andre oljeselskapers store og våte drøm; forlengelse av Polarled fra Aasta Hansteen opp til Barentshavet - gjennom LoVeSe. Bare slik kan mange og små olje- og gassforekomster langs rørgata gjøre utbygginger i nord lønnsomme. Gassen skal sørover og oljen skal bøvelastes.

Hva da med Johan Castberg og Snøhvit?

Villedning

Da passer det selvsagt veldig godt for Statoil og andre oljeaktører i sør at lokale medspillere i nord som Petro Arctic, Senja Petro og LoVe Petro lager støy i mediene og vil ha KU i LoVeSe med det gamle hakket i plata - kunnskaper, arbeidsplasser, lokal medvirkning og «utvikling».

Det blir ny debatt og fokus tas bort fra sakens kjerne mens det lobbies intens på fylkesplan og sentralt. For mens desperasjonen brer om seg er tallenes tale klar. Ingen prosjekter i nord er lønnsomme uten at man får åpnet LoVeSe.

Fylkespolitikere i nord må nå være oppmerksomme på hvilket spill som i øyeblikket foregår bak kulissene. Det brukes enorme ressurser på å nå målene, men strategier og egentlige mål displayes ikke i mediene. Det er vår plikt å dekode det oljeselskapene og deres medspillere ikke sier.

Nyttige idioter?

Begrepet nyttige idioter ble lansert om politikere i forbindelse med trålerkonsesjoner og leveringsbetingelser. Når oljeselskapenes lovnader og utbyggingsplaner ikke lenger er troverdige før vedtak er fattet, så skapes det flere slike.

Krav om KU i LoVeSe repeteres for tiden til det kjedsommelige selv om de fleste av oss nå skjønner at det ikke er kunnskaper man egentlig er ute etter. Men når Kjell Giæver og Ørjan Robertsen m. fl. med stor iver da forsøker å framstille seg selv - og bedriftslederne bak - som framsynte samfunnsbyggere, er det lite som tyder på at man har særlig god innsikt i det spillet som deres bedrifter brukes som brikker i.

For dersom det i ettertid likevel skulle vise seg at oljeselskapenes forlengede armer i nord med vitende og vilje var med å slukke lys i vår kjære landsdel - altså at «utvikling» viste seg å bety avvikling - når de gikk inn for å åpne LoVeSe for olje/gass, så blir ikke ettermålet samfunnsbyggere. Og det vil kunne bli bli fatalt for de mange ansatte i bedriftene som Petro Arctic, Senja Petro og LoVe Petro påstår å representere.

Bjørnar Nicolaisen. Utdannet kystfisker og økonom Mens folk på Melbu går i fakkeltog med krav om at leveringsplikt og aktivitetsplikt opprettholdes, har fiskeriminister Per Sandberg ønska ut hva han skal bruke tida på. Han skal slåss mot de «mørke motkreftene». På inn- og utpust. Det kunne han fortelle

til Aftenposten på lørdag. Sandberg er for feig til å fortelle hvem disse motkreftene er. På kaia på Myre nøyde han seg med å si at det er politikere og professorer han sikter til. Og at de befinner seg på institusjoner, universiteter og i academia. At ikke alle fiskere, fiskekjøpere, fiskeriforskere og kystbefolkning har tatt bølgen for regjeringas stortingsmelding om sjømatindustrien, er for Sandberg bare et bevis på at mørke motkrefter er i sving. At regjeringas forslag vil bidra til å slukke lysene i mange samfunn langs kysten - den tanken streifer ikke fiskeriministeren. Og at hans egne fylkeslag i nord har vendt tommelen ned for fleire av forslaga, gjør heller ikke inntrykk på ham.

For Sandberg har sett lyset. I egne øyne er han den bolde ridder som aleine skal tenne lys og snakke opp fiskerinæringa. At ingen kan spre slikt mørke som den som meiner å ha sett lyset, har visst gått ham hus forbi.

Det første Høyre og FrP gjorde da de kom til makta, var å legge ned Fiskeridepartementet. Deretter har de valgt å utnevne som fiskeristatsråder to politikere som fiskeripolitisk har vært like blanke som blanktorsken. Kystbefolkninga må nå betale prisen for at Per Sandberg i fjor haust ombestemte seg og likevel ønska seg en plass ved Kongens bord.

Det er en god tradisjon å gi en ny statsråd 100 dager på å vise hva han duger til. Men Per Sandberg har lenge før tida vist at han ikke holder minstemål.

Av Oddmund Enoksen, Sortland SV

OLJE OG FISK: Kampen om Lofoten og Vesterålen er ikke over. III.Foto: Morten Bertelsen

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/xCiYWIAm>

lagret levende torsk langs kysten av de tre nordligste fylkene og at et realistisk langtidsmål er 30.000 tonn, i hovedsak fanget på Finnmarkskysten om våren og slaktet til høystbydende om høsten sammen med produkter av restråstoffet til best mulig kvalitet.

Biomarin gjestespalte

Linefanget: Det er lettere for line- og juksa flåten å behandle fisken korrekt fordi den kommer en og en. III.
FOTO: Arne Fenstad

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/K7Oi6pQ8>

Torskehotell vil telle fisk

☐ Fiskeribladet Fiskaren. 1 like treff. 24.02.2016. Side: 11

Sjøfisk i Troms utvikler en fisketellemaskin for å møte strengere krav til levendelagring. Arne Fenstad Tromsø

- Vi har kontakt med to leverandører som har to ulike måter å gjøre dette på. Vi starter forprosjektet så fort som mulig, sier Geir Johnsen, daglig leder i Sjøfisk som er heleid av Ytterstad Fiskeriselskap.

Levendelagringsmottaket, som også kalles torskehotell, har fått støtte fra Innovasjon Norge til å utvikle ny teknologi for å telle fisken. Teknologien er en sensor som teller fisken automatisk når den flyttes fra en merd til en annen.

Mye loggføring

Et nytt regelverk som omfatter all levendelagring av vill fisk, er på trappene. Regelverket kommer til å kreve mer registrering av fisken, både på havet, når den leveres, når den lagres og når den flyttes mellom merdene. Hensikten er å kontrollere mer nøyaktig hvor mye fisk som tas opp fra havet.

Men regelverket er ikke mulig å overholde i dag, mener Johnsen. Problemet er kravet om at selskapet må loggføre vekt og antall fisk som flyttes mellom merdene.

- Jeg synes det blir ganske komplisert, det blir mange loggføringer. Hver gang vi flytter fisken må vi registrere antall og vekt, og per dags dato finnes det ikke teknologi for å gjøre det. Det blir for tungvint å telle hver enkelt fisk, sier Johnsen.

Fiskeridirektoratet lanserte forslaget til nye regler i fjor høst, til store protester fra næringa. Protestene gikk på at mottakene må registrere fangstene flere ganger og at de ikke kan blande fisk fra ulike fangster på samme måte som før. Både Råfisklaget og Sjømat Norge påpeker i sine høringsssvar at levendelagring er en relativt fersk ordning, og ber direktoratet vurdere om det er nødvendig med nye krav.

FISKERIBLADET FISKAREN UTSNITT 24. FEBRUAR 2016
NYHETER 11

Torskehotell vil telle fisk

LEVENDELAGRE
Sjøfisk i Troms utvikler en fisketellemaskin for å møte strengere krav til levendelagring.

Arne Fenstad
Tromsø

«Vi har kontakt med to leverandører som har to ulike måter å gjøre dette på. Vi starter forprosjektet så fort som mulig, sier Geir Johnsen, daglig leder i Sjøfisk som er heleid av Ytterstad Fiskeriselskap. Levendelagringsmottaket, som også kalles torskehotell, har fått støtte fra Innovasjon Norge til å utvikle ny teknologi for å telle fisken. Teknologien er en sensor som teller fisken automatisk når den flyttes fra en merd til en annen.

Mye loggføring
Regelverket som omfatter all levendelagring av vill fisk, er på trappene. Regelverket kommer til å kreve mer registrering av fisken, både på havet, når den leveres, når den lagres og når den flyttes mellom merdene. Hensikten er å kontrollere mer nøyaktig hvor mye fisk som tas opp fra havet.

Men regelverket er ikke mulig å overholde i dag, mener Johnsen. Problemet er kravet om at selskapet må loggføre vekt og antall fisk som flyttes mellom merdene.

«Jeg synes det blir ganske komplisert, det blir mange loggføringer. Hver gang vi flytter fisken må vi registrere antall og vekt, og per dags dato finnes det ikke teknologi for å gjøre det. Det blir for tungvint å telle hver enkelt fisk, sier Johnsen.

Fiskeridirektoratet lanserte

Mer enn torsk
Regelverket omfatter også krabbe, pelagisk fisk og annen hvitfisk. I Hordaland er levendelagring av sei som har beitet på pellets fra oppdrettsanlegg en voksende virksomhet.

«Det er fantastisk matfisk. Når du kan spise laksen som har spist pellets, kan du også spise seien som har spist pellets. Men den må levendelagres, sier Leif Bognøy ved Nordhordaland Fisk.

De har tatt inn pelletseter fra andre som har levendelagret, og vurderer å starte levendelagring på mottak. Han er ikke spesielt skremt av eller overrasket av det nye regelverket.

«Jeg har ikke hørt om noen stotet det blir mindre papirarbeid, sier han.

Arne.fenstad@fisk.no
Tlf: 930 58 868

UNNTAK FOR PELAGISK

Forslaget til nye regler for levendelagring omfatter i utgangspunktet også de som låsetter pelagiske fangster, men de får mest sannsynlig en egen ordning.

«Vi har ikke konkludert enda, men vi er at det kan være hensiktsmessig å skille ut pelagisk fiskeri fra ordningen, sier Eva-Kristin Varheim i Fiskeridirektoratet.

Arnsaker er at det er små biter som låsetter pelagisk fisk, som har måttet investere i nytt utstyr for å registrere fangsten etter reglene. Reglene ville blitt enda mer komplisert i og med at større fartøy henter fisken som er satt i løs, og at de da bærer flere fangster i samme omgang.

I tillegg skiller låsetterne seg ut ved at de ikke tar fangsten om bord.

«Biter som tar om bord fangsten har en helt annen forutsetning for å vite hvor mye de tar om bord, sier Varheim.

Fiskeridirektoratet, Sjøfartdirektoratet, Norges Fiskarlag og Sjøfisklaget har vært i møte om å utvide låsetterne fra levendelagringreglene, der stasjonære forbehold oppdatere dagens regelverk utendørs å inkludere dem i hvitfiskeregulering.

De har tatt imot pelletssei fra andre som har levendelagret, og vurderer å starte levendelagring på mottaket. Han er ikke spesielt skremt av eller overrasket av det nye regelverket.

- Jeg har ikke hørt om noe sted det blir mindre papirarbeid, sier han.

arne.fenstad@fbfi.no

Tlf: 930 58 868

Levendelagring: Sjøfisk skal utvikle teknologi for å telle fisk i trå med Fiskeridirektoratets nye krav. Foto: Terje Jensen.

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/GSfkYyrD>

Oversikt over like treff

Torskehotell vil telle fisk

Intrafish - Login - 25.02.2016

Full gjennomgang av fjordlinjene

Fiskeribladet Fiskaren. 24.02.2016. Side: 16

For første gang siden etableringen i 2004 blir fjordlinjene langs kysten nå gjennomgått samlet på nytt. Skal til høring

Først ut er Fjordfiskerinemnda, som torsdag og fredag i denne uka skal foreta en samlet vurdering av linjene i de tre nordligste fylkene, sett i sammenheng med nemndas mandat. Like etter legger en departementsoppnevnt arbeidsgruppe fram sin vurdering av kystnære reguleringer, der det blant annet inngår en vurdering fra Havforskningsinstituttet av fjordlinjenes effekt i vernet av kysttorsk. Når alle har sagt sitt, er planen å sende en samlet innstilling ut til høring i fiskerinæringa.

Hektisk

-Vi har en klar plan om å bli ferdig med vår gjennomgang av fjordlinjene på møtet i Bodø, slik at vi kan legge fram et samlet forslag for departementet etter det. Det blir to hektiske møtedager, sier leder i Fjordfiskerinemnda, Jorhill Andreassen.

Nemnda har i tidligere møter tatt fjordlinjene for seg én etter én langs hele kysten fra Varanger til grensa mot Trøndelag. Noen av nemndas forslag til endringer har vakt betydelig debatt, mens de fleste linjene er beholdt med små eller ingen endringer.

-Men vi skjønnte jo tidlig at det ikke holdt med bare lokale møter om linjene. Også folk fra andre steder langs kysten har sine meninger om linjene, og de skal selvfølgelig også få komme til orde. Derfor har vi nå samlet alle forslag og kommentarer, og tar en samlet sluttgjennomgang nå på møtet i Bodø, sier Andreassen.

I sluttfasen

På grunn av mange forslag, og allerede omdiskuterte temaer som Varanger og Steigen, har nemnda valgt å prioritere fjordlinjene. Også andre saker står på dagsordenen for møtet, men blir det knapt med tid, så

16 NYHETER ONSDAG 24. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET/FISKAREN

Rekordpriser på vintersild

FISKET
Fiskerne får rekordpriser på vinterlevret NVG-sild på Møre. «Hillersøy fikk 7,40 kroner kiloen for siste fangst levert på Fiskerstrand i går.

Einarr Lindbæk
Fiskerstrand

-Vi har svært høye priser på 7,20 kroner kiloen og er svært fornøyd med årets priser. De er langt over forventningene og jevnt over to kroner høyere enn vi fikk for silda for nøyaktig ett år siden fra de samme gytefeltene på Møre, sier Tore Hillersøy på kystnærheten i SVK-gruppen. Hillersøy fra Buklandet. Årets siste sildfangst fra smørperen ble levert hos Ola E. Fiskerstrand og besto av stor sild med høy kvalitet rett før silda skal gytte.

-Vi har aldri før fått tilsvarende så høy pris for vintersilda, sier Hillersøy, som legger til at smørperen må gi seg etter fire leveranser tatt på gytefeltene på Busgrunnen i løpet av et par uker.

Nær million per tur
Gode salgspriser gjør at Hillersøy har fått inn lag 3-4 millioner kroner for sin sildbeholdning på 500 tonn. Dette er knapt en million i fangstverdi på hver av de fire leveransene. I fjor ville de få inn på lag 2,5 millioner for samme kvote, men kvoten var noe lavere i fjor.

-Det er bare et fåtall båter som fisker sild når den kommer til de store gytefeltene på murehyten. Sånn vil bare fått rundt 500 tonn og er av samme størrelse som i fjor. Vi antar at det ikke er av samme størrelse vi fisker når silda har kommet over å bruke ekkolodet for å måle sildbestanden, slik forskningen har gjort til nå. Å drive likt etter rette linjer bare med grunnlag i ekkolodet er et sjansespill som i alle fall ikke kan måle bestanden på NVG-silda. All uavhengig av hvor mange datter man treffer på bakgrunn av de tilløftede gytefeltene, er det uansett noe som måler seg mot den faktiske bestanden.

Må bruke sonar
For mannskapet på Hillersøy er det uaktuelt å bruke sonar til å måle sildbestanden. I Hillersøy brukes sonar for å lete etter sild. Med sonar på Hillersøy-oversida over sild-

forekomster med en radius på opp mot tusen meter fra båten. På større båter med større sonar, er det snakk om en overrøkt på flere kilometers radius. Dette står i god kontrast til ekkolodet som bare registrerer det som er rett under båten til enhver tid.

-Skulle vi ha fisket sild bare på grunnlag av ekkolodet, ville det tatt lang tid å fiske kvoten fordi det hadde vært tilfeldig om vi treff på kast hare datter eller ikke selv på gytefeltene, sier mannskapet på Hillersøy-1,9 millioner tonn borte. Mannskapet på Hillersøy-4 har

ingen tro på at sildbestanden er robusert med 90 prosent fra i fjor til i år, slik det gikk fram av gytefeltet i vinter. De siller sperulom og livdoret. I 1,9 millioner tonn sild kan forventes fra ett år til et annet når fisket bare har vært på kyst 300000 tonn. De frykter derfor ikke at ICES vil redusere sildbestanden for neste år på bakgrunn av det nye bestandsdata som ble lagt fram nylig etter vinterens gyteokt.

Einarr Lindbæk/FAO

FANGST: Frode Rognes (t.v.) og Paul Nordstrand på Hillersøy kan konstatere at de leverer stor NVG-sild hos Ola E. Fiskerstrand på Fiskerstrand. FOTO: ØSTLUND

Full gjennomgang av fjordlinjene

For første gang siden etableringen i 2004 blir fjordlinjene langs kysten nå gjennomgått samlet på nytt.

Skal til høring
Først ut er Fjordfiskerinemnda, som torsdag og fredag i denne uka skal foreta en samlet vurdering av linjene i de tre nordligste fylkene, sett i sammenheng med nemndas mandat. Like etter legger en departementsoppnevnt arbeidsgruppe fram sin vurdering av kystnære reguleringer, der det blant annet inngår en vurdering fra Havforskningsinstituttet av fjordlinjenes effekt i vernet av

kysttorsk. Når alle har sagt sitt, er planen å sende en samlet innstilling ut til høring i fiskerinæringa.

Hektisk
«Vi har en klar plan om å bli ferdig med vår gjennomgang av fjordlinjene på møtet i Bodø, slik at vi kan legge fram et samlet forslag for departementet etter det. Det blir to hektiske møtedager, sier leder i Fjordfiskerinemnda, Jorhill Andreassen.

møtedager, sier leder i Fjordfiskerinemnda, Jorhill Andreassen. Nemnda har i tidligere møter tatt fjordlinjene for seg én etter én langs hele kysten fra Varanger til grensa mot Trøndelag. Noen av nemndas forslag til endringer har vakt betydelig debatt, mens de fleste linjene er beholdt med små eller ingen endringer.

-Men vi skjønnte jo tidlig at det ikke holdt med bare lokale møter om linjene. Også folk fra andre steder langs kysten har sine meninger om linjene, og de skal selvfølgelig også få komme til orde. Derfor har vi nå samlet alle forslag og kommentarer, og tar en samlet sluttgjennomgang nå på møtet i Bodø, sier Andreassen.

OMDISKUTERT: En del av forslagen til endringer i fjordlinjene er på forhandlet omdiskutert. Som her i Steigen på Nordlandskysten. KART: FISKERIBLADET

utsettes de til neste møte.

Det departementsoppnevnte utvalget er i sluttfasen med sin gjennomgang, og etter det FiskeribladetFiskaren erfarer så skal en innstilling derfra være klar i løpet av uka.

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/H7xv9vx9>

Snylterne står klare Sandberg bør ta et oppgjør med seg selv

Fiskeribladet Fiskaren. 24.02.2016. Side: 19

Det står alltid noen klare til å snylte på andres merkevarer, advarer Nina Hegdahl.

2015 ble nok et rekordår for eksport av norsk fisk. Ikke bare laks, men det ble eksportert hvit fisk for hele 13. mrd. i året som gikk. Forbrukere i 140 land etterspør vårt gull fra havet. Det ligger med andre ord store verdier i dette - Er vi flinke nok i Norge til å sikre disse verdiene?

Fiskeriminister Per Sandberg talte i går på Vesterålen Skreifestival og slo fast at «maten vi høster fra havet er etterspurt over hele verden». Som statsråd Sandberg også helt riktig sier så er Skrei blitt et høykvalitetsprodukt som markedene er villige til å betale en mer-pris for. Med økt etterspørsel og mulighet for større fortjeneste øker også risikoen for kopiering av en merkevare. Bare spør Parmaskinke - og Parmesanostprodusentene - to av verdens sterkeste merkevarer på mat.

Mulig å beskytte

Sammen med 1300 andre produktnavn er Parmaskinke og Parmesanost beskyttet i EU mot kopiering og etterligning etter regelverket om Geographical Indications. Tørrfisk fra Lofoten er det eneste norske produktet som hittil har sikret seg det samme vernet i hele EU. Hvorfor gjør ikke flere dette?

25 norske produkter har tilsvarende vern i Norge gjennom merkeordningen Beskyttede betegnelser. Matskatter med en særegen kvalitet eller omdømme som stammer fra et bestemt geografisk område, eller som er laget etter en bestemt tradisjon, kan oppnå dette sterke juridiske vernet. Merkeordningen gir matprodusenter bedre vern mot kopier og etterligninger enn det som er mulig gjennom varemerkeloven.

Skrei-merket er godt kjent i utlandet, men gir ikke det samme juridiske vernet mot juks som det Geographical Indications gjør. Skrei og norsk klippfisk

FISKERIBLADET FISKAREN UTSAG 24. FEBRUAR 2016

Innlegg sendes Fiskeribladet Fiskaren E-post: fiskeribladet@fiskaren.no Hovedinnlegg/krønikk Maksimert 1.000 tegn (ca. 750 ord). Etterspørsel etter innlegg: Maksimert 1.500 tegn (ca. 750 ord). Fiskeribladet Fiskaren forbeholder seg retten til å forkorte alle innlegg som mottas. Liketilbud forbeholder vi oss retten til å lagre innlegg i et elektronisk form, samt publisere dem på internett. Innlegg honoreres ikke. Bildet og/eller opplysningene til innlegg redigeres med utgangspunkt i redaksjonens faglige vurdering. Vi tar også i mot lagre innlegg av alle typer.

DEBATT 19

Det står alltid noen klare til å snylte på andres merkevarer, advarer **Nina Hegdahl**.

Snylterne står klare

Innlegg PATENT

2015 ble nok et rekordår for eksport av norsk fisk. Ikke bare laks, men det ble eksportert hvit fisk for hele 13. mrd. i året som gikk. Forbrukere i 140 land etterspør vårt gull fra havet. Det ligger med andre ord store verdier i dette - Er vi flinke nok i Norge til å sikre disse verdiene?

Fiskeriminister Per Sandberg talte i går på Vesterålen Skreifestival og slo fast at «maten vi høster fra havet er etterspurt over hele verden». Som statsråd Sandberg også helt riktig sier så er Skrei blitt et høykvalitetsprodukt som markedene er villige til å betale en mer-pris for. Med økt etterspørsel og mulighet for større fortjeneste øker også risikoen for kopiering av en merkevare. Bare spør Parmaskinke - og Parmesanostprodusentene - to av verdens sterkeste merkevarer på mat.

Mulig å beskytte

Sammen med 1300 andre produktnavn er Parmaskinke og Parmesanost beskyttet i EU mot kopiering og etterligning etter regelverket om Geographical Indications. Tørrfisk fra Lofoten er det eneste norske produktet som hittil har sikret seg det samme vernet i hele EU. Hvorfor gjør ikke flere dette?

25 norske produkter har tilsvarende vern i Norge gjennom merkeordningen Beskyttede betegnelser. Matskatter med en særegen kvalitet eller omdømme som stammer fra et bestemt geografisk område, eller som er laget etter en bestemt tradisjon, kan oppnå dette sterke juridiske vernet. Merkeordningen gir matprodusenter bedre vern mot kopier og etterligninger enn det som er mulig gjennom varemerkeloven.

Skrei-merket er godt kjent i utlandet, men gir ikke det samme juridiske vernet mot juks som det Geographical Indications gjør. Skrei og norsk klippfisk

Skrei-merket er godt kjent i utlandet, men gir ikke det samme juridiske vernet mot juks som det Geographical Indications gjør. Skrei og norsk klippfisk er bare to av flere produktnavn som er beskyttet i andre land i dag. Det er urovekkende at norske matprodusenter ikke sikres optimalt. Verdien øker Et varemerke er en immateriell verdi på samme måte som patenter og design. På verdensbasis har immaterielle verdier økt fra 38 til 80% av virksomhetens totale verdi de siste 30 årene. Utviklingsstrekket gjelder også i Norge. Kina er blant de flinkeste i

klasse til å sikre seg eierskap til sine immaterielle rettigheter. I Norge gjør vi det motsatte. Kopiering og etterligninger er mest og oftest øker i hele verden. Det kan koste norske virksomheter dyrt at de ikke skjøpper de verdier som ligger i denne type rettigheter før det er for sent.

Hvorfor er det viktig? Den samlede økonomiske verdien av forfalskede og piratkopierte produkter er høyt på 2008-tall - hele 650 milliarder USD per år. Det er enorme verdier vi mister om. Kvalitetstiltak i immaterielle rettigheter er et viktig strategisk verktøy i forretningsutviklingen av enhver bedrift. Navnet på dette området kan koste dyrt.

Til tross for et eksportrekord er norsk fisk i lønnsomheten i industrien økende. Flere tilsket av norsk fisk er ledd i verdikjeden. I dag er det fullt mulig å snylte på norsk omdømme bygget opp over generasjoner. Det er på tide at også vi i Norge får en egen oppgjørsordning for verdier som ligger i beskyttede alle våre immaterielle rettigheter - innenfor hele næringslivet nøynt. Det handler om å sikre at verdikjeden på hele laks, skrei og klippfisk forblir på norske berder. Ia må vi ta noen grep. En ting er sikkert - det står alltid noen klare til å snylte på andres innsats så lenge det er mulig.

Nina Hegdahl, Faglig beskyttede betegnelser/utvalgt Matråd

VAREMERKE. På samme måte som parmaskinken er beskyttet mot kopiering, bør norske matskatter fra havet være det, mener artikkelforfatter. ARNVEIT

Sandberg bør ta et oppgjør med seg selv

Innlegg FRP-POLITIKK

Selv om alt ser rosenrodt ut har Sandberg tatt på seg et oppdrag med å ta tilbake kontrollen i norsk fiskeripolitikk. Det er urovekkende at norske matprodusenter ikke sikres optimalt. Verdien øker Et varemerke er en immateriell verdi på samme måte som patenter og design. På verdensbasis har immaterielle verdier økt fra 38 til 80% av virksomhetens totale verdi de siste 30 årene. Utviklingsstrekket gjelder også i Norge. Kina er blant de flinkeste i

klasse til å sikre seg eierskap til sine immaterielle rettigheter. I Norge gjør vi det motsatte. Kopiering og etterligninger er mest og oftest øker i hele verden. Det kan koste norske virksomheter dyrt at de ikke skjøpper de verdier som ligger i denne type rettigheter før det er for sent.

Hvorfor er det viktig? Den samlede økonomiske verdien av forfalskede og piratkopierte produkter er høyt på 2008-tall - hele 650 milliarder USD per år. Det er enorme verdier vi mister om. Kvalitetstiltak i immaterielle rettigheter er et viktig strategisk verktøy i forretningsutviklingen av enhver bedrift. Navnet på dette området kan koste dyrt.

Til tross for et eksportrekord er norsk fisk i lønnsomheten i industrien økende. Flere tilsket av norsk fisk er ledd i verdikjeden. I dag er det fullt mulig å snylte på norsk omdømme bygget opp over generasjoner. Det er på tide at også vi i Norge får en egen oppgjørsordning for verdier som ligger i beskyttede alle våre immaterielle rettigheter - innenfor hele næringslivet nøynt. Det handler om å sikre at verdikjeden på hele laks, skrei og klippfisk forblir på norske berder. Ia må vi ta noen grep. En ting er sikkert - det står alltid noen klare til å snylte på andres innsats så lenge det er mulig.

Nina Hegdahl, Faglig beskyttede betegnelser/utvalgt Matråd

er bare to av flere produktnavn som kopieres i andre land i dag. Det er urovekkende at norske matskatter ikke sikres optimalt.

Verdien øker

Et varemerke er en immateriell verdi på samme måte som patenter og design. På verdensbasis har immaterielle verdier økt fra 38 til 80% av virksomhetens totale verdi de siste 30 årene. Utviklingsstrekket gjelder også i Norge.

Kina er blant de flinkeste i klassen til å sikre seg eierskap til sine immaterielle rettigheter. I Norge gjør vi det motsatte. Kopiering og etterligninger av mat og drikke øker i hele verden. Det kan koste norske virksomheter dyrt at de ikke skjøpper de verdier som ligger i denne type rettigheter før det er for sent.

Hvorfor er det viktig?

Den samlede økonomiske verdien av forfalskede og piratkopierte produkter er - basert på 2008 tall - hele 650 milliarder USD per år. Det er enorme verdier vi snakker om. Bevissthet rundt immaterielle rettigheter er et viktig strategisk verktøy i forretningsutviklingen av enhver bedrift. Naivitet på dette området kan koste dyrt.

Til tross for ny eksportrekord av norsk fisk må lønnsomheten i industrien økes. Flere tiltak er nødvendig. EU har skjønnt viktigheten av å beskytte produktnavn som et ledd i verdiskapingen. I dag er det fullt mulig å snylte på norsk omdømme bygget opp over generasjoner. Det er på tide at også vi i Norge får øynene opp for verdien som ligger i å beskytte alle våre immaterielle rettigheter - innenfor hele næringslivets meny. Det handler om å sikre at verdiskapingen på Norsk laks, Skrei og klippfisk forblir på norske hender. Da må vi ta noen grep. En ting er sikkert - det står alltid noen klare til å snylte på andres innsats så lenge det er mulig.

Nina Hegdahl, Fagsjef beskyttede betegnelser/advokat Matmerk Aftenposten 20.02.2016 har en reportasje fra Myre i Vesterålen, der Per Sandberg, som har vært fiskeriminister i 2 måneder, er på besøk.

Fiskeriene går så det griner, rekordårene etterfølger hverandre som perler på en snor. I 2015 ble det eksportert norsk sjømat for 74,5 milliarder kroner. Hvit fisk (sei, torsk og hyse) utgjorde 13 milliarder, en milliard mer enn året før. Man har forventninger om oppgang for 2016.

Selv om alt ser rosenrødt ut, har Sandberg tatt på seg et oppdrag med å tale motkreftene i norsk fiskeripolitikk midt i mot både på innpust og utpust. Per Sandberg utdyper at med motkrefter mener han dem som stadig sier at fiskeriene går rett vest, også de som ønsker at alt skal være som det er og stritter mot utvikling i fiskeripolitikken regner Sandberg som morkrefter.

Dette høres tilforlætelig og offensivt ut av Sandberg, ministeren vil holde motkreftene unna fiskeripolitikken. Han skulle vært så klar for flere år siden da Svein Ludvigsen var fiskeriminister og han åpnet for evig varende salg av fiskekvoter til trålerredene. Aspaker som var før Sandberg, og han selv, står for regional leveringsplikt for de havfiskende trålerne, og ikke leveringsplikt til et bestemt fiskebruk på land. Dette ser jeg som motkrefter og dermed er Per Sandberg representant for motkreftene i norsk fiskeripolitikk ut fra mitt synspunkt.

Ministeren skjønner nok garantert at jeg ikke er alene om å mene som jeg gjør, at han er mer motkraft enn positiv drakraft i norsk fiskeripolitikk i dag. Da er det jo demagogisk og verbalpolitisk lovlig å prøve seg med stuntet om at han vil ta et oppgjør med motkreftene. Hvis han står for det han sier, må jo fiskeriminister Per Sandberg ta et skikkelig oppgjør med seg selv og sin Frp politikk fordi slik jeg ser det er det nettopp hos de blåblå motkreftene at den framtidrettede bærende fiskeripolitikk finnes.

Sør for Myre i Vesterålen, ligger Melbu hvor de på søndag 21. februar tente fakler og gikk i tog for å demonstrere mot stadige brudd på leveringsplikten. Ellinor Dyveke Jenssen som er initiativtaker til demonstrasjonen sier at det må slås fast at fisken i havet tilhører fellesskapet og må forvaltes til beste for kystens befolkning.

Sandberg mener at Ellinor og hennes meningsfeller er opptatt av å bevare, mens han vil endre politikken slik at kystens samfunn fungerer, vokser og trives. Men kjære Per Sandberg, hvorfor endre en politikk som fungerer utmerket?

Endring for endringens skyld har jeg aldri forstått hensikten med. Fiskeriministeren fra Frp definerer nok ikke motkreftene til fiskeriene på samme måte som Ellinor fra Melbu og undertegnede, i vår verden må han finne seg i å bli regnet som representant for motkreftene.

Bjørn Olsen, Øyværing nordfra

VAREMERKE: På samme måte som parmaskinken er beskyttet mot kopiering, bør norske matskatter fra havet være det, mener artikkelforfatter. ARKIVfoto

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/xMEqF4iV>

Nærmer seg den optimale torskforpakningen

NTB Info. 2 like treff. 23.02.2016 15:39

Ved å kartlegge i detalj bakteriene som i størst grad reduserer ferskhetsgraden i torsk, har forsker Anlaug Ådland Hansen og hennes kollegaer funnet ut hvordan man ved hjelp pakkemetode og emballasje kan forlenge hylletiden i butikk for et fersk

torskeprodukt med opp mot 20 prosent.

- Dette er viktig bidrag til blant annet å redusere det enorme matsvinnet vi har i Norge. Forskningen vår kan bidra til at butikkene i større grad klarer å bevare kvaliteten på produktet i hyllene, og dermed øke sjansen for at det blir kjøpt og spist, forklarer hun.

Kjøtt og fisk i Norge emballeres normalt med en pakkegass bestående av 60 prosent karbondioksin og 40 prosent nitrogen. Denne blandingen har ikke gitt like god effekt på spesielt en av bakteriene som følger torsk, Photobacterium, sammenliknet med andre bakterier.

- Ved å erstatte nitrogen med høyoksygen oppnådde vi en betydelig bedre holdbarhet, sier forskeren som holder også på å forske seg fram til den optimale forpackningsløsningen for fersk torsk.

- Vi tester både pakkegasser og emballasje. For eksempel måler vi hvor mye av forpackningsgassen som lekker ut undervegs i løpet av produktets lagringstid, og kan i samarbeid med to våre forskningspartnere i CATCH-prosjektet, Tommen Gram og Multivac utvikle enda bedre pakkemetoder for ferske torskeprodukt, sier Anlaug Ådland Hansen.

Fordi torsken har en litt annen kjemisk sammensetning og struktur enn for eksempel laks, er det vanskeligere å få god holdbarhet på torsk enn på laks. I forskningsprosjektet som fortsatt pågår hos Nofima, har forskerne funnet spesielt tre bakterietyper som forringer holdbarheten i torsk, og som de nå forsøker å utvikle flest mulig hindre for.

Den nye kunnskapen kommer fra et stort

NTB info

Hjem Spisestøttement Pressesaker Om tjenesten **Et fersk**

NTB Info
Anlaug Ådland Hansen
23.02.2016 15:39

LOGG INN

Brakkekode
Passord

LOGG INN

NTB Info

Nofima forskerne Janne Berg (fra venstre), Jorling Langsvoll og Anlaug Ådland Hansen studerer sprutet ved et bakterie i det indreoksygde laboratoriet ved Nofima på Ås. Bakteriene er spesielt farlige for laks, og spesielt ved hjelp av DNA-sonde metoder og dyrtett opp til bruk i videre torsk for å undersøke sammenheng av kvalitetsmessige bakterier. Foto: Jan-Åge Berg Jacobsen © Nofima

Nærmer seg den optimale torskforpakningen

23.2.2016 15:39 | Nofima

Ved å kartlegge i detalj bakteriene som i størst grad reduserer ferskhetsgraden i torsk, har forsker Anlaug Ådland Hansen og hennes kollegaer funnet ut hvordan man ved hjelp pakkemetode og emballasje kan forlenge hylletiden i butikk for et fersk torskeprodukt med opp mot 20 prosent.

- Dette er viktig bidrag til blant annet å redusere det enorme matsvinnet vi har i Norge. Forskningen vår kan bidra til at butikkene i større grad klarer å bevare kvaliteten på produktet i hyllene, og dermed øke sjansen for at det blir kjøpt og spist, forklarer hun.

Kjøtt og fisk i Norge emballeres normalt med en pakkegass bestående av 60 prosent karbondioksin og 40 prosent nitrogen. Denne blandingen har ikke gitt like god effekt på spesielt en av bakteriene som følger torsk, Photobacterium, sammenliknet med andre bakterier.

- Ved å erstatte nitrogen med høyoksygen oppnådde vi en betydelig bedre holdbarhet, sier forskeren som holder også på å forske seg fram til den optimale forpackningsløsningen for fersk torsk.

- Vi tester både pakkegasser og emballasje. For eksempel måler vi hvor mye av forpackningsgassen som lekker ut undervegs i løpet av produktets lagringstid, og kan i samarbeid med to våre forskningspartnere i CATCH-prosjektet, Tommen Gram og Multivac utvikle enda bedre pakkemetoder for ferske torskeprodukt, sier Anlaug Ådland Hansen.

Fordi torsken har en litt annen kjemisk sammensetning og struktur enn for eksempel laks, er det vanskeligere å få god holdbarhet på torsk enn på laks. I forskningsprosjektet som fortsatt pågår hos Nofima, har forskerne funnet spesielt tre bakterietyper som forringer holdbarheten i torsk, og som de nå forsøker å utvikle flest mulig hindre for.

Den nye kunnskapen kommer fra et stort forskningsprogram om levendelagring, kalt CATCH. Programmet går over fire år og er finansiert med 29 millioner kroner via Bionær-programmet i Norges forskningsråd.

NTB Info

Se webartikkelen på <http://ret.nu/TTuZ5QwC>

forskningsprogram om levendelagring, kalt CATCH. Programmet går over fire år og er finansiert med 29 millioner kroner via Bionær-programmet i Norges forskningsråd.

© NTB Info

Se webartikkelen på <http://ret.nu/TTuZ5QwC>

Oversikt over like treff

Nærmer seg den optimale torskforpakningen
MyNewsdesk - 23.02.2016 15:27

Vil forlenge holdbarheten
Kyst og Fjord - 24.02.2016 07:13

Fiskeriminister under minstemål

Bladet Vesterålen. 23.02.2016. Side: 23

Mens folk på Melbu går i fakkeltog med krav om at leveringsplikt og akti-vitetsplikt opprettholdes, har fiskeriminister Per Sandberg pønska ut hva han skal bruke tida på.

Han skal slåss mot de «mørke motkreftene». På inn- og utpust. Det kunne han fortelle til Aftenposten på lørdag. Sandberg er for feig til å fortelle hvem disse motkreftene er. På kaia på Myre nøyde han seg med å si at det er politikere og professorer han sikter til. Og at de befinner seg på institusjoner, universiteter og i academia. At ikke alle fiskere, fiskerikjøpere, fiskeriforskere og kystbefolkninga ellers har tatt bølgen for regje- ringas stortingsmelding om sjømatindustrien, er for Sandberg bare et bevis på at mørke motkrefter er i sving. At regjeringas forslag vil bidra til å rive grunnlaget unna mange kystsamfunn - den tanken streifer ikke fiskeriministeren. Og at hans egne fylkeslag i nord har vendt tomme ned for flere Oddmund Enoksen av forslaga, synes heller ikke å gjøre inntrykk. For Sandberg har sett lyset. Den gamle visdommen om at ingen kan spre slikt mørke som den som har sett lyset, har visst gått ham hus forbi. Det første Høyre og Frp gjorde da de kom til makta, var å legge ned Fiske- ridepartementet. Deretter har de valgt å utnevne som fiskeristatsråd til politikere som fiskeripolitisk var like blanke som en blanktorsk. Kystbe- folkninga må nå betale prisen for at Per Sandberg i fjor haust ombestemt seg og likevel ville ha en plass ved Kongens bord. Oddmund Enoksen, Sortland S

Fiskeriminister under minstemål

Mens folk på Melbu går i fakkeltog med krav om at leveringsplikt og akti-vitetsplikt opprettholdes, har fiskeriminister Per Sandberg pønska ut hva han skal bruke tida på.

Han skal slåss mot de «mørke motkreftene». På inn- og utpust. Det kunne han fortelle til Aftenposten på lørdag. Sandberg er for feig til å fortelle hvem disse motkreftene er. På kaia på Myre nøyde han seg med å si at det er politikere og professorer han sikter til. Og at de befinner seg på institusjoner, universiteter og i academia. At ikke alle fiskere, fiskerikjøpere, fiskeriforskere og kystbefolkninga ellers har tatt bølgen for regjeringas stortingsmelding om sjømatindustrien, er for Sandberg bare et bevis på at mørke motkrefter er i sving. At regjeringas forslag vil bidra til å rive grunnlaget unna mange kystsamfunn - den tanken streifer ikke fiskeriministeren. Og at hans egne fylkeslag i nord har vendt tomme ned for flere Oddmund Enoksen, Sortland S

Proveprosjekt med leksefri skole

Roald Nordland foreslår at det settes i gang prøveprosjekt med leksefri skole i kommuner i Nordland. Lektorer har blitt undersøkt om de er villige til å gjennomføre et slikt prøveprosjekt. Lektorer har vært en del av det største skolesystemet siden begynnelsen. I dag er lekser fortsatt et vanlig innslag i de fleste skoler og dermed for dag. Begrunnelsene er gjerne at lekser gir kunnskap, er nødvendig for å styrke ferdighetene og at det er viktig for å lære seg stoffet. Dette viser seg imidlertid å være feil. Leksene har et negativt innvirkning på elevenes læring og motivasjon. Leksene har også en negativ innvirkning på elevenes helse og velvære. Det er viktig å tenke på dette når man vurderer om lekser er en nødvendig del av skolearbeidet.

Mer læring for elevene

Sammtidig skal kompetansekraavene innføres på en smidig og god måte. Derfor har vi lagt opp til en overgangsperiode på tre år. I tillegg er det viktig å tenke på hvordan lærerne skal få tid til å utvikle seg og hvordan de skal få tilstrekkelig tid til å planlegge og gjennomføre undervisningen. Det er viktig å tenke på hvordan lærerne skal få tilstrekkelig tid til å planlegge og gjennomføre undervisningen. Det er viktig å tenke på hvordan lærerne skal få tilstrekkelig tid til å planlegge og gjennomføre undervisningen.

Edvard Leif Skau

født 24. februar 1934
sonnet vilje og en Nordlandskystakt
15. februar 2016

Så faldet vi dog i vår spjettens stov,
og gjemmer oss i minnet om oss.

Der skal de finfaldet i i våre stov,
som er kært og dærligst som

Anders, Bjarne og Mona.

Ellen (skilte)

Werner Larsen
Leif Erik (barn)

Ellen, Ingrid, Jørn, Johanne (barn)

Søsken, vigeromsten og øvrig familie.
Begravelse på Brønnøysund
fredag 26. februar kl 11:00
Alle som ønsker å legge Leif til gravens
er velkommen.

Karl Nordmo

født 23. november 1921,
skole på Lødingen,
Sjølshavn 20. februar 2016
Halden for oss alle,
og for oss alle.

Jon
Eger
Arne
Arne

Solveig, Annelise,
Martha, Mona, Karlene,
Mona, Helene, Vigdis,
hans barn

Halden, Inge, Sigrid,
Elin, Peder, Sofie
og alle som ønsket
å være med på
Røde Kors-betjent
1025760939

Arne Ottar Mortensen

født 23. oktober 1929
Sonnet vilje og en Nordlandskystakt
15. februar 2016

Så faldet vi dog i vår spjettens stov,
og gjemmer oss i minnet om oss.

Der skal de finfaldet i i våre stov,
som er kært og dærligst som

Kjell Øve
Frank Hage
Einar Mørch
Siv Hage
Bjørn-Arne
Gunnhild
Sylvi

Hans
Anne
Egner
(vigeromsten)

Kjell

Barnbarn og dødsbarn

Øvrig familie
Begravelse på Brønnøysund
fredag 4. mars kl 11:00
Søstresdødsbarn ønsket velkommen.

KUNNGJØRING LEIEMARKED

Øknes Røde Kors
Mønstre som støttes av
dag 24. febr. kl. 10.00 på
Røde Kors-betjent.

Hybelshelhet
Mønstre som støttes av
dag 24. febr. kl. 10.00 på
Røde Kors-betjent.

Hovedtopptak 2016
For karnehager og skolefritidsordning -
Søknadsfrist 15.2.16
www.sortland.kommune.no
www.sortland.kommune.no
6761 Strand, Kommunestyre - Oppnevnt

UDI
Vil du arrangere
aktiviteter for barn og
unge i asylmottak?
www.udi.no/tilskudd
Søknadsfrist 1. mars 2016

Seniorutviklingskurs
Se tre muligheter og bestill senest 20. februar 2016
Kursene er forberedt til livet som senior og gir inspirasjon til livsutfordringer og planlegging av perioden som senere kommer. Senest påmelding senest 20. februar 2016.
Våre kurs i 2016: 1. 10. febr. kl. 10.00 - 12.00
2. 17. febr. kl. 10.00 - 12.00
3. 24. febr. kl. 10.00 - 12.00
Påmelding 7 dager før kursstart, kontakt oss på: Arne/Beate/Inge/Trine Nordland-Petersen/Ingebjørg E. 2023 2028
TE 75 22 52 51 / E-post: post@regns.no
www.nordnorsk-paerisjonsakule.no

© Bladet Vesterålen
Les hele nyheten på <http://ret.nu/lfmENgTF>

Det store kystranet

Å Avisa Nordland. 23.02.2016. Side: 14

BJØRN OLSEN

FISKERIPOLITIKK

OTTAR BROX hadde nylig en kommentar i Dag og Tid med tittel «Tenk om vi hadde stelt oss like dumt med olja som med fisken». Der refererer Brox til en liten bo, «Hvem skal eie Norge»? Boka omtaler rentseeking, som betyr å skaffe seg eiendom som kan gi eieren kontinuerlig avkastning, helst i all framtid. Fiskeriminister Per Sandberg har uttalt at han ikke vil føre fisken ut av Nord-Norge, men regionalisere leveringsplikten for trålerne, med andre ord han vil kutte leveringsplikten til bestemte anlegg som i dag. Adm.direktør Steinar Eliassen i fiskeindustrielskapet Norfra AS sier om bortfall av spesifikt leveringsplikt: «Det er det største ran av Nord-Norge siden nazistene brente Finnmark». Eliassen anmodet alle på Stortinget å få opp øynene for hva som holder på å skje i fiskeripolitikken og stoppe det.

DET HAR i etterkrigstida vært en løpende debatt om hvem som har rett til fisken og om kvotefordeling mellom kystflåten og havfiskeflåten. Man har ligget på en praksis som har gjort det levelig for begge gruppene. Fiskekjøperne på land har vært avhengig av leveranse både fra kystflåten og trålerne. Etter hvert ble trålerne gjort i stand til å filetere og blokkfryse fisken til sjøs. Brukene på land fikk ujevn tilførsel av fisk siden sjarkene ikke kunne drive uti havet. Dermed knyttet man trålerkonsesjoner til leveringsplikt til bestemte fiskebruk og da mente man helårsdrift for landbasert fiskeforedling var sikret.

FOR NOEN måneder siden leste jeg at fiskeriminister Aspaker støttet Tveteråsutvalgets innstilling om tilbud til fiskeprodusenter om å eie fiskekvoter. Et enstemmig fylke i Finnmark og små fiskeprodusenter sa nei til forslaget. Statsviter Ottar Brox sammenlignet Tveterås utvalgets forslag med at landbruksdepartementet ga bort Statskogs skog til papirprodusenter, gratis. En formidabel kapitaloverføring, kalte Brox begge gavene, både skog og fisk. Aspaker var også frampå og ville legalisere trålerne salg av frossenfisk til de kjøpere

14 MENINGER
Tirsdag 23. februar 2016
AVISA NORDLAND

DEBATT

Avisa Nordland anker en løpende debatt, både i papiravis og digitalt. Vi oppfordrer derfor alle til å sende inn sine bidrag på nettsiden www.no.no/debatt. Debattinnlegg som publiseres på nett vil bli prioritert.

Du kan være anonym, men vi oppfordrer alle til å signere bidrag med fullt navn. Du må samset oppgi navn og telefonnummer når du ønsker å delta i vår debatt. Alle innlegg kan bli redigert. Slike kort-Debattinnlegg kan også sendes på epost til debatt@an.no.

Selger legemidler til mindreårige

Dårlig opplæring

M. Whatsherface Finset

Priskrigen på bensin fortsetter

Grikskretsukur

smatte, nålka man aldri har hørt om. Det må arbeides over huske. Hvis tidligere kasse-motivatorer.

til å også sette ned avgifrene, med andre ord at i grådige kulturere til staten får mindre.

Ikke diesel

Ja, men vi må få ned bensinprisen, og ikke dieselprisen!

Ikke Steinar Horneshusen

La dem koste de samme

Med tanke på kystflåten rundt diesel og slit etc. så

FORSVARSPOLITIKK

Høyre med to tunger

I DEN senere tid har både høyresidende millære og politikere uttalt at vårt forsvær suksessens. Natos fremste politikere vedlike i Måke i 2014 at forsværshudsjettene skulle opp til to prosent av BNP. Erna Solberg var en av dem som fulgte opp på til det. Kort tid etter sier hun at spenssmåll er null. Forsværsmiister var enig. Forsværspjettens fagnallere nål (PM) ble stekt påvirket av disse utspill. PMs forslag ble derfor tvunget fagl eller fisk, og ikke det mål Nato hadde satt.

I STATSMIISTERENS tal til Høyres sentralstyre nylig var hun bekymret for de oppgjør Nato står overfor. Viser nordområdene ble spesielt nevnt. Det varken statsmiister eller forsværsmiister mener et at vi har et sterkt underfinansiert forsvær. Vi har store mangler over hele forsværsmiister. Høyre taler med to tunger om vårt forsvær. Statsmiisterens forer an med å sat spenssmåll er null, og bekur med at PMs forslag blir drept. Så legger hun drettes ut om det alvorlige trusselbilde Nato står overfor, men sier likevel at ingen ting om at vårt forsvær trenger betydelig økning i bevilgninger for å møte de trusler som legger foran oss.

INGRID NORDMANN

ARVESØLV: Rett til fiskekvotene bare vil føle kystens befolkning og kystfisk som forvalter av dette arvesølv.

Det store kystranet

FISKERIPOLITIKK

OTTAR BROX hadde nylig en tittel «Tenk om vi hadde stelt oss like dumt med olje som med fisken». Der refererer Brox til en liten bo, «Hvem skal eie Norge»? Boka omtaler rentseeking, som betyr å skaffe seg eiendom som kan gi eieren kontinuerlig avkastning, helst i all framtid. Fiskeriminister Per Sandberg har uttalt at han ikke vil føre fisken ut av Nord-Norge, men regionalisere leveringsplikten for trålerne, med andre ord han vil kutte leveringsplikten til bestemte anlegg som i dag. Adm.direktør Steinar Eliassen i fiskeindustrielskapet Norfra AS sier om bortfall av spesifikt leveringsplikt: «Det er det største ran av Nord-Norge siden nazistene brente Finnmark». Eliassen anmodet alle på Stortinget å få opp øynene for hva som holder på å skje i fiskeripolitikken og stoppe det.

DET HAR i etterkrigstida vært en løpende debatt om hvem som har rett til fisken og om kvotefordeling mellom kystflåten og havfiskeflåten. Man har ligget på en praksis som har gjort det levelig for begge gruppene. Fiskekjøperne på land har vært avhengig av leveranse både fra kystflåten og trålerne. Etter hvert ble trålerne gjort i stand til å filetere og blokkfryse fisken til sjøs. Brukene på land fikk ujevn tilførsel av fisk siden sjarkene ikke kunne drive uti havet. Dermed knyttet man trålerkonsesjoner til leveringsplikt til bestemte anlegg som i dag. Adm.direktør Steinar Eliassen i fiskeindustrielskapet Norfra AS sier om bortfall av spesifikt leveringsplikt: «Det er det største ran av Nord-Norge siden nazistene brente Finnmark». Eliassen anmodet alle på Stortinget å få opp øynene for hva som holder på å skje i fiskeripolitikken og stoppe det.

ENSTEMMIG fylke i Finnmark og små fiskeprodusenter sa nei til forslaget. Statsviter Ottar Brox sammenlignet Tveterås utvalgets forslag med at landbruksdepartementet ga bort Statskogs skog til papirprodusenter, gratis. En formidabel kapitaloverføring, kalte Brox begge gavene, både skog og fisk. Aspaker var også frampå og ville legalisere trålerne salg av frossenfisk til de kjøpere som betaler mest. Fiskeriminister Per Sandberg har uttalt at han ikke vil føre fisken ut av Nord-Norge, men regionalisere leveringsplikten for trålerne, med andre ord han vil kutte leveringsplikten til bestemte anlegg som i dag. Adm.direktør Steinar Eliassen i fiskeindustrielskapet Norfra AS sier om bortfall av spesifikt leveringsplikt: «Det er det største ran av Nord-Norge siden nazistene brente Finnmark». Eliassen anmodet alle på Stortinget å få opp øynene for hva som holder på å skje i fiskeripolitikken og stoppe det.

APROPÓS VERDISKAPING, skinkeprodusenter i Italia og Spania produserer parmaskinke og serranoskinke med en mangedobling av prisen/verdien på en kilo svinekjøtt. Kysten med sine råstoff som hvalkjøtt, torsk, kveite, breiflabb, steinbit, uer, sei og laks kan lage delikatesser som klippfisk, boknafisk, rødsei, hvalbiff og andre sjømatretter som skulle ha livets rett på linje med europeisk skinke, i dag er bare laks, tørrfisk og klippfisk på markedet.

NÅR VI vet at vårt viktigste matforråd er fisk og sjømat, synes det å være dristige fiskeripolitiske veivalg Tveteråsutvalget legger opp til. Fisken må forvaltes kontrollert slik at overfiske ikke skaper ubalanse i årgangene og for de forskjellige fiskeslag. Det er også viktig å unngå forurensning av havene slik at ikke fisk og

BJØRN OLSEN

sjømat blir skadelidende. Disse utfordringene må møtes med fornuftige tiltak. Tvetårsutvalgets forslag om rett til fisk og leverings styring, finner jeg ikke gode. Rett til fiskeressursene bør tilfalle kystens befolkning og kystflåten som forvaltere av dette arvesølv en av våre evig vatrende ressurser.

© Avisa Nordland

Les hele nyheten på <http://ret.nu/XoUMkpsQ>

- Om fiskeri og rasering av fiskerisamfunn

Vesterålen Online. 22.02.2016 20:10

Kurt Jenssen, Hadsel Senterparti

Vinterens store triller for kysten befolkning er de sentralt styrte omleggingene som det ser ut til at posisjonspartiene på stortinget ivrer for.

Havbruksmeldingen tar opp i seg forskjellige forslag, blant annet det å slippe totalt fri de trålerne som har forskjellige forpliktelser til respektive lokalsamfunn.

Norge har fått en ny fiskeriminister som i tiltredelseserklæringen sier at han har mye å lære og får en bratt læringskurve.

Kjapt var læringskurven over og han skulle revolusjonere næringen ved å strukturere sjarkkvoter til store kystbåter osv. Vi husker oppslag som: Fiskere raser, Kysten raseres, og så videre.

Fra stortings- og regjeringshold hevdes det at fisken skal bli den nye oljen.

Frps Carl Ivar Hagen ville, som vi huske, selge Norges oljeressurser. Dyktige fremsynte politikere hindret det.

Resultatet vet vi i dag: Rikdommen som oljen skapte, har bygd Norge og gjort Norges befolkning økonomisk velholden.

Nå er vi på full vei i samme retning som Hagen ivret for, men nå er det ikke oljen, men fisken som skal selges og samles på noen få eierhender.

Det norske folk eier fisken i havet som Norge har fått råderett over. Fisken må vi se verdien av i et evighetsperspektiv hvis vi klarer å bevare havet rent og unngå for stor oppvarming.

Jeg tror ikke vi når målet om mer sysselsetting basert på den råstoffmengden vi har tilgjengelig, ved å sette de forskjellige flåtegrupper opp mot hverandre.

Utviklingen har gått fra stort sett bare små båter til den miksen vi har i dag med noen mindre båter,

mellomstore og store kystbåter og en trålerflåte. Fordelingen av kvoteandeler mellom flåtegruppene har ligget relativt fast i svært mange år.

Utfordringene vi har sett de siste år, gjelder en del trålerkonsesjoner som har leveringsforpliktelser til kystsamfunn.

I Nordland gjelder dette Melbu og Stamsund samt noen mindre forpliktelser til andre kystkommuner.

Både Melbu og Stamsund får svært mye råstoff fra kystflåten i vintersesongen. Vi ser at dette sammen med levendelagring kan strekke sesongen svært langt.

Da burde det være mulig å oppfylle konsesjonsvilkårene ved å sørge for råstoff i høstmånedene.

Nedbyggingen i antall arbeidsplasser på for eksempel Melbu vitner ikke om industrisatsing, men heller et ønske om kun å øke profitten, på bekostning av kystlandsbyens behov for arbeidsplasser.

Det snakkes mye om verdiskapning. Samfunnsmessig verdiskapning kan også måles i hvor mye arbeide og lønnsinntekt hvert tonn fisk gir, ikke nødvendigvis hvor mye penger som må trilles til banken for å svare kapitalkostnader eller utbytte.

Regionalisering av leveringsplikten, fjerning av bearbeidingsplikten og avvikling av aktivitetsplikten bidrar ikke til å vedlikeholde arbeidsplassene på land på Melbu eller Stamsund.

Kurt Jenssen, kommunestyrerepresentant for Hadsel Senterparti og fylkestingsrepresentant i Nordland Senterparti

Kurt Jenssen (Sp) mener nedbyggingen i antall arbeidsplasser på ikke vitner om industrisatsing, men et ønske om kun å øke profitten, på bekostning av kystlandsbyens behov for arbeidsplasser. Foto: Silje Nilsen, Vesteraalens Avis

© Vesterålen Online

Se webartikkelen på <http://ret.nu/xGtq1V0>

SV ville heller til Mehamn enn Båtsfjord: â Stortingskomiteen burde fått med seg andre syn på Sjømatmeldingen i stedet for å reke fra møte til møte med Norway Seafoods

iFinnmark Pluss. 1 like treff. 22.02.2016 17:51

Alf Helge Jensen

Siv Elin Hansen (SV) synes det har blitt mye Røkke i næringskomiteens arbeid med Sjømatmeldingen. Det synet deler ordfører Trond Einar Olausen i Gamvik.

Til tross for at Aker-selskapene Norway Seafoods og Havfisk stilte med proffe opplegg i Stortinget under høringen om Sjømatmeldingen, får de også god anledning til å presentere sine syn når næringskomiteen denne uka besøker Båtsfjord og Melbu. Siv Elin Hansen ville heller til Mehamn, men ble avvist av komiteen.

- Satt på spissen burde stortingskomiteen fått med seg andre aktører og andre syn på Sjømatmeldingen i stedet for å reke fra møte til møte med Norway Seafoods. Det blir de store som blir de bærende stemmer, sier stortingsrepresentant Siv Elin Hansen (SV) fra Troms.

Ville til Mehamn

I forrige uke uttalte stortingsrepresentant Ingrid Heggø (Ap) til Finnmarken at Båtsfjord ikke var hennes førstevalg da næringskomiteen skulle til Finnmark. Ikke for at Båtsfjord ikke er viktig nok, men for at standpunktene der er velkjente for komiteen.

Heggø presiserte imidlertid at det ikke var noen omkamp fra hennes side om stedsvalg. Men hun ønsket seg også andre inntrykk. Derfor besøkte hun Mehamn sist fredag sammen med Siv Elin Hansen. Det Heggø glemte å fortelle, var at samme Hansen hadde foreslått for de andre i komiteen at de burde dra til Mehamn i stedet for Båtsfjord. Men hun ble ikke hørt.

SV reagerte

Hansen reagerte da hun leste om Mehamn-besøket i

Finnmarken

- Det var saksordfører Frank Bakke-Jensen og Heggø som foreslo reiseruta. Jeg synes det er litt rart å se at Ap-Heggø forteller i avisa at hun tok initiativ til et Mehamn-besøk når hun selv står bak komiteens program i Båtsfjord. Men det viktigste er at også Ap ønsket å besøke Mehamn. Det var veldig bra, sier Hansen. Hun bor i Sørreisa, men poengterer at hun er sjøsame fra Kvalsund.

5. februar sendte Hansen e-post til alle medlemmene i komiteen der hun skriver:

Mehamn har industri som har vært utsatt for utfordringer over tid, har aktører som er nye og satser

på utvikling av kvalitetsprodukter og representerer både de mulighetene og de utfordringene kystsamfunnene har, knyttet til fiskeri og den meldingen vi nå behandler.

Findus

Videre heter det at komiteen i Mehamn vil kunne få god innsikt i problemstillinger knyttet til leveringsplikt, aktivitetsplikt og rekruttering.

Hansen peker også på at Mehamn ett av stedene Findus vurderer når det nå forhandles om en mulig hjemflagging fra Kina.

Videre skriver hun: Næringsaktørene i Mehamn driver ganske forskjellig, så det er fint mulig å få sett på forskjellige typer produksjon, og få snakket med aktører med forskjellige syn på framtid og muligheter. Samtidig synes jeg det er veldig viktig for oss å bruke den muligheten en komitéreise er til å få innspill fra miljøer som ikke har de samme ressursene til å delta i høringer og i politisk påvirkning.

Mer enn Båtsfjord

Hansen mener at det er et viktig signal å vise at sentrale politiske miljøer ser at Finnmark er mer enn Båtsfjord. Også derfor ønsket hun Mehamn.

Fredag var altså hun og Heggø i Mehamn. Og den smule dispuTT i forkant, forhindrer ikke en felles oppfatning. De har sendt ut en felles pressemelding der det blant annet heter:

Vi har møtt både små og store aktører, og fått innblikk i forventninger og utfordringer. For å ta forventningene først; Findus kan komme til Mehamn, men da må de være sikret fiskeråstoff. Her kommer leveringsforpliktelsene inn. Budskapet var klart, ingen regionalisering av leveringsforpliktelsene.

Pilotprosjekt på samfunnskvotes og kvotebonus ved levendelagring var framhevet som gode virkemiddel. For å få råstofftilgang året rundt, ønskes en utredning

om flytting av kvoteåret, kvotefleks på båtnivå og kvotebonus ved helårsavtaler mellom industri og flåte.

Bekymret ordfører

Ordfører Trond Einar Olaussen er godt fornøyd med fredagens besøk, men skulle gjerne sett at hele komiteen kom til Mehamn. Og der kunne man fått til et minst like bra program, og med de samme tilreisende fra andre steder i fylket, som for eksempel regionrådene.

- Når sentrale politikere er i Finnmark, har man en tendens til å velge Båtsfjord. De er flinke i Båtsfjord, men Fiskeri-Finnmark er mye mer. Det viktigste i denne sammenheng er imidlertid at Norway Seafoods, som er de eneste i næringa som ikke tjener penger, ser ut til å bli et slags offisielt talerør for norsk fiskerinæring. Det er et paradoks at de skal levere premissene. Dette er min største bekymring, sier Olaussen.

Avviser all reisekritikk

Frank Bakke-Jensen sier reiseprogrammet ble drøftet i komiteen, og det var enighet om Båtsfjord og Melbu. Han synes kritikken er helt urimelig.

- I Båtsfjord møter vi hele spekteret fra snøkrabbe og levendelagring til filet og tørking av fiskehoder. Dessuten har vi invitert en lang rekke aktører fra andre steder. Det er ikke snakk om at vi bare skal møte Båtsfjord-miljøet eller Norway Seafoods, sier Frank Bakke-Jensen (H).

Han er saksordfører for næringskomiteens behandling av Sjømatmeldingen.

Bakke-Jensen sier det hadde vært interessant nok å besøke andre steder, men at da ville de brukt all for mye tid til reising. Derfor ble også Myre kuttet ut.

- For øvrig minner jeg om at stortingsrepresentantene kan reise så mye de vil for å se på forholdene uten at det koster dem noe, sier Bakke-Jensen.

Det var han og Ingrid Heggø (Ap) som laget reiseprogrammet som ble godkjent i komiteen. Hun ville også til Hammerfest for å høre hvordan systemet med samfunnskvoter fungerer (Hammerfest kommune eier 40 prosent av trålkvotene de opprinnelig hadde).

Ikke enige om alt

- Vi ble ikke enige om alt, men Båtsfjord er greit nok. Da jeg foreslo Hammerfest, fikk jeg beskjed om at billettene allerede var bestilt, sier Heggø.

Men for å få flere meninger, reiste hun til Mehamn. Denne uka besøker hun flere steder på Vestlandet. Hun skal også til Lofoten.

Bakke-Jensen avviser bastant at billettbestillingen hadde betydning, og sier det i beste fall er en misforståelse. Når det gjelder Hammerfest, sier han at de har hatt flere møter med ordfører Alf E. Jacobsen.

Opprinnelig skulle komiteen bruke tre dager, men dette ble kuttet fordi medlemmene ønsket å være sammen med familien i vinterferien.

Håper på enighet

Den tredje dagen er derfor utsatt. Det blir en studietur til Tromsø for å besøke både bedrifter, organisasjoner og offentlige institusjoner innen fiskerinæringa.

Bakke-Jensen sier at hans mål for komitéarbeidet er å oppnå bred enighet, i hvert fall blant de største partiene. Dette for å få til et opplegg som varer over år. Hvis ikke, risikerer man nye runder etter et eventuelt regjeringsskifte

- Jeg tror vi alle har samme mål, nemlig at mest mulig råstoff skal på land og bearbeides der, men med fokus på lønnsomhet. Videre håper jeg at vi kan rydde opp i de mange forhold som har gjort at vi ikke har oppnådd det vi ønsker. Dessuten skal vi legge rammer for arbeidet til kommisjonen som skal se på aktivitetsplikten, sier Frank Bakke-Jensen.

Programmet

I Båtsfjord onsdag skal komiteen besøke en rekke bedrifter. Deretter blir det møte der Fiskerigruppa, Norway Seafoods, Storbukt Fiskeindustri i Honningsvåg, Øst-Finnmark- og Vest-Finnmark regionråd, samt Hermod Larsen fra Fiskeridirektoratet i tur og orden slipper til.

Opplegget er omtrent det samme når komiteen besøker Sortland og Melbu torsdag. De to siste postene på programmet er satt av til Røkke-selskapene Norway Seafoods og Havfisk.

Image info:

MEHAMN-BESØK: Fredag besøkte stortingsrepresentant Siv Elin Hansen (SV) Mehamn. Hun mener hele næringskomiteen burde reist dit i stedet for Båtsfjord. Foto: Oddbjørn Hansen

NY BÅTSFJORDTUR: Selv om det langt fra er første gang sentrale politikere besøker Båtsfjord, forsvarer Frank Bakke-Jensen valget av den såkalte fiskerihovedstaden. Her er han under et tidligere besøk sammen med Fiskeridirektoratets Hermod Larsen, daværende statsråd Elisabeth Aspaker og fiskekjøper Kjell Olaf Larsen. Foto: Inge Wahl

© iFinnmark Pluss

Se webartikkelen på <http://ret.nu/w1swJlr>

Oversikt over like treff

SV synes det blir for mye Røkke å ville heller til Mehamn enn Båtsfjord

iFinnmark Pluss - 22.02.2016 17:51

Torsk - fisken som byggde en nation

Sveriges Radio P1. 22.02.2016 17:44

Fisken som baskerna fiskade i Amerika - flera hundra år före Columbus. Fisken som vi lärde oss att sluta äta. Är det OK att äta torsk nu? Kommande avsnitt sänds 1 av 9 Runhild Olsen i sin rorbua.

Foto: Nina Frogneborn 2 av 9 Journalisten och författaren Frank Jenssen. Foto: Nina Frogneborn 3 av 9 Vy från Lofoten. Foto: Nina Frogneborn 4 av 9 Torsk på tork. Foto: Nina Frogneborn 5 av 9 Ombytligt väder. Foto: Nina Frogneborn 6 av 9 Några fiskebåtar på Lofoten. Foto: Nina Frogneborn 7 av 9 Restaurang Bacalao på Lofoten. Foto: Nina Frogneborn 8 av 9 Bengt Kåmark på Havs- och vattenmyndigheten. Foto: Tomas Tengby 9 av 9

Nu i februari är skreisäsongen i full gång i Nordnorge. Alla fiskar kungen av torsk som de kallar ishavstorsken som simmar ner till Lofoten.

Torsken har haft en enorm betydelse för Norge som nation. Journalisten och författaren Frank Jensen menar att det var torsken som byggde Norge som nation. Meny träffar honom på Lofoten.

Där finns också Runhild Olsen, yogalärare och fiskare.

Det handlar om torskens roll i Norge, då och nu.

Det handlar också om torskfiskets långa och hemliga historia. Vikingarna fiskade torsk vid Amerikas östkust. Och baskerna fiskade också där men höll det hemligt. De fiskade i flera hundra år före Columbus seglade till Amerika.

Bengt Kåmark på Havs- och vattenmyndigheten kan svara på hur torsken mår i våra vatten, i Östersjön som varit våra viktigaste torskvattnen, och i Kattegatt och Skagerack. Växer stammarna till sig?

Dela

Torsk på tork på Lofoten. Foto: Nina Frogneborn.

Runhild Olsen i sin rorbua. Foto: Nina Frogneborn

Journalisten och författaren Frank Jenssen. Foto: Nina Frogneborn

Vy från Lofoten. Foto: Nina Frogneborn

Torsk på tork. Foto: Nina Frogneborn

Ombytligt väder. Foto: Nina Frogneborn

Några fiskebåtar på Lofoten. Foto: Nina Frogneborn

Restaurang Bacalao på Lofoten. Foto: Nina Frogneborn

Bengt Kåmark på Havs- och vattenmyndigheten. Foto: Tomas Tengby

© Sveriges Radio P1

Se webartikkelen på <http://ret.nu/H21oJJQF>

- Per Sandbergs mørke motkrefter

🌐 Vesterålen Online. 22.02.2016 12:59. Oppdatert 15:05

Av Oddmund Enoksen, Sortland SV

Mens folk på Melbu går i fakkeltog med krav om at leveringsplikt og aktivitetsplikt opprettholdes, har fiskeriminister Per Sandberg pønska ut hva han skal bruke tida på. Han skal slåss mot de mørke motkreftene. På inn- og utpust.

Det kunne han fortelle til Aftenposten på lørdag.

Sandberg er for feig til å fortelle hvem disse motkreftene er. På kaia på Myre nøyde han seg med å si at det er politikere og professorer han sikter til. Og at de befinner seg på institusjoner, universiteter og i akademina.

At ikke alle fiskere, fiskekjøpere, fiskeriforskere og kystbefolkninga ellers har tatt bølgen for regjeringas stortingsmelding om sjømatindustrien, er for Sandberg bare et bevis på at mørke motkrefter er i sving. At regjeringas forslag vil bidra til å rive grunnlaget unna mange kystsamfunn - den tanken streifer ikke fiskeriministeren. Og at hans egne fylkeslag i nord har vendt tommelen ned for fleire av forslaga, synes heller ikke å gjøre inntrykk. For Sandberg har sett lyset. Den gamle visdommen om at ingen kan spre slikt mørke som den som har sett lyset, har visst gått ham hus forbi.

Det første Høyre og FrP gjorde da de kom til makta, var å legge ned Fiskeridepartementet. Deretter har de valgt å utnevne som fiskeristatsråder to politikere som fiskeripolitisk har vært like blanke som en blanktorsk. Kystbefolkninga må nå betale prisen for at Per Sandberg i fjor haust ombestemte seg og likevel ville ha en plass ved Kongens bord.

© Vesterålen Online

Se webartikkelen på <http://ret.nu/ANm1k7x5>

The screenshot shows a news article from the website vol.no. The main headline is "- Per Sandbergs mørke motkrefter". The article text is partially visible, mentioning that Minister Per Sandberg is reluctant to name his opponents, who are identified as politicians and professors. A sidebar on the right contains a "Vinn et reisegavekort med Hurtigruten!" promotion for 10,000 NOK and a "LES NÅ" section with links to articles about Ericsson, Violet Road, and Herman på OL.

Svakere for Tobø Fisk i Havøysund

□ Fiskeribladet Fiskaren. 22.02.2016. Side: 12

Svært gode hvitfiskmarkeder, bra med fisk og stabile råvarepriser i fjor. Likevel halverte Tobø Fisk resultatet. Ole Erik Klokeide Bergen

Tobø Fisk i Havøysund driver mottak og industriell foredling av fisk og levendelagring av torsk.

Fiskeribedriften produserer i hovedsak filetprodukter av hvitfisk som torsk, hyse og sei, med ferskloins som er selve indrefiletten i fisken. Tobø produserer også en del fersk, iset torsk i hovedsak blankpakket.

Halvert resultat

Omsetningen i Tobø Fisk var stabil i fjor, men resultatene ble svakere enn i 2014. På driften endte Tobø Fisk med 6,9 millioner kroner i resultat, mer enn en halvering fra 14,4 millioner kroner i 2014. Tilsvarende sank resultat før skatt fra 13,5 millioner kroner i 2014, til 5,6 millioner kroner i fjor. Varekostnadene økte med 7,6 millioner kroner i forhold til 2014.

Fiskeribladet Fiskaren har gjenntatte ganger forsøkt å få kommentarer til regnskapet fra daglig leder Tor-Bjarne Stabell. Han har ikke ønsket å kommentere det.

Alt solgt

I styrets årsberetning for 2015 skriver selskapet at utviklingen i 2015 generelt har vært god for bransjen og prisen på råvarene har holdt seg stabil gjennom året. «Utviklingen i viktige europeiske land som importerer vår fisk har vært god. Forholdet mellom prisen på råvaren og markedsprisen har vært slik at vi har hatt god margin på vår produksjonsaktivitet. Etterspørselen har vært god og lagersituasjonen gunstig så situasjonen i vårt selskap er god», skriver styret.

Dårlig vær i januar og februar i fjor førte til ujevn produksjon og ustabil vareflyt i markedene. Det motsatte skjedde i mars og april. Fisketrykket var så stort at selv om Tobø Fisk utnyttet all

12 NYHETER

NYE bedrifter i sjømatnæringen

Selnes Rederi AS
I Daløyra i Gulen i Sogn og Fjordane er isekålbreddeier Selnes Rederi etablert. Selskapet skal drive fiskeri- og redningskølbredde og har fått 200 000 kroner i aksjekapital. Styrets leder er Morten Eide og Håkon Nyman Solvik er styremedlemmer.

Bæresen Junior AS
I Bøstad i Vestvågøy er aksjeselskapet Bæresen Junior etablert. Selskapet skal drive og leie ut fiskerier, samt anse fiskeri relatert virksomhet. Selskapet har fått 20 000 kroner i aksjekapital. Simen Andre Bæresen er daglig leder, mens Steen Johan Bæresen er styretleder. Alle Kolbren Bæresen, Simen Andre Bæresen og Bjørn Petter Bæresen er styremedlemmer.

Partredet Mahann

Havfiske DA
I Mehamn i Gømsvik kommune er et partredet med navnet Mahann Havfiske etablert. Selskapets formål er å drive kyst- og havfiske langs norskekysten. Lasse Granly har en andel på 50,1 prosent, mens Frick Harald Hansen har 49,9 prosent.

Lund Aqua Group AS
I Sande i Vestfold er det stiftet et selskap ved navn Lund Aqua Group, som blant annet skal drive med utvikling av aqua marine løsninger. Selskapet har fått 100 000 kroner i aksjekapital. Daglig leder og styremedlem er Bjørn Larsen og styretleder er Øyvind Land og styremedlemmer.

Romsdal Innovasjon AS
I Årnes i Romsdal er Romsdal Innovasjon registrert som nytt aksjeselskap med en aksjekapital på 200 000 kroner. Selskapet skal være en aktiv part i næringslivet i Romsdal og Romsdal for øvrig. Selskapet skal også ha selskap i driftselskapet Nordvågøy AS, som skal drive innovasjonsselskapet. Styretleder er Jon Daniel Nesje, mens Frank Amundsen, Lars Stabakk Steenvald, Arvid Gjerd, Tom Summen og Alf Vid Midtun er styremedlemmer.

Salten Recycling AS
I Vyggen i Salten er det etablert et aksjeselskap Salten Recycling oppstartet. Selskapets formål er å håndtere og bearbeide marint avfall i egen regi og i samarbeid med andre næringsaktører. Aksjekapitalen er 200 000 kroner og Sveire Andersen er styretleder. Vidar Sørensen og Silje Nordtug er styremedlemmer.

vik. side: 12/12/16
Mødt: 47 80 38 37

Svakere for Tobø Fisk i Havøysund

ØKONOMI

Svært gode hvitfiskmarkeder, bra med fisk og stabile råvarepriser i fjor. Likevel halverte Tobø Fisk resultatet.

Ole Erik Klokeide
Bergen

Tobø Fisk i Havøysund driver mottak og industriell foredling av fisk og levendelagring av torsk. Fiskeribedriften produserer i hovedsak filetprodukter av hvitfisk som torsk, hyse og sei, med ferskloins som er selve indrefiletten i fisken. Tobø produserer også en del fersk, iset torsk i hovedsak blankpakket.

Halvert resultat
Omsetningen i Tobø Fisk var stabil i fjor, men resultatene ble svakere enn i 2014. På driften endte Tobø Fisk med 6,9 millioner kroner i resultat, mer enn en halvering fra 14,4 millioner kroner i 2014. Tilsvarende sank resultat før skatt fra 13,5 millioner kroner i 2014, til 5,6 millioner kroner i fjor. Varekostnadene økte med 7,6 millioner kroner i forhold til 2014.

Fakta: TOBØ FISK AS
Et fiskeritisk og hvitfiskprodusent av ferske og foredlingsprodukter i Havøysund. Selskapet har også drevet med levendelagring av torsk siden 2002, og fornyer markedet med torsk fisk i USA.

|| Selskapet eksporterte det meste til EU-markedet med Frankrike som det sterkeste markedet. Frysede fiskeprodukter går til USA.

|| Selskapet eies av Concord Invest AS og Kvalvik Invest AS med 50 prosent hver. Daglig leder Tor-Bjarne Stabell er styretleder, mens selskapsleder Børge Johannsen er daglig leder.

|| Tobø Fisk har de to heleidde datterselskapene Lørdal Østve AS og Tobø Invest AS. I tillegg er selskapet 20 prosent av Lørdal Østve AS.

millions kroner i fjor. Varekostnadene økte med 7,6 millioner kroner i forhold til 2014. På driften endte Tobø Fisk med 6,9 millioner kroner i resultat, mer enn en halvering fra 14,4 millioner kroner i 2014. Tilsvarende sank resultat før skatt fra 13,5 millioner kroner i 2014, til 5,6 millioner kroner i fjor. Varekostnadene økte med 7,6 millioner kroner i forhold til 2014.

Alt solgt
I styrets årsberetning for 2015 skriver selskapet at utviklingen i 2015 generelt har vært god for bransjen og prisen på råvarene har holdt seg stabil gjennom året. «Utviklingen i viktige europeiske land som importerer vår fisk har vært god. Forholdet mellom prisen på råvaren og markedsprisen har vært slik at vi har hatt god margin på vår produksjonsaktivitet. Etterspørselen har vært god og lagersituasjonen gunstig så situasjonen i vårt selskap er god», skriver styret.

Dårlig vær i januar og februar i fjor førte til ujevn produksjon og ustabil vareflyt i markedene. Det motsatte skjedde i mars og april. Fisketrykket var så stort at selv om Tobø Fisk utnyttet all

produksjonskapasitet, ble det likevel eksportert en betydelig mengde hel fisk. Videre skriver styret at like over påske ble det stopp i fisket. Selskapets levendefisk-båter startet fisket like over påske og fisket ut første del av mai. Utslaktning begynte i slutten av mai/begynnelsen av juni. Frem mot ferien var aktiviteten basert på levende fanget fisk og noen lokale linebåter. Alt ble solgt og selskapet bygget ikke opp noe lager.

Gode utsikter

Ifølge årsberetningen så ser fremtidsutsiktene for fiskeriselskapet i Havøysund gode ut. Kvotene er som kjent lavere enn i fjor og bransjen venter noe høyere råvarepriser. Tobø Fisk har inngått avtaler med flere snurrevadbåter utover vinteren. Selskapet henter arbeidere til fabrikk fra Polen og Litauen for å ta unna fisken. Selskapet skriver at etterspørselen etter fisken i markedene er stabile og styret kan ikke

registrere at disse vil endre seg noe særlig i den nærmeste tid.

ole.klokeide@fbfi.no

Mobil: 47 80 98 37Tobø Fisk AS konsern

Tall i mill kr 2015 2014 %

Driftsinntekter 119,22 118,58 0,5

Driftsresultat 6,87 14,4 -52,3

Resultat før skatt 5,63 13,55 -58,5

HAVØYSUND: Tobø Fisk i Havøysund leverte svakere i 2014 enn i 2013.

ARKIVFOTO: JØRN MIKAEL HAGEN Tobø Fisk

Havøysund

Tobø Fisk Havøysund

havøysund, finnmark

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/58KV6bi>

Slik har vesterålskommuner gitt slipp på tråler-plikter

Bladet Vesterålen. 21.02.2016 20:03

Tor Johannes Jensen torjo@blv.no - 76110950

HADSEL: Mens Hadsel kjemper for at Havfisk-trålerne skal beholde leveringsplikt og aktivitetsplikt på Melbu, har noen av nabokommunene gitt avkall på det samme.

I morgen skal folk tenne fakler og gå mann av huse på Melbu for å kjempe for at Havfisk-trålerne fortsatt skal være forpliktet til å levere fisk hos Norway Seafoods Melbu og drive industri her, i stedet for å få løst opp bandene til Melbu, slik regjeringa har foreslått i Sjømatmeldinga som skal behandles i Stortinget i mars.

Flere har plikt

Bladet Vesterålen viste tidligere i uka at det er knyttet leveringsplikt for trålere til flere kommuner enn Hadsel. I både Andøy og Bø er det også trålere som har spesielle forpliktelser til fiskeindustrien.

Men samtidig er det trålere som er blitt kvitt forpliktelser både i Andøy, Bø og Øksnes. Det har skjedd på ulike måter. Noen har fått penger og noen har fått direkte investeringer. Hvis flertallet på Stortinget følger regjeringas forslag i Sjømatindustrimeldinga, kommer de til å være med på å danne mønster for en eventuell kommisjon som skal se på avvikling av pliktene.

Slik er avtalene

Slik har avviklingen av trålerpliktene skjedd i Vesterålskommunene:

Andøy 2014: JM Nilsen AS fikk fire millioner kroner, og Andøy kommune én million fra Prestfjord AS for bortfall av Prestfjords leveringsplikt. JM Nilsens penger ble en økonomisk garanti for vinteren 2014. Kommunen satte av pengene til formål innenfor fiskerisektoren.

Bø 2014: Bø kommune gjorde en avtale med Nergård

AS om en økonomisk kompensasjon på 19 millioner kroner for bortfall av Nergårds aktivitetsplikt i kommunen. Pengene er delvis brukt til å betale ned kommunale underskudd, og delvis satt inn i et næringsfond.

Øksnes 2009: Øksnes kommune gjorde avtale med Prestfjord AS om bortfall av leveringsplikt mot at Prestfjord skulle utvikle Myre Fryseterminal videre, og at framtidige landinger skulle gå gjennom fryseterminalen. Det ble ikke gitt økonomisk kompensasjon. Rederiet leverer fortsatt til og driver fryseterminalen.

Nordaførr

Det er også gjort avtaler i Hasvik og Skjervøy.

I Hasvik ble kommunen enig med Giske Havfiske og

daværende Sørvær Holding AS i 2008 om en kompensasjon på 17,5 millioner kroner til et fond der nå Norway Seafoods og kommunen er eiere. Fondet låner ut penger til lokale fiskeres investeringer i båter og kvoter.

I Skjervøy ble kommunen enig med Nergård AS og to datterselskap om en kompensasjon på 15 millioner kroner for bortfall av aktivitetsplikt. Et anlegg i Skjervøy havn ble samtidig overdratt til kommunen, og leveringsplikten ble beholdt. Pengene ble satt inn i et fond som ble forvaltet av kommunen. Fondet ble avviklet i 2014 og disposisjonene ble offentlig gransket. De litt over tre millionene som var igjen ble overført til kommunen, ifølge tidsskriftet Økonomisk Fiskeriforskning.

Fiskeridirektoratet foreslo for øvrig i sin høringsuttalelse til rapporten fra Sjømatindustriutvalget at forpliktelsene burde konverteres til en passende årlig avgift som kan kanaliseres til berørte lokalsamfunn.

Slik er pliktsystemet

Deltagerloven krever at bare aktive fiskere får ha fiskerettigheter. Men noen industriselskap har likevel dispensasjon fra kravet om å være aktiv fisker, og har fått konsesjoner for torsketråling for å kunne forsyne landanleggene sine med råstoff. Disse konsesjonene er gitt med bestemte betingelser. Dette er betingelsene som nå er foreslått endret og fjernet.

Leveringsplikten skal sikre bestemte anlegg på bestemte steder tilførsel av råstoff fra selskapets trålere. Tilbudspunktet framkommer av forskrift om leveringsplikt for fartøy med torsketråltillatelse, hvor det heter at eieren skal tilby fartøyets fangst i overensstemmelse med de vilkår som er fastsatt i konsesjonsvilkårene for det enkelte fartøy. Av totalt 37 torsketrålkonsesjoner som er tildelt i Norge, er 21 tildelt med leveringsplikt, og av dem er 16 disponert av industriselskap.

Bearbeidingsplikten er landanleggenes plikt til å

bearbeide fisk kjøpt av trålere med leveringsplikt. Kravet er at 70 prosent av fangsten som kjøpes i henhold til leveringsplikten skal bearbeides med filétering, panering eller fritering, røyking, eller tilvirkning til tørrfisk, saltfisk eller klippfisk.

Aktivitetsplikten er selskapets plikt til å drive industriell drift på stedet, og er et selvstendig vilkår som selskapet må oppfylle. Den omtales også som industriplikt. Rederiet Havfisk ASA er det eneste som har aktivitetsplikt, som forplikter selskapet til å ha aktivitet på landanleggene i Stamsund, Melbu, Hammerfest, Kjøllefjord og Båtsfjord. Andre rederi har fått fritak fra aktivitetsplikten etter å ha inngått avtaler med kommunen aktivitetsplikten var knyttet til.

Havfisk og Nergård

Det er et begrenset antall foretak som har fått tillatelse for torsketrålere med dispensasjon fra deltagerloven. Tre av dem er datterselskaper under Havfisk ASA, som eier Melbutrålerne.

Havfisk ASA har fiskerett til mer enn hver tiende torsk i Norge. Rederiet eier blant annet også landanleggene på Melbu og i Stamsund, og leier dem ut til Norway Seafoods AS, som driver industrien.

Nergård AS, som er det andre store rederiet med omfattende plikter, har fiskerett til rundt hver tyvende torsk som fiskes i Norge, og har anlegg blant annet i Bø og på Værøy.

Trålerne med leveringsplikt har ikke noe forbud mot å levere frossen fisk i stedet for fersk. Dermed kan alle ferskfisktrålere i utgangspunktet bygges om til eller skiftes ut med frysetrålere. Men filetanleggene har behov for ferskt råstoff. Ved å legge om til en ren frysetråler kan leveringsplikten til bedrifter som bare kan ta imot fersk fisk derfor bli illusorisk.

Image info:

Tråleren Havtind idet den leverte frossen fangst på Melbu i januar. I morgen er det fakkeltog for å beholde

trålfisken på Melbu.

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/BAmI8A4>

Kvalitetssjekkliste for fiskere

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 20.02.2016 18:11

Skal du levere fersk fisk av topp kvalitet, har du fire ting å passe på. Ta fisken skånsomt opp fra havet, bløgg den raskt, hold den kald, og unngå blodvann rundt den.

Da får kundene kvalitetsfisken de ønsker å kjøpe, om vi følger Nofimas kvalitetsliste.

For med et hektisk vinterfiske som pågår akkurat nå, dukker den årlige kvalitetsdebatten opp igjen.

Og med fersk fisk som et stadig viktigere produkt for norske fiskerier, blir ikke kvalitetskriteriene lettere å forholde seg til. Både fiskehandlere og forbrukere ute i markedene ønsker ferskfisk som er blank i skinnet, lukter friskt, er hvit i nakken og delikat i kjøttet. Det fiskerne gjør har avgjørende betydning for matopplevelsen til forbrukeren, skriver Nofima.no.

Nofima-forskere har gjort en rekke forskningsforsøk med kvalitet på fersk fisk, og dokumentert hva som skal til for å sikre fersk fisk av topp kvalitet til de ulike markedene. Arbeidet er utført i samarbeid med Norges Råfisklag og med finansiering fra Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond.

Sørg for at kjøttet er hvitt

- Hvitt fiskekjøtt er et avgjørende kvalitetstegn. Rødlig farge på kjøttet skyldes blod i fiskemuskel som følge av redskap, håndtering ombord, eller at fisken er stresset, forklarer forsker Torbjørn Tobiassen.

Hvis fisken blir utsatt for fysiske belastninger, slik som slag, trykk eller fall, kan den få blødninger i muskelen og under skinnet, og får merker i kjøttet, omtrent som et blåmerke.

Norsk skrei slik man ønsker den servert. Her fra den eksklusive sjømatrestauranten Legal Seafood i Boston. Foto: Jørn Mikael Hagen.

Vanligvis bruker fisken den mørke muskelen nærmest

skinn, men hvis den blir stresset eller prøver å flykte, vil den bruke den hvite delen av muskelen. Da pumper fisken blod ut i de små blodårene, og dermed får det hvite kjøttet en rødlig farge, forklarer Tobiassen.

Fisken blir mer stresset og får mer blod i muskelen desto lenger den står på line eller i garn, og når store fangster i trålsekken setter den under press. Kjøttet blir også rødere jo lenger tid det tar før fisken bløgges.

Når blodet først har nådd de små årene lar det seg vanskelig fjerne selv ved god fangsthåndtering. Men forskerne har dokumentert at torsk kan tømme den hvite muskelen for blod etter rundt seks timer hvis den lagres levende før avliving.

- Nøkkelen til hvitt kjøtt er å hindre at fisken pumper blod ut i de små blodårene i fiskemuskel. Skånsomt fiske og umiddelbar bedøving, avliving og bløgging gir det beste utgangspunktet for hvitt, fint fiskekjøtt,

fortsetter Tobiassen.

Bløgg raskt og hold fisken kald

For at fisken skal være like fin og holdbar helt til den kommer på et europeisk middagsbord, er både bløggesituasjonen og temperaturen i fisken svært viktig.

En levende fisk om bord i båten stresser, og jo lenger den ligger før den bløgges, jo mer blod kommer ut i fiskekjøttet. Forskerne anbefaler derfor å bløgge fisken umiddelbart etter at den har kommet om bord i båten, eventuelt bedøve den inntil den kan bløgges. Fisken kan også avlives med et slag mot hodet.

Etter bløgging skal fisken blø ut i minst 30 minutter før den kjøles ned mot 0 grader. Det beste er å legge fisken på is straks den er utblødd.

Dersom fisken blir liggende lenge i blodvann opp mot ti grader etter bløgging, blir både lukt og utseende forverret. Høye temperaturer setter i gang fiskens nedbrytingsprosesser svært raskt.

- Nyfanget torsk som oppbevares på 10 grader i ett døgn før den kjøles ned til 0 grader, vil ha fire dager kortere holdbarhet enn om den var kjølt ned umiddelbart, avslutter Torbjørn Tobiassen.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/QpPLlb93>

Fiskeriforskning.

Fiskeridirektoratet foreslo for øvrig i sin høringsuttalelse til rapporten fra Sjømatindustri-utvalget at forpliktelsene burde konverteres til en passende årlig avgift som kan kanaliseres til berørte lokalsamfunn.

Slik er pliktsystemet Deltagerloven krever at bare aktive iskere får ha iskerettigheter. Men noen industriselskap har likevel dispensasjon fra kravet om å være aktiv isker, og har fått konsesjoner for torsketråling for å kunne forsyne landanleggene sine med råstoff. Disse konsesjonene er gitt med bestemte betingelser. Dette er betingelsene som nå er foreslått endret og fjernet.

- Leveringsplikten skal sikre bestemte anlegg på bestemte steder tilførsel av råstoff fra selskapets trålere. Tilbudspflicht framkommer av forskrift om leveringsplikt for fartøy med torsketråltillatelse, hvor det heter at eieren skal tilby fartøyets fangst i overensstemmelse med de vilkår som er fastsatt i konsesjonsvilkårene for det enkelte fartøy. Av totalt 37 torsketrålkonsesjoner som er tildelt i Norge, er 21 tildelt med leveringsplikt, og av dem er 16 disponert av industriselskap.
- Bearbeidingsplikten er landanleggenes plikt til å bearbeide isk kjøpt av trålere med leveringsplikt. Kravet er at 70 prosent av fangsten som kjøpes i henhold til leveringsplikten skal bearbeides med ilétering, panering eller fritering, røyking, eller tilvirkning til tørrisk, saltisk eller klippisk.
- Aktivitetsplikten er selskapets plikt til å drive industriell drift på stedet, og er et selvstendig vilkår som selskapet må oppfylle. Den omtales også som industriplikt. Rederiet Havisk ASA er det eneste som har aktivitetsplikt, som forplikter selskapet til å ha aktivitet på landanleggene i Stamsund, Melbu, Hammerfest, Kjøllefjord og Båtsfjord. Andre rederi har fått fritak fra aktivitetsplikten etter å ha inngått avtaler med kommunen aktivitetsplikten var knyttet til.

Havfisk og Nergård Det er et begrenset antall foretak som har fått tillatelse for torsketrålere med dispensasjon fra deltagerloven. Tre av dem er datterselskaper under Havisk ASA, som eier Melbutrålterne.

- Havisk ASA har iskerett til mer enn hver tiende torsk i Norge. Rederiet eier blant annet også landanleggene på Melbu og i Stamsund, og leier dem ut til Norway Seafoods AS, som driver industrien.

- Nergård AS, som er det andre store rederiet med omfattende plikter, har iskerett til rundt hver tyvende torsk som iskes i Norge, og har anlegg blant annet i Bø og på Værøy.

Trålerne med leveringsplikt har ikke noe forbud mot å levere frossen isk i stedet for fersk. Dermed kan alle ferskisktrålere i utgangspunktet bygges om til eller skiftes ut med frysetrålere. Men iletanleggene har behov for ferskt råstoff. Ved å legge om til en ren frysetråler kan leveringsplikten til bedrifter som bare kan ta imot fersk isk derfor bli illusorisk.

© Bladet Vesterålen

Les hele nyheten på <http://ret.nu/hmunFG7D>

Her er Sandbergs tale på Skreifestivalen

Fiskeribladet Fiskaren. 1 like treff. 20.02.2016 07:32

Fiskeriminister Per Sandberg tok del i den tradisjonsrike skreifestivalen på Myre i Vesterålen denne uka. Her er talen han holdt for forsamlingen. Kjære alle sammen, Norge er en av verdens fremste fiskerinasjoner.

Vesterålen har noen av Norges fremste fiskerikommuner. Med andre ord her finner vi de beste av de beste.

Maten vi høster fra havet er etterspurt over hele verden. Den inngår naturlig i nasjonale kjøkken i mer enn 140 land. I tillegg hjelper den mesterkokkene våre til å vinne konkurranser om verdens gjeveste kokketroféer.

Nå er torsken selv på god vei til å trenge sitt eget troféskap. Ikke bare har den som tørrfisk rykket opp i champagneklassen med de mest eksklusive matmerkene i Europa.

Rett før jul vant skreien også pris i den prestisjefylte EFFIE-kåringen i Tyskland. BMW, Mercedes og Mövenpick måtte alle se seg slått av erobreren fra Barentshavet.

Gjennom kampanjen lykkes næringa og Sjømatrådet i å gjøre 30 millioner tyskere klar over at skreimerket er garantist for super kvalitet. Det var live-sendinger fra kaier i Vesterålen og Lofoten. Det var internasjonalt kokketreff her på Myre, hvor også elever og lærere fra restaurant- og matfaglinja var samarbeidspartnere.

Kampanjen bygget på at skrei er tradisjon og et sesongprodukt - to ting som tyskere kjenner seg igjen i og som de verdsetter.

Med Vesterålen Skreifestival bidrar dere til å holde denne tradisjonen og stoltheten over skreien i hevd.

Høy kvalitet på norsk sjømat er avgjørende for at vi skal ha ei konkurransedyktig næring. Skreimerkinga er nettopp et slikt kvalitetsløft, med strenge krav til hvor

torsken er fisket, krav til ferskhet, lagring og pakking.

Skrei har blitt et høykvalitetsprodukt som markedene er villige til å betale en mer-pris for. I fjor pakket rundt 60 fiskeindustrielle Skrei-merket torsk. Det blir spennende å følge utviklingen av dette produktet fremover!

Adgang til markeder i utlandet for norsk fisk står høyt på regjeringas dagsorden. Vi er i kontinuerlig dialog med EU om tollregimet der, som har en høy belastning på bearbejdede produkter. Gjennom EFTA fortsetter vi å forhandle frem nye frihandelsavtaler i viktige markeder.

Og norsk sjømateksport går som det suser.

Til tross for at vi mistet det russiske markedet og det var krisestemning blant mange politikere, har næringa nok en gang vist at den er kreativ og innovativ. I dag er problemet heller at vi ikke alltid klarer å levere nok!

For fjoråret ble nok et rekordår. Dette gjaldt ikke bare laksen, også hvitfisk hadde stor fremgang. Totalt eksporterte vi torsk, sei, hyse og andre hvitfiskarter for 13 mrd. kroner, hele 8 prosent mer enn i 2014. I årets januarmåned var eksporten 11 prosent høyere enn januar i fjor.

Lav kronekurs har gitt god drahjelp. Men det viktigste er at vi har ei næring som klarer å gjøre den flotte råvaren som svømmer rundt i farvannene våre, om til verdier.

Til tross for gode eksporttall, har vi en rekke utfordringer som vi må håndtere. Spesielt har hvitfiskindustrien slitt med dårlig lønnsomhet i mange år.

Skal lønnsomheten i industrien økes, må den totale verdiskapinga i sjømatnæringa øke.

Det krever at alle ledd i verdikjeden jobber sammen. 1) Vi må for det første bli flinkere til å få større verdier ut av naturressursene våre.

Vi må bake kaken større ved å sløse mindre, ikke la maskinene stå, og menneskene gå uten jobb store deler av året og vi må få bedre betalt, gjennom økt levering og bedre kvalitet.

2) For det andre ser vi også at tiden har løpt fra flere av dagens regler. Det som i sin tid skulle fremme lønnsomhet og aktivitet, fremstår i dag som et hinder.

Regjeringa har derfor i sjømatindustrimeldinga, som etter planen skal behandles i Stortinget 5. april, foreslått tiltak for å forenkle, gi næringa økt fleksibilitet og fremme økt samhandling.

Regjeringa vil her arbeide langs flere linjer: Skal vi kunne anvende det marine råstoffet bedre, må vi, som jeg har vært inne på, ha økt vekt på kvalitet. Råstoffet må behandles på best mulig måte gjennom alle ledd, slik at vi kan utnytte hele fisken. Vi vil derfor videreføre prøveordningen med kvalitetstilsyn i Råfisklaget

distrikt og evaluere denne.

Skreien avlegger bare Norges-besøk i januar til april. Dette er en periode hvor store mengder torsk landes og folk jobber hardt, ikke minst her i Vesterålen.

Levendelagring av torsk kan bli en brikke i puslespillet, både for å jevne ut sesongen og for å øke kvaliteten på fiskeråstoffet.

Levendelagring av torsk har økt betraktelig de siste årene som følge av ordningen med kvotebonus. Dette er en ung, fremtidsrettet industri hvor også forskning og utvikling betyr svært mye. For å sikre forutsigbarhet for aktørene vil vi videreføre ordninga med kvotebonus i noen år, og vi vil evaluere denne senest i 2017.

Jeg er opptatt av at vi må synliggjøre potensialet og sette oss mål om at hele fisken skal tas i bruk.

I dag kastes fortsatt en del restråstoff fra fisk på havet.

I meldinga er vi klare på at mer av restråstoffet på sikt bør ilandføres fra fiskefartøy slik at dette kan utnyttes og skape verdier.

Imidlertid er verken fiskeflåten eller landindustrien rustet til å ta imot restråstoffet alle steder i dag. Ilandføring av all fangst kan derfor først være realistisk på litt lengre sikt, og vi vil arbeide videre mot et slikt mål.

Her på Myre har dere allerede skjønnt tegninga. Dere er gode på å få mest mulig ut av de enorme skreifangstene. Sea Pro AS er et godt eksempel, hvor avskjær, innmat og andre biprodukter er blitt big business.

Skal vi realisere mulighetene og utvikle ny marin næring, kommer vi ikke utenom å satse på marin forskning og utvikling.

Regjeringas Masterplan for marin forskning fra september i fjor, skal hjelpe oss med dette, godt fulgt

opp av ei historisk satsing på forskning i årets budsjett.

De biologiske og fornybare ressursene som vi finner i havet gir grunnlag for å utvikle nye produkter. Restråstoff, som jeg har vært inne på, blir for eksempel til fiskefôr, hudkremer og medisiner.

Sjømatnæringa er i dag Norges største bioøkonomi.

Avgjørende for dette har vært næringas satsing på biomarin forskning, utvikling av ny teknologi og produktvikling.

Til våren vil næringsministeren, landbruksministeren og jeg legge fram en bioøkonomistrategi som skal bidra til mer næringsutvikling på dette området.

Vi må også passe på at den kunnskapen som vi forsker frem må være nyttig for næringa.

Den må føre til reelle endringer og forbedringer enten det er i fiskefartøyet, sløyelinja eller i produktutviklingen.

Jeg hadde et godt møte med næringas eget virkemiddelapparat, Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) for et par uker siden.

De er ekstremt opptatt av brukernytte. En ulest forskningsrapport som havner i en skuff er ikke til læring for noe og er bortkastede penger i deres øyne.

Dette er noe jeg vet også dere her på Myre er opptatt av.

Gjennom Fiskeriparken AS gjøres det en viktig jobb med å bygge kompetanse i næringa og å få til brukerstyrt forskning og utvikling. Ikke minst blir det spennende å følge Arena Innovasjon Torskfisk, som ble tatt opp i det nasjonale klyngeprogrammet Arena i fjor sommer.

Jeg gleder meg til å være her på Myre resten av dagen. Akkurat nå gleder jeg meg aller mest til lunsj, som jeg ser at elever fra restaurant- og matfaglinja

skal tilberede!

Jeg vil takke for oppmerksomheten og ønsker dere lykke til videre med årets skreifestival!

© Fiskeribladet Fiskaren

Se webartikkelen på <http://ret.nu/IGQHFWq>

Oversikt over like treff

Her er Sandbergs tale på Skreifestivalen

Fiskeribladet Fiskaren - Login - 20.02.2016 19:18

Ros til øksnesværingene

Bladet Vesterålen. 19.02.2016. Side: 1

Fiskeriminister Per Sandberg skryter av fiskerne i Øksnes og lover at regjeringen fortsatt skal satse på kvotebonus for levendelagring av torsk og for økt lønnsomhet i næringen.

Johnny Johnsen ba ministeren sørge for at den gode forvaltningen av torskestammen må fortsette og at det settes begrensninger for utenlandsk herjing langs kysten. - Fisket utenfor Nord-Norge skal være forbeholdt norske fiskere, slår Johnsen fast, og Sandberg lover å ta dette med seg i sitt videre arbeid i regjeringen. SIDE 8

© Bladet Vesterålen

Les hele nyheten på <http://ret.nu/Vx3Q6VVm>

Distriktsavis for Vesterålen, Lødingen og Kvæfjord

Nr. 34 • Uke 7 • Sortland • Fredag, 19. februar 2016 • 96. årgang

Usikker
Astrid Berthinsen i klærklubben er usikker på engasjementet i Hadel Herbrukshall.
SPORT SIDE 18-19

Gledet med sang
Du gjør meg så glad, sang fenteklassingene fra Melbu under Hadel-skoleens ant-temning i Hattigruva Hus. Der gledet elevene både med sang, dans og lysbilder. SIDE 28

Med penna som våpen
Karl Glad Nordahl og Solveig Melkeransen (bildet) var gjester hos Hilde Hassens på Stedets søndag kveld. Begge liker å skrive, selv om Solveig nå lager med film. Penna er deres våpen for å få fram sitt budskap, gjennom avis og film. SIDE 4

Fortsatt nei
Næringslivet i Vesterålen ønsker kommunensammenslåing. Men det får ikke ord-ferne i Sortland og Be til å rulle ved sitt syn. - Vi kan levere gode tjenester narhengig av kommunegrensene, sier Bjørkmo. SIDE 4

Kan bli satellittoppkyting fra Øksnesbåsen:

Vil utvide i Andøy

- Vi har jobbet i flere år med å få til oppkyting av satellitter fra Øksnesbåsen. Jeg er optimist, og tror vi skal få det til, sier administrerende direktør Odd Roger Enoksen ved Andøya Space Center. (Arkivfoto: Einar Enoksen)

Andøya Space Center har utvidingsplaner. - Vi jobber med å få til oppkyting av satellitter. Det vil gi stor utvidelse i Øksnesbåsen, sier administrerende direktør Odd Roger Enoksen. SIDE 3

Ros til øksnesværingene
Fiskeriminister Per Sandberg skryter av fiskerne i Øksnes og lover at regjeringen fortsatt skal satse på kvotebonus for levendelagring av torsk og økt lønnsomhet i næringen. Johnny Johnsen ba ministeren sørge for at den gode forvaltningen av torskestammen må fortsette og at det settes begrensninger for utenlandsk herjing langs kysten. - Fisket utenfor Nord-Norge skal være forbeholdt norske fiskere, slår Johnsen fast, og Sandberg lover å ta dette med seg i sitt videre arbeid i regjeringen. SIDE 8

Fiskeriminister Per Sandberg møtte via partifører Johnny Johnsen i Øksnes og fikk et par gode råd på veien i sitt videre arbeid som minister. (Foto: Trond E. Johnsen)

www.blv.no Redaksjon: ret@blv.no Annonser: annonse@blv.no Abonnemang: abonn@blv.no

Statsråden på Skreifestivalen: – Dere har skjønt det!

Bladet Vesterålen. 19.02.2016. Side: 8

TROND K. JOHANSEN

ØKSNES: Fiskeriminister Per Sandberg skjønt av Myre under besøket torsdag. – Her på Myre har dere skjønt tegninga, lenge før vi politikerne tenkte tanken, sa han i sin åpningstale til skreikonferansen.

Per Sandberg er ikke ukjent med å speise skrei, ettersom han bor på Senja og har riklig tilgang på herligheten. HAN har også merket seg skrei-kampanjen som Norges Råfisklag har kjørt i flere år og som har blitt en suksess.

- Gjennom kampanjen lykkes næringa og Sjømatrådet i å gjøre 30 millioner tyskere klar over at skreimerket er garantist for super kvalitet. Det var live-sendinger fra kaier i Vesterålen og Lofoten i fjor. Det var internasjonalt kokketreff her på Myre, hvor også elever og lærere fra restaurant- og matfaglinja var samarbeidspartnere. Kampanjen bygger på at skrei er tradisjon og et sesongprodukt - to ting som tyskere kjenner seg igjen i og som de verdsetter. Med Vesterålen Skreifestival bidrar dere til å holde denne tradisjonen og stoltheten over skreien i hevd, sa Per Sandberg.

Han trakk også fram kompetansen som er i rikelig monn i Øksnes når det gjelder levendelagting av torsk, lakseoppdrett og foredling av biprodukter.

- Levendelagring av torsk kan bli en brikke i puslespillet, både for å jevne ut sesongen og for å øke kvaliteten på fiskeråstoffet.

Levendelagring av torsk har økt betraktelig de siste årene som følge av ordningen med kvotebonus. Dette er en ung, fremtidsrettet industri hvor også forskning og utvikling betyr svært mye. For å sikre forutsigbarhet for aktørene vil vi videreføre ordninga med kvotebonus i noen år, og vi vil evaluere denne senest i 2017, sa Sandberg.

Sandberg roste også de forskerarenaer som er i regionen og trakk spesielt fram Fiskeriparken AS.

- Gjennom Fiskeriparken AS gjøres det en viktig jobb med å bygge kompetanse i næringa og å få til brukerstyrt forskning og utvikling. Ikke minst blir det spennende å følge Arena Innovasjon Torsk, som ble tatt opp i det nasjonale klyngeprogrammet Arena i

Nyheter
Bladet Vesterålen Fredag 19. Februar 2016

Statsråden på Skreifestivalen: – Dere har skjønt det!

ØKSNES: Fiskeriminister Per Sandberg skjønt av Myre under besøket torsdag. – Her på Myre har dere skjønt tegninga, lenge før vi politikerne tenkte tanken, sa han i sin åpningstale til skreikonferansen.

Per Sandberg er ikke ukjent med å speise skrei, ettersom han bor på Senja og har riklig tilgang på herligheten. HAN har også merket seg skrei-kampanjen som Norges Råfisklag har kjørt i flere år og som har blitt en suksess.

Gjennom kampanjen lykkes næringa og Sjømatrådet i å gjøre 30 millioner tyskere klar over at skreimerket er garantist for super kvalitet. Det var live-sendinger fra kaier i Vesterålen og Lofoten i fjor. Det var internasjonalt kokketreff her på Myre, hvor også elever og lærere fra restaurant- og matfaglinja var samarbeidspartnere. Kampanjen bygger på at skrei er tradisjon og et sesongprodukt - to ting som tyskere kjenner seg igjen i og som de verdsetter. Med Vesterålen Skreifestival bidrar dere til å holde denne tradisjonen og stoltheten over skreien i hevd, sa Per Sandberg.

Han trakk også fram kompetansen som er i rikelig monn i Øksnes når det gjelder levendelagting av torsk, lakseoppdrett og foredling av biprodukter.

Levendelagring av torsk kan bli en brikke i puslespillet, både for å jevne ut sesongen og for å øke kvaliteten på fiskeråstoffet.

Levendelagring av torsk har økt betraktelig de siste årene som følge av ordningen med kvotebonus. Dette er en ung, fremtidsrettet industri hvor også forskning og utvikling betyr svært mye. For å sikre forutsigbarhet for aktørene vil vi videreføre ordninga med kvotebonus i noen år, og vi vil evaluere denne senest i 2017, sa Sandberg.

Sandberg roste også de forskerarenaer som er i regionen og trakk spesielt fram Fiskeriparken AS.

Gjennom Fiskeriparken AS gjøres det en viktig jobb med å bygge kompetanse i næringa og å få til brukerstyrt forskning og utvikling. Ikke minst blir det spennende å følge Arena Innovasjon Torsk, som ble tatt opp i det nasjonale klyngeprogrammet Arena i

Per Sandberg og Johnny Johnsons fikk en prat om kvevning fra myndighetene og om isleendingene her i regionen. (Foto: Trond K. Johansen)

Sandberg og resten av forsamlingen gikk og til lunsj som var tilberedt og servert av elever fra videregående skole på Myre. Også dette er lokal verdiskaping både for fisker og for elevene som lærer seg å håndtere dette fantastiske råstoffet.

Svein Ove Haugland fra Norges Råfisklag holdt et innlegg om torsk, og resten av forsamlingen gikk og til lunsj som var tilberedt og servert av elever fra videregående skole på Myre. Også dette er lokal verdiskaping både for fisker og for elevene som lærer seg å håndtere dette fantastiske råstoffet.

Johnny Johnsons fikk en prat om kvevning fra myndighetene og om isleendingene her i regionen. (Foto: Trond K. Johansen)

Per Sandberg og Johnny Johnsons fikk en prat om kvevning fra myndighetene og om isleendingene her i regionen. (Foto: Trond K. Johansen)

Per Sandberg og Johnny Johnsons fikk en prat om kvevning fra myndighetene og om isleendingene her i regionen. (Foto: Trond K. Johansen)

Gunnar Hansen fra Norway Seafoods la fram en del strategiske valg som må gjøres for å få filetindustrien på fote igjen.

Marel fra Island var tilstede på konferansen både med foredrag og utstilling. Karvel Hreidarsson holdt foredrag om økt verdiskapning med ny teknologi, der Marel er en av dem som ligger fremst.

Flere forskermiljøer var representert under konferansen. Multivac AS som viste fram hvordan en best kan pakke fersk fisk. Tatiana Ageeva fra Nofima om levendelagring av fisk med potensial for økt verdiskapning.

Keven Vottestad fra Myre, som er leder for Arena Innovasjon Torskefisk-klyngen så også på muligheten for økt verdiskapning gjennom hans torske-klynge og Fiskeriparken AS.

Innovasjon Norge var med på konferansen. Karsten Nestvold snakket om finansieringsmuligheter gjennom dem.

Marit Rein fra Sjømatrådet tok for seg hverdagshelten som ble superstjerne og snakket om skreiens betydning og enorme verdi i norsk fiskerinæring.

Bent Bakke så på muligheten for en grønnere måte å transportere fisk på, en klima-smart eksport, før Eirik Sjørdahl oppsummerte konferansen og trakk linjer framover mot neste års konferanse.

© Bladet Vesterålen

Les hele nyheten på <http://ret.nu/U5ubm3pS>

Speeddatet seg til karrierekontakter

□ Fiskeribladet Fiskaren. 19.02.2016. Side: 18

Kan man skaffe seg jobb på sju minutter? Kanskje ikke, men under årets «Håp i havet» konferanse ble det på få minutter knyttet viktige kontakter mellom studenter og fremtidige arbeidsgivere. **Therese Kongsli Jakobsen Tromsø**

I forbindelse med årets «Håp i havet» konferanse ved Universitetet i Tromsø denne uken, ble det arrangert speed dating mellom studenter og seks bedrifter. En stor suksess, skal vi tro leder Ceselia Høyvik Rokne.

- Vi hadde bare plass til 24 studenter, men over 90 ville være med. Dette er en kjempemulighet for studentene til å knytte kontakter, og det virker det som de har skjönt, sier Høyvik Rokne.

Konseptet er enkelt. Inne i et rom er det seks pulter med to stoler, og ved hver pult sitter det en representant fra en bedrift som er av interesse for studentene ved Fiskerihøgskolen.

Klokka ringer, og seks studenter finner hver sin representant, slår seg ned - og begynner og prate. Her er det ikke rom for å være sjenert.

- Vi laget noen slike match-kort som studentene fikk utdelt på forhånd, forteller nestleder Malin Myrli.

- Kortene inneholdt stikkord og spørsmål som skulle få samtalen lettere i gang, dersom noen studenter trengte litt hjelp på vei. Men det ser ikke ut til at studentene har problemer med å få samtalen til å gå. Tvert imot.

Det surres konstant, og det er ingen tvil om at studentene vet å utnytte tiden godt. De får nemlig bare sju minutter med hver bedriftsrepresentant, og da vil man ikke sløse tiden bort på unødvendig prat. Klokken ringer igjen.

Det skrapes i stolbein, og studentene flytter seg raskt til neste pult. Sju nye minutter med en ny bedrift. Og slik går det slag i slag, de neste 45 minuttene. Da er det kaffepause for bedriftsrepresentantene, før en ny

18 FREDAGSLOTEN

FREDAG 19. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET/FISKAREN

Kan man skaffe seg jobb på sju minutter? Kanskje ikke, men under årets «Håp i havet»-konferanse ble det på få minutter knyttet viktige kontakter mellom studenter og fremtidige arbeidsgivere.

Speeddatet seg til karriere

Therese Kongsli Jakobsen
Tromsø

I FORBINDELSE med årets «Håp i havet»-konferanse ved Universitetet i Tromsø denne uken, ble det arrangert speed dating mellom studenter og seks bedrifter. En stor suksess, skal vi tro leder Ceselia Høyvik Rokne.

- Vi hadde bare plass til 24 studenter, men over 90 ville være med. Dette er en kjempemulighet for studentene til å knytte kontakter, og det virker det som de har skjönt, sier Høyvik Rokne.

Konseptet er enkelt. Inne i et rom er det seks pulter med to stoler, og ved hver pult sitter det en representant fra en bedrift som er av interesse for studentene ved Fiskerihøgskolen.

Klokka ringer, og seks studenter finner hver sin representant, slår seg ned - og

begynner og prate. Her er det ikke rom for å være sjenert.

- Vi laget noen slike match-kort som studentene fikk utdelt på forhånd, forteller nestleder Malin Myrli.

- Kortene inneholdt stikkord og spørsmål som skulle få samtalen lettere i gang, dersom noen studenter trengte litt hjelp på vei. Men det ser ikke ut til at studentene har problemer med å få samtalen til å gå tvert imot.

Det surres konstant, og det er ingen tvil om at studentene vet å utnytte tiden godt. De får nemlig bare sju minutter med hver bedriftsrepresentant, og da vil man ikke sløse tiden bort på unødvendig prat. Klokken ringer igjen.

Det skrapes i stolbein, og studentene flytter seg raskt til neste pult. Sju nye minutter med en ny bedrift. Og slik går det slag i slag, de neste 45 minuttene. Da er det

» Jobben har jeg fått som følge av karrieredager hvor jeg fikk prate med folk innen næringen på stands
Malin Myrli, sistårsstudent

kaffepause for bedriftsrepresentantene, før en ny runde med nye studenter starter.

BEDRIFTENE som er representert i år er Sparebank 1 Nord-Norge, Norges sjømatråd, Salmar, Nofima, Norway Royal og Marine Harvest. Sistnevnte er for første gang med på Håp i havet-konferansen. Det er leder Høyvik Rokne svært fornøyd med.

- Det er flott at vi har med Marine Harvest i år. At de også ser viktigheten av rekruttering, og at dette er en fin arena og synliggjøre seg på er bra.

At nettverksbygging er viktig på veien inn i arbeidsmarkedet, er nestleder Myrli et sjenerneeksempel på. Hun går siste året på økonomi og administrasjon, og har allerede fått seg jobb.

- Jobben har jeg fått som følge av karrieredager hvor jeg fikk prate med folk innen næringen på stands. Jeg tror at etter

runde med nye studenter starter.

Bedriftene som er representert i år er Sparebank 1 Nord-Norge, Norges sjømatråd, Salmar, Nofima, Norway Royal Salmon og Marine Harvest. Sistnevnte er for første gang med på Håp i havet-konferansen. Det er leder Høyvik Rokne svært fornøyd med.

- Det er flott at vi har med Marine Harvest i år. At de også ser viktigheten av rekruttering, og at dette er en fin arena og synliggjøre seg på er bra.

At nettverksbygging er viktig på veien inn i arbeidsmarkedet, er nestleder Myrli et stjerneeksempel på. Hun går siste året på økonomi og administrasjon, og har allerede fått seg jobb.

- Jobben har jeg fått som følge av karrieredager hvor jeg fikk prate med folk innen næringen på stands. Jeg tror at etter speeddatingen vil terskelen for disse

studentene være mye lavere for å ta kontakt med bedriftene på stands i ettertid. Man har fått et ansikt man kjenner igjen, og kan si «Hei, takk for sist», framfor den litt småkleine «Hei, jeg er student»-frasen, sier hun.

Martin Mathisen og Trond Håkon Solbø venter i spenning på at de skal få komme inn.

- Dette er en superbra mulighet til å knytte kontakter med spennende nettverk, som man kanskje ikke ville pratet med ellers, forteller Solbø som for anledningen også har med seg CV'en sin. Han er ferdig med sin mastergradsavhandling innenfor fiskeri og havbruk til høsten, og håper han kan skaffe seg gode kontakter for fremtidige jobbmuligheter med å være med på speeddatingen.

- Ikke minst er det gøy å møte representanter fra næringen, legger Mathisen til. Han går sisteåret på en bachelor i bedriftsledelse, og mener det er viktig å få vist seg frem, både for studentene og bedriftene.

Den første gruppen med speeddatere er ferdig. En av de som akkurat har avsluttet er Kristian Johansen, som går sitt fjerde år på utdanningen fiskeri og havbruk.

- Det gikk veldig bra, smiler han.

- Kjeften gikk i ett, på noen av bedriftene fortsatte jeg å prate helt til jeg var kommet til neste pult, legger han lattermildt til.

Han forteller at det er en fin og uformell måte å bygge nettverk på, ikke minst for de som snart skal ut i jobb.

- Jeg håper å kunne få en traineestilling når jeg er ferdig her på fiskerihøgskolen. Speeddatingen er viktig for både studentene og næringen, og viser at man må være litt frempå begge veier. Jeg kommer nok til å holde kontakten med alle bedriftene jeg pratet med her i dag, det er viktig å engasjere seg.

Svein Kristian Stormo er forsker for Nofima, og en av bedriftsrepresentantene som var tilstede på

speeddatingen.

- Dette er ikke noe jeg driver med til vanlig, jeg tror bare jeg har datet en gang før, ler forskeren. Han synes det er stas å være med på nettverksbyggingen til studentene.

- Mange av disse studentene har jeg stått og undervist i en eller annen sammenheng. Det er kjekt å møtes på en uformell måte og en annen arena. Ikke minst er det lærerikt begge veier, legger han til, før han er klar for neste runde.

therese.jakobsen@fbfi.no

Mobil: 416 72082

Formål

Håp i havet-konferansen tar for seg utviklingen fra tradisjonelt til innovativt kystliv.

Onsdag denne uken startet konferansen ved UiT Norges arktiske universitet for 16. gang. Styreleder Ceselia Høyvik Rokne er svært fornøyd med årets tematikk.

- Punchlinen er «Hvor er vi, hvor var vi og hvor skal vi». Det fenger godt, og tar for seg akkurat det vi ønsker å belyse, nemlig «fra tradisjon til innovasjon», sier hun til FBFI.

Men det var ikke bare lett å finne årets tema, skal vi tro Høyvik Rokne.

- Vi brukte lang tid på å finne tema, men når det er sagt, er vi veldig fornøyd, forteller hun. Styret kom frem til at de ville se på tradisjonell kystnæring samtidig som de utfordringene næringen har møtt på veien ble belyst. Det er en veldig innovativ industri, og ikke minst veldig dagsaktuell, legger hun til. Årets program favnet vidt. Onsdagen var det bedriftspresentasjoner med et sterkt rekrutteringsfokus. Torsdag var opplegget mer likt en typisk konferansedag med forskjellige foredrag og debatter rundt høyaktuelle tema som nye marine

næringsveier og rammebetingelser.

FORNØYD: Forsker i Nofima, Stein Kristian Stormo og student Kristian Johansen er begge fornøyd etter speeddatingen. - Det var lærerikt for begge to, sier Stormo. KONSTANT SURR: Slik ser det ut når Håp i havet inviterer til speeddating.

foto: Therese Kongsli Jakobsen GODE MULIGHETER: Leder for Håp i havetm Ceselia Høyvik Rokne (t.v.) og nestleder Marlin Myrlie er klare på at speeddatingen er en god plass for å knytte karrierekontakter. SPENT: Trond Håkon Solbø (t.v.) og Martin Mathisen venter på å komme inn til runde to av speeddatingen.

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/tZsZSyM6>

Må fortelle de gode historiene

Fiskeribladet Fiskaren. 19.02.2016. Side: 13

Sjømatnæringen må fortelle verden den fantastiske historien norsk sjømatnæring, mener Tommy Torvanger, konsernsjef i Nergård AS.

- Vi er blitt stor, politikerne vil at vi skal bli større. Da må vi ut og fortelle dette ut over i menighetsbladene. De eneste som uttaler seg på vegne av oss til allmennheten, er de som er hva ministeren kalte er «opphengt i løsninger fra første verdenskrig», sier Torvanger.

Best

De gode historiene Torvanger sikter til, er blant annet at Norge har verdens beste forvaltning av fiskeressurser. Næringen produserer mat som er trygg å spise og sørger for trygge arbeidsplasser. Da blir det dumt at det er saker der næringen oppfattes som sytete, som kommer ut, mener han.

- Vi kan holde på i all evighet med våre fornybare ressurser. Det første vi må gjøre som næring, er å fortelle dette, sier Torvanger.

Industrien, fiskerne, myndighetene og kundene må jobbe sammen for å klare å nå ut med budskapet.

- Utfordring er at det er skapt et skarpt skille mellom lan og sjø. Vi må få fram at det er en verdikjede og vi er nødt til å samarbeide for å skape maks verdi av ut av ressursene.

Han viste til at Nergaard utnytter 100 alle råvarene de kjøper, enten til menneskemat eller til råstoff til fôr.

Torvanger ber derfor sjømatalliansen mellom Sjømat Norge, Fiskerlaget og Fiskesalgslaget om å finne områder de kan være enige om er viktige for videre utvikling.

Stabil leverandør

Han hadde likevel et hjertesukk. Norsk fiskeripolitikk er

FISKERIBLADET FISKAREN FREDAG 19. FEBRUAR 2016
NYHETER 13

Må fortelle de gode historiene

Sjømatnæringen må fortelle verden den fantastiske historien norsk sjømatnæring, mener Tommy Torvanger, konsernsjef i Nergård AS.

- Vi er blitt stor, politikerne vil at vi skal bli større. Da må vi ut og fortelle dette ut over i menighetsbladene. De eneste som uttaler seg på vegne av oss til allmennheten, er de som er hva ministeren kalte er «opphengt i løsninger fra første verdenskrig», sier Torvanger.

Best

De gode historiene Torvanger sikter til, er blant annet at Norge har verdens beste forvaltning av fiskeressurser. Næringen produserer mat som er trygg å spise og sørger for trygge arbeidsplasser. Da blir det dumt at det er saker der næringen oppfattes som sytete, som kommer ut, mener han.

- Vi kan holde på i all evighet med våre fornybare ressurser. Det første vi må gjøre som næring, er å fortelle dette, sier Torvanger.

Industrien, fiskerne, myndighetene og kundene må jobbe sammen for å klare å nå ut med budskapet.

- Utfordring er at det er skapt et skarpt skille mellom lan og sjø. Vi må få fram at det er en verdikjede og vi er nødt til å samarbeide for å skape maks verdi av ut av ressursene.

Han viste til at Nergaard utnytter 100 alle råvarene de kjøper, enten til menneskemat eller til råstoff til fôr.

Torvanger ber derfor sjømatalliansen mellom Sjømat Norge, Fiskerlaget og Fiskesalgslaget om å finne områder de kan være enige om er viktige for videre utvikling.

Stabil leverandør

Han hadde likevel et hjertesukk. Norsk fiskeripolitikk er for torskefokuset.

- Hyse og sei er fantastisk flott fisk. De blir nesten ikke nevnt. Reker blir av og til nevnt, og av og til er det snakk om pelagisk, mener Torvanger. Målsetting til Nergaard er å tilby fersk torsk i butikken hver uke hele året, som laksenæringen.

- Vi er en veldig stabil leverandør om vinteren, men det er vanskelig å bestille 20 tonn fersk fisk i uke 26 i begynnelsen av året. Det er en uforutsigbarhet vi ikke er villig til å basere industrien på, sier Torvanger.

Tommy Torvanger

Aage Remøy

Per Sandberg

Johan B. Larsen

HISTORIEFORTELLER: Konsernsjef i Nergård AS, Tommy Torvanger, mener fiskerinæringa må bli flinkere til å markedsføre seg selv. FOTO: KJERSTI SANDVIK

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/jf6J68aD>

Fjordlinjer på dagsordenen igjen

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 18.02.2016 17:20

Jon Eirik Olsen

Flere utspill om redskapsreguleringer kystnært vil komme i løpet av februar.

- Vi har som mål å samkjøre de utredningene som nå kommer, slik at det kan sendes ut et felles høringsnotat til næringa, forteller seniorrådgiver Trond Ottemo i Fiskeridirektoratet.

Ottemo har ledet en departementsoppnevnt arbeidsgruppe som har fått i oppgave å utrede temaene kystnært autolinefiske, kystnært rekestrålfiske og dobbeltrål og snurrevad med fartøy under 11 meter.

Samlet innstilling

I tilknytning til arbeidet her, er Havforskningsinstituttet i gang med en egen vurdering av fjordlinjenes rolle i gjenoppbyggingen av kysttorskbestandene. Og Fjordfiskerinemnda skal 25. og 26. februar sy sammen sine anbefalinger for fjordlinjene i tråd med deres mer vidtfavnende mandat.

Nærings- og fiskeridepartementet ønsker seg en samlet innstilling om kystnære redskapsreguleringer innen 25. mai.

Snart klar

- Så langt ser det ut til å gå greit å samordne disse tre saksløpene. I arbeidsgruppen har vi hatt to møter, og innstillingen er nå ute hos deltakerne for en siste finpuss, forteller Ottemo.

I arbeidsgruppen har Norges Fiskarlag hatt med Jakob West, Steinar Jonassen og Geir Magne Røys, mens Kjell Olav Halland har representert Norges Kystfiskarlag. Fra forskerhold har Kjell Nedreaas og Asgeir Aglen trådt til, mens Ottemo har hatt med seg Dagfinn Lilleng, Terje Halsteinsen og Rune Mjørlund fra direktoratet.

Selv om departementet har brukt relativt vide

formuleringer i sin bestilling til arbeidsgruppen, så dreier det seg i utgangspunktet om godt kjente problemstillinger som hver for seg er tatt opp av eksempelvis både Fjordfiskerinemnda og Nordland Fylkes Fiskarlag.

Autoline

De har begge pekt på spørsmålene rundt autolinefiske med fartøyer på under 15 meter innenfor fjordlinjene. De som protesterer mener det fiskes med så store bruksmengder i denne klassen at det truer lokalt fiske på fjordbestandene. En lignende problemstilling gjelder rekestrål, der enkelte frykter at moderne redskaper på relativt små båter blir så effektiv at lokale rekebestander er i fare.

En foreløpig konklusjon blir derfor at det nå må vurderes om båtlengde er et fornuftig kriterium å bruke

i denne typen reguleringer, eller redskapsbegrensninger kan være veien å gå. Foreløpig holder Ottemo og hans arbeidsgruppe kortene tett til brystet.

For sent fra nemnda

For fjordfiskerinemnda blir det en ekstra utfordring at de på sitt siste møte valgte å spille over en del problemstillinger til nettopp denne arbeidsgruppen. Men her ble tiden for knapp, og posten fra nemndleder Jorhill Andreassen og hennes nemndmedlemmer kom ikke fram i tide. Dermed kan en allerede tettepakket dagsorden for det kommende møtet i Bodø komme til å bli enda mer travel.

En del av nemndas innspill er allerede tatt opp i arbeidsgruppen. Stikkord var fiskedøgn/havdeling i autolinesaken, fisket med håndegnet fløytline etter sei innenfor fjordlinjene, fisket med snurrevad etter flyndre for fartøy under 15 meter innenfor fjordlinjene, og bruk av breiflabbgarn i fisket etter kveite.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/ZgyxhM60>

Bygger nytt hotell, men ikke for deg og meg

iFinnmark Pluss. 18.02.2016 14:25. Oppdatert 19.02.2016 19:19

Under Næringslivsdagen i Hammerfest holdt Kåre Tormod Nilsen foredrag om det nye torskehotellet som skal stå klart tidligst mars. Hotellet har som mål å "gjeste" 1000 tonn torsk i løpet av det første året.

Byggingen av det nye "hotellet" starter opp nå, og det er lokalbedriften Båt Og Motor AS som har oppgaven med å bygge "hotellet". Nilsen håper man kan komme i gang tidligst mars med driften. Han er daglig leder i Hammerfest torskehotell AS, og starter foredraget under næringslivsdagen med en liten spøk:

- Jeg er blitt byens nyeste hotelldirektør, smiler han.

Torskehotellet kan bety opp mot ti nye arbeidsplasser i Hammerfest de neste årene.

Utvide sesongen

Initiativet er mellom lokale kystfiskerne: Jari Kystfiske AS, T. Hansen kystfiske og Negård Fiske.

- Det er de lokale fiskerne selv som har vært sentral og tatt initiativ for at det nye hotellet skulle bli realisert, påpeker Nilsen.

- Vi ser at skal fiskeriene utvikle seg videre, så gjelder det å finne metoder for å skape bedre kvalitet på råvarene. Vi må tenke kvalitet mer enn kvantitet, og dette oppnår vi med et slikt torskehotell. For nå kan vi lagre torsken levende opp mot tolv uker, og råvaren vil fortsatt være fersk. Det gir så høy kvalitet som du kan tenke deg, sier Nilsen.

Dette gir dermed fiskerne mer mobilitet når de skal finne ut hvor man skal selge fisken. Videre sier Nilsen at han regner med at man skal kunne "gjeste" 1000 tonn torsk gjennom det første året.

- Over tid tror jeg at det blir aktuelt å mellomlagre flere ressurser her. I dag når man fisker om bord i båtene og dreper fisken, så holder kvaliteten seg kortere. Gjennom å lagre torsken levende så vil vi kunne utvide

iFinnmark
DIN HVERDAG - HVIS DÅG

Marklund overbeviser igjen!
Gå ikke glipp av siste bok i serien om Annika Bengtzon.
«Marklund avslutter på topp»
Bengt Erikson, Fennia

PRESSARANKING
Ingen er billigere
bokkilden.no

HAMMERFEST PLUSS NYHET

Bygger nytt hotell, men ikke for deg og meg

Av KRISTIAN ØSTVIK 18. februar 2016, kl. 14:25

Under Næringslivsdagen i Hammerfest holdt Kåre Tormod Nilsen foredrag om det nye torskehotellet som skal stå klart tidligst mars. Hotellet har som mål å "gjeste" 1000 tonn torsk i løpet av det første året.

DEL Byggingen av det nye "hotellet" starter opp nå, og det er lokalbedriften Båt Og Motor AS som har oppgaven med å bygge "hotellet". Nilsen håper man kan komme i gang tidligst mars med driften. Han er daglig leder i Hammerfest torskehotell AS, og starter foredraget under næringslivsdagen med en liten spøk:

- Jeg er blitt byens nyeste hotelldirektør, smiler han.

Torskehotellet kan bety opp mot ti nye arbeidsplasser i Hammerfest de neste årene.

Utvide sesongen
Initiativet er mellom lokale kystfiskere Jari Kystfiske AS, T. Hansen kystfiske og Negård Fiske.

Den nye "hotelldirektøren" tror nok ikke det blir noe konkurranse med de andre hotellene i byen om hans kunder. (Foto: Kristian Østvik)

PREVIOUS

THE WILES
Så den helt nye sesongen er i ferd
vifaplay

sesongen, sier han. I første omgang er det planlagt å kunne gjeste torsk på hotellet, men Nilsen sier at man ser etter hvert på muligheten for å utvide til annen type sjømat

- Nå i første omgang investerer vi 4-5 millioner kroner for å komme i gang, sier han.

Lokalt samarbeid

I tillegg til at lokalbedriften Båt Og Motor har fått oppgaven med å bygge hotellet, så har også Nilsen og Co inngått en intensjonsavtale med byens nye fiskebutikk Havørna.

- For oss er det viktig å bygge opp rundt lokalt og regionale sjømatbedrifter. Det styrker regionen, og det styrker oss, sier han.

Nilsen påpeker at man har nok plass til å kunne lagre

et pr. tusen tonn sjømat på hotellet i løpet av et år.

- Det er godt med hotellkapasitet for å si det sånn, sier Nilsen og fortsetter:

- Vi har tro på at dette er en viktig vei for næringslivet i Finnmark, og jeg ser et stort potensial i framtiden, sier han.

Image info:

Den nye "hotelldirektøren" tror nok ikke det blir noe konkurranse med de andre hotellene i byen om hans kunder.

© iFinnmark Pluss

Se webartikkelen på <http://ret.nu/kpMRSBdF>

â Dere har skjont det!

Bladet Vesterâlen. 18.02.2016 13:14

Trond K. Johansen trond@blv.no - 76110953

ØKSNES: Fiskeriminister Per Sandberg skrôt av Myre under fiskeriministeren. - Her på Myre har dere skjont tegninga, lenge før vi politikerne tenkte tanken, sa han i sin åpningstale til skreikonferansen.

Per Sandberg er ikke ukjent med å speise skrei, ettersom han bor på Senja og har rikelig tilgang på herligheten. HAN har også merket seg skrei-kampanjen som Norges Råfisklag har kjørt i flere år og som har blitt en suksess.

- Gjennom kampanjen lykkes næringa og Sjømatrådet i å gjøre 30 millioner tyskere klar over at skreimerket er garantist for super kvalitet. Det var live-sendinger fra kaier i Vesterâlen og Lofoten i fjor. Det var internasjonalt kokketreff her på Myre, hvor også elever og lærere fra restaurant- og matfaglinja var samarbeidspartnere. Kampanjen bygger på at skrei er tradisjon og et sesongprodukt - to ting som tyskere kjenner seg igjen i og som de verdsetter. Med Vesterâlen Skreifestival bidrar dere til å holde denne tradisjonen og stoltheten over skreien i hevd, sa Per Sandberg.

Han trakk også fram kompetansen som er i rikelig monn i Øksnes når det gjelder levendelagting av torsk, lakseoppdrett og foredling av biprodukter.

- Levendelagring av torsk kan bli en brikke i puslespillet, både for å jevne ut sesongen og for å øke kvaliteten på fiskeråstoffet.

- Levendelagring er framtida

Levendelagring av torsk har økt betraktelig de siste årene som følge av ordningen med kvotebonus. Dette er en ung, fremtidsrettet industri hvor også forskning og utvikling betyr svært mye. For å sikre forutsigbarhet for aktørene vil vi videreføre ordninga med kvotebonus i noen år, og vi vil evaluere denne senest i 2017, sa Sandberg.

The screenshot shows a news article from the website 'Vesterâlen'. The article title is '- Dere har skjont det!' (You have noticed it!). The author is Trond K. Johansen. The article discusses the success of the 'Skrei' campaign, mentioning Minister Per Sandberg's visit to Myre and the 'KM-SKIDAGER' event. A photo shows Per Sandberg and Johnny Johnsen. A banner for 'KM-SKIDAGER' is also visible.

Sandberg roste også de forskerarenaer som er i regionen og trakk spesielt fram Fiskeriparken AS.

- Gjennom Fiskeriparken AS gjøres det en viktig jobb med å bygge kompetanse i næringa og å få til brukerstyrt forskning og utvikling. Ikke minst blir det spennende å følge Arena Innovasjon Torsk, som ble tatt opp i det nasjonale klyngeprogrammet Arena i fjor sommer.

Johnny Johnsen fikk prate litt med ministeren og fikk lagt fram for ham problemet med for åpne linjer inn i norsk fiskerinæring, blant annet for islendingene. Sandberg lover å ta dette med seg i sitt videre arbeid som minister og ha det i minne at ikke alt er som det bør være når det gjelder kvoter og rettigheter, heller ikke for den minste flåten.

Lokal lunsj

Sandberg og resten av forsamlingen gledet seg til lunsj, som var tilberedt og servert av elever fra videregående skole på Myre. Også dette er lokal verdiskapning både for fisken og for elevene som lærer seg å handtere dette fantastiske råstoffet.

Svein Ove Haugland fra Norges Råfisklag holdt et innlegg om torskefiskeriene, i takt med naturen eller markedet? Er vi for effektive, eller klarer vi å høste av overskuddet, uten å ødelegge grunnlaget for videre vekst i norsk torskesektor?

Automatisk produksjon av hvitfisk-filet er noe som er interessant for filetprodusentene i Vesterålen. Per Gunnar Hansen fra Norway Seafoods la fram en del strategiske valg som må gjøres for å få filetindustrien på fote igjen.

Ny teknologi fra Island

Marel fra Island var tilstede på konferansen både med foredrag og utstilling. Karvel Hreidarsson holdt foredrag om økt verdiskapning med ny teknologi, der Marel er en av dem som ligger fremst.

Flere forskermiljøer var representert under konferansen. Multivac AS som viste fram hvordan en best kan pakke fersk fisk. Tatiana Ageeva fra Nofima om levendelagring av fisk med potensial for økt verdiskapning.

Keven Vottestad fra Myre, som er leder for Arena Innovasjon Torskefisk-klyngen så også på muligheten for økt verdiskapning gjennom hans torske-klynge og Fiskeriparken AS.

Mulig å finansiere

Innovasjon Norge var med på konferansen. Karsten Nestvold snakket om finansieringsmuligheter gjennom dem.

Marit Rein fra Sjømatrådet tok for seg hverdagshelten som ble superstjerne og snakket om skreiens

betydning og enorme verdi i norsk fiskerinæring.

Bent Bakke så på muligheten for en grønnere måte å transportere fisk på, en klima-smart eksport, før Eirik Sør Dahl oppsummerte konferansen og trakk linjer framover mot neste års konferanse.

Image info:

Per Sandberg og Johnny Johnsen fikk en prat om kvotesalg fra små til større båter og om islendingenes herjinger langs kysten. (Foto: Trond K. Johansen)

Strengelvåg skole underholdt før konferansen startet opp.

90 deltakere hadde meldt seg på til skreikonferansen på Myre.

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/NkD4FAvH>

Økt verdiskaping i hvitfisknæringen

Nærings- og fiskeridepartementet. 18.02.2016 11:02

Åpningsinnlegg på Vesterålen Skreifestival, Myre
Sjekkes mot framføring Kjære alle sammen, Norge er en av verdens fremste fiskerinasjoner. Vesterålen har noen av Norges fremste fiskerikommuner.

Med andre ord - her finner vi de beste av de beste.

Maten vi høster fra havet er etterspurt over hele verden. Den inngår naturlig i nasjonale kjøkken i mer enn 140 land. I tillegg hjelper den mesterkokkene våre til å vinne konkurranser om verdens gjeveste kokketroféer.

Nå er torsken selv på god vei til å trenge sitt eget troféskap.

Ikke bare har den som tørrfisk rykket opp i champagneklassen med de mest eksklusive matmerkene i Europa.

Rett før jul vant skreien også pris i den prestisjefylte EFFIE-kåringen i Tyskland. BMW, Mercedes og Mövenpick måtte alle se seg slått av erobreren fra Barentshavet.

Gjennom kampanjen lykkes næringa og Sjømatrådet i å gjøre 30 millioner tyskere klar over at skreimerket er garantist for super kvalitet. Det var live-sendinger fra kaier i Vesterålen og Lofoten. Det var internasjonalt kokketreff her på Myre, hvor også elever og lærere fra restaurant- og matfaglinja var samarbeidspartnere.

Kampanjen bygget på at skrei er tradisjon og et sesongprodukt - to ting som tyskere kjenner seg igjen i og som de verdsetter.

Med Vesterålen Skreifestival bidrar dere til å holde denne tradisjonen og stoltheten over skreien i hevd.

Høy kvalitet på norsk sjømat er avgjørende for at vi skal ha ei konkurransedyktig næring. Skreimerkinga er

nettopp et slikt kvalitetsløft, med strenge krav til hvor torsken er fisket, krav til ferskhet, lagring og pakking.

Skrei har blitt et høykvalitetsprodukt som markedene er villige til å betale en mer-pris for. I fjor pakket rundt 60 fiskeindustrianlegg Skrei-merket torsk. Det blir spennende å følge utviklingen av dette produktet fremover!

[Eksport og markedsadgang]

Adgang til markeder i utlandet for norsk fisk står høyt på regjeringas dagsorden. Vi er i kontinuerlig dialog med EU om tollregimet der, som har en høy belastning på bearbeidde produkter. Gjennom EFTA fortsetter vi å forhandle frem nye frihandelsavtaler i viktige markeder.

Og norsk sjømateksport går som det suser.

Til tross for at vi mistet det russiske markedet og det var krisestemning blant mange politikere, har næringa nok en gang vist at den er kreativ og innovativ. I dag er problemet heller at vi ikke alltid klarer å levere nok!

For fjoråret ble nok et rekordår. Dette gjaldt ikke bare laksen, også hvitfisk hadde stor fremgang. Totalt eksporterte vi torsk, sei, hyse og andre hvitfiskarter for 13 mrd. kroner, hele 8 prosent mer enn i 2014. I årets januarmåned var eksporten 11 prosent høyere enn januar i fjor.

Lav kronekurs har gitt god drahjelp. Men det viktigste er at vi har ei næring som klarer å gjøre den flotte råvaren som svømmer rundt i farvannene våre, om til verdier.

[Utfordringer i sjømatnæringen og om sjømatindustrimeldingen]

Til tross for gode eksporttall, har vi en rekke utfordringer som vi må håndtere. Spesielt har hvitfiskindustrien slitt med dårlig lønnsomhet i mange år.

Skal lønnsomheten i industrien økes, må den totale verdiskapinga i sjømatnæringa øke. Det krever at alle ledd i verdikjeden jobber sammen.

1) Vi må for det første bli flinkere til å få større verdier ut av naturressursene våre.

Vi må bake kaken større ved å

sløse mindre,

ikke la maskinene stå, og menneskene gå uten jobb store deler av året

og vi må få bedre betalt, gjennom økt levering og bedre kvalitet.

2) For det andre ser vi også at tiden har løpt fra flere av dagens regler. Det som i sin tid skulle fremme

lønnsomhet og aktivitet, fremstår i dag som et hinder.

Regjeringa har derfor i sjømatindustrimeldinga, som etter planen skal behandles i Stortinget 5. april, foreslått tiltak for å forenkle, gi næringa økt fleksibilitet og fremme økt samhandling.

Regjeringa vil her arbeide langs flere linjer:

Skal vi kunne anvende det marine råstoffet bedre, må vi, som jeg har vært inne på, ha økt vekt på kvalitet. Råstoffet må behandles på best mulig måte gjennom alle ledd, slik at vi kan utnytte hele fisken. Vi vil derfor videreføre prøveordningen med kvalitetstilsyn i Råfisklagets distrikt og evaluere denne.

Skreien avlegger bare Norges-besøk i januar til april. Dette er en periode hvor store mengder torsk landes og folk jobber hardt, ikke minst her i Vesterålen.

Levendelagring av torsk kan bli en brikke i puslespillet, både for å jevne ut sesongen og for å øke kvaliteten på fiskeråstoffet.

Levendelagring av torsk har økt betraktelig de siste årene som følge av ordningen med kvotebonus. Dette er en ung, fremtidsrettet industri hvor også forskning og utvikling betyr svært mye. For å sikre forutsigbarhet for aktørene vil vi videreføre ordninga med kvotebonus i noen år, og vi vil evaluere denne senest i 2017.

Jeg er opptatt av at vi må synliggjøre potensialet og sette oss mål om at hele fisken skal tas i bruk.

I dag kastes fortsatt en del restråstoff fra fisk på havet.

I meldinga er vi klare på at mer av restråstoffet på sikt bør ilandføres fra fiskefartøy slik at dette kan utnyttes og skape verdier.

Imidlertid er verken fiskeflåten eller landindustrien rustet til å ta imot restråstoffet alle steder i dag. Ilandføring av all fangst kan derfor først være realistisk på litt lengre sikt, og vi vil arbeide videre mot et slikt mål.

Her på Myre har dere allerede skjønnt tegninga. Dere er gode på å få mest mulig ut av de enorme skreifangstene. Sea Pro AS er et godt eksempel, hvor avskjær, innmat og andre biprodukter er blitt big business.

[Forskning og utvikling]

Skal vi realisere mulighetene og utvikle ny marin næring, kommer vi ikke utenom å satse på marin forskning og utvikling.

Regjeringas Masterplan for marin forskning fra september i fjor, skal hjelpe oss med dette, godt fulgt opp av ei historisk satsing på forskning i årets budsjett.

De biologiske og fornybare ressursene som vi finner i havet gir grunnlag for å utvikle nye produkter. Restråstoff, som jeg har vært inne på, blir for eksempel til fiskefôr, hudkremer og medisiner.

Sjømatnæringa er i dag Norges største bioøkonomi.

Avgjørende for dette har vært næringas satsing på biomarin forskning, utvikling av ny teknologi og produktutvikling.

Til våren vil næringsministeren, landbruksministeren og jeg legge fram en bioøkonomistrategi som skal bidra til mer næringsutvikling på dette området.

Vi må også passe på at den kunnskapen som vi forsker frem må være nyttig for næringa. Den må føre til reelle endringer og forbedringer enten det er i fiskefartøyet, sløyelinja eller i produktutviklingen.

Jeg hadde et godt møte med næringas eget

virkemiddelapparat, Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) for et par uker siden.

De er ekstremt opptatt av brukernytte. En ulest forskningsrapport som havner i en skuff er ikke til læring for noe og er bortkastede penger i deres øyne.

Dette er noe jeg vet også dere her på Myre er opptatt av.

Gjennom Fiskeriparken AS gjøres det en viktig jobb med å bygge kompetanse i næringa og å få til brukerstyrt forskning og utvikling. Ikke minst blir det spennende å følge Arena Innovasjon Torskefisk, som ble tatt opp i det nasjonale klyngeprogrammet Arena i fjor sommer.

Jeg gleder meg til å være her på Myre resten av dagen. Akkurat nå gleder jeg meg aller mest til lunsj, som jeg ser at elever fra restaurant- og matfaglinja skal tilberede!

Jeg vil takke for oppmerksomheten og ønsker dere lykke til videre med årets skreifestival!

© Nærings- og fiskeridepartementet

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Mye5AHAQ>

Regjeringen og sjømatnæringen

Troms Folkeblad. 18.02.2016. Side: 24

Av Marius Jøsevold | leder i Nordland SV | Av Bjarne Rohde | leder i Troms SV | Av Tommy Berg | leder i Finnmark SV

REGJERINGA HAR lagt fram politikken sin for norsk sjømatindustri i den så kalla sjømatmeldinga.

Denne meldingen tar ikke tak i de virkelige problemene for norsk sjømatindustri: Det at industrien har lav kapasitetsutnytting, ujevn tilgang på råstoff og svak innovasjonsevne.

I DAG SER vi at arbeidsløsheten vokser og en nedgang i oljeindustrien. Derfor må vi føre en politikk for sjømatnæringa som gjør at vi henter ut største mulige verdi av fisken vår. Over tid har vi sett at det er ferskt råstoff av høy kvalitet som får best betalt i markedet. Da kan vi ikke vedvare med å høste fisken med andre metoder enn det som gir best kvalitet. Trålerne fikk i sin tid konsesjon til å fiske fordi de skulle gi industrien råvarer gjennom hele året. Det skjer ikke i dag, og fisken er ofte ikke god nok kvalitet. Når trålerne ikke klarer å oppfylle samfunnsoppdraget sitt er det på tide å tenke nytt. SV mener derfor at det er på tide å fase ut trålerne, og tilbakeføre kvotene til kystsamfunnene.

DET VIL alltid være sesongvariasjoner i fiskerierne, men SV støtter tiltak som levendelagring og bonus for leveranser av fersk fisk for å utjevne sesongene i så stor grad som mulig.

I EN overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikta og aktivitetsplikta innskjerpes. Istedenfor å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten så må vi finne måter å gjøre leveringsplikta reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikta. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hvor eneste landing, men for et snitt over tid.

OMBORDPRODUKSJON og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge

24 DEBATT
Torsdag 18. Februar 2016
Folkebladet

Lusa på gangen
Lakselusa volder hodebry for oppdrettsnæringa, men nye metoder for å hive lusa på gangen- ble drøftet på Finnsmes denne uka.

■ Både oppdrettere og leverandører fra fjern og nær har denne uka vært å finne i Kunnskapsparken på Finnsmes på et seminar over to dager, hvor ikke-mediterran-tell avlusing av laks har stått i fokus. Som arrangør stod MarinHelset, og det er første gang fiskehelseteoretikken holdes slike fagdager i Nord-Norge. At valget falt på Finnsmes er også meget gledelig, spesielt med tanke på de ambisjonene byens Midt-Troms har om å bli sjømatbyens fremste noen i landdelen.

■ Begrunnelsen fra arrangørene angående stedevalget for konferansen er at man faktisk allerede betrakter Finnsmes som en hotspot for oppdrettsnæringa. For de fleste tar det nemlig bare en times tid å kjøre fra anleggene og inn til Finnsmes, mens man hvis konferansen hadde vært lagt til Tromsø hadde måttet kjøre i tre timer for å delta. Bellighetsbølgen ved kysten midt i Troms, er med andre ord å sanse som sentral i oppdretts- og sjømatnæringens utvikling og bekrefter at planene om et sjømatstærkt land i Nord-Norge virkelig har noe for seg.

■ Når det gjelder bakgrunnen for fagdagerne i Kunnskapsparken, var det færene ved resistensutvikling hos lakselusa. Å avluse med kjemikalier viser seg stadig uansiktelige, og alternative metoder må hele tiden utvikles og prøves ut. Blant nye våpen som nå forebeks, er ting som undertrykklys, laser, lusepytter, ferskvann, spesiallufte og lakseluskjerring. Det ble også utvekslet erfaringer ved bruk av såkalt rensefisk – rognkjeks og leppeskjeks som spiser lakselusa.

■ Under fagdagerne var det ikke slik at bare leverandører fikk framstillede egne produkter – fra brukerhold ble det gitt viktige innspill om de erfaringer man har høstet ved bruk av de ulike midlene og metodene, på gode og vunde. Slik erfaringsutveksling er utvilsomt i den kontinuerlige kampen oppdrettsnæringa har gående for å bekjempe lakselusaproblemet. Lakselus er den vanligste parasitten på laksefisk, og er hele tiden en trussel mot både oppdrettsfisk og villaks. For å overholde forskriftene, må det kontinuerlig skje en nitid kontroll av lusenivå i færbøtt – man må bokstavelig talt kjenne lakselusa på gangen, for å kunne hive den ut på gangen!

Gatelyskjelling
Hverken Anfil, vegvesenet eller kommunen vil betale en regning på 38.000 kroner for gatelyskjelling i fullt daglys. Men krangelen piglet i fullt daglys.

Regjeringen og sjømatnæringen

REGJERINGA HAR lagt fram politikken sin for norsk sjømatindustri i den så kalla sjømatmeldinga. Denne meldingen tar ikke tak i de virkelige problemene for norsk sjømatindustri: Det at industrien har lav kapasitetsutnytting, ujevn tilgang på råstoff og svak innovasjonsevne.

I DAG SER vi at arbeidsløsheten vokser og en nedgang i oljeindustrien. Derfor må vi føre en politikk for sjømatnæringa som gjør at vi henter ut største mulige verdi av fisken vår. Over tid har vi sett at det er ferskt råstoff av høy kvalitet som får best betalt i markedet. Da kan vi ikke vedvare med å høste fisken med andre metoder enn det som gir best kvalitet. Trålerne fikk i sin tid konsesjon til å fiske fordi de skulle gi industrien råvarer gjennom hele året. Det skjer ikke i dag, og fisken er ofte ikke god nok kvalitet. Når trålerne ikke klarer å oppfylle samfunnsoppdraget sitt er det på tide å tenke nytt. SV mener derfor at det er på tide å fase ut trålerne, og tilbakeføre kvotene til kystsamfunnene.

DET VIL alltid være sesongvariasjoner i fiskerierne, men SV støtter tiltak som levendelagring og bonus for leveranser av fersk fisk for å utjevne sesongene i så stor grad som mulig.

I EN overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikta og aktivitetsplikta innskjerpes. Istedenfor å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten så må vi finne måter å gjøre leveringsplikta reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikta. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hvor eneste landing, men for et snitt over tid.

OMBORDPRODUKSJON og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge mener at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hvor eneste landing, men for et snitt over tid.

LEVENDELAGRING ER en viktig strategi, og kanskje det meste sentrale grepet for å utjevne sesongene. Regleverket bør gjennomgås for å forenkle dette. Blant annet må vi få en grundige vurderingen av om at det bør bli lettere å få lov å vedlikeholdsføre fisken over tid. Det må fremdeles være kvotebonus for levering av levende fisk og fersk fisk.

SATSING PÅ automatisering og roboter er nødvendig for å kunne konkurrere med lønningene i andre land. Det er bare gjennom å være smartere enn andre vi kan konkurrere globalt. SV vil derfor ha et eget program i Innovasjon Norge/Norsk forskningsråd med et spesifikt fokus på automatisering i sjømatindustrien.

FISKERIERNE ER har vært, og vil fortsatt være en svært viktig del av nordnorsk næringsliv. Der som vi skal kunne fortsette med å ha verdikapning og dermed gode arbeidsplasser må vi gjøre ting smartere enn før. Dagens situasjon med hærskiffet som friser fangstene på sjøen og trålere med levendeplasser som ikke blir opplyst er ikke svaret. Det langsigtede svaret er at kontrollen med fiskeressursene blir tilbakeført til kvotefolkningen. Slik kan vi skape de gode ideene og de gode produksjonene som markedet vil ha.

Side 78 av 158

Det ville og være en stor fordel om vi kunne finne løsninger for å produsere laks og hvitfisk i samme anlegg for å kunne gi anlegg flere ben å stå på. Istedenfor å satse på industrien ombord i båtene må vi satse på industrien på land.

FISKERIENE ER, har vært, og og vil fortsatt være en svært viktig del av nordnorsk næringsliv. Dersom vi skal kunne fortsette med å ha verdiskapning og dermed gode arbeidsplasser må vi gjøre ting smartere enn før. Dagens situasjon med havfiskeflåte som fryser fangstene på sjøen og trålere med leveringsplikt som ikke blir oppfylt er ikke svaret. Det langsiktige svaret er at kontrollen med fiskeressursene blir tilbakeført til kystbefolkningen. Slik kan vi skape de gode ideene og de gode produktene som markedet vil ha.

© Troms Folkeblad

Les hele nyheten på <http://ret.nu/arZSISC>

- Møter ei fremoverlent og engasjert næring

Intrafish - Login. 17.02.2016 12:51

Per Sandberg mener at det er "fantastisk" å være fiskeriminister.

- Møter ei fremoverlent og engasjert næring

Per Sandberg mener at det er "fantastisk" å være fiskeriminister, og at han ser i stadig større grad de enorme mulighetene i næringen.

Sandberg gikk onsdag på talerstolen under organisasjonens Fiskebåts årsmøte i Oslo. Her fortalte han blant annet om at han har benyttet den første tiden som fiskeriminister til utstrakt reisevirksomhet.

- Jeg har vært på reise som fiskeriminister i 45 dager. Det er fantastisk å være her. Mine første uker har jeg brukt til mye reise. Jeg har besøkt ulike deler av næringen, flere steder i Norge. Det inntrykket som har festet seg mer og mer, er at det ligger enorme muligheter i næringen, sa Sandberg.

Han sier at han "overalt møter ei næring som er fremoverlent og engasjert".

- Vi har lagt bak oss et sterkt 2015, med tidens sjømateksport. Første del av dette året er også nesten like eventyrlig, sa han.

Han er også optimistisk med tanke på økt verdiskapning fra restråstoff.

- En moderne bioteknologiindustri kan gi mat og medisiner av det som tidligere ble kastet på havet.

Viktig med ressursforskning

Fiskeriministeren mener at fiskebestandene i Norge blir forvaltet på en "utmerket måte".

- Det er det vi ser resultatet av Ressursforskningen er selve ryggraden i den gode fiskeriforvaltningen vi har. Norge ligger i front, sa han.

Sandberg er opptatt av at det er et godt samspill mellom politikk, forvaltning og forskning.

- Økt fiskeriforskningsavgift gir HI enda mer muskler til ressursforskning. Regjeringen er opptatt av at næringen er med på spleiselaget, sa han.

Sandberg snakket også om kvotestruktur.

- Regjeringen har satt ned et nytt offentlig utvalg som skal se på kvotestrukturen i fiskeriflåten. Det betyr ikke at dagens kvotesystem er dårlig, men det er alltid rom for forenkling og forbedring. Jeg er sikker på at gårdsdagens system og innretninger ikke er de riktige for fremtiden, sa han.

Fremsnakk Nord-Norge Fiskeriministeren viste fra talerstolen til et dagsferskt leserinnlegg fra en lokalpolitiker i Finnmark.

- Her beskrives Finnmark som et mørkt, kaldt og avsideliggende sted. Så mørkt og kaldt er det i Finnmark at ikke engang stearinlys vil brenne, sa Sandberg.

- Hvordan skal en da kunne tiltrekke seg investeringer til Finnmark Flere må snakke opp Nord-Norge, spurte Sandberg.

Han mener at det er stor optimisme i Nord-Norge for tiden, vel berettiget.

Endringer med Sandberg Sandberg sa at flere har spurt om det blir endringer med han som fiskeriminister.

- Ja, det vil bli betydelige endringer, men da må jeg få sitte lenge, sa han med et smil om munnen, og fortsatte: Veksten innen tradisjonelt fiskeri, kommer innen bestandsøkning. Det kan til og meg jeg ikke gjøre noe stort med.

- Kvotene vil variere i takt med utviklingen av bestandene, og i tak med hvilket humør jeg er i, sa han med et glimt i øye.

Sandberg mener at 2016 blir et viktig år for tradisjonelt fiskeri.

- 2016 er et år hvor det skal tas viktige beslutninger.

Hovedmålet er å bedre verdiskapningen i næringen, og øke produktivetsveksten. Det er det ikke store uenigheter om på Stortinget heller, ifølge ham.

- Vi politikere kan ikke regulere verken til lønnsomhet, eller regulere bort ulønnsomhet. For meg er trygge arbeidsplasser langs kysten, lønnsomme arbeidsplasser. Denne næringen er så høyt prioritert at vi skal lykkes.

Bedre markedsadgang Mye av handelspolitikken i verden drives nå frem overfor WTO.

- Det gir norsk sjømatnæring både muligheter og

utfordring, sa Sandberg.

TTP-avtalen (Trans-Pacific Partnership) kan gi Norge dårligere markedsadgang til enkelte land.

- Det gir oss spark bak i forhold til viktigheten av å satse videre i Asia, og finne nye markeder. Det så vi da Putin stengte ut norsk laks. I løpet av noen dager fant næringen nye muligheter, sa Sandberg.

Samtidig jobber regjeringen med å ferdigstille EFTAs handelsavtaler med Malaysia, Filippinene og Vietnam.

- Så har regjeringen har bestilt en ekstern utredning av TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership) og følgene for Norge Frihandel med sjømat er regjeringens målsetning i alle handelsavtaler. Det samme ligger også til grunn med EU. EØS-avtalen i fjor tok oss et steg videre, men bedre markedstilgang for bearbeidet sild og makrell, sa Sandberg.

Print

© Intrafish - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/VBV9gAnq>

Hvordan vil statsråden bidra til at sjømatnæringa blir framtidsnæringa? Sjømatnæringens rammebetingelser

📍 Nærings- og fiskeridepartementet. 17.02.2016 12:47. Oppdatert 14:49

Tale på årsmøte Fiskebåt, Hotel Bristol, Oslo Sjekkes mot fremføring Mine første uker som fiskeriminister har jeg brukt til å reise og besøke ulike deler av næringa langs kysten, snakke med fiskere, oppdrettere og produsenter,

med organisasjoner og etater. Det inntrykket som har festa seg aller sterkest, er at det ligger enorme muligheter i denne næringa.

Overalt møter jeg en næring som er framoverlent og engasjert, og som ikke nøler med å gi meg gode innspill til hvordan vi myndighetene kan bidra til økt produksjon og aktivitet.

Vi har lagt bak oss et sterkt 2015 med tidenes sjømateksport, og går inn i det nye året med en like eventyrlig start.

Vi har godt forvalta fiskebestander og svært mange dyktige fiskere. Fornyingsstakten i trålflåten er høy - med hele 13 nye fartøy i løpet av fem år. Fiskebåt representerer dermed en moderne flåte med fokus på kvalitet, lønnsomhet og nytenking. Det fikk jeg se med egne øyne da jeg besøkte fiskerinæringa på Sunnmøre.

Ressursforskninga er selve ryggraden i den gode fiskeriforvaltninga som Norge har. Det gjenspeiles i det store engasjementet Fiskebåt og Fiskarlaget for øvrig legger ned i ressursforskninga. Dette er likevel ikke til hinder for at fiskere og forskere har nokså forskjellig oppfatning om hvor stor for eksempel sildebestanden er.

Jeg er svært opptatt av at vi skal ha et godt samspill mellom politikk, forvaltning og forskning. Gytetoktet på nvg-sild ble avslutta nå i helga, og hele 7 fiskefartøyer deltok i kartlegginga.

Toktet kartla bestanden av NVG-sild i et større område enn tidligere, og funnene kan få betydning for sildekvotene til neste år.

Under denne regjeringa og dette stortingsflertallet har ressursforskninga blitt styrka i alle budsjettene, også i 2016. En økt fiskeriforskningsavgift gir Havforskningsinstituttet enda mer muskler til ressursforskning. Regjeringa er opptatt av at næringa er med på spleiselaget. Til gjengjeld har næringa fått et nytt forum for å legge fram sin mening om prioriteringene, gjennom Faglig utvalg for ressursforskning.

Offentlig utvalg om kvotesystemet

Regjeringa har satt ned et nytt offentlig utvalg som skal se på hvordan kvotesystemet i fiskeflåten bør innrettes i framtida. Det betyr ikke at kvotesystemet er dårlig, men det har rom for forenkling og forbedring.

Det er ikke sikkert at de begrensningene og bindingene

som var riktige for gårdsdagen, også er det rette systemet for framtida. Utvalget skal se på alternative modeller som kan legge til rette for god lønnsomhet for flåten, og for større fleksibilitet for aktørene.

I mandatet til kvoteutvalget står det at utvalget også skal se på hvordan ressursrenta skal behandles i framtida.

Når man høster av en gratis naturressurs, så er det naturens egen "produksjon" av høstingsklar fisk som gir grunnlag for en ekstra avkastning for fiskerne. Også kalt ressursrente.

Slik strukturutviklinga i fiskerinæringa har vært, er det da riktig at ressursrenta fortsatt skal gå til den enkelte i næringa? Eller at de som selger seg ut, tar den med seg? Hvordan kan framtidige generasjoner sikres en del av verdiene som skapes av vår felles nasjonale fiskeressurs? Det blir en viktig del av det grunnlaget kvoteutvalget skal utrede.

Sjømatindustrimeldingen (pliktene, ombordproduksjon, marint restråstoff

Da jeg besøkte Båtsfjord i januar, sa de at de er overbevist om at de skal klare å flytte foredling i Kina tilbake til Norge.

Det blir ikke uten utfordringa. Det er de også klare på i Båtsfjord. I flesteparten av årets måneder er det mest lønnsomt å sende fisken ubearbeida ut av landet. Men i Båtsfjord har de altså trua på at innovasjon og investeringa i ny teknologi kan komme til å snu dette bildet.

For en ting er helt klart, skal vi ha foredling i Norge, må den være lønnsom. Økt verdiskaping og sikre arbeidsplasser er målet med regjeringa sitt forslag i den stortingsmeldinga som nå ligger til behandling i Stortinget.

Ønsket om å endre på leverings- og aktivitetsplikta handler altså ikke om å gjøre Røkke rikere. Hvorfor skulle jeg ha interesse av det? Vi foreslår ikke å fjerne

leveringsplikten. Trålerne med leveringsvilkår skal fortsatt ha plikt til å tilby fisk til fiskeindustrien.

Så må det skilles mellom leveringsplikt og aktivitetsplikt.

I dag er det bare ett selskap, som har en slik aktivitetsplikt, og den gjelder til sammen seks industrianlegg i Nordland og Finnmark. La det være helt klart; regjeringa har ikke foreslått å sette strek over disse forpliktelsene.

Vi har foreslått at det settes ned en kommisjon som ser på alternativene til hvordan lokalsamfunnene kan komme bedre ut av det, enn de gjør med dagens aktivitetsplikt. Det er dette som er målet; å finne løsninger som er tilpassa dagen i dag.

En annen regulering som ikke fungerer etter hensikten, er forbudet mot ombordproduksjon i torsketrålggruppa. Det er vanskelig å påvise at forbudet mot ombordproduksjon fører til flere arbeidsplasser på land.

Ombordproduksjon er derimot bearbeiding på norsk kjøll. Det gjør det mulig å bidra til å sikre både norsk bearbeiding av råstoffet og god kvalitet.

Uten forbudet har næringsaktørene selv mulighet til å vurdere hva som skaper størst verdier; å foredle fisken om bord eller levere fryst råstoff til kjøpere på land.

Regjeringa foreslår derfor å fjerne dette forbudet. Jeg vil ikke gi torsketrålere med leveringsplikt anledning til ombordproduksjon, så i praksis vil forslaget gjelde for seks torsketrålere.

Ombordproduksjon gir også en bedre mulighet for å ta vare på og foredle restråstoffet. Da jeg besøkte Arctic Wildfish fikk jeg presentert et moderne alternativ til en melfabrikk. Den skal utnytte 100 prosent av fisken om

bord i en av frysetrålerna deres. Det såkalte hydrolyseprosjektet bidrar til å skape verdier av hele fisken.

Vi har en ingrediensindustri som ønsker å bruke marint restråstoff i sin produksjon. Selv om vi i dag bruker mye av restråstoffet, har vi rom til å øke utnyttelsesgraden.

I 2014 ble 71% av det ilandførte restråstoffet utnyttet. Dessverre er det en betydelig del av restråstoffet fra hvitfisk som går på havet. Økt bruk av restråstoff og endra bruk av restråstoff til mer føde for mennesker, kan øke både verdien av fisken og lønnsomheten for hele sjømatindustrien.

I Nærings- og fiskeridepartementet vil vi undersøke om det fins formelle eller praktiske hindringer for at bruken kan økes.

Biomarin næring

Hvis det er en ting jeg har lært meg mens jeg har vært fiskeriminister, så er det at næringsmulighetene fra havet er store.

En moderne bioteknologi kan i dag gi oss mat og medisin av det som tidligere ble kasta på havet som avfall. Det er nå næringa må kjenne sin besøkelsestid og satse.

Det står mer og mer klart framfor meg at dette er en kunnskapsnæring der samarbeid mellom forskning og næringsaktørene bare blir viktigere. De nye mulighetene som kompetansetunge produkta og kompetansearbeidsplasser gir Norge, ønsker jeg å bidra til å utvikle videre.

[Forhandlinger/internasjonale avtaler, marked]

Så vil jeg gå over til å se litt samarbeidet med andre land i videste forstand.

Alle er tjent med at vi oppnår enighet med kyststatene for de bestandene vi deler. Men avtalene må være balanserte og ivareta partene sine ulike interesser.

Det var positivt at vi oppnådde en bilateral avtale med EU både på sild og kolmule. Jeg mener det er en avtale som gir Norge stabilitet for 2016. I løpet av 2016 skal jeg jobbe for at vi kommer videre i spørsmålet om nye avtaler.

Samarbeidet mellom forvaltninga og næringa er selvsagt veldig viktig i disse krevende forhandlingene. Jeg håper at dette vil være en styrke for den norske delegasjonen i forhandlingsrundene vi har foran oss.

Internasjonale avtaler

Så litt kort om status for handelsavtalene vi har med andre land. Vi ser at handelspolitikken drives framover av nye regionale frihandelsavtaler utenfor WTO, slik som Trans Pacific Partnership-avtalen (TPP) som ble inngått i fjor høst, og forhandlingene mellom EU og USA om en handels- og investeringsavtale (TTIP).

Disse avtalene gir Norge og norsk sjømatnæring både muligheter og utfordringer. For eksempel vil TPP-avtalen kunne føre til at Norge får dårligere markedsadgang enn viktige konkurrenter i noen TPP-land. Særlig er det uheldig når det gjelder Australia, Japan og USA. Også EU satser på nye handelsavtaler med New Zealand, Australia og ASEAN. Dette gjør det enda viktigere for oss å satse videre i Asia. Vi vil derfor jobbe med å ferdigstille de pågående EFTA-forhandlingene med Vietnam, Malaysia og Filippinene, og utvikle handelsrelasjonene til blant andre Australia og ASEAN.

[TTIP-avtalen og norsk sjømatnæring] Markedsadgang for sjømat i USA er en mer omfattende problemstilling på grunn av TTIP-forhandlingene mellom EU og USA. NFD har som kjent utlyst en ekstern utredning om konsekvenser av TTIP for Norge og av de ulike norske veivalgene. Her vil vi nødvendigvis måtte se nøye på

sjømatnæringa.

Ambisjonen er at utredninga skal inngå i et beslutningsgrunnlag for regjeringa for hvordan vi skal forholde oss til TTIP.

[EU-markedet - ny avtale om markedsadgang for sjømat fra juli 2015] Frihandel med sjømat er regjeringa sin målsetting i alle frihandelsavtaler - det samme målet ligger til grunn for EU.

Vi konstaterer at EØS-forhandlingene i fjor sommer brakte oss ett steg videre med bedre markedsadgang for bearbeida silde - og makrellprodukta.

Da skal jeg runde av innlegget mitt.

Jeg har fått spørsmål om det vil bli endringer i min ministerperiode. Til det er det å si at veksten innenfor tradisjonelt fiskeri kommer innenfor bestandsmålene. Kvotene kommer fortsatt til å variere i takt med utviklinga til bestandene. Uansett må vi jobbe med mulighetene til å hente ut økt verdiskaping ved hjelp av teknologi, blant annet for å få opp kvaliteten på fisken som leveres. Min spådom er at det kommer til å skje masse på tradisjonelt fiskeri.

Jeg tror fiskerinæringa blir enda viktigere. Det er stor optimisme både i næringa og blant oss politikere.

Jeg ser at innlegget mitt er merka med Sjømatnæringa sine rammebetingelser. Hvordan vil statsråden bidra til at sjømatnæringa blir framtidsnæringa? Til det er det å si at selv om jeg er ny som fiskeriminister, ligger plattformen for regjeringa sin fiskeripolitikk fast.

Hovedmålet er å bedre verdiskapingen i alle deler av næringa. Dette arbeidet vil jeg fortsette.

Fiskerinæringa skal nok merke at det har kommet en ny minister. Målet mitt er å se på mulighetene istedenfor umulighetene.

Takk for oppmerksomheten!

© Nærings- og fiskeridepartementet

Se webartikkelen på <http://ret.nu/3yKIEa6>

Fjordlinjene i søkelyset

□ Fiskeribladet Fiskaren. 17.02.2016. Side: 18

Mot slutten av februar vil det komme flere utspill om «redskapsreguleringer kystnært». Det betyr at fjordlinjene settes på dagsordenen enda en gang. Jon Eirik Olsen Harstad

- Vi har som mål å samkjøre de utredningene som nå kommer, slik at det kan sendes ut et felles høringsnotat til næringa, forteller seniorrådgiver Trond Ottemo i Fiskeridirektoratet.

Ottemo har ledet en departementsoppnevnt arbeidsgruppe som har fått i oppgave å utrede temaene kystnært autolinefiske, kystnært rekestrålfiske og dobbeltrål og snurrevad med fartøy under 11 meter.

Samlet innstilling

I tilknytning til arbeidet her, er Havforskningsinstituttet i gang med en egen vurdering av fjordlinjenes rolle i gjenoppbyggingen av kysttorskbestandene. Og Fjordfiskerinemnda skal 25. og 26. februar sy sammen sine anbefalinger for fjordlinjene i tråd med deres mer vidtfavnende mandat.

Nærings- og fiskeridepartementet ønsker seg en samlet innstilling om kystnære redskapsreguleringer innen 25. mai.

Snart klar

- Så langt ser det ut til å gå greit å samordne disse tre saksløpene. I arbeidsgruppen har vi hatt to møter, og innstillingen er nå ute hos deltakerne for en siste finpuss, forteller Ottemo.

I arbeidsgruppen har Norges Fiskarlag hatt med Jakob West, Steinar Jonassen og Geir Magne Røys, mens Kjell Olav Halland har representert Norges Kystfiskarlag. Fra forskerhold har Kjell Nedreaas og Asgeir Aglen trådt til, mens Ottemo har hatt med seg Dagfinn Lilleng, Terje Halsteinsen og Rune Mjørlund fra direktoratet.

18 NYHETER ONSDAG 17. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET FISKAREN

Fjordlinjene i søkelyset

REGULERINGER
Mot slutten av februar vil det komme flere utspill om redskapsreguleringer kystnært. Det betyr at fjordlinjene settes på dagsordenen enda en gang.

Jon Eirik Olsen
Harstad

- Vi har som mål å samkjøre de utredningene som nå kommer, slik at det kan sendes ut et felles høringsnotat til næringa, forteller seniorrådgiver Trond Ottemo i Fiskeridirektoratet. Ottemo har ledet en departementsoppnevnt arbeidsgruppe som har fått i oppgave å utrede temaene kystnært autolinefiske, kystnært rekestrålfiske og dobbeltrål og snurrevad med fartøy under 11 meter.

Samlet innstilling
I tilknytning til arbeidet her, er Havforskningsinstituttet i gang med en egen vurdering av fjordlinjenes rolle i gjenoppbyggingen av kysttorskbestandene. Og Fjordfiskerinemnda skal 25. og 26. februar sy sammen sine anbefalinger for fjordlinjene i tråd med deres mer vidtfavnende mandat.

Nærings- og fiskeridepartementet ønsker seg en samlet innstilling om kystnære redskapsreguleringer innen 25. mai.

Snart klar
- Så langt ser det ut til å gå greit å samordne disse tre saksløpene. I arbeidsgruppen har vi hatt to møter, og innstillingen er nå ute hos deltakerne for en siste finpuss, forteller Ottemo. I arbeidsgruppen har Norges Fiskarlag hatt med Jakob West, Steinar Jonassen og Geir Magne Røys, mens Kjell Olav Halland har representert Norges Kystfiskarlag. Fra forskerhold har Kjell Nedreaas og Asgeir Aglen trådt til, mens Ottemo har hatt med seg Dagfinn Lilleng, Terje Halsteinsen og Rune Mjørlund fra direktoratet.

Selv om departementet har brukt relativt vide formuleringer i sin bestilling til arbeidsgruppen, så dreier det seg i utgangspunktet om godt kjente problemstillinger som hver for seg er tatt opp av eksempelvis både Fjordfiskerinemnda og Nordland Fylkes Fiskarlag.

De har begge pekt på spørsmålene rundt autolinefiske med fartøyer på under 15 meter innenfor fjordlinjene. De som protesterer mener det fiskes med så store bruksmengder i denne klassen at det truer lokalt fiske på fjordbestandene. En lignende problemstilling gjelder rekestrål, der enkelte frykter at moderne redskaper på relativt små båter blir så effektivt at lokale rekebestander er i fare.

En foreløpig konklusjon blir derfor at det nå må vurderes om båtlengde er et fornuftig kriterium å bruke i reguleringer og redskapsreguleringer kan være veien å gå. Foreldrer holder Ottemo og hans arbeidsgruppe kortene tett til brystet.

For sent fra nemnda
For fjordfiskerinemnda blir det en kløve i utredning så på siste møte valgte å spille over en del problemstillinger til utredningsarbeidsgruppen. Men her ble tiden for knapp, og posten fra oppnevnt arbeidsgruppe og hennes medlemmer ble ikke like fra i tide. Eventuelt kan en allerede tettpakket dagorden for det kommende møtet i Bodø komme til å bli enda tynnere.

En del av nemndas innspill er allerede tatt opp av arbeidsgruppen. Stikkord var fiskebiologi/handling autolinefiske, så det med håndgripet å utrede etter ut innstillingen. Det er med snurrevad etter fyndre for fartøy under 15 meter innenfor fjordlinjene, og bruk av bredbålgarn i fisket etter kvette.

josth@n...
kain77... 22

Maritim Service AS er et mekanisk verksted lokaliseret på Sunde i Sunnhordland med høy kvalifisert personell innen fagområdene sveising, plattarbeid, maskinering, vannkøling, hydraulikk og mekanikk. Vi har et velutstyrt kabinlegg klar til gjennomføring av modifikasjoner, service og vedlikehold på fartøy.

Ta kontakt eller besøk oss for en samtale

MARITIM SERVICE AS

www.maritimservice.no

Oppgaver: Næringspark N. 5405 Sunde, telefon: +47 53 43 29 29
E-post: post@maritimservice.no

Selv om departementet har brukt relativt vide formuleringer i sin bestilling til arbeidsgruppen, så dreier det seg i utgangspunktet om godt kjente problemstillinger som hver for seg er tatt opp av eksempelvis både Fjordfiskerinemnda og Nordland Fylkes Fiskarlag.

Autoline

De har begge pekt på spørsmålene rundt autolinefiske med fartøyer på under 15 meter innenfor fjordlinjene. De som protesterer mener det fiskes med så store bruksmengder i denne klassen at det truer lokalt fiske på fjordbestandene. En lignende problemstilling gjelder rekestrål, der enkelte frykter at moderne redskaper på relativt små båter blir så effektivt at lokale rekebestander er i fare.

En foreløpig konklusjon blir derfor at det nå må vurderes om båtlengde er et fornuftig kriterium å bruke

i denne typen reguleringer, eller redskapsbegrensninger kan være veien å gå. Foreløpig holder Ottemo og hans arbeidsgruppe kortene tett til brystet.

For sent fra nemnda

For fjordfiskerinemnda blir det en ekstra utfordring at de på sitt siste møte valgte å spille over en del problemstillinger til nettopp denne arbeidsgruppen. Men her ble tiden for knapp, og posten fra nemndleder Jorhill Andreassen og hennes nemndmedlemmer kom ikke fram i tide. Dermed kan en allerede tettepakket dagsorden for det kommende møtet i Bodø komme til å bli enda mer travel.

En del av nemndas innspill er allerede tatt opp i arbeidsgruppen. Stikkord var fiskedøgn/havdeling i autolinesaken, fisket med håndegnet fløytline etter sei innenfor fjordlinjene, fisket med snurrevad etter flyndre for fartøy under 15 meter innenfor fjordlinjene, og bruk av breiflabbgarn i fisket etter kveite.

jeo@fbfi.no

Telefon: 77 05 90 22

FJORDLINJER: Skal sjarker som «Klo» få mer eller mindre konkurranse innenfor fjordlinjene i nord? En nært forestående høring vil forsøke å gi svar. Båten fra Borhaug i Vest-Agder er her på vei inn til Stø i Vesterålen. FOTO: JON EIRIK OLSEN

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/0czWaveD>

Vil sikre norsk kvalitetsfisk

🌐 Nett.no. 16.02.2016 18:52

Forskarar har laga ei sjekklister til fiskarane for å sikre topp kvalitet på fersk fisk- (NPK): Fersk fisk er stadig meir etterspurd, og det fiskaren gjer har ei avgjerande betydning for matopplevinga til forbrukaren.

© Nett.no

Se webartikkelen på <http://ret.nu/rig4h2dE>

Sjekkliste for fiskere

🌐 Nofima. 1 like treff. 16.02.2016 11:15. Oppdatert 13:17

Skal du levere fersk fisk av topp kvalitet, har du fire ting å passe på: Ta fisken skånsomt opp fra havet, bløgg den raskt, hold den kald, og unngå blodvann rundt den. Da får kundene kvalitetsfisken de ønsker å kjøpe.

Fersk fisk er et stadig viktigere produkt for norske fiskerier. Både fiskehandlere og forbrukere ute i markedene ønsker ferskfisk som er blank i skinnet, lukter friskt, er hvit i nakken og delikat i kjøttet. Det fiskerne gjør har avgjørende betydning for matopplevelsen til forbrukeren.

Nofima-forskere har gjort en rekke forskningsforsøk med kvalitet på fersk fisk, og dokumentert hva som skal til for å sikre fersk fisk av topp kvalitet til de ulike markedene. Arbeidet er utført i samarbeid med Norges Råfisklag og med finansiering fra Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond.

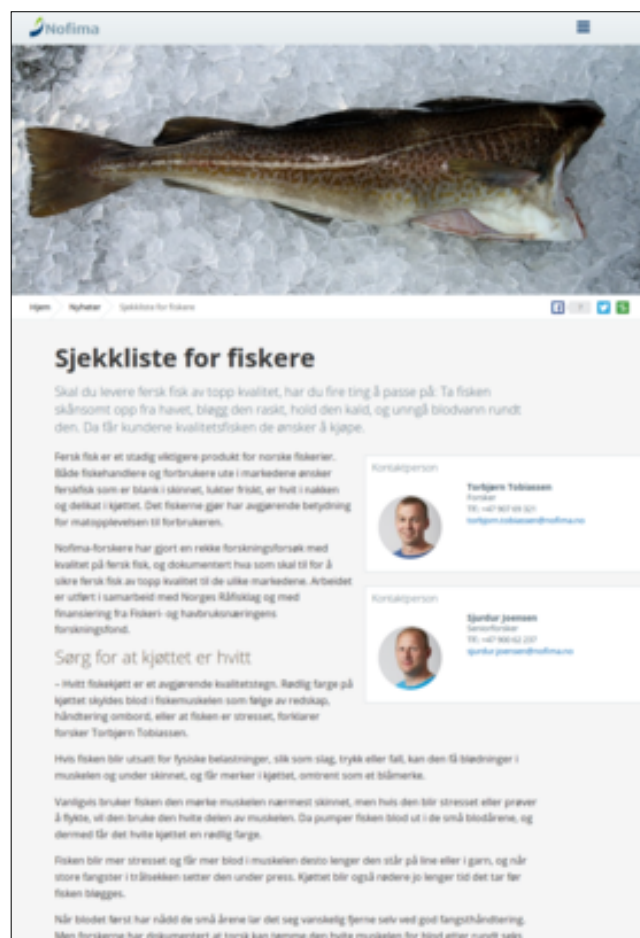
Sørg for at kjøttet er hvitt

- Hvitt fiskekjøtt er et avgjørende kvalitetstegn. Rødlig farge på kjøttet skyldes blod i fiskemuskel som følger av redskap, håndtering ombord, eller at fisken er stresset, forklarer forsker Torbjørn Tobiassen.

Hvis fisken blir utsatt for fysiske belastninger, slik som slag, trykk eller fall, kan den få blødninger i muskelen og under skinnet, og får merker i kjøttet, omtrent som et blåmerke.

Vanligvis bruker fisken den mørke muskelen nærmest skinnet, men hvis den blir stresset eller prøver å flykte, vil den bruke den hvite delen av muskelen. Da pumper fisken blod ut i de små blodårene, og dermed får det hvite kjøttet en rødlig farge.

Fisken blir mer stresset og får mer blod i muskelen desto lenger den står på line eller i garn, og når store fangster i trålsekk setter den under press. Kjøttet blir også rødere jo lenger tid det tar før fisken bløgges.

Sjekkliste for fiskere

Skal du levere fersk fisk av topp kvalitet, har du fire ting å passe på: Ta fisken skånsomt opp fra havet, bløgg den raskt, hold den kald, og unngå blodvann rundt den. Da får kundene kvalitetsfisken de ønsker å kjøpe.

Fersk fisk er et stadig viktigere produkt for norske fiskerier. Både fiskehandlere og forbrukere ute i markedene ønsker ferskfisk som er blank i skinnet, lukter friskt, er hvit i nakken og delikat i kjøttet. Det fiskerne gjør har avgjørende betydning for matopplevelsen til forbrukeren.

Nofima-forskere har gjort en rekke forskningsforsøk med kvalitet på fersk fisk, og dokumentert hva som skal til for å sikre fersk fisk av topp kvalitet til de ulike markedene. Arbeidet er utført i samarbeid med Norges Råfisklag og med finansiering fra Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond.

Sørg for at kjøttet er hvitt

- Hvitt fiskekjøtt er et avgjørende kvalitetstegn. Rødlig farge på kjøttet skyldes blod i fiskemuskel som følger av redskap, håndtering ombord, eller at fisken er stresset, forklarer forsker Torbjørn Tobiassen.

Hvis fisken blir utsatt for fysiske belastninger, slik som slag, trykk eller fall, kan den få blødninger i muskelen og under skinnet, og får merker i kjøttet, omtrent som et blåmerke.

Vanligvis bruker fisken den mørke muskelen nærmest skinnet, men hvis den blir stresset eller prøver å flykte, vil den bruke den hvite delen av muskelen. Da pumper fisken blod ut i de små blodårene, og dermed får det hvite kjøttet en rødlig farge.

Fisken blir mer stresset og får mer blod i muskelen desto lenger den står på line eller i garn, og når store fangster i trålsekk setter den under press. Kjøttet blir også rødere jo lenger tid det tar før fisken bløgges.

Når blodet først har nådd de små årene lar det seg vanskelig fjerne selv ved god fangsthåndtering. Men forskerne har dokumentert at torsk kan tømme den hvite muskelen for blod etter rundt seks timer.

Kontaktperson
Torbjørn Tobiassen
 Forsker
 Tlf: +47 991 63 321
torbjorn.tobiassen@nofima.no

Kontaktperson
Sjurður Joensen
 Seniorforsker
 Tlf: +47 991 63 207
sjurdur.joensen@nofima.no

Når blodet først har nådd de små årene lar det seg vanskelig fjerne selv ved god fangsthåndtering. Men forskerne har dokumentert at torsk kan tømme den hvite muskelen for blod etter rundt seks timer hvis den lagres levende før avliving.

Følger du forskernes råd kan du unngå at fiskekjøttet blir rødlig, som på den øverste fisken her. Foto: Sjurður Joensen Nofima

- Nøkkelen til hvitt kjøtt er å hindre at fisken pumper blod ut i de små blodårene i fiskemuskel. Skånsomt fiske og umiddelbar bedøving, avliving og bløgging gir det beste utgangspunktet for hvitt, fint fiskekjøtt, sier Tobiassen.

Bløgg raskt og hold fisken kald

For at fisken skal være like fin og holdbar helt til den kommer på et europeisk middagsbord, er både

bløggesituasjonen og temperaturen i fisken svært viktig.

Sjekkliste for fiskere

MyNewsdesk - 16.02.2016 10:57

En levende fisk om bord i båten stresser, og jo lenger den ligger før den bløgges, jo mer blod kommer ut i fiskekjøttet. Forskerne anbefaler derfor å bløgge fisken umiddelbart etter at den har kommet om bord i båten, eventuelt bedøve den inntil den kan bløgges. Fisken kan også avlives med et slag mot hodet.

Etter bløgging skal fisken blø ut i minst 30 minutter før den kjøles ned mot 0 grader. Det beste er å legge fisken på is straks den er utblødd.

Dersom fisken blir liggende lenge i blodvann opp mot ti grader etter bløgging, blir både lukt og utseende forverret. Høye temperaturer setter i gang fiskens nedbrytingsprosesser svært raskt.

- Nyfanget torsk som oppbevares på 10 grader i ett døgn før den kjøles ned til 0 grader, vil ha fire dager kortere holdbarhet enn om den var kjølt ned umiddelbart, sier Torbjørn Tobiassen.

Sjømatindustri

Kontaktperson

Torbjørn Tobiassen

Forsker Tlf.: +47 907 69 321
torbjorn.tobiassen@nofima.no

Kontaktperson

Sjurdur Joensen

Seniorforsker Tlf.: +47 900 62 237
sjurdur.joensen@nofima.no

© Nofima

Se webartikkelen på <http://ret.nu/k1EMhyom>

Oversikt over like treff

Sjekkliste for fiskere

MyNewsdesk. 1 like treff. 16.02.2016 10:57

Skal du levere fersk fisk av topp kvalitet, har du fire ting å passe på: Ta fisken skånsomt opp fra havet, bløgg den raskt, hold den kald, og unngå blodvann rundt den. Da får kundene kvalitetsfisken de ønsker å kjøpe.

Fersk fisk er et stadig viktigere produkt for norske fiskerier. Både fiskehandlere og forbrukere ute i markedene ønsker ferskfisk som er blank i skinnet, lukter friskt, er hvit i nakken og delikat i kjøttet. Det fiskerne gjør har avgjørende betydning for matopplevelsen til forbrukeren.

Nofima-forskere har gjort en rekke forskningsforsøk med kvalitet på fersk fisk, og dokumentert hva som skal til for å sikre fersk fisk av topp kvalitet til de ulike markedene. Arbeidet er utført i samarbeid med Norges Råfisklag og med finansiering fra Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond.

Sørg for at kjøttet er hvitt

- Hvitt fiskekjøtt er et avgjørende kvalitetstegn. Rødlig farge på kjøttet skyldes blod i fiskemuskelen som følger av redskap, håndtering ombord, eller at fisken er stresset, forklarer forsker Torbjørn Tobiassen.

Hvis fisken blir utsatt for fysiske belastninger, slik som slag, trykk eller fall, kan den få blødninger i muskelen og under skinnet, og får merker i kjøttet, omtrent som et blåmerke.

Vanligvis bruker fisken den mørke muskelen nærmest skinnet, men hvis den blir stresset eller prøver å flykte, vil den bruke den hvite delen av muskelen. Da pumper fisken blod ut i de små blodårene, og dermed får det hvite kjøttet en rødlig farge.

Fisken blir mer stresset og får mer blod i muskelen desto lenger den står på line eller i garn, og når store fangster i trålsekken setter den under press. Kjøttet blir også rødere jo lenger tid det tar før fisken bløgges.

The screenshot shows a news article from MyNewsdesk. The article title is "Sjekkliste for fiskere" (Checklist for fishermen) and it is dated 16-02-2016 10:57. The article features a photograph of a fish, likely a cod, lying on a light-colored surface. The text of the article discusses the importance of handling fish correctly to ensure high quality, mentioning factors like handling from the sea, chilling, and avoiding blood. It also mentions that researchers at Nofima have conducted studies on fish quality and documented what is needed to ensure high quality for different markets. The article is signed by Torbjørn Tobiassen.

Når blodet først har nådd de små årene lar det seg vanskelig fjerne selv ved god fangsthåndtering. Men forskerne har dokumentert at torsk kan tømme den hvite muskelen for blod etter rundt seks timer hvis den lagres levende før avlaving.

- Nøkkelen til hvitt kjøtt er å hindre at fisken pumper blod ut i de små blodårene i fiskemuskelen. Skånsomt fiske og umiddelbar bedøving, avlaving og bløgging gir det beste utgangspunktet for hvitt, fint fiskekjøtt, sier Tobiassen.

Bløgg raskt og hold fisken kald

For at fisken skal være like fin og holdbar helt til den kommer på et europeisk middagsbord, er både bløggesituasjonen og temperaturen i fisken svært viktig.

En levende fisk om bord i båten stresser, og jo lenger

den ligger før den bløgges, jo mer blod kommer ut i fiskekjøttet. Forskerne anbefaler derfor å bløgge fisken umiddelbart etter at den har kommet om bord i båten, eventuelt bedøve den inntil den kan bløgges. Fisken kan også avlives med et slag mot hodet.

Etter bløgging skal fisken blø ut i minst 30 minutter før den kjøles ned mot 0 grader. Det beste er å legge fisken på is straks den er utblødd.

Dersom fisken blir liggende lenge i blodvann opp mot ti grader etter bløgging, blir både lukt og utseende forverret. Høye temperaturer setter i gang fiskens nedbrytingsprosesser svært raskt.

- Nyfanget torsk som oppbevares på 10 grader i ett døgn før den kjøles ned til 0 grader, vil ha fire dager kortere holdbarhet enn om den var kjølt ned umiddelbart, sier Torbjørn Tobiassen.

Om Nofima

Matforskningsinstituttet Nofima driver forskning og utvikling for akvakulturnæringen, fiskerinæringen og matindustrien.

Instituttet har om lag 350 ansatte og en årlig omsetning på rundt 530 millioner kroner.

Nofima AS har hovedkontor i Tromsø, og forskningsvirksomhet i Bergen, Stavanger, Sunndalsøra, Tromsø og på Ås.

© MyNewsdesk

Se webartikkelen på <http://ret.nu/cXqW8Jtq>

Oversikt over like treff

Sjekkliste for fiskere

Nofima - 16.02.2016 11:15

NNN landsstyremøte

Nærings- og fiskeridepartementet. 15.02.2016 11:10

Sjømatnæringen Kjære alle sammen. Takk for invitasjonen hit i dag og tusen takk for introduksjonen. Regjeringen har nylig lagt frem en sjømatindustrimelding for Stortinget.

Det er en oppfølging av rapporten til sjømatindustriutvalget som ble satt ned av Stoltenberg II - regjeringen. I fjor hadde dere besøk av daværende fiskeriminister Elisabeth Aspaker som fortalte om både NOU-rapporten og arbeidet med stortingsmeldingen. I dag har jeg gleden av å snakke om det videre arbeidet med å gjøre sjømatindustrien til en av Norges viktigste næringer i fremtiden.

2015 var nok et rekordår for Norges sjømateksport, og endte på 74,5 milliarder kroner. Det er det høyeste nivået noensinne. Dette til tross for utfordringer i flere markeder.

Jeg vil derfor gratulere alle som har bidratt til å oppnå dette resultatet. Dette gjelder også medlemmene i Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Samtidig som Norges sjømateksport går som det suser, gav 2015 oss en pekepinn på at vi står ovenfor en endring i norsk økonomi.

Regjeringen har hele tiden sagt at Norge trenger flere ben å stå på. Det siste årets fallende oljepriser er dermed en påminnelse om at Norge nå er på vei fra særstilling til omstilling.

Nylig anslo en forskningsrapport fra Oxford University at nærmere 50 prosent av alle jobber kan erstattes av digital og automatisk teknikk i løpet av de neste 20 årene. Dette understreker bare behovet for en satsing på kunnskapsutvikling.

Sjømatnæringen er en av Norges store fremtidsnæringer og vil bare bli viktigere i den omstillingsperioden vi nå er inne i. Det er således et

The screenshot shows a webpage from Regjeringen.no with the following content:

NNN landsstyremøte
 Talerutkast | Side 15.02.2016
 Av: Fiskeriminister Per Sandberg

Sjømatnæringen

Kjære alle sammen,

Takk for invitasjonen hit i dag og tusen takk for introduksjonen.

Regjeringen har nylig lagt frem en sjømatindustrimelding for Stortinget. Det er en oppfølging av rapporten til sjømatindustriutvalget som ble satt ned av Stoltenberg II - regjeringen. I fjor hadde dere besøk av daværende fiskeriminister Elisabeth Aspaker som fortalte om både NOU-rapporten og arbeidet med stortingsmeldingen. I dag har jeg gleden av å snakke om det videre arbeidet med å gjøre sjømatindustrien til en av Norges viktigste næringer i fremtiden.

Regjeringen legger frem rapporten i dag slik at vi kan på dag trekke ut fra informasjonene om hvordan vi kan forberede oss på utfordringer i flere markeder.

Jeg vil derfor gratulere alle som har bidratt til å oppnå dette resultatet. Dette gjelder også medlemmene i Norsk nærings- og nytelsesmiddelarbeiderforbund.

Samtidig som Norges sjømateksport går som det suser, gav 2015 oss en pekepinn på at vi står ovenfor en endring i norsk økonomi.

Regjeringen har hele tiden sagt at Norge trenger flere ben å stå på. Det siste årets fallende oljepriser er dermed en påminnelse om at Norge nå er på vei fra særstilling til omstilling.

Nylig anslo en forskningsrapport fra Oxford University at nærmere 50 prosent av alle jobber kan erstattes av digital og automatisk teknikk i løpet av de neste 20 årene. Dette understreker bare behovet for en satsing på kunnskapsutvikling.

Sjømatnæringen er en av Norges store fremtidsnæringer og vil bare bli viktigere i den omstillingsperioden vi nå er inne i. Det er således et mål for oss å få høyest mulig verdiskaping ut av våre sjømatressurser.

mål for oss å få høyest mulig verdiskaping ut av våre sjømatressurser. Dessverre klarer vi ikke alltid dette.

Selv om eksportverdien av sjømat var rekordhøy i 2015, er lønnsomheten i sjømatindustrien fortsatt lav. Eksportert mengde sjømat gikk tilbake med 2,2 prosent fra fjoråret. En viktig forklaring på eksportrekorden i 2015 var en svekket norsk krone. Det kan vi ikke basere fremtiden på.

Med lav lønnsomhet blir det utrygge arbeidsplasser og lite handlingsrom for investeringer i ny teknologi og automatisering.

Regjeringen la derfor 13. november frem Meld. St. 10 En konkurransekraftig sjømatindustri. Denne skal etter planen behandles i stortinget i løpet av mars måned.

Det overordnede målet med meldingen har vært å foreslå tiltak for å styrke konkurransekraften i

sjømatindustrien gjennom å

- forenkle,
- gi næringen økt fleksibilitet, og
- fremme økt samhandling i verdikjeden.

Tiltakene som foreslås i meldingen er:

- En regionalisering av leveringsplikten.

Jeg vil bare påpeke at jeg ikke ønsker å fjerne leveringsplikten. Men det kan hende at den bør endres.

- En opphevelse av bearbeidelsesplikten da det ikke bør være myndighetene som bestemmer hvilken produksjon en bedrift skal ha.

- En kommisjon skal dessuten vurdere opphevelse av aktivitetsplikten.

I tillegg ønsker vi å bidra til jevnere råstofftilgang gjennom hele året. For å få til dette vil vi:

- prioritere forskning og utvikling innen levendelagring,
- videreføre kvotebonus og ferskfiskordning, samt
- utrede flytting av kvoteåret.

Også i oppdrettsnæringen har vi en utfordring med ujevn råstofftilgang. Noen selskaper permitterer derfor ansatte i slakterier og foredlingsanlegg i starten av året fordi det er lite slakteklar fisk. Jeg har stor forståelse for at det er tøft å måtte permittere - og ikke minst å bli permittert - og at det kan fremstå som paradoksalt i en tid hvor næringen tjener penger som aldri før.

Gjennom havbruksmeldingen legger vi derfor til rette for at produksjonsvolumet og råstofftilgangen skal kunne øke. Vi også sagt at vi vil opprettholde såkalt interregionalt biomassetak. Disse tiltakene vil virke positivt for slakterier og foredlingsbedrifter.

Jeg har likevel merket meg at flere har tatt til orde for et mer fleksibelt reguleringsregime enn det vi har i dag. Såkalt rullerende gjennomsnittlig MTB ble utredet i 2013. Det var mange årsaker til at regjeringen valgte å ikke gå videre med forslaget det. Blant annet vil det medføre en økning av stående biomasse i en tid av året hvor vi vet at det er stort påslag av lakselus. Utredningsarbeidet viste også at det neppe blir noe jevnere produksjon. Snarere vil systemet gi enda større incentiver til å konsentrere slaktingen om høsten.

Vi er i dag midt i etableringen av et helt nytt regime for vekst i oppdrettsnæringen og velger å konsentrere oss om dette i første omgang. Når dette regimet har virket over tid og blitt evaluert nærmere, kan vi vurdere en eventuell videreutvikling av dagens MTB-regime.

Vi vil også jobbe for bedre markedsadgang for norsk sjømat, særlig for bearbeidede produkter. Her er det viktig med forutsigbare og gode handelsvilkår, og dette er et arbeid vi prioriterer høyt og har kontinuerlig trykk på.

Flere er eksempelvis sysselsatt med bearbeiding av norsk sjømat i EU enn i Norge. Det er flere årsaker til det, men et tollregime med høy belastning på bearbeidede produkter er en del av forklaringen.

EØS-forhandlingene i fjor sommer brakte oss et steg videre med bedre markedsadgang for bearbeidede sild - og makrellprodukter, men det var stor EU-motstand mot innrømmelser på tollsiden og på bearbeidede lakseprodukter.

Som dere ser er det mange ting å ta tak i, og vi jobber derfor kontinuerlig for å skape et bedre grunnlag for trygge og fremtidsrettede arbeidsplasser i sjømatnæringen.

I tillegg til at sjømatnæringa går så det suser, kan vi glede oss over andre lyspunkter i vår økonomi:

Vi har en historisk lav rente, som stimulerer hele

økonomien.

En svekket kronekurs og lavere lønnsvekst bidrar til at vår kostnadmessige konkurransevne er styrket betraktelig.

Og ifølge "Doing Business 2016" fra Verdensbanken blir det stadig enklere å drive næringsvirksomhet i Norge.

Ikke minst ser vi at andre næringer kan ta i bruk kompetansen fra oljenæringa.

Så selv om vi nå står ovenfor store utfordringer med et omstillingsbehov i vår økonomi, ligger det også storslagne fremtidige muligheter for norsk industri.

For å kunne utnytte disse mulighetene vil forskning, innovasjon og kompetanseheving være helt avgjørende.

Teknologien er i rivende utvikling - og også sjømatindustrien må omstille seg. Økt automatisering og mer vekt på produktutvikling vil stille nye krav til teknisk innsikt og markedskompetanse. Dette er også et viktig tema i sjømatindustrimeldingen.

Mye av den mest arbeidsintensive industrien ble flyttet til Kina grunnet lave lønninger. Men nå er lønningene på vei opp i Kina. Kina er derfor i gang med å robotisere sin industri. Denne utviklingen må vi regne med også i Norge.

Jeg har registrert flere eksempler på norske bedrifter som nå vurderer å flytte produksjonen hjem. Det er nok flere grunner til dette. I Norge finnes det kompetent og god arbeidskraft, rimelig elektrisitet og god råstofftilgang.

En økende robotisering av sjømatindustrien i Norge fremmer også konkurransekraften til norsk sjømatindustri. Kunnskap er derfor svært viktig i omstillingen av norsk økonomi. I den forbindelse utarbeidet regjeringen i 2014 en Langtidsplan for forskning og høyere utdanning. I planen lover

regjeringen å trappe opp bevilgningene innenfor seks langsiktige prioriteringer, der en av disse er HAV.

For å følge opp prioriteringen i langtidsplan for forskning og utdanning la regjeringen frem Masterplanen for marin forskning høsten 2015. Planen skisserer hvordan den marine forskningen kan gi mer kunnskap som grunnlag for fremtidsrettet vekst i sjømatnæringen.

Som del av dette arbeidet økte vi bevilgningene til marin forskning og forskningsinfrastruktur i statsbudsjettet for 2016 ytterligere med til sammen 169,5 millioner kroner. Dette gir en total økning til marin forskning på nesten 280 millioner kroner siden regjeringen tiltrådte i 2013.

Vi vet at sjømatindustrien gir en mulighet til å skape større verdier av ressursene. Vi ønsker derfor å bruke mer av ressursene og å også kunne utnytte restråstoffet. Av dette kan man utvikle nye og godt betalte produkter. Derfor har regjeringen satt i gang arbeidet med en bioøkonomistrategi som skal legges frem denne våren.

Slik ønsker vi å øke lønnsomheten i sjømatnæringen for å skape de nye blå arbeidsplassene i en grønn økonomi.

Kjære alle sammen,

Vi har et unikt utgangspunkt med tilgang til rike sjømatressurser, bosetting langs kysten, og evne/mulighet til å investere i teknologi og kunnskapsutvikling.

Vi skal bygge videre på det gode fundamentet vi har og utvikle en sjømatnæring som står enda sterkere enn i dag.

Jeg ser frem til en god dialog med dere i dette arbeidet, og jeg ser frem til å bli bedre kjent med foreningens synspunkter på hvordan vi skal utvikle

denne næringen videre.

Jeg ønsker dere lykke til med resten av landsstyremøtet.

Takk for oppmerksomheten!

© Nærings- og fiskeridepartementet

Se webartikkelen på <http://ret.nu/zPEOX4ab>

Fremtidens garantist for sjømat-industrien Kvalitetsråstoff er vårt

□ Fiskeribladet Fiskaren. 15.02.2016. Side: 15

Andreas Santi Falch kommer med denne uttalelsen om sjømatindustrien på vegne av Vågan Venstre.

Uttalelse fra årsmøte i Vågan Venstre til Meld.St.10 En konkurransekraftig sjømatindustri.

Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt.

Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten. Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna.

Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som «den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kalkanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet».

De tiltak som regjeringen foreslår vil i liten grad ha positiv effekt for lønnsomhet og verdiskapning i sjømatindustrien. Derimot vil noen av tiltakene gjøre at deler av sjømatindustrien vil få tilført mindre råstoff. Regionaliseringen av leveringsplikten, oppheving av bearbeidingsplikten og tilrettelegging av frikjøp fra aktivitetsplikten vil i all hovedsak være gunstig for redere av leveringspliktige trålere, ikke sjømatindustrien. Det samme gjelder opphevelse av forbudet mot ombordproduksjon i torsketrålgruppe for fartøy uten leveringsplikt, som kun vil være gunstig for trålerne. Sjømatindustrimeldingen skriver om filetindustrien at «Ujevn tilgang på råstoff som egner seg til filetproduksjon fører til at disse bedriftene ikke evner å utnytte produksjonskapasiteten eller tilfredsstillende markeds krav om jevne leveranser».

Trålerne med leveringsplikt har et formalisert samfunnsansvar; å sikre anlegg som bearbeider fisk stabil råstofftilførsel. Da de foreslåtte tiltakene vil

FISKERIBLADET/FISKAREN MANDAG 15. FEBRUAR 2016

Innlegg sendes Fiskeribladet
E-post: redaksjon@fbl.no
Telefon: 05 23 33 11
Adresse: Sandnessveien 7, 2003 Bergen

Redningsring/revnik: Maksimall 1500 kgp (ca. 750 ord)
Undersnegg/revnik: Maksimall 1500 kgp (ca. 250 ord)
Fiskeribladet/revnik: Maksimall 1500 kgp (ca. 250 ord)
Alle artikler i bladet er utarbeidet av redaksjonen i samarbeid med forfatterne.

Elektronisk form: samt publisert som pdf i nettutgave. Innlegg som ikke er godkjent oppfordres til å sende innlegg med post til redaksjon@fbl.no
Et innlegg med tagg godkjenner alle opp.

DEBATT 15

Andreas Santi Falch kommer med denne uttalelsen om sjømatindustrien på vegne av Vågan Venstre.

Fremtidens garantist for sjømat-industrien

Innlegg
POLITIKK

Uttalelse fra årsmøte i Vågan Venstre til Meld. St. 10 En konkurransekraftig sjømatindustri. Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt. Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten. Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna.

Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som «den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kalkanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet».

OVERFOR: For å stimulere til landing av ferskt råstoff og god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, samt at det innføres en ressursrente i form av avgift ved landing av frys råstoff. Denne formen for ressursrente må gjelde både fiskeflåten.

Andreas Santi Falch, Vågan Venstre

Kvalitetsråstoff er vårt konkurransefortrinn

Innlegg
POLITIKK

Meld. St.10 «En konkurransekraftig sjømatindustri» er lagt fram av regjeringen. Målpunktet De grønne MDG Nordland er glad for at det settes fokus på hvordan vi evner ressursrenter, fisker, skal forvaltes og gi lønnsomme arbeidsplaser langs kysten. MDG Nordland ønsker en fiskerierstatning der bruket på at fisken tilføres fullverdig. Dette må håndteres gjennom de forpliktelser som ligger til grunn når styrdokumentene har lagt til rette for å oppfylle de forpliktelser som ligger til grunn for leveringsplikt, må kvotene innføres og rettelser. MDG Nordland ønsker at landbasert industri skal gis størst mulig forutsetning for råstofftilgangen. Tilgang på kvalitetsråstoff er det største konkurransefortrinn i norsk fiskeindustri og må derfor utnyttes så langt det er mulig. MDG Nordland kan ikke finne at meldingen peker på noen tiltak som vil øke tilgangen på ferskt råstoff eller slik ressursrenter i dag. Kystflåtebransjen kan være opp mot 4-5 ganger mer effektivt enn trålflåten, som er den flåten som forbruker mest drivstoff per kilo fangst tonnk. For å møte behovet for fersk fisk til fiskeindustrien, og dermed også skape produkter som de mest betingende vil kjøpe for at ressursrente utnyttes på en måte som er mer lønnsom for både industrien, samfunnet og det grønne skille.

Tone C. Storrø, MDG Nordland

aktivitet utenom vintersesong. Det eneste regjeringen foreslår for å møte disse utfordringene er å videreføre kvotebonus for levendelagring og ferskfiskordningen. Dette kan knapt kalles tiltak og står ikke i forhold til utfordringene industrien har på området.

Det er gjennom å levere fersk fisk av god kvalitet at fiskeflåten utøver sitt samfunnsansvar overfor aktiviteten på land. For å stimulere til landing av ferskt råstoff av god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, samt at det innføres en ressursrente i form av avgift ved landing av fryst råstoff. Denne formen for ressursrente må gjelde hele fiskeflåten.

Andreas Santi Falch, Vågan Venstre Meld. St.10 «En konkurransekraftig sjømatindustri» er nå lagt fram av regjeringen. Miljøpartiet De Grønne (MDG) Nordland er glad for at det settes fokus på hvordan vår evigvarende ressurs, fisken, skal forvaltes og gi lønnsomme arbeidsplasser langs kysten.

MDG Nordland ønsker en fiskeriforvaltning forankret på at fisken tilhører felleskapet. Dette må håndheves gjennom de forpliktelser som har ligget til grunn når myndighetene har lagt til rette for kvotekjøp. Om aktører ikke oppfyller de forpliktelser som lå til grunn ved overtakelse, må kvotene inndras og reforderes.

MDG Nordland ønsker at landbasert industri skal gis størst mulig forutsigbarhet i råstofftilgangen. Tilgang på kvalitetsråstoff, er det største konkurransefortrinnet i norsk fiskeindustri og må derfor utnyttes så langt det er mulig. MDG Nordland kan ikke finne at meldingen peker på noen tiltak som vil øke tilgangen på ferskt råstoff utover slik situasjonen er i dag.

Kystfiskefartøy kan være opp mot 4-5 ganger mer drivstoffeffektive enn trålflåten, som er den flåten som forbruker mest drivstoff per kilo fanget torsk. For å møte behovet for fersk fisk til fiskeindustrien, og dermed også skape produkter som de mest betalingsvillige konsumentene etterspør må kvoter gradvis tilbakeføres fra trålerflåten til kystflåten. Det grønne skifte er ikke tjent med at fisk fryses om bord

på trålere, for så å fraktes til for eksempel Kina for bearbeiding og deretter tilbake til norske konsumenter.

Fisken må ilandføres fersk, slik at den kan verdi økes og gi arbeidsplasser langs kysten. MDG Nordland vil jobbe for at ressursene utnyttes på en måte som er mer lønnsom for både industrien, samfunnet og det grønne skifte.

Toine C. Sannes, MDG Nordland

OVERFØRE: For å stimulere til landing av ferskt råstoff av god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten mener Vågan Venstre.

ILL.FOTO

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/rUIc58LG>

Taper penger på dårlig hyse

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 14.02.2016 20:14

Arne Fenstad

Industrien sliter med lavkvalitetshyse. Nå går de tøffere tider i møte. - Vi frykter at våren i år blir enda verre enn i fjor.

Hvis vi tar utgangspunkt i hva som har skjedd før, så kommer prisene til å falle, sier Ørjan Nergård, råstoffsjef i Norway Seafoods.

Han og daglig leder i Båtsfjordbruket, Frank Kristiansen, representerer en stor del av hvitfiskindustrien i Nord-Norge. Begge tapte penger på hyseproduksjonen i fjor, og begge frykter at de har en ny mørk vår i vente med høyere kvoter og mindre etterspørsel i markedet.

Denne uka var de blant deltakerne på et hyseseminar i Tromsø. Målet var å finne løsninger for å heve kvaliteten og prisen på hysa.

Dårlig kvalitet

Problemet er at hysa som bearbeides i Norge holder dårlig kvalitet, spesielt på våren. I år er hysekvotene høyere enn i fjor, mens hovedmarkedet Storbritannia har fått nok. Der velger folk torsk foran hyse i stadig større grad, fortalte fiskeriutsending Jack-Robert Møller i Sjømatrådet.

- Det vi gjør i Norge påvirker markedet veldig raskt. Hvis vi som kystnasjon ikke klarer å løse kvalitetsproblemet, mister vi kunder.

Dør i merder

Selv om kvotene er høyere i år enn i fjor, er de lavere enn i toppårene 2011 og 2012. Forskjellen er at en mye større andel av hysa landes fersk i dag enn for fem år siden. I toppårene ble kvalitetsproblemene overlatt til produsenter i Kina, mens i dag ender de i Båtsfjord.

Mottakene vil ikke begrense kjøpet av hyse i frykt for at fiskerne skal levere andre steder. På lang sikt kan

The screenshot shows the website 'Fiskeribladet Fiskaren' with a navigation bar and a main content area. The top banner features the Pelagia logo and text: 'Hode for fisk', 'Verdens største ferdiglagrede fiskepelagialer marineret med die, kreativitet, kompetanse, iver og humor', and 'De Fiskebude 7077001 og 7074203'. The main content area includes a login form with fields for 'Brukernavn/Epost' and 'Passord', a 'LOGG INN' button, and a 'BESTILL GRATIS PRØVE' button. Below the login form is a 'NYHETS-BREV' section with a 'Meld deg på vårt nyhetsbrev' field and a 'Registrer' button. On the right side, there is a list of news articles with titles like 'Taper penger på dårlig hyse', 'Møt oppgjør om fiskerigetverk', and 'Hvor er vi, hvor var vi og hvor skal vi'.

mer levendelagring være løsningen, men foreløpige forsøk har vist at mye av hysa dør når den lagres i merder.

Mer filet

Kristiansen foreslo i fjor å åpne for notfiske etter hyse for å bedre kvaliteten etter at bedriften tapte to millioner kroner på lavkvalitetshyse, men møtte motstand blant fiskerne. Nå tror han i likhet med forskerne at industrien må løse kvalitetsproblemene selv. Derfor kommer de til å bearbeide mer av hysa til våren.

- Vi har investert 11 millioner kroner i nytt utstyr og vi har fått avtaler med noen av båtene om at de skal levere levendefangst. Men hvis vi skal drive på lovlig måte, må vi presse folk på bruket til å jobbe fra sju om morgenen til råstoffet tar slutt. Dette er en kortsiktig

løsning før vi får flyttet leveransene til merder, sier Kristiansen.

- Vi kjører mest mulig til produksjon for å øke prisene. Ellers gjør vi noen tekniske ting på anleggene for å bedre kvaliteten, sier Nergård.

Muligheter

Begge tror hysa som i dag er et problem for industrien, kan by på muligheter framover. Blant tiltakene er nedfrysing før det skjæres filet og bedre utblødning. Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond (FHF) skal setter i disse dager i gang et forskningsprosjekt for å heve kvaliteten på hysa.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/q99TTVOZ>

- Det går ganske bra

□ Andøyposten. 13.02.2016. Side: 5

Jørn Aune

Verdien av årets fiske har allerede passert 1,1 milliard kroner og prisene ligger godt over de foregående årene. Andøy-fisikerne var derfor mest opptatt av fagsaker da Norges Råfisklag og Norges Fiskarlag inviterte til møte onsdag.

Rundt 10 fiskere tok turen til Grønnebua onsdag kveld for å møte Otto Gregussen og Kjell Ingebrigtsen fra Norges Fiskarlag. Steinar Jonassen fra Nordland Fylkes Fiskarlag og Trygve Myrvang og Brita Åsheim Rasmussen fra Norges Råfisklag.

Myrvang konkluderte med at ståa ikke er så verst i fiskerinæringa om dagen.

- Det går ganske bra, sa Myrvang.

Han viste til at råfisklaget satte ny verdirekord i 2014 og at den økte i 2015. Og så langt i år ligger man godt foran fjoråret.

- For to år siden satt jeg her og fikk kjøft på grunn av priser og marked. Nå har dere ingen spørsmål til råfisklaget. Ting har forandret seg, sa Myrvang.

Han pekte imidlertid på noen interessante trekk.

- Valutasituasjonen betyr mye for omsetningen. Men det er også gode torskemarkeder, sa Myrvang.

Han viste til at Portugal tar unna 30 prosent av den norske torsken. Omsetningen av klippfisk og ferskfisk øker. Filétomsetningen går ned.

Myrvang pekte også på at man er spent på situasjonen i Brasil der økonomien er svak.

- Brasil er det største seimarkedet vårt, sa Myrvang.

England er det største markedet for hyse.

- Her har vi utfordringer når det gjelder kvalitet, sa

LØRDAG 13. FEBRUAR 2016 5

- Det går ganske bra

Fisikerne samlet til møte på Andenes

Verdien av årets fiske har allerede passert 1,1 milliard kroner og prisene ligger godt over de foregående årene. Andøy-fisikerne var derfor mest opptatt av fagsaker da Norges Råfisklag og Norges Fiskarlag inviterte til møte onsdag.

Jørn Aune

Rundt 10 fiskere tok turen til Grønnebua onsdag kveld for å møte Otto Gregussen og Kjell Ingebrigtsen fra Norges Fiskarlag. Steinar Jonassen fra Nordland Fylkes Fiskarlag og Trygve Myrvang og Brita Åsheim Rasmussen fra Norges Råfisklag. Myrvang konkluderte med at ståa ikke er så verst i fiskerinæringa om dagen.

- Det går ganske bra, sa Myrvang.

Han viste til at råfisklaget satte ny verdirekord i 2014 og at den økte i 2015. Og så langt i år ligger man godt foran fjoråret.

- For to år siden satt jeg her og fikk kjøft på grunn av priser og marked. Nå har dere ingen spørsmål til råfisklaget. Ting har forandret seg, sa Myrvang.

Han pekte imidlertid på noen interessante trekk.

- Valutasituasjonen betyr mye for omsetningen. Men det er også gode torskemarkeder, sa Myrvang.

Han viste til at Portugal tar unna 30 prosent av den norske torsken. Omsetningen av klippfisk og ferskfisk øker. Filétomsetningen går ned.

Myrvang pekte også på at man er spent på situasjonen i Brasil der økonomien er svak.

- Brasil er det største seimarkedet vårt, sa Myrvang.

- Her har vi utfordringer når det gjelder kvalitet, sa Myrvang.

Prisforskjeller
Myrvang viste også til at fiskerne får forskjellige priser for fisken, alt etter hvilken region man er i og hvilket redskap man fisker med. 8. og 9. februar var gjennomsnittsprisen for torsk levert i Vesterålen 21,65 kroner per kilo, mens den i Lofoten var 21,92 kroner per kilo.

- Vi ser at man får lavest pris på garn og juksa, mens snurrevad gir den beste prisen, sa Myrvang.

- Da kan man jo lure på om det virkelig at man er opptatt av kvalitet, eller er det kvantum som premieres, sa Andøy-fisker Yngve Larsen.

Mot strukturering
Strukturering av fiskeflåten (samle kvoter på færre båter) har vært et helt tema i Norges Fiskarlag. Landsmøtet har gjort sitt vedtak, og åpnet for strukturering også for flåten under 11 meter. Selv om saken så er ferdigbehandlet i Fiskarlaget, ble det likevel en del diskusjon om saken onsdag.

- Jeg tror den struktureringen som er foreslått vil føre til en mindre differensiert flåte, sa fisker Thomas Wold.

Selv om det ikke er lov å selge kvoter alone, kvotene følger båten, og det er kvotene som koster mest når en kvoter selges. Kvotene er også det som gir sikkerhet overfor bankens vedlegg, tak av låne. Et strukturkvote har imidlertid så varighet på 20 år. Det betyr at disse kvotene vil stå på i mange år. Det betyr at disse kvotene vil stå på i mange år. Det betyr at disse kvotene vil stå på i mange år.

Fangstetabak
Andre tema som ble tatt opp i møtet, var den svært detaljerte rapporteringen som fiskerne må gjøre i forbindelse med fisket. Her fikk representantene fra fiskarlaget klar beskjed om å arbeide for at fiskerne skal få en enklere hverdag.

Turistfiske
Et av fiskerimøtets temaer var turistfiske som ikke er underlagt kontroll, er det strukturelt turfiske som kjøper langseil kvoten.

- Derom man er så heldig som å opp dette med turistfiske, sa Trygve Larsen.

Turistfiske er ei utfordring flere steder langs kysten og folk begynner å bli utålmodige, sa Steinar Jonassen, daglig leder i Nordland Fylkes Fiskarlag.

God dialog
Konferansen oppsummerte for avrig onsdagens møte slik:

- Det var et godt møte og bra engasjement. Det var bra å ha innspill fra fiskerne vi tar opp mens råfisklaget slapp unna spørsmål. Det var fortsatt for to år siden. Jeg fisker av hyse og god dialog med medlemmene og viser roset sett på ting. Vi har likevel en del utfordringer. Yngve Larsen var innom dette med turistfiske. Det er en sak vi har tatt tak i og som vi fortsatt skal ta tak i, sier Jonassen til Andøyposten.
- Andøy-fisker er ikke veldig glad i strukturering?
- Det er slik tryk på det. Norges Fiskarlag har fattet sine vedtak, og går inn for moderat strukturering for flåten under 11 meter og økt strukturkvote for de over 11 meter. Det var ikke helt i tråd med øynet til Nordland Fylkes Fiskarlag, men nå er det opp til myndighetene å ta stilling til hvor stor grad av strukturering vi skal ha, sier Jonassen.

STRUKTURDEBAT: - Vi vil få en ny debatt om strukturordningen når kvotene-valget legges fram om redning, sa Otto Gregussen i Norges Fiskarlag. (Foto: Jørn Aune)

MARKED: - Det går bra og vi har gode torskemarkeder, sa Trygve Myrvang i Norges Råfisklag. (Foto: Jørn Aune)

GREIT: - Det var et greit møte og vi har god dialog med medlemmene, sa Steinar Jonassen i Nordland Fylkes Fiskarlag. (Foto: Jørn Aune)

Myrvang.

Prisforskjeller Myrvang viste også til at fiskerne får forskjellige pris for fisken, alt etter hvilken region man er i og hvilket redskap man fisker med.

8. og 9. februar var gjennomsnittsprisen for torsk levert i Vesterålen 21,65 kroner per kilo, mens den i Lofoten var 21,92 kroner per kilo.

- Vi ser at man får lavest pris på garn og juksa, mens snurrevad gir den beste prisen, sa Myrvang.

- Da kan man jo lure på om det virkelig at man er opptatt av kvalitet, eller er det kvantum som premieres, sa Andøy-fisker Yngve Larsen.

Mot strukturering Strukturering av fiskeflåten (samle kvoter på færre båter) har vært et hett tema i Norges

Fiskarlag. Landsmøtet har gjort sitt vedtak, og åpnet for strukturering også for flåten under 11 meter. Selv om saken nå er ferdigbehandlet i fiskarlaget, ble det likevel en del diskusjon om saken onsdag.

- Jeg tror den strukturordningen som er foreslått vil føre til en mindre differensiert flåten sa fisker Thomas Wold.

Selv om det ikke er lov å selge kvoter alene. Kvoteene følger båten, og det er kvotene som koster mest når en kystbåt selges. Kvoteene er også det som gir sikkerhet overfor bankene ved opptak av lån. Ei strukturkvote har imidlertid ei varighet på 20 år. Det betyr at disse kvotene vil iste sin verdi når man nærmer seg slutten på kvoteperioden. Det ble derfor stilt spørsmål fra salen om det her ligger ei «finansboble» på lur i fiskerinæringa.

- Vi kommer til å få en ny debatt om disse strukturordningen og dette er noe som Eidesenutvalget vil måtte se på, sa Otto Gregussen fra Norges Fiskarlag.

Eidesen-utvalget ledes av førstelagmann Arild Eidesen, og ble nedsatt av fiskeriminister Elisabeth Aspaker for å se på hvordan kvotesystemet for fiskeflåten skal være i fremtiden.

Fangst dagbok Andre tema som ble tatt opp i møtet, var den svært detaljerte rapporteringen som fiskerne må gjøre i forbindelse med fisket. Her fikk representantene fra fiskarlaget klar beskjed om å arbeide for at fiskerne skal få en enklere hverdag.

Turistfiske En del av fiskerinæringa som ikke er underlagt kontroll, er det utstrakte turistfisket som skjer langs kysten.

- Dersom man er så bekymret for kysttorsken, bør fiskarlaget ta opp dette med turistfisket, sa Yngve Larsen.

- Turistfisket er ei utfordring flere steder langs kysten og folk begynner å bli utålmodige, sa Steinar Jonassen,

daglig leder i Nordland Fylkes Fiskarlag.

- God dialog Jonassen oppsummerte for øvrig onsdagens møte slikt.

- Det var et greit møte og bra engasjement. Det var bra interessere for fagsakene vi tar opp, mens råfisklaget slapp unna spørsmål. Det var motsatt for to år siden. Jeg føler at vi har en god dialog med medlemmene og vi er stort sett på linje. Vi har likevel en del utfordringer. Yngve Larsen var innom dette med turistfisket. Det er en sak vi har tatt tak i og som vi fortsatt skal ta tak i, sier Jonassen til Andøyposten.

- Andøyfiskerne er ikke veldig glad i strukturering?

- Det er ulikt syn på det. Norges Fiskarlag har fattet sine vedtak, og går inn for moderat strukturering for flåten under 11 meter og økt strukturkvotetak for de over 11 meter. Det var ikke helt i tråd med synet til Nordland Fylkes Fiskarlag, men nå er det opp til myndighetene å ta stilling til hvor stor grad av strukturering vi skal ha, sier Jonassen.

© Andøyposten

Les hele nyheten på <http://ret.nu/dLC667VA>

Bacalao-konkurs til over 60 millioner

Fiskeribladet Fiskaren. 12.02.2016. Side: 12

Tromsfisk i Tromsø har tapt mer enn 60 millioner kroner på bacalao-eventyr i Baskerland. Den heleide spanske produsenten La Bacaladera gikk konkurs ifjor og drar eierselskapene med seg ned. Ole Erik Klokeide Bergen

Villy Jensen og Tone Håkonsen Jensen har tapt stort på produksjon av saltfisk og klippfisk i Baskerland i Spania. Gjennom det norske selskapet Tromsfisk eide de alle aksjene i den spanske bacalao-produsenten La Bacaladera. Jensen-familiens kostpris for aksjene var på over 44 millioner kroner, ifølge årsregnskapene, og det skal være gjort store investeringer i anlegget i Spania i tillegg.

Alt tapt

Administración de Justicia i San Sebastian, kunngjorde konkursåpning i La Bacaladera 27. april i fjor. Den spanske konkursdomstolen jobber på en litt annen måte enn i Norge. Utover høsten i fjor gikk man over i den såkalte likvidasjonsfasen og selskapet ble slått endelig konkurs.

La Bacaladera S.A.U holdt til i Irun i Basque Country, helt nord i Spania, ved grensen til Frankrike. På hjemmesiden som fortsatt eksisterer, reklameres det for tørrfisk, atlanterhavstorsk, klippfisk, laks og skjell. Det baskiske selskapet ble grunnlagt i 1955 og importerte, videreforedlet, produserte saltfisk og klippfisk og solgte fisk og fiskeprodukter fra Irun. Selskapet hadde et stort anlegg i baskerbyen, men alt skal være tapt i konkursen.

Aksjene i den spanske bacalao-produsenten har vært jevnlig nedskrevet siden de ble kjøpt for over 44 millioner kroner. Kjøpstidspunktet vites ikke, men det skal være før 1999. Tar man utgangspunkt i konsumprisindeksen tilsvarer 44 millioner 1999-kroner i dag vel 60 millioner kroner.

- Ingen kommentar

FREDAG 12. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET/FISKAREN

12 NYHETER

NYE bedrifter i sjømatnæringen

Aksel Hansen Sale AS
Frank Magne Hansen er styremedlem og daglig leder i det nystartede selskapet Aksel Hansen Sale i Sjømatkopen i Berg kommune. Johans Arvid Hansen er styreleder i selskapet som har fått 30.000 kroner i aksjekapital. Selskapets formål er å drive kjø, salg og eksport av lak og fiskeprodukter.

Ferd Marin AS
Selskapet Ferd Marin er opprettet i Bodø for å drive med tjenester innen baskiske og østvestnorske charter- og skystyreturer. Selskapet har fått 150.000 kroner i aksjekapital. Styreleder er Erlend Hansen og Andreas Hansen er daglig leder og styremedlem.

Marin Aqua AS
Nytt selskap som er stiftet i Trondheim med formål å drive med tidvising og besøkstjenester, primært innen havfruktanrigning. Marin Aqua har fått 30.000 kroner i aksjekapital. Finn Victor Willumsen er daglig leder og styreleder.

Imac IPR AS
Selskap stiftet i Trondheim. Formålet er å bevilge og lisensiere ut immaterielle rettigheter til system for overvåking og kontroll av tekniske anlegg innenfor butikker, bygg, bedriftstasjoner, kjøp/trykkerier og fiskeoppdrettsanlegg. Selskapet har fått 20.000 kroner i aksjekapital. Trond Øystein Bjertnes er daglig leder. Magnus Bang Svendsen er styreleder og styremedlem er Ole Morten Stangvik.

Iwmac IPR Midlertidig AS
Stiftet i Trondheim. Formålet er å bevilge og lisensiere ut immaterielle rettigheter til system for overvåking og kontroll av tekniske anlegg innenfor butikker, bygg, bedriftstasjoner, kjøp/trykkerier og fiskeoppdrettsanlegg. Selskapet har fått 20.000 kroner i aksjekapital. Magnus Bang Svendsen er styreleder.

Frisk Fisk AS
Fisk stiftet med 20.000 kroner i aksjekapital. Selskapet skal drive med tjenester knyttet til produksjon av fiskevarer, foredrag og opplæring. Fiske og klippfisk. Hilde Haugen er daglig leder og Andreas Lindholm er styreleder. Hilde Haugen og Daniel Danielsen er styremedlemmer.

Foto: Privat/Instagram

Bacalao-konkurs til over 60 millioner

KONKURS
Tromsfisk i Tromsø har tapt mer enn 60 millioner kroner på bacalao-eventyr i Baskerland. Den heleide spanske produsenten La Bacaladera gikk konkurs ifjor og drar eierselskapene med seg ned.

Ole Erik Klokeide
Villy Jensen og Tone Håkonsen Jensen har tapt stort på produksjon av saltfisk og klippfisk i Baskerland i Spania. Gjennom det norske selskapet Tromsfisk eide de alle aksjene i den spanske bacalao-produsenten La Bacaladera. Jensen-familiens kostpris for aksjene var på over 44 millioner kroner ifølge årsregnskapene, og det skal være gjort store investeringer i anlegget i Spania i tillegg.

Alt tapt
Administración de Justicia i San Sebastian, kunngjorde konkursåpning i La Bacaladera 27. april i fjor. Den spanske konkursdomstolen jobber på en litt annen måte enn i Norge. Utover høsten i fjor gikk man over i den såkalte likvidasjonsfasen og selskapet ble slått endelig konkurs. La Bacaladera S.A.U holdt til i Irun i Basque Country, helt nord i Spania, ved grensen til Frankrike. På hjemmesiden som fortsatt eksisterer, reklameres det for tørrfisk, atlanterhavstorsk, klippfisk, laks og skjell. Det baskiske selskapet ble grunnlagt i 1955 og importerte, videreforedlet, produserte saltfisk og klippfisk og solgte fisk og fiskeprodukter fra Irun. Selskapet hadde et stort anlegg i baskerbyen, men alt skal være tapt i konkursen. Aksjene i den spanske bacalao-produsenten har vært jevnlig nedskrevet siden de ble kjøpt for over 44 millioner kroner. Kjøpstidspunktet vites ikke, men det skal være før 1999. Tar man utgangspunkt i konsumprisindeksen tilsvarer 44 millioner 1999-kroner i dag vel 60 millioner kroner.

- Ingen kommentar
Jeg har ingen kommentar til dette. Jeg er pensjonist og ikke lenger involvert, sier Villy Jensen til Fiskeribladet/Fiskaren.

- Men du var jo både styreleder og daglig leder, senest i januar?
Det er lenge siden, ikke nå lenger.

- Men kan du fortelle om bakgrunnen for konkursen i La Bacaladera?
Jeg har ingen kommentar til dette. Jeg er pensjonist og ikke lenger involvert, sier Villy Jensen til Fiskeribladet/Fiskaren.

- Hvor mye regner dere med å ha tapt etter konkursen?
Jeg har ingen kommentar, jeg står på reisefot.

- Jeg har ingen kommentarer, jeg er ikke involvert lenger, sier Jensen som høflig avslutter samtalen.
Fiskeribladet/Fiskaren har forgivevis innvakt å få tak i Tone Håkonsen Jensens uttale om bakgrunnen for konkursen i La Bacaladera?

- Nei jeg har ingen kommentarer, jeg står på reisefot.

- Hvor mye regner dere med å ha tapt etter konkursen?

- Jeg har ingen kommentarer, jeg er ikke involvert lenger, sier Jensen som høflig avslutter samtalen.

- Jeg har ingen kommentar til dette. Jeg er pensjonist og ikke lenger involvert, sier Villy Jensen til Fiskeribladet/Fiskaren.
 - Men du var jo både styreleder og daglig leder, senest i januar?
 - Det er lenge siden, ikke nå lenger.
 - Men kan du fortelle om bakgrunnen for konkursen i La Bacaladera?
 - Nei jeg har ingen kommentarer, jeg står på reisefot.
 - Hvor mye regner dere med å ha tapt etter konkursen?
 - Jeg har ingen kommentarer, jeg er ikke involvert lenger, sier Jensen som høflig avslutter samtalen.
- Fiskeribladet/Fiskaren har forgjeves forsøkt å få tak i

Tone Håkonsen Jensen uten å lykkes med det.

Eierforhold

Villy Jensen var tidligere stor eier i Tromsfisk. I det eldste regnskapet som er tilgjengelig, 2002-regnskapet, står han oppført med 15,55 prosent av aksjene. Han trakk seg som daglig leder og styreleder i Tromsfisk 19. januar i år. Dagen før trakk Tone Håkonsen Jensen seg som varamedlem til styret. Vero Eiendom eide 97,3 prosent av Tromsfisk, mens Vico Holding hadde 2,7 prosent. Villy Jensen eier 25 prosent av Vico, mens Tone Håkonsen Jensen eier 75 prosent. Vero Eiendom endret navn til Storgata 66 AS 19. januar i år. Det er 100 prosent eid av Vero Holding, som det ble åpnet konkurs i 21. desember i fjor. Tone Håkonsen Jensen eide alle aksjene i selskapet.

For årene 2009 til og med 2014 har Tromsfisk et oppsamlet underskudd på 33,4 millioner kroner. I 2014 hadde selskapet et underskudd på 17,4 millioner kroner. Egenkapitalen var ved utgangen av 2014 på 16,6 millioner kroner, av totalt innskutt kapital på vel 30 millioner kroner. Da var aksjene i La Bacaladera bokført til knappe 18 millioner kroner.

ole.klokeide@fbfi.no

Mobil: 47 80 98 37

Tromsfisk AS

Tall i mill kr 2014 2013 %

Driftsinntekter 0,31 0

Driftsresultat 0,3 -0,01

Res. før skatt -17,71 8,72 103,1

BASKERLAND: Det ble intet bacalao-eventyr for Tromsfisk i Baskerland, Spania. ILL.FOTO: COLOURBOX/ROEL BEURSKENS

SLUTT: Villy Jensen og Tone Håkonsen Jensen har

tapt stort på produksjon av saltfisk og klippfisk i Spania.

FOTO: PRIVAT/FACEBOOK

FRA RETTEN: Her er dokumentet som forteller om konkursåpningen fra den spanske domstolen.

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/wEOzOzio>

Dagens Næringsliv

Sjark i solnedgang

Dagens Næringsliv. 12.02.2016. Side: 2

På innsiden Bård Bjerkholt

Det betyr en rasering av mange kystsamfunn, jeg vil bruke et så sterkt uttrykk, sa Hermann Klemet Hansen, lederen for aksjonen «Gjenreis Kyst-Norge» til Aftenposten forleden.

Det er regjeringens sjømatmelding, som nå behandles i Stortinget, som får kraftuttrykkene til å florere i kystnære strøk.

Regjeringen foreslår å myke opp det stivbente pliktregimet innen torskefiskeriet som setter grenser for hva trålerne og foredlingsbedriftene kan gjøre og ikke gjøre med fangsten. Mer fleksible regler øker verdien av trålderienes kvoter, samtidig som kritikerne hevder at foredlingsindustrien på land får mindre sikker tilgang på råstoff.

Men de som nå raser mot storkapitalens herjinger, leverer sjelden utfyllende besvarelser på følgende spørsmål:

Hva skal politikerne gjøre når målet om en konkurransedyktig sjømatnæring kommer i konflikt med distriktpolitikken?

Forklaringen på at det i dag er adskillig færre fiskerifartøy, fiskere og fiskemottak i Norge enn det var for 25 år siden, er hverken at det er tomt i havet (det er masse torsk) eller at politikerne har sviktet folket. Det er teknologisk utvikling. Mer effektive fangstmetoder betyr færre båter og færre fiskere. Mer effektive bearbeidingsmetoder, herunder muligheten til å fryse fisken ombord, kan også føre til færre arbeidsplasser på land.

I andre næringer har denne type produktivitetsvekst blitt sett på som fremskritt. Om arbeidsplassene blir færre, blir de til gjengjeld mer lønnsomme og dermed bedre betalt. Men i fiskerinæringen ser det ut til at slike ting i stedet utløser en akutt lengsel etter gamle dager.

En fri dagsavis
Sjefredaktør og administrerende direktør: **Amund Øjerve**

Freidag 12. februar 2016 | Dagens Næringsliv

Meninger

Sjark i solnedgang

Torsken er blitt big business. Næringen må følge etter.

Resurssyken

Det er vanskelig å argumentere for noe annet enn at oljen har vært en viktig drivkraft for norsk økonomi. Mye taler for at Norge ville vært et rikt land også uten olje, men formodentlig ikke fisker enn alle andre. Økonomer har lenge vært oppptatt av at land som har store inntekter fra naturressuser, har en lei tendens til å komme i trøbbel. Norge med Oljefondet er blitt holdt frem som et av få unntak. Ifølge Produktivitetskommissjonen, som torsdag leverte sin andre delrapport til regjeringen, har landet pådratt seg mer enn et snev av resurssyken.

Kommisjonen forklarer «lav effektivitet og svak gjennomføring i det norske utdanningssystemet samt manglende innovasjon i næringslivet til dels med oljefaktoren. Når penger kommer av seg selv, svakkes incentiver til å investere seg. Lysten til å bruke pengene er det derimot lite å utsette på.

På lenge-sikt vil kutt i det offentlige tilbudet være uunngåelige. Dersom man ikke justerer ambisjonene, vil norske husholdninger i 2060 være ned til å betale godt over 60 prosent av inntekten sin i skatt, viser kommisjonens beregninger.

Den gode nyheten er at det finnes andre muligheter enn bare å kutte i velferden. Blant kommisjonens anbefalinger er å tone ned distriktpolitiske målsettinger til fordel for mer vekstfremmende og mer rasjonell organisering av det offentlige forvaltningsapparatet (hvorfor holder landet seg forstøtt med et administrativt nivå som fylkeskommunen?), mer brutale prioriteringer i offentlig sektor og ikke minst en mer datavitenskaplig tilnærming til høyere utdannelse og forskning, det de svakeste institusjonene bukker under mens toppnivå-veistere og høyakolere dyrkes frem.

Problemet med reformer er ferdig/sikt ikke at politikerne har manglende kunnskap om hva de bør gjøre, men at de ikke vet hvordan de skal bli gjort og/eller at de har gjort det. For å ikke formuleringer til Europakommisjonens president Jean-Claude Juncker.

Å minne velgerne om at alternativet er å stramme skattekraven, kan muligens hjelpe.

På innsiden Bård Bjerkholt

»

Et betyr en rasering av mange kystsamfunn, jeg vil bruke et så sterkt uttrykk, sa Hermann Klemet Hansen, lederen for aksjonen «Gjenreis Kyst-Norge» til Aftenposten forleden.

Det er regjeringens sjømatmelding, som nå behandles i Stortinget, som får kraftuttrykkene til å florere i kystnære strøk.

Kommisjonen forklarer «lav effektivitet og svak gjennomføring i det norske utdanningsystemet samt manglende innovasjon i næringslivet til dels med oljefaktoren. Når penger kommer av seg selv, svakkes incentiver til å investere seg. Lysten til å bruke pengene er det derimot lite å utsette på.

På lenge-sikt vil kutt i det offentlige tilbudet være uunngåelige. Dersom man ikke justerer ambisjonene, vil norske husholdninger i 2060 være ned til å betale godt over 60 prosent av inntekten sin i skatt, viser kommisjonens beregninger.

Den gode nyheten er at det finnes andre muligheter enn bare å kutte i velferden. Blant kommisjonens anbefalinger er å tone ned distriktpolitiske målsettinger til fordel for mer vekstfremmende og mer rasjonell organisering av det offentlige forvaltningsapparatet (hvorfor holder landet seg forstøtt med et administrativt nivå som fylkeskommunen?), mer brutale prioriteringer i offentlig sektor og ikke minst en mer datavitenskaplig tilnærming til høyere utdannelse og forskning, det de svakeste institusjonene bukker under mens toppnivå-veistere og høyakolere dyrkes frem.

Problemet med reformer er ferdig/sikt ikke at politikerne har manglende kunnskap om hva de bør gjøre, men at de ikke vet hvordan de skal bli gjort og/eller at de har gjort det. For å ikke formuleringer til Europakommisjonens president Jean-Claude Juncker.

Å minne velgerne om at alternativet er å stramme skattekraven, kan muligens hjelpe.

Gambling

Politikere reagerer på at Oljefondet investerer i utenlandske spillseksjoner som driver virksomhet som ikke er lovlig i Norge, skriver Aftenposten. Oljefondet skal bare gamble utenlands.

Feituredaktør: Gry Egner
Nyhetredaktør: Tor M. Hovstad
Politisk redaktør: Kjell B. Alstadheim
Produksjonsredaktør: Bjørn Ørntoft Eriksen
Utviklingsredaktør: Trond Sundnes
Utgitt av Dagens Næringsliv AS
Grünetlag av Magnus Andersen i 1889

I fiskerifartøyer ser det ut til at produktivitetvekst har forfært en akutt lengsel etter gamle dager. Foto: Ingan A. Mahlum

Med unntak av noen spredte røster, som til gjengjeld er hyppige gjester i avisspaltene, er det relativt bred enighet blant økonomer og andre eksperter: Skal de norske fiskeressursene i fremtiden gi grunnlag for en konkurransedyktig eksportnæring, må politikerne gi slipp på detaljstyringen som skal sørge for at fisken blir landet og bearbeidet der politikerne mener den bør landes og bearbeides. Slike spørsmål hører hjemme i styrerom, ikke i et departement eller direktorat.

Det ligger i sakens natur at samfunnet må sørge for økologisk bærekraft i fiskeriene, men det betyr ikke at de trenger beskjefte seg med hvordan næringen velger å organisere seg forøvrig. Det var også anbefalingen til det offentlig oppnevnte Sjømatindustriutvalget som leverte sin utredning i 2014.

Man kan saktens forstå at folk reagerer på at avkastningen på en felles naturressurs som fisk samler seg hos store og små «kvotearonere». Men det er snarere et argument for å skrape hele det gamle pliktregimet i stedet for å vanne det ut slik regjeringen foreslår.

Da kan det også bli lettere å få til en kompensasjon fra kvoteiere til berørte samfunn, enten i form av kroner eller tilbakeføring av kvoter. Slike utkjøp finnes det allerede flere eksempler på, som forskere ved Nofima og Norges fiskerihøgskole påpekte i en kronikk i DN denne uken.

En deregulert og lønnsom fiskerinæring vil nødvendigvis innebære at noen blir rike. Det opplagte svaret på det er ikke å skru klokken tilbake, men å skattlegge eierne av fiskekvoter på samme måte som man skattlegger oljeselskaper og eiere av vannkraftverk. Da vil den ekstragevinsten som oppstår når man forsyner seg av en naturressurs, gå tilbake til fellesskapet i stedet for å havne i lommene til Kjell Inge Røkke og andre kvoteiere.

Alternativt kan politikerne høre på kystopprørerne og fortsette å skru på et reguleringsregime som ikke fungerer. Det vil muligens resultere i færre kvotearonere og helt sikkert dårligere lønnsomhet.

En oppskrift på å lage en konkurransedyktig sjømatnæringen er det ikke.

Bård Bjerkholt

er kommentator i Dagens Næringsliv
bard.bjerkholt@dn.no

I fiskerinæringen ser det ut til at produktivitetsvekst har utløst en akutt lengsel etter gamle dager. Foto: Ingun A. Mæhlum

© Dagens Næringsliv

Les hele nyheten på <http://ret.nu/LrKoB7K>

"Svarer ikke på utfordringene til sjømatindustrien"

iTromsø. 1 like treff. 11.02.2016 10:30

Marius Jøseveld, leder i Nordland SV, Bjarne Rohde, leder i Troms SV og Tommy Berg, leder i Finnmark SV

Regjeringa har lagt fram politikken sin for norsk sjømatindustri i den såkalte sjømatmeldingen.

Denne meldingen tar ikke tak i de virkelige problemene for norsk sjømatindustri: Det at industrien har lav kapasitetsutnyttning, ujevn tilgang på råstoff og svak innovasjonsevne. Last inn siden på nytt Saken oppdateres...

I dag ser vi at arbeidsløsheten vokser og en nedgang i oljeindustrien. Derfor må vi føre en politikk for sjømatnæringa som gjør at vi henter ut største mulige verdi av fisken vår. Over tid har vi sett at det er ferskt råstoff av høy kvalitet som får best betalt i markedet. Da kan vi ikke vedvare med å høste fisken med andre metoder enn det som gir best kvalitet. Trålerne fikk i sin tid konsesjon til å fiske fordi de skulle gi industrien råvarer gjennom hele året. Det skjer ikke i dag, og fisken holder ofte ikke god nok kvalitet. Når trålerne ikke klarer å oppfylle samfunnsoppdraget sitt er det på tide å tenke nytt. SV mener derfor at det er på tide å fase ut trålerne, og tilbakeføre kvotene til kystsamfunnene.

Det vil alltid være sesongvariasjoner i fiskeriene, men SV støtter tiltak som levendelagring og bonus for leveranser av fersk fisk for å utjevne sesongene i så stor grad som mulig.

I en overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikten og aktivitetsplikten innskjerpes. Istedenfor å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten så må vi finne måter å gjøre leveringsplikten reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikten. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikten ikke gjelder for hvor eneste landing, men for et snitt over tid.

Ombordproduksjon og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge mener at

Tromsø NYHETER

Salgstrinn 2

TOMASJORDNES

Lagt ut for salg nå: Innflyttingsklare leiligheter med sentral beliggenhet!

"Svarer ikke på utfordringene til sjømatindustrien"

"Svarer ikke på utfordringene til sjømatindustrien"

Debatt: Regjeringa har lagt fram politikken sin for

vi må føre fisken til land for produksjon. I tillegg må vi pålegge alle å ta med restråstoffet på land.

Levendelagring er en viktig strategi, og kanskje det meste sentrale grepet for å utjevne sesongene. Regleverket bør gjennomgås for å forenkle dette. Blant annet må vi få en grundige vurderingen av om at det bør bli lettere å få lov til å vedlikeholdsfore fisken over tid. Det må fremdeles være kvotebonus for levering av levende fisk og fersk fisk.

Satsing på automatisering og roboter er nødvendig for å kunne konkurrere med lønningene i andre land. Det er bare gjennom å være smartere enn andre vi kan konkurrere globalt. SV vil derfor ha et eget program i Innovasjon Norge/Norsk forskningsråd med et spesifikt fokus på automatisering i sjømatindustrien. Det ville og være en stor fordel om vi kunne finne løsninger for å produsere laks og hvitfisk i samme

anlegg for å kunne gi anlegg flere ben å stå på.
Istedenfor å satse på industrien ombord i båtene må vi
satse på industrien på land.

Fiskeriene er, har vært, og vil fortsatt være en svært
viktig del av nordnorsk næringsliv. Dersom vi skal
kunne fortsette med å ha verdiskapning og dermed
gode arbeidsplasser må vi gjøre ting smartere enn før.
Dagens situasjon med havfiskeflåte som fryser
fangstene på sjøen og trålere med leveringsplikt som
ikke blir oppfylt er ikke svaret. Det langsiktige svaret er
at kontrollen med fiskeressursene blir tilbakeført til
kystbefolkningen. Slik kan vi skape de gode ideene og
de gode produktene som markedet vil ha.

uer kveite smørflyndre - flyndre steinbit torsk Foto:
Ståle P. Fremnesvik

© iTromsø

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Xr2Mj9zW>

Oversikt over like treff

Ny fiskeripolitikk i nord

Bladet Vesterålen - 12.02.2016 07:59

Ny fiskeripolitikk i Nord!

☐ Lofotposten. 1 like treff. 11.02.2016. Side: 13

Marius Meisfjord Jøsevold leder Nordland SV | Bjarne Rohde leder Troms SV | Tommy Berg leder Finnmark SV

LESERBREV

Regjeringa har lagt fram politikken sin for norsk sjømatindustri i den såkalte sjømatmeldinga. Denne meldingen tar ikke tak i de virkelige problemene for norsk sjømatindustri: Det at industrien har lav kapasitetsutnyttning, ujevn tilgang på råstoff og svak innovasjonsevne.

I dag ser vi at arbeidsløsheten vokser og en nedgang i oljeindustrien. Derfor må vi føre en politikk for sjømatnæringa som gjør at vi henter ut størst mulig verdi av fisken vår. Over tid har vi sett at det er ferskt råstoff av høy kvalitet som får best betalt i markedet. Da kan vi ikke høste fisken med andre metoder enn det som gir best kvalitet. Trålerne fikk i sin tid konsesjon til å fiske fordi de skulle gi industrien råvarer gjennom hele året. Det skjer ikke i dag, og fisken er ofte ikke av god nok kvalitet. Når trålerne ikke klarer å oppfylle samfunnsoppdraget sitt er det på tide å tenke nytt. SV mener derfor at det er på tide å fase ut trålerne, og tilbakeføre kvotene til kystsammfunnene.

Det vil alltid være sesongvariasjoner i fiskeriene, men SV støtter tiltak som levendelagring og bonus for leveranser av fersk fisk for å utjevne sesongene i så stor grad som mulig. I en overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikta og aktivitetsplikta innskjerpes. I stedet for å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten, så må vi finne måter for å gjøre leveringsplikta reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikta. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hver eneste landing, men for et snitt over tid.

Ombordproduksjon og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge mener at vi må føre fisken til land for produksjon. I tillegg må vi pålegge alle å ta med restråstoffet på land.

Lofotposten
MENNIGER 13

Lofotposten arbeider etter Vær Varsom-pliktsammenslutningens regler. Ansvarlig utgiver: Peder Loftholm. Adresse: Porsanger 1, postboks 46, 8050 Porsanger, Tvedestrand. Tlf: 22 40 20 40. E-post: llof@lofotposten.no. ISSN: 22 41 21 80.

SI din mening i Lofotposten
Du kan si, gi eller oppgi!
Du kan si din mening i Lofotposten. Skriv inn din mening på Lofotposten.no. Du kan si din mening i Lofotposten. Skriv inn din mening på Lofotposten.no. Du kan si din mening i Lofotposten. Skriv inn din mening på Lofotposten.no.

I mange land er landsforvisning den strengeste straff. I andre er det en uoppnåelig belønning.

STANSLAV JØREV LEC
POLSK LYBNER OG SATRIKER

Ny fiskeripolitikk i Nord!

LESERBREV

■ I en overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikta og aktivitetsplikta innskjerpes. I stedet for å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten, så må vi finne måter for å gjøre leveringsplikta reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikta. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hver eneste landing, men for et snitt over tid.

■ Ombordproduksjon og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge mener at vi må føre fisken til land for produksjon. I tillegg må vi pålegge alle å ta med restråstoffet på land.

■ Levendelagring er en viktig strategi, og kanskje det meste sentrale grepet for å utjevne sesongene. Regelverket bør gjennomgås for å forenkle dette. Blant annet må vi få en grundigere vurdering av om at det bør bli lettere å få lov å vedlikeholde fisken over tid. Det må fremdeles være kvotebonus for levering av levende fisk og fersk fisk.

■ Satsing på automatisering og roboter er nødvendig for å kunne konkurrere med lønningene i andre land. Det er bare gjennom å være smartere enn andre vi kan konkurrere globalt. SV vil

derfor ha et eget program Innovasjon Norge/Norsk forskningsråd med et spesifikt fokus på automatisering i sjømatindustrien. Det ville og være en stor fordel om vi kunne finne løsninger for å produsere laks og hvitfisk i samme anlegg for å kunne gi anlegg flere ben å stå på. Industrien ombord i båtene må vi satse på industriens på land.

■ Fiskeriene er, har vært, og vil fortsatt være en svært viktig del av nordnorsk næringsliv. Derfor vil skal kunne fortsette med å bidra til utviklingen og dermed gi arbeidsplasser til flere mennesker enn før. Dagens situasjon med høvstfellelister som typer fangstene på gjen og trålere med leveringsplikta som ikke blir oppfylt er ikke svaret. Det langtidige svaret er at konsesjon med fiskerisoneer må tilbakeføres til arbeidsløsheten. Slik kan vi skape de gode ideene og de gode produktene som markedet vil ha.

Var Svolvear Kabelvåg en viktig ferdslsåre tidligere?

Stav Bunnanssen

uttrykket «som troll» er eksentriker det har utviklet seg mer enn noe annet sted i samme størrelsesorden.

■ Samtidig som utviklingen har gått sin gang, har stredet ikke latt seg bli et stort og verdifullt kulturskatter som stredet har. Et av disse er det gamle fergemotet i Osnan, det virker som om at Lofoten har flere av slike steder enn kommunen i sin tid kunne finne fram til. Ved det gamle fergemotet var det i tidligere tider stor virksomhet.

■ I dag er Osnan et kraftig utviklingssted med landdelens store utvikling innen skipsindustri. Osnan var det tidligere en enkel fergestol, bygget av osnane mot selve fjellskråen. I dag er alt borte, og stedet for er det Osnan en av landdelens aller lengste kaier på langt over 300 meter, den kan ta inn et større skip enn dagens dampplusskal kan ta plass til. Men midt i dette mylret er tilbud for alle typer skip og biler på spandelen, så har de lokale myndigheter også store utbygginger på landdelens, der skal det bygges mange og store enbeter i byggetrasen, og det er det vi kjemper til å ta.

■ Til slutt vil jeg si, det er verdifullt å ta vare på våre kulturarver. Det vil lenge seg for alltid.

Lefsebua Gårdsbakeri AS skal selge sine lefser på Lofotenset, Leknes ved Vinmonopolet **fredag 12. februar fra kl. 11 og lørdag 13. februar fra kl. 10.** Velkommen

Gjelder på butikkene: Leknes, Gravdøl og Ramberg

BUNNPRIS

6.90 pr.kg

CANDYKING SMÅGOTT LØS VEKT

99.90

LOKAL PRODUSERT

www.bunnpris.no

59.90 pr.kg

TINE NORVEGIA

59.90/kg

tid pris: 89.90 pr.kg

Fiskeriene er, har vært, og vil fortsatt være en svært viktig del av nordnorsk næringsliv. Dersom vi skal kunne fortsette med å ha verdiskapning og dermed gode arbeidsplasser må vi gjøre ting smartere enn før. Dagens situasjon med havfiskeflåte som fryser fangstene på sjøen og trålere med leveringsplikt som ikke blir oppfylt er ikke svaret. Det langsiktige svaret er at kontrollen med fiskeressursene blir tilbakeført til kystbefolkningen. Slik kan vi skape de gode ideene og de gode produktene som markedet vil ha.

© Lofotposten

Les hele nyheten på <http://ret.nu/TRnhYQsw>

Oversikt over like treff

Svarer ikke på utfordringene

Altaposten - 11.02.2016

Trålernes plikter foreslås avvirket, men hvordan?

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 10.02.2016 18:18

Jørn Mikael Hagen

Nofima-forskere har sett nærmere på resultatet for kommuner, der leverings- eller aktivitetsplikten har blitt opphevet av staten.

Både Tveteråsutvalget og Sjømatindustrimeldingen anbefaler avvikling av plikter knyttet til tilbud, leveranser og bearbeiding av fisk.

Nofima-forskerne Edgard Henriksen og Patrick B. Sør Dahl og professor ved Universitetet i Troms, Nils Aarsæther har tatt utgangspunkt i det som har blitt gjort i fem nordnorske kommuner, som har forhandlet frem avtaler med tråltrederier. Dette forklarer de grundig blant annet i en kronikk i dn.no og i lengre rapport på Nofimas nettsider.

Tveteråsutvalget foreslår at avvikling av et samlet pliktsystem skal kompenseres, mens Sjømatindustrimeldingen mener kun bortfall av aktivitetsplikten skal kompenseres og tilbudsplikten regionaliseres. Ved sistnevnte alternativ vil færre kommuner bli kompensert og med mindre beløp enn det som Tveteråsutvalget la opp til.

Hasvik-modellen

Ved de nevnte fem nordnorske tilfellene har staten opphevet leverings- eller aktivitetsplikt ved fire av dem og kompensert kommunene økonomisk.

I tilfellet med Hasvik kommune ble det betalt 17,5 millioner fra tråltrederiet til fiskeindustrien for sletting av leveringsplikten. Legges dette til grunn for utkjøp av de resterende 47 leveringspliktige trålkvoter, utgjør dette over 800 millioner kroner, skriver Henriksen, Sør Dahl og Aarsæther.

Der forvaltes nå den økonomiske kompensasjonen av et AS med kommunen som minoritetseier og med Aker-eide Sørvær Fiskeindustri som majoritetseier. Midler har blitt brukt til anskaffelse av nye kystfiskefartøy og allerede har dette resultert i seks nye

fiskefartøy til kommunen. Men siden trålerne beholder kvotene øker ikke kvotegrunnlaget for kystflåten.

Bø i Vesterålen

De har også sett på tilfellet Bø i Vesterålen som ble kompensert med 19 millioner kroner mot at de ga slipp på aktivitetsplikten.

- Legges dette til grunn for Akers fem anlegg og 30 kvoteenheter, vil utkjøpet koste mellom 100 og 400 millioner kroner. Differansen mellom Tveteråsutvalget og Sjømatindustrimeldingen kan dermed beløpe seg til opptil 800 millioner avhengig av om det er snakk om kun aktivitetsplikten, eller også leveringsplikten, skriver de tre i sin kronikk.

Store kompensasjoner som et fåtall kommuner drar nytte av, kan blant annet føre til at kystfiskerettigheter

sentraliseres til kommuner "som sitter godt i det" fra før. Videre vil prisene for fartøy med kvoterettigheter presses opp.

Kronikken er et innspill til Nærings- og fiskeridepartementet i forbindelse med at fiskeriminister Per Sandberg har signalisert at han ønsker større lønnsomhet og økt foredling i industrien. Dette for å sikre flere arbeidsplasser og økt bosetting i distriktene.

Svært god rapport

- Signalene vi har fått fra fiskeridepartementet er at vi har laget en svært god rapport, sier seniorforsker Edgar Henriksen i Nofima til FBFI.

Men han skynder seg å tilføye at de ikke legger noen føringer for hvilken avviklingsmodell de mener er den beste.

- Det er ikke vår oppgave å fortelle hvordan ting skal være. Vi skal synliggjøre de ulike alternativene og har tatt utgangspunkt i det som allerede har blitt gjort, sier han.

Mange har uttrykt skepsis til at fisk "flyttes" fra kommune til region, men "pillen kan sukres" ved at flest mulig kommuner kompenseres økonomisk eller ved at en rimelig andel av kvotegrunnet overføres fra trål til kystfisket, skriver Henriksen, Sjørdahl og Aarsæther.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/LjvrSy4v>

Trålernes plikter foreslås avvirket, men hvordan?

🌐 Fiskeribladet Fiskaren. 10.02.2016 14:02

kl 13:55 Av Jørn Mikael Hagen Nofima-forskere har sett nærmere på resultatet for kommuner, der leverings- eller aktivitetsplikten har blitt opphevet av staten.

© Fiskeribladet Fiskaren

Se webartikkelen på <http://ret.nu/BTYAjwHK>

- Ny fiskeripolitikk i Nord

Vesterålen Online. 10.02.2016 08:53. Oppdatert 10:58

Marius Meisfjord Jøsevoll, leder Nordland SV Bjarne Rohde, leder Troms SV Tommy Berg, leder Finnmark SV

Regjeringa har lagt fram politikken sin for norsk sjømatindustri i den såkalte sjømatmeldinga.

Denne meldingen tar ikke tak i de virkelige problemene for norsk sjømatindustri: Det at industrien har lav kapasitetsutnyttning, ujevn tilgang på råstoff og svak innovasjonsevne.

I dag ser vi at arbeidsløsheten vokser og en nedgang i oljeindustrien. Derfor må vi føre en politikk for sjømatnæringa som gjør at vi henter ut størst mulig verdi av fisken vår. Over tid har vi sett at det er ferskt råstoff av høy kvalitet som får best betalt i markedet. Da kan vi ikke høste fisken med andre metoder enn det som gir best kvalitet.

Trålerne fikk i sin tid konsesjon til å fiske fordi de skulle gi industrien råvarer gjennom hele året. Det skjer ikke i dag, og fisken er ofte ikke av god nok kvalitet. Når trålerne ikke klarer å oppfylle samfunnsoppdraget sitt er det på tide å tenke nytt. SV mener derfor at det er på tide å fase ut trålerne, og tilbakeføre kvotene til kystsamfunnene.

Det vil alltid være sesongvariasjoner i fiskeriene, men SV støtter tiltak som levendelagring og bonus for leveranser av fersk fisk for å utjevne sesongene i så stor grad som mulig.

I en overgangsfase før trålerne blir faset ut må leveringsplikta og aktivitetsplikta innskjerpes. Istedenfor å lette opp gjennom en regionalisering som vil bety nedlegging av landindustri langs kysten, så må vi finne måter for å gjøre leveringsplikta reell igjen. SV vil vurdere fratrekk i kvotene til trålere som ikke klarer å levere i tråd med leveringsplikta. I SV mener vi og at det kan være fornuftig at bearbeidingsplikta ikke gjelder for hver eneste landing, men for et snitt over tid.

Ombordproduksjon og fritt redskapsvalg er et feilsteg. All kunnskap og erfaring tilsier at dette vil føre til at industrien får mindre råstoff. SV i Nord-Norge mener at

vi må føre fisken til land for produksjon. I tillegg må vi pålegge alle å ta med restråstoffet på land.

Levendelagring er en viktig strategi, og kanskje det meste sentrale grepet for å utjevne sesongene. Regelverket bør gjennomgås for å forenkle dette. Blant annet må vi få en grundigere vurdering av om at det bør bli lettere å få lov å vedlikeholdsfore fisken over tid. Det må fremdeles være kvotebonus for levering av levende fisk og fersk fisk.

Satsing på automatisering og roboter er nødvendig for å kunne konkurrere med lønningene i andre land. Det er bare gjennom å være smartere enn andre vi kan konkurrere globalt. SV vil derfor ha et eget program i Innovasjon Norge/Norsk forskningsråd med et spesifikt fokus på automatisering i sjømatindustrien. Det ville og være en stor fordel om vi kunne finne løsninger for å produsere laks og hvitfisk i samme

anlegg for å kunne gi anlegg flere ben å stå på.
I stedet for å satse på industrien ombord i båtene må vi
satse på industrien på land.

Fiskeriene er, har vært, og vil fortsatt være en svært viktig del av nordnorsk næringsliv. Dersom vi skal kunne fortsette med å ha verdiskapning og dermed gode arbeidsplasser må vi gjøre ting smartere enn før. Dagens situasjon med havfiskeflåte som fryser fangstene på sjøen og trålere med leveringsplikt som ikke blir oppfylt er ikke svaret. Det langsiktige svaret er at kontrollen med fiskeressursene blir tilbakeført til kystbefolkningen. Slik kan vi skape de gode ideene og de gode produktene som markedet vil ha.

© Vesterålen Online

Se webartikkelen på <http://ret.nu/etNHO3Sf>

STREKKER SESONGEN

Lofot-Tidende. 10.02.2016. Side: 1

© Lofot-Tidende

Les hele nyheten på <http://ret.nu/cqJm2z>

Fant frem skiene etter to snøfattige vintre
SIDE 10 OG 11

I stikkords form
STREKKER UTEI HÅND
SIDE 28 OG 29

LEVENDELAGRING AV FISK

STREKKER SESONGEN

ONSDAG 10. FEBRUAR 2016 • ÅRGANG 29 • NR. 6 • LØSSALG KR. 35

SELGER LIVSVERKET
SIDE 14 OG 15

Million-sprekk
SIDE 24

ALLE HJERTERS DAG
SIDE 32 OG 33

SIDE 4 OG 5

STREKKER SESONGEN MED LEVENDELAGRING

Lofot-Tidende. 10.02.2016. Side: 4-5

MARTIN KRISTIANSEN

Levendelagring av fisk er med på å strekke sesongen. Både Norway Seafood i Stamsund og Nic Haug AS på Ballstad har positive erfaringer med levendelagring.

- Det er et marked for levendelagring, slår Helge Haug fast.

- Vi har kjøpt inn nøter og utvider langsomt, etter som vi får erfaring med det, legger han til. Det kom fram i et møte med politikere som var på bedriftsbesøk i Vestvågøy.

I fjor råskar vi fisk og hang den så sent som mulig. Siden den hverken tåler frost eller regn når den er råskjært. De siste tre ukene av vintersesongen har vi uansett ikke noe å by folk, så her fikk vi forlenget sesongen. Det var kun levendelagret fisk vi produserte på da, opplyser Haug. Nå vil bedriften satse mer på levendelagring.

- I år vil vi utvide til også å nå ferskfiskmarkedet med levendelagrete fisk, fortelle Haug.

Fisk i magre år Erfaringene med behandling av fisken er også gode. Den står godt i tre uker uten fôring.

- Vi har under én prosent dødelighet på levendelagret fisk. Det mener jeg er fordi vi har så gode forhold for fisken her på Ballstad. Det er mye plass til den og da trives den godt.

Levendelagring av fisk har gitt bedriften flere ben å stå på, men basisen er fremdeles leveranser fra den lokale kystflåten.

- Ballstad er primært ei hjemmehavn. Vi har vært med og tilrettelagt for fiskefartøy og det har gitt uttelling. Selv i år der det ikke har vært fisk på innersida, så har vi kunnet produsere. Det skyldes at båtene kommer med fisk fra Vesterålen. De lokale fiskerne føler en tilhørighet til Ballstad og kommer hit for å levere. Det har vært nok fisk til at vi har kunnet opprettholde

mottaket, forklarer Haug.

Filet - Den største utfordringa vår er å få en jevn produksjon hele året, forteller plassjef Steffen Andersen ved Norway Seafoods AS i Stamsund.

- Den lokale flåten står for mye av det ferske råstoffet og det er de vi liter på, men i høst var det for eksempel lite sei og da ble det permitteringer, forklarer Andersen.

Han har gjort seg en del erfaringer med levendelagret fisk, men bedriften vil ikke satse på det.

- Vi har ikke kompetanse til å holde på med det her på anlegget. Hvis noen vil starte med levendelagring, så vil vi hjelpe dem i gang og kjøpe fisk fra dem, sier Andersen.

- På Melbu er for eksempel Norway Seafoods med på slike samarbeid i Vesterålen, legger han til.

Pris og kvalitet gjør det til ei utfordring å tjene penger på fisken som går til filetproduksjon.

Dyr fisk - Fisken kan bli dyr i innkjøp. Prisen på levendelagret fisk stiger utover sesongen. Det største problemet er at den går av seg så mye vekt at filetutbyttet blir magert. På et tidspunkt er det ikke lenger lønnsomt å produsere filet av den, forklarer Andersen.

Politikerne på besøk ville vite om det var vanskelig å få solgt fisken.

- Markedet er ikke noe problem. Det er vanskelig å få nok råstoff til å produsere det markedet etterspør og levere i forhold til inngåtte kontrakter. Noen ganger har vi måttet gå over til dobbeltfryst fisk, det er ikke noe vi ønsker. Da må vi reforhandle med kunden og for dem blir det en kvalitetsnedgang. Det er imidlertid bedre å produsere dobbeltfryst fiske enn å stoppe produksjonen og permittere arbeiderne, understreker Andersen.

© Lofot-Tidende

Les hele nyheten på <http://ret.nu/Q4rQpkBM>

Kystflåten – fremtidens garantist for industrien

Bladet Vesterålen. 09.02.2016. Side: 2

Andreas Santi

Uttalelse fra årsmøte i Vågan Venstre til St.

meld. 10 En konkurransekraftig sjømatindustri Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt.

Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar, men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten.

Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna.

Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kalkanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet.

De tiltak som regjeringen foreslår vil i liten grad ha positiv effekt for lønnsomhet og verdiskapning i sjømatindustrien. Derimot vil noen av tiltakene gjøre at deler av sjømatindustrien vil få tilført mindre råstoff. Regionaliseringen av leveringsplikten, oppheving av bearbeidingsplikten og tilrettelegging av frikjøp fra aktivitetsplikten vil i all hovedsak være gunstig for redere av leveringspliktige trålere, ikke sjømatindustrien.

Det samme gjelder opphevelse av forbudet mot ombordproduksjon i torsketrålergruppe for fartøy uten leveringsplikt, som kun vil være gunstig for trålerderiene.

De nevnte tiltakene er rettet mot aktører som er utenfor stortingsmeldingens egen definisjon av sjømatindustrien.

Trålerne med leveringsplikt har et formalisert samfunnsansvar; å sikre anlegg som bearbeider fisk stabil råstofftilførsel. Da de foreslåtte tiltakene vil oppheve alle koblinger mellom trålerflåten og sjømatindustrien, har hvitfisktrålerne i praksis utspilt sin rolle.

LEDER Meninger

Viktig overvåking

Ferretoggruppen vil erstatte de lite kystnærtasjone som i dag finnes med overvåking gjennom droner og satellitter. Det gjelder også stasjonene i Østnes. Nå peker Østnes kommuner i en høringsuttalelse på at deler av kysten i så fall ikke vil bli overvåket i samlet.

Kystnærtasjone holder oversikt over den store skystadrasjen som foregår langs kysten, og er i stand til å registrere usatte hendelser raskt, slik at respondens kan holdes lavest mulig. Det gjelder såvel skip og båttøkk med fart, som utslipp av olje som vil være en miljøfare langs kysten.

Næringsutøveren til den norske fiskeflåten skaper enorme verdier og er avgjørende for sikkerhet. Kystnærtasjone er en del av infrastrukturen som sikrer sikkerhet på havet.

Det er ikke mulig å opprettholde like tett og kvalitativ god overvåking ved hjelp av satellitter og droner. Når trafikken langs kysten er økende, tilsier det like et overvåkingssatsjone erstattes med dirlige løsninger.

Kystflåten – fremtidens garantist for industrien

Et årsmøte i Vågan Venstre ble gjennomført på høyt nivå med kvalitet og med kystnærtasjone som tema for årsmøtet. (Arkivfoto: Einar Hønes)

Uttalelse fra årsmøte i Vågan Venstre til St. meld. 10 En konkurransekraftig sjømatindustri

Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt. Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar, men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten. Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna. Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kalkanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet.

Andreas Santi Faltch, Vågan Venstre

Advertisement for Vesterålen newspaper. Includes contact information for advertising, circulation, and subscription rates.

Den særlige profitten (ressursrenten) som fiskerinæringen gir, må brukes til å skape levende kystsammfunn, innovasjon og utvikling, ikke til å gi svært høy lønnsomhet for et begrenset antall private aktører som selger frossen fisk til høystbydende på verdensmarkedet.

Sjømatindustrimeldingen skriver om filetindustrien at ujevn tilgang på råstoff som egn seg til filetproduksjon fører til at disse bedriftene ikke evner å utnytte produksjonskapasiteten eller tilfredsstillende markedets krav om jevne leveranser.

Sjømatindustrien etterspør fersk råstoff av høy kvalitet hele året. De siste årene har vi hatt rekordhøye kvoter i Norge. Til tross for dette har industrianlegg stått stille deler av året, og det har vært generelt lav aktivitet utenom vintersesong.

Det eneste regjeringen foreslår for å møte disse utfordringene er å videreføre kvotebonus for levendelagring og ferskfiskordningen. Dette kan knapt kalles tiltak og står ikke i forhold til utfordringene

industrien har på området.

Det er gjennom å levere fersk fisk av god kvalitet at fiskeflåten utøver sitt samfunnsansvar overfor aktiviteten på land. For å stimulere til landing av ferskt råstoff av god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, samt at det innføres en ressursrente i form av avgift ved landing av fryst råstoff.

Denne formen for ressursrente må gjelde hele fiskeflåten.

© Bladet Vesterålen

Les hele nyheten på <http://ret.nu/2j2fqQkq>

Fiskeindustri (eid av Aker) som majoritetseier. Midlene har vært brukt til anskaffelse av nye kystfiskefartøy gjennom å gå inn med egenkapital og annenprioritetslån. Per dags dato har dette resultert i seks nye fiskefartøy i kommunen, men når trålerne beholder kvotene vil ikke kvotegrunnelaget for kystfiskeflåten øke.

Store kompensasjoner som begunstiger et fåtall kommuner kan gi to effekter: Kystfiskerettigheter sentraliseres til de kommunene som fra før var begunstiget, og når pengemengden øker for kjøp av et knapt gode, vil prisene for fartøy med rettigheter presses opp, og øke med økende kompensasjon. Så lenge fordelingen mellom trål- og kystflåtekvoter ligger fast, vil ikke tilbudet av ferskfanget fisk kunne øke. Dette kan endres ved at trålerne «betaler» kompensasjon ved å gi fra seg deler av kvotene til kystflåten, eventuelt at de stilles fritt til å fiske kvotene med andre og mer bærekraftige redskapstyper enn trål. En tredje mulighet er å investere i andre tiltak til innbyggerens beste.

Sandberg har signalisert at han vil ha endringer mot større lønnsomhet og økt foredling i fiskeindustrien for å sikre arbeidsplasser og bosetning. Det vil mange være enig i, men ikke når premissen er «flytting» av fisk fra kommuner til regioner. Mange nordnorske stemmer, også i hans eget parti, har uttrykt stor skepsis. Pillen kan sukres ved at flest mulig kommuner kompenseres økonomisk, eller ved at en rimelig andel av kvotegrunnelaget overføres fra trål- til kystfiske.

Patrick B. Sjørdahl,

forsker, Nofima

Edgar Henriksen,

seniorforsker, Nofima

Nils Aarsæther,

professor, Universitetet i Tromsø

Plikter knyttet til tilbud, leveranser og bearbeiding av fisk gis stor plass i «Tveteråsutvalget» og i «Sjømatindustrimeldingen». Begge anbefaler avvikling

av pliktene, men etter forskjellige modeller, skriver artikkelforfatterne. Foto: Cornelius Poppe, NTB Scanpix

DN xx. yyy

© Dagens Næringsliv

Les hele nyheten på <http://ret.nu/CKwBoggZ>

Kystflåten â fremtidens garantist for industrien

Bladet Vesterålen. 08.02.2016 22:00

Andreas Santi Falch, Vågan Venstre

Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt.

Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar, men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten.

Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna.

Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kaikanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet.

De tiltak som regjeringen foreslår vil i liten grad ha positiv effekt for lønnsomhet og verdiskapning i sjømatindustrien. Derimot vil noen av tiltakene gjøre at deler av sjømatindustrien vil få tilført mindre råstoff.

Regionaliseringen av leveringsplikten, oppheving av bearbeidingsplikten og tilrettelegging av frikjøp fra aktivitetsplikten vil i all hovedsak være gunstig for redere av leveringspliktige trålere, ikke sjømatindustrien.

Det samme gjelder opphevelse av forbudet mot ombordproduksjon i torsketrålgruppe for fartøy uten leveringsplikt, som kun vil være gunstig for trålereidene.

De nevnte tiltakene er rettet mot aktører som er utenfor stortingsmeldingens egen definisjon av sjømatindustrien.

Trålerne med leveringsplikt har et formalisert

Vesterålen Tjener med 1000 kr

Sammen med et abonnement på Lunch-bladet får du overkul bladholder!

8 kr **LUNCH** 349,-
Du sparer 20% og 8 timer i butikken!
BESTILL NÅ!

MENINGER NYHETER TOKER

Kystflåten - fremtidens garantist for industrien

Av ANDREAS SANTI FALCH, VÅGAN VENSTRE 08. februar 2016, kl. 22:00

DEL **LØNNSOM** Kystflåten er i dag mobil, differensiert og på et høyt teknologisk nivå. Det er denne delen av flåten som leverer råstoffet som sjømatindustrien etterspør og som kan bidra til å møte fremtidens sjømatmarkeder offensivt.

Kystflåten har ikke et formalisert samfunnsansvar, men er i dag den viktigste drivkraften for aktivitet i hvitfiskindustrien langs hele kysten.

Trålerflåten leverer i dag det meste av råstoffet fryst. Samtidig er trålflåten den minst miljøvennlige delen av fiskeflåten, da den har langt høyere drivstofforbruk per kg fisk og påfører skade på havbunn og tilhørende fauna.

Sjømatindustrien defineres i Meld.St.10 som den delen av industrien som tar hånd om råstoffet fra det landes på kaikanten eller hentes opp fra merd, og frem til videreforedler eller sluttbruker i Norge eller utlandet.

De tiltak som regjeringen foreslår vil i liten grad ha positiv effekt for lønnsomhet og verdiskapning i sjømatindustrien. Derimot vil noen av tiltakene gjøre at deler av sjømatindustrien vil få tilført mindre råstoff.

«Da de foreslåtte tiltakene vil oppheve alle koblinger mellom trålerflåten og sjømatindustrien, har hvitfisktrålerne i praksis utspilt sin rolle.»

For å stimulere til landing av ferert råstoff av god kvalitet må kostene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, mener Vågan Venstre. (Arbeidfoto: Sjømat- Hanssen)

samfunnsansvar; å sikre anlegg som bearbeider fisk stabil råstofftilførsel. Da de foreslåtte tiltakene vil oppheve alle koblinger mellom trålerflåten og sjømatindustrien, har hvitfisktrålerne i praksis utspilt sin rolle.

Den særlige profitten (ressursrenten) som fiskerinæringen gir, må brukes til å skape levende kystsamfunn, innovasjon og utvikling, ikke til å gi svært høy lønnsomhet for et begrenset antall private aktører som selger frossen fisk til høystbydende på verdensmarkedet.

Sjømatindustrimeldingen skriver om filetindustrien at ujevn tilgang på råstoff som egner seg til filetproduksjon fører til at disse bedriftene ikke evner å utnytte produksjonskapasiteten eller tilfredsstille markedets krav om jevne leveranser.

Sjømatindustrien etterspør ferskt råstoff av høy kvalitet hele året. De siste årene har vi hatt rekordhøye kvoter i Norge. Til tross for dette har industrianlegg stått stille deler av året, og det har vært generelt lav aktivitet utenom vintersesong.

Det eneste regjeringen foreslår for å møte disse utfordringene er å videreføre kvotebonus for levendelagring og ferskfiskordningen. Dette kan knapt kalles tiltak og står ikke i forhold til utfordringene industrien har på området.

Det er gjennom å levere fersk fisk av god kvalitet at fiskeflåten utøver sitt samfunnsansvar overfor aktiviteten på land. For å stimulere til landing av ferskt råstoff av god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, samt at det innføres en ressursrente i form av avgift ved landing av fryst råstoff.

Denne formen for ressursrente må gjelde hele fiskeflåten.

Dette er en uttalelse fra årsmøte i Vågan Venstre til Stortingsmelding 10 - en konkurransekraftig sjømatindustri.

Image info:

For å stimulere til landing av ferskt råstoff av god kvalitet må kvotene til leveringspliktige trålere overføres til kystflåten, mener Vågan Venstre.
(Arkivfoto: Bjørnar Hansen)

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/Dur2Zh4v>

- Endelig kom trålerne heim

Vesterålen Online. 05.02.2016 06:00. Oppdatert 06.02.2016 10:16

Jon Edvard Johnsen

Slik stod det å lese for noen år tilbake i

Sunnmørsposten når Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord Norge til Ålesund. Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 % av totalkvoten, 30 % av trålerkvoten.

Av en totalkvote, som i 2013 var på 1000,000 tonn torsk. Derav Norsk kvote 461,740 tonn torsk, så var Aker seafoods andel 48,145 tonn torsk. Så kommer øvrige fiskeslag i tillegg.

Forholdet justeres ut i fra årlige kvotejusteringer men prosentvis det samme.

Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskefiske for den del.

Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet.

I AP har man ikke lært seg at en kapitalist, en investor endrer ikke karakter fordi om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med.

Konsernet er i en særstilling med så mye eget råstoff til disposisjon, allikevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger.

Begrepet Endelig kom trålerne heim har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Herfra blir man informert gjennom utallige avisartikler om manglende trålerleveranser,

Leveringsforpliktelser, aktivitetsplikt som ikke opprettholdes.

Politikerne står nærmest i kø for å besøke denne, etter det man forstår, viktige industribedriften.

HVILKEN EKSKLUSIV RETT PÅ RÅSTOFF HAR EGENTLIG ANLEGGET PÅ MELBU

I den grad der er noen rett til råstoff så er det på sin plass å minne om at 1,0 trålerkonsesjon (0,9) er konsesjon gitt på betingelser fra fiskeridep./dir, med følgende ordlyd All fisk skal leveres og videreforedles ved et anlegg i Bø Kommune.

Korthistorien er at BØFISK AS i 1991 fikk ervervstillatelse på Trålerne Bøtrål III og Bøtrål IV.

Pantegjeld på Bøtrål IV til Statens Fiskarbank var på samme tidspunkt 13 mill,-

Havfiske as(Melbu fiskeindustri as) fikk 16/12/94 ervervstillatelse for å kjøpe Bøtrål IV fra Bøfisk as(meget billig) med ordlyd i konsesjonen som foran

nevnt. MFI hadde i forkant overtatt Hovden fiskeindustri as fra Jarle Evensen Hovden, Evensen var for øvrig med å berget MFI først på 80 tallet.

En noe uheldig sammenblanding av politikk, styresammensetning, kompetanse og behov i BK, gjorde at salget av Bøtrål IV ble gjennomført.

Havfiske as(nu Aker) benyttet seg senere av enhetskvoteordninga, slo sammen kvoter, tok ut tråler. Ett krav var 10% avkortning. Avkortninga på kvote ble tatt fra Bøtrål IV (Vesttind), Egne kvoter beholdt man inntakt. Kvoter tilhørende i BK redusertes dermed, uten at det var forelagt BK for godkjenning.

OM DET Å SKYTE SEG SELV I FOTEN:

Fra 1995, med økt intensitet først på 2000 tallet, kan man lese uttallige avisartikler, brev og korrespondanse frem og tilbake hvor Havfiske as / Melbu fiskeindustri as beskyldes fra BØSAMFUNNET(med rette) for akkurat det samme som Melbusamfunnet, godt hjulpet av media, nu kjeppjager Akersystemet for.

En rekke brev fra BK v/ ordfører, til så vel Fdep, som Fdir, dokumenterer det. Det slås fast fra DEP/DIR etter en grundig undersøkelse at Konsesjonsvilkårene UTEN TVIL er brutt. Havfiskesjefen på Melbu bedyrer sin uskyld, Vi har vårt på det tørre. For øvrig i ettertid en av de sterkeste kritikerne til Aker. Ekspedisjonssjef i Fdep, Williams sier April 2000 Nu er det nok, forpliktelsene skal overholdes Førstekonsulent i Fdep, BSS slår fast mai 2000 fangstene skal ikke til Melbu. De skal til Bø Kommune.

En rekke eksempler kunne vært nevnt på MFI/Havfisk as, senere Aker sin kreativitet for å unngå å etterleve vilkårene Staten satte som betingelse i samfunnskontrakten med MFI/Aker, på vegne av Bøsamfunnet, det tar for langt i denne omgang.

SJØMATMELDINGA:

Når man erfarer uttalelser fra så vel bedriften på Melbu/Aker, lokalpolitikere i Hadsel, rikspolitikere,

senest nu under prosessen med Sjømatmeldinga, så later det til at man har glemt, man hensyntar ikke at noe av råstoffgrunnlaget en påberoper seg til Melbu/Hadsel, tilhører Bø Kommune. BK skal attpåtil ha kompensert for at daværende eier(Havfiske as), godkjent av myndighetene, tillot å redusere BK sin trålkonsesjon/andel med 10% som om det ikke betydde noe, BK ble ikke engang forelagt saken fra myndighetene.

Når Ordfører i Hadsel, Siv Assvik, i følge vol.no 01-02-16 reiser til Stortinget for å forsvare leveringsplikten i Sjømatmeldinga, får støtte fra Venstretopp, AP også vil jeg tro, forventer man fra BØ at det poengteres at en av leveringsforpliktelsene, råstoffet, er konsesjonsbelagt til BK, ikke til Hadsel/Melbu.

For så vel Hadsel/Melbu som andre lokalsamfunn med industri/leveringsforpliktelser så er hovedproblemet at rikspolitikeren, godt hjulpet av tafatte lokalpolitikere, som ikke har sett lenger enn til sin egen nese, har latt dette gå for langt. Båtsfjord er jo et godt eksempel, en reiser heller til Ålesund på skipsdåp enn til Mehamn, man evner ikke å helheten. Rederne av Trålere som har fått tildelt sine kvoter i en klar og entydig avtale med Staten har valgt å provosere denne forpliktelsen, tvinge frem en eller anna form for løsrivelse. En har investert i flåten etter markedet, Kina spesielt. Behovene til landindustrien har vært lagt bort eller prøvd opprettholdt med å legge seg i konkurranse med bedrifter uten tråleråstoff, om hvitfisen fra kystflåten. På den måten har man forsøkt å tilfredstille aktivitets og industriplikt.

Teknologi som var ny i 1970 på industrisiden, filet spesielt, blir nu først prøvd erstattet av ny teknologi. Det har ikke vært interessant nok tidligere.

Det er merkelig å registrere at Aker fortsatt provoserer frem endringer i de avtaler de har inngått med Staten. Enda merkeligere er det at et konsern(delt vel å merke) med et så betydelig kvantum klarer å lage det til et lønnsomhetsproblem, ikke bare for seg selv men for hele næringa.

Spørsmålet er hvor mye fisk industri/leveringspliktige trålerkonsesjoner skal gi fra seg til de samfunn de har inngått avtale med Staten om plikter til, om plikten skal oppheves. Ikke hva som skal betales for at plikten kan oppheves.

Det er en politisk ansvarsfraskrivelse, et blindspor å prate om at leveringsplikter skal flyttes fra Kommuner til regioner. Det må komme ei endelig avklaring, det i form av kompensasjon bestående av fisk.

REGNINGA SKAL BETALES, SKJEVHETER MÅ RETTES OPP

At trålerne, konsesjonene med, er borte fra Bøsamfunnet, er en sak men Aker er her fortsatt. Motivatoren gjenspeiles gjennom aktiviteten. Man tar først ut, fjerner fra BK det som skulle gi verdiskapning, arbeidsplasser, fisken men er allikevel tilstede. Aker for å ta ut enda mer råstoff og verdiskapning gjennom eget ferskfiskmottak i BK, samfunnskontrakten på Melbu, i Hadsel må innfris. Nergård først med etablering av sildanlegg, dernest levendelagring, siste er melfabrikk, la oss håpe det blir noe av det, Nergård viser i alle fall vilje til å tenke nytt, innovativt, hvor enn utfordrende det er.

Bøsamfunnet kan nok se langt etter slagordet endelig kom trålerne heim.

Vi kan derimot kreve kompensasjon, ikke i form av penger men i form av fisk. Ikke gjennom å bli tilbudt fisk fra et kontor i Ålesund, Tromsø for den del men gjennom å få styre råstoffet, fiske og levering fra lokal bryggekant, slik det var ment.

Det er den evigvarende fisken som skaper aktiviteten, ikke kompensasjonspenger, de er borte fra Kommunekassen før de kommer på konto.

Skal vi bygge opp fiskerirelatert virksomhet på nytt i Bø Kommune, det er der vi er, må vi ta styringa sjøl, kreve vår rett til råstoffet.

Får vi fisken tilbake til BK bygger vi båten, skaper

aktivitet, lokal verdiskapning som opprinnelig tenkt. Får vi penna fra Staten skriver vi under.

Bø Kommune har 2,35 trålerkonsesjoner For at disse skal løsrives, stilles fritt må kravet fra Bø Kommune være få kompensasjon i form av råstoff som disponeres og styres lokalt. Bø Kommune har allerede et rettmessig krav på 10% av en trålerkonsesjon, det som ble inndratt til fellesskapet når man reduserte trålkvota til Bøtrål IV (Vesttind).

Ett annet alternativ er at det stables på beina ett grunnlag for ny tråleraktivitet i Kommunen, regionen i en eller annen samarbeidsform.

Melbu og Aker, først og fremst, er sikkert enige i at en avklaring er på sin plass. BK kan vanskelig ha en posisjon som ei evigvarende melkeku for aktivitet i Hadsel.

Men for all del, vi er ingen politikere, bare lokale idealister som registrerer at råstoffet, verdiene, arbeidsplassene og miljøene ofres på grunn av politisk fattigdom, mangel på besluttsomhet. Man evner ikke å se rundt neste sving, det langsiktige.

Man skjønner ikke at det er kun ett ord som skaper aktivitet, vekst og verdiskapning i et kystsamfunn, FISKEN, I Bø Kommune kan vi den historien på godt og vondt.

Vi skal løfte oss men da må Staten bidra, følge opp sitt ansvar. Vi er klar.

Jon Edvard Johnsen

Jon Edvard Johnsen.

© Vesterålen Online

Se webartikkelen på <http://ret.nu/rXuTHWzt>

Vil bedre torskens aller siste reise

Automatisering. 05.02.2016. Side: 31

TEKST: CHRISTINA BENJAMINSEN, GEMINI, SINTEF

«Snillere» fangst og avlaving under trålfiske vil lønne seg for både fisken, lommeboka og miljøet. Nå skal slakt av torsk automatiseres etter modell fra lakseoppdrett.

Torsk som er havnet i trålgarnet må trolig snappe etter luft i timevis før det hele er over. Å avlive alle tar sin tid for fiskerne. De gjør jobben manuelt.

Nå vil forskere at trålfiskerne skal lære av laksenæringa. De oppbevarer laksen i tanker med sjøvann og oksygentilførsel og bedøver fisken før slakt.

- Om fisken bedøves før bløgginga med en elektrobedøver, vil det gi gevinst både for fisken og for fiskeren. Han eller hun må i dag håndtere sprellende fisk, det er ikke alltid trygt når man har en skarp kniv, sier forsker Hanne Digre som ledet prosjektet. Hun legger til at det har skjedd dødsulykker i forbindelse med bløgging av fisk på båt.

Mer etikk, takk Digre og kollegene står bak forsøk som viser at det er både gjennomførbart og lønnsomt å automatisere prosessen.

- Dette handler jo i siste instans om å utnytte maten på en bedre måte, slik at minst mulig går til spille. Ved å behandle fisken mer skånsomt, blir det mindre utkast, presiserer forskeren.

Sintef-forskerne har gjennomført flere forskningstokt med trål i Barentshavet. Det er gjort forsøk med levendelagring og elektrobedøving, med gode resultater.

Mindre stress gir bedre fisk I tillegg til målingene av hjerne- og hjerteaktiviteten til fisken, kartla Sintef-forskerne stressnivået til fisken ut fra en rekke indikatorer som kan måles i blodet. Målingene ble gjort på fisk som hadde blitt lagret i tanker med vann og oksygen og med ulike tidsintervall.

Vil bedre torskens aller siste reise

«Snillere» fangst og avlaving under trålfiske vil lønne seg for både fisken, lommeboka og miljøet. Nå skal slakt av torsk automatiseres etter modell fra lakseoppdrett.

TEKST: CHRISTINA BENJAMINSEN, GEMINI, SINTEF

Torsk som er havnet i trålgarnet må trolig snappe etter luft i timevis før det hele er over. Å avlive alle tar sin tid for fiskerne. De gjør jobben manuelt.

Nå vil forskere at trålfiskerne skal lære av laksenæringa. De oppbevarer laksen i tanker med sjøvann og oksygentilførsel og bedøver fisken før slakt.

- Om fisken bedøves før bløgginga med en elektrobedøver, vil det gi gevinst både for fisken og for fiskeren. Han eller hun må i dag håndtere sprellende fisk, det er ikke alltid trygt når man har en skarp kniv, sier forsker Hanne Digre som ledet prosjektet. Hun legger til at det har skjedd dødsulykker i forbindelse med bløgging av fisk på båt.

Mer etikk, takk

Digre og kollegene står bak forsøk som viser at det er både gjennomførbart og lønnsomt å automatisere prosessen.

- Dette handler jo i siste instans om å utnytte maten på en bedre måte, slik at minst mulig går til spille. Ved å behandle fisken mer skånsomt, blir det mindre utkast, presiserer forskeren.

Sintef-forskerne har gjennomført flere forskningstokt med trål i Barentshavet. Det er gjort forsøk med levendelagring og elektrobedøving, med gode resultater.

Mindre stress gir bedre fisk

I tillegg til målingene av hjerne- og hjerteaktiviteten til fisken, kartla Sintef-forskerne stressnivået til fisken ut fra en rekke indikatorer som kan måles i blodet. Målingene ble gjort på fisk som hadde blitt lagret i tanker med vann og oksygen og med ulike tidsintervall.

Resultatene viste at stressnivået i fisken holdt seg på omtrent samme nivå rett etter fangst og i løpet av lagringen, men med en tendens til å øke noe de første timene.

De fant derimot en kvalitetsforskjell på fisken som var lagret i vanntanker med oksygen, og de som hadde ligget i tørrtank.

Her er forskerne på tokt i Barentshavet på tråleren Helmer Hansen. Fisken som hales opp her skal rett i vanntanker med oksygentilførsel, i stedet for å bli lagret i tørrtank. FOTO: SINTEF

Elektrobedøving av fisk:

■ Spenning på 40 V DC er tilfredsstillende for å oppnå tilfredsstillende immobilisering og lettere håndtering i forbindelse med videre prosessering (bløgging/sløyving/hoddeopprulling) for hyse, torsk og sei.

■ Tre elektroder på bedøveren (strømledende) i 4-4-pol er tilfredsstillende for å oppnå tilfredsstillende immobilisering.

■ Elektrobedøving av sei førte til ryggkjøtt og blodtrekninger på mellom 10 og 40 prosent av fisken, men faren for ryggkjøtt var mindre ved bedøving av stresset/utmattet fisk (sei) enn ved bedøving av stresset fisk. Det jobbes med å endre strømparametrene på elektrobedøveren (eks. forandre strømpulsen ved å endre frekvensen - allereie mellom lav og høy frekvens). Det er tidligere vist at det er en sammenheng mellom frekvens og tilbylighet for ryggkjøtt på laks.

- Både studiene som er gjort i dette prosjektet og andre studier viser at fisk som er levende ved bløgging får hvitere fiskekjøtt, noe konsumentene etterspør.

Holdes fisken levende i vannfylte tanker med tilgang på oksygen, vil altså forutsetningene for å produsere hvitere fisk være til stede i større grad enn ved tra-

Forskerne med litt av dagens fangst. Nå skal kvaliteten på fiskekjøttet under luppen. Prosjektleder Hanne Digre til høyre og ingeniør Marte Schei til venstre.

disjonell lagring i tørrtank, sier Digre. Bedøvelse bidrar altså til å gjøre jobben enklere og mer effektiv. Dette gir også bedre produktkvalitet fordi fisken kan bløgges før blodet begynner å koagulere. Og det er enkel teknologi å ta i bruk.

-Vi mener at prosjektet har gitt gode resultater og ny kunnskap. Elektrobedøveren er enkel å montere og kan plasseres over transportbåndet om bord, den er verken dyr eller vanskelig, og gir stor effekt for arbeidsmiljø, produktkvalitet og dyrevelferd. Vi så at dette fungerer svært godt på torsk og hyse, men at den går oss noen utfordringer på sei, avslutter Hanne Digre.

Prosjektet er finansiert av Norges forskningsråd og Fiskeri- og havbruksnærings forskningsfond. ■

0116 | AUTOMATISERING 31

Resultatene viste at stressnivået i fisken holdt seg på omtrent samme nivå rett etter fangst og i løpet av lagringen, men med en tendens til å øke noe de første timene.

De fant derimot en kvalitetsforskjell på fisken som var lagret i vanntanker med oksygen, og de som hadde ligget i tørrtank.

- Både studiene som er gjort i dette prosjektet og andre studier viser at fisk som er levende ved bløgging får hvitere fiskekjøtt, noe konsumentene etterspør. Holdes fisken levende i vannfylte tanker med tilgang på oksygen, vil altså forutsetningene for å produsere hvitere fisk være til stede i større grad enn ved tradisjonell lagring i tørrtank, sier Digre.

Bedøvelse bidrar altså til å gjøre jobben enklere og mer effektiv. Dette gir også bedre produktkvalitet fordi fisken kan bløgges før blodet begynner å koagulere. Og det er enkel teknologi å ta i bruk:

- Vi mener at prosjektet har gitt gode resultater og ny kunnskap. Elektrobedøveren er enkel å montere og kan plasseres over transportbåndet om bord, den er verken dyr eller vanskelig, og gir stor effekt for arbeidsmiljø, produktkvalitet og dyrevelferd. Vi så at dette fungerer svært godt på torsk og hyse, men at den ga oss noen utfordringer på sei, avslutter Hanne Digre.

Prosjektet er finansiert av Norges forskningsråd og Fiskeri- og havbruksnæringens forskningsfond.

Elektrobedøving av fisk:

Spennning på 40 V DC er tilstrekkelig for å oppnå tilfredsstillende immobilisering og lettere håndtering i forbindelse med videre prosessering (bløgging/ sløying/ hodekapping) for hyse, torsk og sei.

Tre elektroderekker på bedøveren (strømbelastning i 4-6 sek) er tilstrekkelig for å oppnå tilfredsstillende immobilisering. Elektrobedøving av sei førte til ryggknekk og bloduttredelser på mellom 10 og 40 prosent av fisken, men faren for ryggknekk var mindre ved bedøving av stresset/utmattet fisk (sei) enn ved bedøving av ustresset fisk. Det jobbes med å endre strømparametrene på elektrobedøveren (eks. forandre strømpulsen ved å endre frekvensen - alternere mellom lav og høy frekvens). Det er tidligere vist at det er en sammenheng mellom frekvens og tilbøyelighet for ryggknekk på laks.

© Automatisering

Les hele nyheten på <http://ret.nu/Wn446kRB>

Endelig kom trålerne heim

Bladet Vesterålen. 04.02.2016. Side: 16

Jon Edvard Johnsen

Endelig kom trålerne heim», sto det å lese for noen år tilbake i Sunnmørsposten, da Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord-Norge til Ålesund.

« Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 prosent av totalkvoten, 30 prosent av trålerkvoten. Av en totalkvote, som i 2013 var på 1.000.000 tonn torsk. Av en norsk kvote på 461.740 tonn torsk var Aker seafoods andel 48.145 tonn torsk. I tillegg kommer øvrige fiske slag.

Forholdet justeres ut fra årlige kvotejusteringer, men prosentvis det samme.

Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskefiske for den del.

Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet.

I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at «en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med». Konsernet er i en særstilling med så mye « eget » råstoff til disposisjon, likevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger. Begrepet «Endelig kom trålerne heim» har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Herfra blir man informert gjennom utallige avisartikler om manglende trålerleveranser, leveringsforpliktelser, aktivitetsplikt som ikke opprettholdes. Politikerne står nærmest i kø for å besøke denne, etter det man forstår, viktige industribedriften.

Hvilken eksklusiv rett på råstoff har egentlig anlegget på Melbu?

I den grad der er noen rett til råstoff, er det på sin plass å minne om at 1,0 trålerkonsesjon (0,9) er konsesjon gitt på betingelser fra Fiskeridepartementet/-direktoratet, med følgende ordlyd: «All fisk skal leveres og videreføres ved et anlegg i Bø Kommune». Korthistorien er at Bøfisk AS i 1991 fikk ervervstillatelse på trålerne Bøtrål III og Bøtrål IV.

Pantegjeld på Bøtrål IV til Statens Fiskarbank var på samme tidspunkt 13 mill,- Havfiske as (Melbu

Endelig kom trålerne heim

Av Jon Edvard Johnsen, Straumspjøen

«Endelig kom trålerne heim», sto det å lese for noen år tilbake i Sunnmørsposten, da Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord-Norge til Ålesund. Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 prosent av totalkvoten, 30 prosent av trålerkvoten. Av en totalkvote, som i 2013 var på 1.000.000 tonn torsk. Av en norsk kvote på 461.740 tonn torsk var Aker seafoods andel 48.145 tonn torsk. I tillegg kommer øvrige fiske slag.

Forholdet justeres ut fra årlige kvotejusteringer, men prosentvis det samme. Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskefiske for den del. Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet. I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at «en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med». Konsernet er i en særstilling med så mye « eget » råstoff til disposisjon. Likevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger. Begrepet «Endelig kom trålerne heim» har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Herfra blir man informert gjennom utallige avisartikler om manglende trålerleveranser, leveringsforpliktelser, aktivitetsplikt som ikke opprettholdes. Politikerne står nærmest i kø for å besøke denne, etter det man forstår, viktige industribedriften.

I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at «en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med». Konsernet er i en særstilling med så mye « eget » råstoff til disposisjon, likevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger. Begrepet «Endelig kom trålerne heim» har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Et av artiklerne, det form av konsesjonsbestemte av fisk.

«Endelig kom trålerne heim», sto det å lese for noen år tilbake i Sunnmørsposten, da Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord-Norge til Ålesund. Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 prosent av totalkvoten, 30 prosent av trålerkvoten. Av en totalkvote, som i 2013 var på 1.000.000 tonn torsk. Av en norsk kvote på 461.740 tonn torsk var Aker seafoods andel 48.145 tonn torsk. I tillegg kommer øvrige fiske slag.

Forholdet justeres ut fra årlige kvotejusteringer, men prosentvis det samme. Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskefiske for den del. Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet.

I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at «en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med». Konsernet er i en særstilling med så mye « eget » råstoff til disposisjon, likevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger. Begrepet «Endelig kom trålerne heim» har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Herfra blir man informert gjennom utallige avisartikler om manglende trålerleveranser, leveringsforpliktelser, aktivitetsplikt som ikke opprettholdes. Politikerne står nærmest i kø for å besøke denne, etter det man forstår, viktige industribedriften.

Hvilken eksklusiv rett på råstoff har egentlig anlegget på Melbu?

I den grad der er noen rett til råstoff, er det på sin plass å minne om at 1,0 trålerkonsesjon (0,9) er konsesjon gitt på betingelser fra Fiskeridepartementet/-direktoratet, med følgende ordlyd: «All fisk skal leveres og videreføres ved et anlegg i Bø Kommune». Korthistorien er at Bøfisk AS i 1991 fikk ervervstillatelse på trålerne Bøtrål III og Bøtrål IV.

Pantegjeld på Bøtrål IV til Statens Fiskarbank var på samme tidspunkt 13 mill,- Havfiske as (Melbu

hvor Havfiske as / Melbu fiskeindustri as beskyldes fra Bø-samfunnet (med rette) for akkurat det samme som Melbu-samfunnet - godt hjulpet av media - nu kjeppjager Akersystemet for.

En rekke brev fra Bø kommune v/ ordfører, til så vel Fiskeridepartementet, som Fiskeridirektoratet, dokumenterer dette. Etter grundig undersøkelse slås det fast fra department og direktorat at konsesjonsvilkårene uten tvil er brutt. Havfiske-sjefen på Melbu bedyrer sin uskyld: «Vi har vårt på det tørre». For øvrig i ettertid en av de sterkeste kritikerne til Aker. Ekspedisjonssjef i Fiskeridepartementet Williams sier i April 2000 «Nu er det nok. Forpliktelsene skal overholdes». Førstekonsulent i Fiskeridepartementet, B. S. S. slår i mai 2000 fast: «fangstene skal ikke til Melbu. De skal til Bø kommune». En rekke eksempler kunne vært nevnt på Melbu fiskeindustri/Havfisk as, senere Aker sin kreativitet for å unngå å etterleve vilkårene staten satte som betingelse i samfunnskontrakten med Melbu fiskeindustri/Aker, på vegne av Bø-samfunnet. Det tar for langt i denne omgang.

Sjømatmeldinga: Når man erfarer uttalelser fra så vel bedriften på Melbu/Aker, lokalpolitikere i Hadsel, rikspolitikere - senest nu under prosessen med Sjømat meldinga, later det til at man har glemt: man hensyntar ikke at noe av råstoffgrunnlaget en påberoper seg til Melbu/Hadsel, «tilhører Bø Kommune». Bø kommune skal attpåtil ha kompensert for at daværende eier (Havfiske as) - med myndighetenes godkjennelse - tillot å redusere «Bø kommune sin» trålkonsesjon/ andel med 10 prosent, som om det ikke betydde noe. Bø kommune ble ikke engang forelagt saken fra myndighetene.

Når ordfører i Hadsel, Siv Aasvik reiser til Stortinget for å forsvare leveringsplikten i Sjømatmeldinga, får støtte fra Venstre-topp - Arbeiderpartiet også vil jeg tro - forventer man fra Bø at det poengteres at en av leveringsforpliktelsene, råstoffet, er konsesjonsbelagt til Bø kommune, ikke til Hadsel og Melbu.

Korttenkt For så vel Hadsel/Melbu som andre lokalsamfunn med industri-/ leveringsforpliktelser så er hovedproblemet at rikspolitikeren, godt hjulpet av tafatte lokalpolitikere, som ikke har sett lenger enn til sin egen nese, har latt dette gå for langt. Båtsfjord er jo

et godt eksempel: en reiser heller til Ålesund på skipsdåp enn til Mehamn. Man evner ikke å se helheten. Rederne av trålere som har fått tildelt sine kvoter i en klar og entydig avtale med staten har valgt å provosere denne forpliktelsen, tvinge frem en eller annen form for løsrivelse. En har investert i flåten etter markedet - Kina spesielt. Behovene til landindustrien har vært lagt bort eller er prøvd opprettholdt ved å legge seg i konkurranse med bedrifter uten tråleråstoff, - om hvitfisken fra kystflåten. På den måten har man forsøkt å tilfredstille aktivitets- og industriplikt.

Forsøker endelig Teknologi som var ny i 1970 på industrisiden, filét spesielt, blir nu først prøvd erstattet av ny teknologi. Det har ikke vært interessant nok tidligere.

Det er merkelig å registrere at Aker fortsatt provoserer frem endringer i de avtaler de har inngått med staten. Enda mer merkelig er det at et konsern (om enn delt) med et så betydelig kvantum klarer å lage det til et lønnsomhetsproblem, ikke bare for seg selv, men for hele næringa.

Spørsmålet er hvor mye fisk industri-/leveringspliktige trålerkonsesjoner skal gi fra seg til de samfunn de har inngått avtale med staten om plikter til, om plikten skal oppheves. Ikke hva som skal betales for at plikten kan oppheves.

Det er en politisk ansvarsfraskrivelse - et blindspor - å prate om at leveringspliktelse skal flyttes fra kommuner til regioner. Det må komme ei endelig avklaring: det i form av kompensasjon bestående av fisk.

Regninga skal betales, skjevheter skal rettes opp. At trålerne - konsesjonene med - er borte fra Bø-samfunnet, er én sak, men Aker er her fortsatt. Motivatoren gjenspeiles gjennom aktiviteten. Man tar først ut - fjerner fra Bø kommune det som skulle gi verdiskapning, arbeidsplasser: fisken - men er likevel tilstede. Aker - for å ta ut enda mer råstoff og verdi skapning gjennom eget ferskfiskmottak i Bø kommune. Samfunnskontrakten på Melbu i Hadsel må innfris.

Nergård først med etablering av sildanlegg. Dernest levendelagring. Siste er melfabrikk. La oss håpe det blir noe av det. Nergård viser i hvert fall vilje til å tenke nytt,

innovativt, hvor utfordrende det enn er.

Bø-samfunnet kan nok se langt etter slagordet «endelig kom trålerne heim». Vi kan derimot kreve kompensasjon. Ikke i form av penger, men i form av fisk. Ikke gjennom å bli tilbudt fisk fra et kontor i Ålesund, eller Tromsø for den del. Men gjennom å få styre råstoffet, fiske og levering fra lokal bryggekant, slik det var ment.

Det er den evigvarende fisken som skaper aktiviteten, ikke kompensasjonspenger. De er borte fra kommunekassen før de kommer på konto.

Vi er klare Skal vi bygge opp fiskerelatert virksomhet på nytt i Bø kommune - det er her vi er - må vi ta styringa sjøl, kreve vår rett til råstoffet.

Får vi fisken tilbake til Bø kommune, bygger vi båten, skaper aktivitet, lokal verdiskapning som opprinnelig tenkt. Får vi penna fra staten, skriver vi under.

Bø Kommune «har 2,35 trålerkonsesjoner». For at disse skal løsriveres - stilles fritt - må kravet fra Bø kommune være:

Få kompensasjon i form av råstoff som disponeres og styres lokalt. Bø Kommune har allerede et rettmessig krav på 10 prosent av en trålerkonsesjon: det som ble inndratt til fellesskapet da man reduserte trålkvota til Bøtrål IV (Vesttind).

Et annet alternativ er at det stables på beina et grunnlag for ny tråleraktivitet i kommunen eller regionen, i en eller annen samarbeidsform.

Melbu og Aker - først og fremst - er sikkert enige i at en avklaring er på sin plass. Bø kommune kan vanskelig ha en posisjon som evigvarende melkeku for aktivitet i Hadsel.

Men for all del, vi er ingen politikere. Bare lokale idealister som registrerer at råstoffet, verdiene, arbeidsplassene og miljøene ofres på grunn av politisk fattigdom, mangel på besluttsomhet. Man evner ikke å se rundt neste sving, det langsiktige. Man skjønner ikke at det er kun ett ord som skaper aktivitet, vekst og verdiskapning i et kystsamfunn, fisken. I Bø Kommune kan vi den historien på godt og vondt.

Vi skal løfte oss. Men da må staten bidra, og følge opp sitt ansvar. Vi er klare!

Skreijakten har gått hardt utover kysttorsken

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 03.02.2016 22:45

Torhild Måkestad Martinussen

Fisket som har foregått til nå har gått hardt utover kysttorsken, men nå er det stadig mer innslag av skrei i fangstene, merker forsker Erik Berg ved HI, seg.

Fra midten av januar til slutten av forrige uke har Havforskningsinstituttet fangstprøver av torsk fra Lofoten til Torsvåg. Prøvene viste opp til 50 prosent skrei i fangstene, men hovedsaklig viste prøvene et lavere anslag.

- Vi tar prøver av både torsk, hyse og sei for å finne aldersfordeling i fangsten. Foruten det ønsker vi å se fordelingen av kysttorsk og skrei i fangstene. Ingen kan i ettertid si ved hjelp av sluttsedler hvor mye kysttorsk som er fisket, så vi må ta prøver, påpeker Berg til FBFI.

Frem til nå har det vært et hardt fiske på kysttorsken som følge av sent skreiinnslag, men det begynner å endre seg, påpeker forskeren. Det var Bladet Vestrålen som først omtalte saken.

- Det kan skje mye på en uke. Det er ikke enorme kvantum som meldes inn foreløpig, men forhåpentligvis kommer skreien i rikelige mengder snart.

- Det tyder på at det nå er en del skrei i området mot Vestrålen, ifølge fangsttallene.

- Vet dere hvorfor skreien kommer senere noen år?

- Den er ikke senere i år enn i fjor, men den er senere enn hva den har vært i de to foregående årene. Naturen er ganske uforutsigbar, så det er ikke et enkelt svar, påpeker Berg.

Ted Robin Endresen ved Myre Fiskemottak fortalte imidlertid FBFI om en positiv tendens i går.

- Garnbåtene kommer nå med mer og mer skrei. Vi har 60 båter ute i dag, uttalte Endresen tirsdag.

The screenshot shows the website 'Fiskeribladet Fiskaren' with a blue header. The main article is titled 'Skreijakten har gått hardt utover kysttorsken'. The article text is as follows:

Fisket som har foregått til nå har gått hardt utover kysttorsken, men nå er det stadig mer innslag av skrei i fangstene, merker forsker Erik Berg ved HI, seg.

Torhild Måkestad Martinussen
3. februar 2016 17:16
Oppdatert 3. februar 2016 16:16

Fra midten av januar til slutten av forrige uke har Havforskningsinstituttet fangstprøver av torsk fra Lofoten til Torsvåg. Prøvene viste opp til 50 prosent skrei i fangstene, men hovedsaklig viste prøvene et lavere anslag.

- Vi tar prøver av både torsk, hyse og sei for å finne aldersfordeling i fangsten. Foruten det ønsker vi å se fordelingen av kysttorsk og skrei i fangstene. Ingen kan i ettertid si ved hjelp av sluttsedler hvor mye kysttorsk som er fisket, så vi må ta prøver, påpeker Berg til FBFI.

Frem til nå har det vært et hardt fiske på kysttorsken som følge av sent skreiinnslag, men det begynner å endre seg, påpeker forskeren. Det var Bladet Vestrålen som først omtalte saken.

- Det kan skje mye på en uke. Det er ikke enorme kvantum som meldes inn foreløpig, men forhåpentligvis kommer skreien i rikelige mengder snart.

On the right side of the screenshot, there is a 'Dette saker' section with a list of related articles:

- 22.12 Fortsatt god pris for torsk, men må snur det
- 20.12 Landingsstallene åpner i fortidslandet
- 19.02 - Rå løb skulle ta kvantitet på land
- 17.02 Reger tar Christine (20) med på Svalbåren
- 15.02 Etterlyser alle samfunnsansvar i sjømatbransjen
- 15.02 Bakpå med tanken
- 13.02 Vil ha mer "passion" for sjemat

- De små leverer til oss daglig mens de større leverer annenhver dag. Men noe sprengt fiske er det likevel ikke enda, sa han.

Til Bladet Vestrålen tirsdag fortalte Geir Johansen at det foreløpig er få landingstall som det er verdt "å skrive hjem om".

- Vi må bare følge med på det som skjer. Skreien er ennå ute i havet. Det gikk rykter i går om skreifangster på yttersida-

Fra Stø ble det mandag rapportert om en samlet fangst for en av båtene på 70 kilo etter seks timers fiske.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/t0GbmYjq>

Endelig kom trålerne heim

Bladet Vesterålen. 03.02.2016 19:30

Jon Edvard Johnsen, Straumsgjøl

sto det å lese for noen år tilbake i Sunnmørsposten, da Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord-Norge til Ålesund. Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 prosent av totalkvoten, 30 prosent av trålerkvoten.

Av en totalkvote, som i 2013 var på 1.000.000 tonn torsk. Av en norsk kvote på 461.740 tonn torsk var Aker seafoods andel 48.145 tonn torsk. I tillegg kommer øvrige fiskeslag.

Forholdet justeres ut fra årlige kvotejusteringer, men prosentvis det samme.

Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskafiske for den del.

Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet.

I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med.

Konsernet er i en særstilling med så mye eget råstoff til disposisjon, likevel har de for lite.

Det spriker i forholdet mellom dokumentenes tale, eiers ønske om å være herre i eget hus, samfunnet og folkets forventninger.

Begrepet Endelig kom trålerne heim har de tatt til seg på Melbu i Vesterålen også.

Herfra blir man informert gjennom utallige avisartikler om manglende trålerleveranser, leveringsforpliktelser, aktivitetsplikt som ikke opprettholdes.

Politikerne står nærmest i kø for å besøke denne, etter det man forstår, viktige industribedriften.

Hvilken eksklusiv rett på råstoff har egentlig anlegget

Vesterålen TIPS: red@vtr.no

Stem i din Coop-butikk 12.-13. februar eller på coop.no nå

«Endelig kom trålerne heim»

Av JON EDVARD JOHNSEN, STRAUMSGJØL 03. februar 2016, kl. 19:30

DEL «Endelig kom trålerne heim», sto det å lese for noen år tilbake i Sunnmørsposten, da Aker flyttet all administrasjon av trålerne fra Nord-Norge til Ålesund. Et selskap som i 2013 hadde 11 trålere, 11 prosent av totalkvoten, 30 prosent av trålerkvoten. Av en totalkvote, som i 2013 var på 1.000.000 tonn torsk, var Aker seafoods andel 48.145 tonn torsk. I tillegg kommer øvrige fiskeslag.

Forholdet justeres ut fra årlige kvotejusteringer, men prosentvis det samme.

Vi kan sammenligne det med et Lofotkvantum, vårtorskafiske for den del.

Bindingene mellom sjø og land hos Aker ble opphevet samme år av Arbeiderpartiet.

I Arbeiderpartiet har man ikke lært seg at en kapitalist - en investor - endrer ikke karakter selv om drakten er rød og arbeiderbakgrunn følger med.

«Vi skal løfte oss. Men da må staten bidra, og følge opp sitt ansvar.»

på Melbu?

I den grad der er noen rett til råstoff, er det på sin plass å minne om at 1,0 trålerkonsesjon (0,9) er konsesjon gitt på betingelser fra Fiskeridepartementet/-direktoratet, med følgende ordlyd: All fisk skal leveres og videreføres ved et anlegg i Bø Kommune.

Korthistorien er at Bøfisk AS i 1991 fikk ervervstillatelse på trålerne Bøtrål III og Bøtrål IV.

Pantegjeld på Bøtrål IV til Statens Fiskarbank var på samme tidspunkt 13 mill,- Havfiske as (Melbu fiskeindustri as) fikk 16.12.1994 ervervstillatelse for å kjøpe Bøtrål IV fra Bøfisk as (meget billig) med ordlyd i konsesjonen som foran nevnt. Melbu fiskeindustri hadde i forkant overtatt Hovden fiskeindustri as fra Jarle Evensen Hovden. Evensen var for øvrig med på å

berge Melbu fiskeindustri først på 80-tallet.

En noe uheldig sammenblanding av politikk, styresammensetning, kompetanse og behov i Bø kommune gjorde at salget av Bøtrål IV ble gjennomført.

Havfiske as (nu Aker) benyttet seg senere av enhetskvoteordninga, slo sammen kvoter, tok ut tråler. Ett krav var 10 prosent avkortning. Avkortninga på kvote ble tatt fra Bøtrål IV (Vesttind). Egne kvoter beholdt man inntakt. Kvoter tilhørende i Bø kommune ble dermed redusert, uten at det var forelagt Bø kommune for godkjenning.

Om det å skyte seg selv i foten:

Fra 1995 - med økt intensitet først på 2000 tallet - kan man lese uttallige avisartikler, brev og korrespondanse frem og tilbake hvor Havfiske as / Melbu fiskeindustri as beskyldes fra Bø-samfunnet (med rette) for akkurat det samme som Melbu-samfunnet - godt hjulpet av media - nu kjeppjager Akersystemet for.

En rekke brev fra Bø kommune v/ ordfører, til så vel Fiskeridepartementet, som Fiskeridirektoratet, dokumenterer dette. Etter grundig undersøkelse slås det fast fra department og direktorat at konsesjonsvilkårene uten tvil er brutt. Havfiske-sjefen på Melbu bedyrer sin uskyld: Vi har vårt på det tørre. For øvrig i ettertid en av de sterkeste kritikerne til Aker. Ekspedisjonssjef i Fiskeridepartementet Williams sier i April 2000 Nu er det nok. Forpliktelsene skal overholdes. Førstekonsulent i Fiskeridepartementet, B. S. S. slår i mai 2000 fast: fangstene skal ikke til Melbu. De skal til Bø kommune.

En rekke eksempler kunne vært nevnt på Melbu fiskeindustri/Havfisk as, senere Aker sin kreativitet for å unngå å etterleve vilkårene staten satte som betingelse i samfunnskontrakten med Melbu fiskeindustri/Aker, på vegne av Bø-samfunnet. Det tar for langt i denne omgang.

Sjømatmeldinga:

Når man erfarer uttalelser fra så vel bedriften på Melbu/Aker, lokalpolitikere i Hadsel, rikspolitikere - senest nu under prosessen med Sjømatmeldinga, later det til at man har glemt: man hensyntar ikke at noe av råstoffgrunnlaget en påberoper seg til Melbu/Hadsel, tilhører Bø Kommune. Bø kommune skal attpåtil ha kompensert for at daværende eier (Havfiske as) - med myndighetenes godkjenning - tillot å redusere Bø kommune sin trålkonsesjon/andel med 10 prosent, som om det ikke betydde noe. Bø kommune ble ikke engang forelagt saken fra myndighetene.

Når ordfører i Hadsel, Siv Aasvik reiser til Stortinget for å forsvare leveringsplikten i Sjømatmeldinga, får støtte fra Venstre-topp - Arbeiderpartiet også vil jeg tro - forventer man fra Bø at det poengteres at en av leveringsforpliktelsene, råstoffet, er konsesjonsbelagt til Bø kommune, ikke til Hadsel og Melbu.

Korttenkt

For så vel Hadsel/Melbu som andre lokalsamfunn med industri-/ leveringsforpliktelser så er hovedproblemet at rikspolitikeren, godt hjulpet av tafatte lokalpolitikere, som ikke har sett lenger enn til sin egen nese, har latt dette gå for langt. Båtsfjord er jo et godt eksempel: en reiser heller til Ålesund på skipsdåp enn til Mehamn. Man evner ikke å se helheten. Rederne av trålere som har fått tildelt sine kvoter i en klar og entydig avtale med staten har valgt å provosere denne forpliktelsen, tvinge frem en eller annen form for løsrivelse. En har investert i flåten etter markedet - Kina spesielt. Behovene til landindustrien har vært lagt bort eller er prøvd opprettholdt ved å legge seg i konkurranse med bedrifter uten trållerråstoff, - om hvitfisken fra kystflåten. På den måten har man forsøkt å tilfredstille aktivitets- og industriplikt.

Forsøker endelig

Teknologi som var ny i 1970 på industrisiden, filét spesielt, blir nu først prøvd erstattet av ny teknologi. Det har ikke vært interessant nok tidligere.

Det er merkelig å registrere at Aker fortsatt provoserer frem endringer i de avtaler de har inngått med staten. Enda mer merkelig er det at et konsern (om enn delt) med et så betydelig kvantum klarer å lage det til et lønnsomhetsproblem, ikke bare for seg selv, men for hele næringa.

Spørsmålet er hvor mye fisk industri-/leveringspliktige trålerkonsesjoner skal gi fra seg til de samfunn de har inngått avtale med staten om plikter til, om plikten skal oppheves. Ikke hva som skal betales for at plikten kan oppheves.

Det er en politisk ansvarsfraskrivelse - et blindspor - å prate om at leveringspliktelser skal flyttes fra kommuner til regioner. Det må komme ei endelig avklaring: det i form av kompensasjon bestående av fisk.

Regninga skal betales, skjevheter skal rettes opp.

At trålerne - konsesjonene med - er borte fra Bø-samfunnet, er én sak, men Aker er her fortsatt. Motivatorene gjenspeiles gjennom aktiviteten. Man tar først ut - fjerner fra Bø kommune det som skulle gi verdiskapning, arbeidsplasser: fisken - men er likevel tilstede. Aker - for å ta ut enda mer råstoff og verdiskapning gjennom eget ferskfiskmottak i Bø kommune. Samfunnskontrakten på Melbu i Hadsel må innfris.

Nergård først med etablering av sildanlegg. Dermed levendelagring. Siste er melfabrikk. La oss håpe det blir noe av det. Nergård viser i hvert fall vilje til å tenke nytt, innovativt, hvor utfordrende det enn er.

Bø-samfunnet kan nok se langt etter slagordet endelig kom trålerne heim.

Vi kan derimot kreve kompensasjon. Ikke i form av penger, men i form av fisk. Ikke gjennom å bli tilbudt fisk fra et kontor i Ålesund, eller Tromsø for den del. Men gjennom å få styre råstoffet, fiske og levering fra lokal bryggekant, slik det var ment.

Det er den evigvarende fisken som skaper aktiviteten, ikke kompensasjonspenger. De er borte fra kommunekassen før de kommer på konto.

Vi er klare

Skal vi bygge opp fiskerirelatert virksomhet på nytt i Bø kommune - det er her vi er - må vi ta styringa sjøl, kreve vår rett til råstoffet.

Får vi fisken tilbake til Bø kommune, bygger vi båten, skaper aktivitet, lokal verdiskapning som opprinnelig tenkt. Får vi penna fra staten, skriver vi under.

Bø Kommune har 2,35 trålerkonsesjoner. For at disse skal løsrives - stilles fritt - må kravet fra Bø kommune være: Få kompensasjon i form av råstoff som disponeres og styres lokalt. Bø Kommune har allerede et rettmessig krav på 10 prosent av en trålerkonsesjon: det som ble inndratt til fellesskapet da man reduserte trålkvota til Bøtrål IV (Vesttind).

Samarbeid

Et annet alternativ er at det stables på beina et grunnlag for ny tråleraktivitet i kommunen eller regionen, i en eller annen samarbeidsform.

Melbu og Aker - først og fremst - er sikkert enige i at en avklaring er på sin plass. Bø kommune kan vanskelig ha en posisjon som evigvarende melkeku for aktivitet i Hadsel.

Men for all del, vi er ingen politikere. Bare lokale idealister som registrerer at råstoffet, verdiene, arbeidsplassene og miljøene ofres på grunn av politisk fattigdom, mangel på besluttsomhet. Man evner ikke å se rundt neste sving, det langsiktige.

Man skjønner ikke at det er kun ett som skaper aktivitet, vekst og verdiskapning i et kystsamfunn: fisken. I Bø Kommune kan vi den historien på godt og vondt.

Vi skal løfte oss. Men da må staten bidra, og følge opp sitt ansvar. Vi er klare!

Image info:

- Rederne av trålere som har fått tildelt sine kvoter i en klar og entydig avtale med staten har valgt å provosere denne forpliktelsen, tvinge frem en eller annen form for løsrivelse, skriver Jon Edvard Johnsen. (Arkivfoto)

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/eStKI0mJ>

Frykter lavere torskekvoter

Fiskeribladet Fiskaren. 1 like treff. 03.02.2016 08:45

Russland vil ikke la forskningsfartøyet "Johan Hjort" utføre torsketokt i den russiske delen av Barentshavet. Nå frykter Fiskebåt det vil medføre lavere kvoter, melder NRK.

8.januar sendte Fiskebåt brev til norske myndigheter der foreningen krevde at saken ble opp på høyeste hold, etter at HIs forskningsfartøy "Johan Hjort" fikk avslag på sin søknad om adgang til russisk økonomisk sone.

Forskingstoktet i vinter er spesielt viktig, sier Bjørn Ivar Maråk, ressursdirektør i Fiskebåt til

Han frykter at det nå kan bli lavere kvoter:

Nå må det spekuleres i hvor mye fisk som var i et område, og da må det legges større forsiktighetsintervaller, sier han.

Fungerende programleder for Barentshavet i Havforskningsinstituttet, Harald Gjørseter, sier i en uttalelse til NRK at han er skuffet. Han peker på at det skjer store endringer i torskens utbredelse, og at det derfor er uheldig med manglende dekning i et område.

Ifølge NRK er det første gang Utenriksdepartementet har fått beskjed fra russisk side om at Havforskningsinstituttet ikke får gjennomføre sitt vintertokt i russisk del av Barentshavet, uten begrunnelse.

© Fiskeribladet Fiskaren

Se webartikkelen på <http://ret.nu/LgBHSw9>

Oversikt over like treff

Frykter lavere torskekvoter

Fiskeribladet Fiskaren - Login - 03.02.2016 22:45

The screenshot shows the website 'Fiskeribladet Fiskaren' with the article 'Frykter lavere torskekvoter'. The article text is partially visible, mentioning that Russia will not allow the research vessel 'Johan Hjort' to conduct cod fishing in the Russian part of the Barents Sea, which could lead to lower quotas. The article is dated 8 January 2016. The website header includes navigation links like 'NYHETER', 'KJØP OG SALG', 'BILDER', 'MENINGER', and 'FAKTA/ANVISEN'. There is also a search bar and a date indicator 'onsdag 3. februar - 2016'.

Finnmarksleiren er splittet i spørsmålet om leveringsplikten

□ Fiskeribladet Fiskaren. 03.02.2016. Side: 8

Næringstoppene i Båtsfjord ønsker å regionalisere leveringsplikten. Dermed taler de resten av Finnmark midt i mot.

- Ved å regionalisere leveringsplikten sikrer vi at fisken landes i Finnmark, og ikke for eksempel ved en fryseterminal ett annet sted i landet. Finnmark trenger fisken, og nettopp derfor ønsker vi en regionalisering, sier Frank Kristiansen, formann i Båtsfjord handelsstands fiskerigruppe til FiskeribladetFiskaren.

Men i praksis vil det vel bety at Båtsfjord prioriteres fremfor resten av finnmarksamfunnene?

- Nei. Det viktigste er å sikre at Finnmark som region får fisken. Jeg har ikke som mål å legge ned våre nabosamfunn, sier han.

Utspillet fra Båtsfjord kom under høringen om Sjømatindustrimeldingen i Stortinget i går. Ordfører i Hammerfest, Alf R. Jakobsen er skuffet over utspillet fra Båtsfjord.

- Etter vår mening må de som har fått kvoter oppfylle forpliktelsene. At det ikke skjer er synd, sier Jakobsen. Kristiansen mener en regionalisering også vil sikre sysselsettingen og legge forholdene til rette for mer helårige arbeidsplasser i Finnmark. Han får støtte av toppsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad, som under høringen påpekte at en regionalisering vil føre til at mer fisk landes i Finnmark sammenlignet med situasjonen i dag.

Kristiansen er kritisk til debatten rundt Sjømatindustrimeldingen, der ingen ønsker endring bare status quo.

- Det ikke å avvise alle nye forslag, slik mange gjør i forhold til regionaliseringen. Kanskje bør vi prøve dette ut, og faktisk se om det fungerer. Hvis det ikke gjør det, så kan vi heller endre det igjen, sier han. Frank Kristiansen mener dessuten næringen må satse mer

ONSDAG 3. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET FISKAREN

8 NYHETER

Større enighet om minstepris

SJØMATMELDING Det var overraskende enighet mellom fiskerne og kjøperne om minsteprisordningene i Stortingets høring knyttet til Sjømatindustrimeldinga.

Nils Torvik og Svein Hage
Foto: Ove Vikmark

FAKTA: MELDINGEN Ifølge regjeringens utredning fra november 2015, meldingen «En konkurransekraftig sjømatindustri til Stortinget». Ifølge overenskomsten sa regjeringen at meldingen inneholder tiltak som skal bidra til å styrke konkurransekraften til sjømatproduktene i Norge. Ifølge forslaget regjeringen blant annet endringer i fiskehandelsområdene som fisk, bearbejdnings-, bearbejdnings- og aktivitetsplikt og regler for omfordringskvalitet. Ifølge samtlige tilkennelse og marinereguleringer er fiskehandelsområdene og fiskehandelsreguleringer som regjeringen.

med å peke på at om det skal vedtas et offentlig utvalg, er det viktig å få med eksperter fra akademien som kan komme med løsninger som er på linje med resten av dagens ordninger. Det er ikke det Paul Omsa i Norges Sjømatforbund mener er å bygge videre på den dyrt å ikke minsteprisen hans lag har innført, der minsteprisen til enhver tid er 80 prosent av auksjonspris, er noe som kan bygges videre på som en modell som både fiskere og kjøpere kan være enige om. Vi ønsker ingen endringer i fiskehandelsloven, men støtter oppnevningen av et ekspertutvalg, sier han.

Leveringsplikt I høringen ellers var det mange som hadde meninger om leveringsplikten, bearbejdningsplikten og aktivitetsplikten til de industristredte fiskerne. Fra Norway Seafoods og Hamfest ble det vist til at de forslag som er fremmet i Sjømatindustrimeldingen var det ingen endringer som ville tilbede seg av industrien, men at det kan føre til endringer i landbrukssektoren. Det vil ikke bli noen industrifordel, men kan komme både positive og negative endringer på ulike steder. Det vil være særlig på visse administrerende direktør Thomas Farstad i Norway Seafoods. Det vil alltid være kostnader for å behandle fiskeriet i industrien, sa Farstad.

Ekspert Leder i næringsrådet for fiskehandelsregionen Svein Hage i Surøyt, fulgte opp Myrving

n.itorvik@fbf.no
Mobil: 932 56 325

Finnmarksleiren er splittet i spørsmålet

Næringstoppene i Båtsfjord ønsker å regionalisere leveringsplikten. Dermed taler de resten av Finnmark midt i mot. Ved å regionalisere leveringsplikten sikrer vi at fisken landes i Finnmark, og ikke for eksempel ved en fryseterminal ett annet sted i landet. Finnmark trenger fisken, og nettopp derfor ønsker vi en regionalisering, sier Frank Kristiansen, formann i Båtsfjord handelsstands fiskerigruppe til FiskeribladetFiskaren. Men i praksis vil det vel bety at Båtsfjord prioriteres fremfor resten av finnmarksamfunnene? Nei. Det viktigste er å sikre at Finnmark som region får fisken. Jeg har ikke som mål å legge ned våre nabosamfunn, sier han. Utspillet fra Båtsfjord kom under høringen om Sjømatindustrimeldingen i Stortinget i går. Ordfører i Hammerfest, Alf R. Jakobsen er skuffet over utspillet fra Båtsfjord. Etter vår mening må de som har fått kvoter oppfylle forpliktelsene. At det ikke skjer er synd, sier Jakobsen.

Alf R. Jakobsen

på helårlig drift og forutsigbar. - Unngå derfor refordelignogfrifritt fiske, sier han. - Ferskfiskordningen sikrer helårige arbeidsplasser. Levendelagring har vært en god inntjening for både oss og de som driver med det. Derfor må ordningen videreføres, sier han.

- Vi må også fjerne minsteprisordningen. Den virker over for lang tid, og vi må se mer på markedspris.

oystein.hage@fbfi.no

Mobil: 932 56317

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/GjKrayvh>

- VIL TAPPE KYSTEN FOR MILLIARDER

☐ Lofotposten. 03.02.2016. Side: 8

MAGNAR JOHANSEN

Norway Seafoods og Havfisk mener staten ikke bør legge seg bort i hvor fisken landes.

LOFOTEN: leveringsplikten ble som ventet sentralt under høringen om Sjømatmeldingen i Stortingets næringskomite tirsdag.

- Staten kan ikke fastsette hvilke produkter som skal produseres hvor. Det må industrien selv bestemme. Derfor er Sjømatmeldingens forslag om å avskaffe pliktene knyttet til trålfisk positiv for økt verdiskaping, lønnsomhet og trygge arbeidsplasser, sa konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods.

Konserndirektør i søsterbedriften Havfisk, Webjørn Barstad, fulgte opp.

- Bedriften kan ikke tvinges til å skjære fileten med tap. Dette bør ikke staten regulere. Det mest fornuftige å avvikle pliktene.

Milliardverdier Regjeringens forslag er å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan fjerning av pliktene til lokal produksjon av trålfisk skal kompenseres overfor kommuner.

- Næringskomiteen og Stortinget bør heller se på hvordan leveringsplikt og aktivitetsplikt kan styrkes. En løsning som Stortinget bør se på er å nedsette et utvalg som ser på hvordan pliktene fungerer i dag, og hvordan de kan forbedres. Å oppheve pliktene er å flytte milliardverdier vekk fra lokalsamfunn som Stamsund. Det kan ikke kompenseres, sa Vestvågøy-ordfører Remi Solberg (Ap) under høringen.

- Lønnsomhet 24 aktører i Fiskeri-Norge VR invitert til å kommentere Sjømatmeldingen. Aker-konsernet fikk full støtte fra Fiskebåt, som organiserer havfiskeflåten og er en del av Norges Fiskarlag, i ønsket om å få kvitte seg med leveringsplikt til konkrete anlegg og lokalsamfunn. Sjømatmeldingen vil regionalisere plikten til å gjelde innenfor fylkesgrenser.

8 NYHET
Aktiviteten på sildefeltene gikk betraktelig ned.
 Forrige uke gikk aktiviteten i sildefisket betraktelig ned.
 Høring: Ikke mer enn 31 000 tonn uka for...
 Dette har sammenheng med at de fleste av båtene som vurderer seg til å fiske i vinter har tatt sine kvoter eller det kuantumet som de vil fiske. Selv om det er en del båter som venter til såida kommer på Mønøyen og vil fiske da. Fiskekvotene er stor og det er fisket 101 000 tonn og at den disponible rekvoten er på 25 400 tonn, opplyser Odd Fredrik Andersen i Sildefisket. Fisket foregår på fjordene utenfor Troms, utenfor Vestvålen og i området vest av Værøy / Røst. - Fra fiskeri blir vi opplyst at det fremdeles er mye silde på Troms-fjordene, men at både er mindre iase som kan tryke på at den største sik er ferd med å skulle seg ut. Skal også tenke på å fiske for å gjøre må den vel snart begynne å få det travelt. Det største silde anlegget i Vestvålen hvor snittet er 317 gram. Gjennomsnittet på samtlige anlegg ligger på 128 gram, opplyser Odd Fredrik Andersen i Sildefisket.

■ Klare advarsler fra nord mot å fjerne plikter

REMI SOLBERG
 Ordfører, Vestvågøy kommune

LEVERINGSPLIKT: Vestvågøy-ordfører Remi Solberg i tillegg under høringen om Sjømatmeldingen tirsdag. Solberg og kollega Siv Dagry Aasvik (Ap) fra Hordal anbefalte at Stortinget nedsetter et utvalg som skal se på hvordan leveringsplikten kan fungere bedre. Ikke fører den, slik regjeringen foreslår.

- VIL TAPPE KYSTEN FOR MILLIARDER

Norway Seafoods og Havfisk mener staten ikke bør legge seg bort i hvor fisken landes.
 bedragsplaser, sa konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods. Konserndirektør i søsterbedriften Havfisk, Webjørn Barstad, fulgte opp. - Bedriften kan ikke tvinges til å skjære fileten med tap. Dette bør ikke staten regulere. Det mest fornuftige å avvikle pliktene.
 MAGNAR JOHANSEN
 mjo@nofima.no

LOFOTEN: Leveringsplikten ble som ventet sentralt under høringen om Sjømatmeldingen i Stortingets næringskomite tirsdag. Staten kan ikke fastsette hvilke produkter som skal produseres hvor. Det må industrien selv bestemme. Derfor er Sjømatmeldingens forslag om å avvikle pliktene knyttet til trålfisk positiv for økt verdiskaping, lønnsomhet og trygge arbeidsplasser, sa konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods. Konserndirektør i søsterbedriften Havfisk, Webjørn Barstad, fulgte opp.

Milliardverdier
 Regjeringens forslag er å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan fjerning av pliktene til lokal produksjon av trålfisk skal kompenseres overfor kommuner.
 - Næringskomiteen og Stortinget bør heller se på hvordan leveringsplikt og aktivitetsplikt kan styrkes. En løsning som Stortinget bør se på er å nedsette et utvalg som ser på hvordan pliktene fungerer i dag, og hvordan de kan forbedres. Å oppheve pliktene er å flytte milliardverdier vekk fra lokalsamfunn som Stamsund. Det kan ikke kompenseres, sa Vestvågøy-ordfører Remi Solberg (Ap) under høringen.

Lønnsomhet
 24 aktører i Fiskeri-Norge VR invitert til å kommentere Sjømatmeldingen. Aker-konsernet fikk full støtte fra Fiskebåt, som organiserer havfiskeflåten og er en del av Norges Fiskarlag, i ønsket om å få kvitte seg med leveringsplikt til konkrete anlegg og lokalsamfunn. Sjømatmeldingen vil regionalisere plikten til å gjelde innenfor fylkesgrenser.
 - Vi er enig med meldingen om å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan pliktene kan avvikles. De har utspilt sin rolle. Næringen må selv få utforme sin rolle, mente styreleder Johnny Berfjord.

Levendelagring
 Motstanderne mener dette vil føre til nedbygginger av anlegg, også konvensjonelle fiskebruk, langs kysten.
 - Det er for ensidig fokus på fjerning av leveringsplikt og bearbeidingsplikt vil øke lønnsomheten. Det vil i stedet føre til at råstoffet kobles bort fra landanlegget og kommunene. I Nord-Norge vil hvert fylke bli en region. Det er vanskelig å se at dette vil føre til mer stabile helårs arbeidsplasser i kystkommunene, framholdt fylkesrådet for næring i Nordland, Mona Fagerås (SV) og anbefalte økt satsing på levendelagring av torsk.
 - Det kan bidra til økt verdiskaping i dag og anbefalingen å holde fisker i merder i 12 ukers. Stortinget bør se på hvordan perioden kan dobles. Solberg og kollega Alf Fjellheim fra Hammerfest trakk fram Aker som et av både rodet og landanlegg.
 - Havfisk krever overskudd. Men totalt sett gir Aker fiskeriskapitet med overskudd, sa Solberg.
 - Aker tilbyr fisk til seg selv. De kan i stor grad styre hva resultatet skal bli, bevarte havbrensel.

- Det kan bidra til jevnere råstofftilgang. I dag er anbefalingen å holde fisken i merder i 12 uker. Stortinget bør se på hvordan perioden kan dobles.

Solberg og kollega Alf Jakobsen fra Hammerfest trakk fram Aker som eier av både rederi og landanlegg.

- Havfisk leverer overskudd, Norway Seafoods underskudd. Men totalt sett går Akers fiskeriaktivitet med overskudd, sa Solberg.

- Aker tilbyr fisk til seg selv. De kan i stor grad styre hva resultatet skal bli, hevdet Jakobsen.

© Lofotposten

Les hele nyheten på <http://ret.nu/QUpZ1paQ>

å Vil tappe kysten for milliarder

Lofotposten Pluss. 02.02.2016 14:06. Oppdatert 16:46

Norway Seafoods og Havfisk mener staten ikke bør legge seg bort i hvor fisken landes. Leveringsplikten ble som ventet sentralt under høringen om Sjømatmeldingen i Stortingets næringskomite tirsdag.

- Staten kan ikke fastsette hvilke produkter som skal produseres hvor. Det må industrien selv bestemme. Derfor er Sjømatmeldingens forslag om å avskaffe pliktene knyttet til trålfisk positiv for økt verdiskaping, lønnsomhet og trygge arbeidsplasser, sa konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods.

Konserndirektør i søsterbedriften Havfisk, Webjørn Barstad, fulgte opp.

- Bedriften kan ikke tvinges til å skjære fileten med tap. Dette bør ikke staten regulere. Det mest fornuftige å utvikle pliktene.

Milliardverdier

Regjeringens forslag er å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan fjerning av pliktene til lokal produksjon av trålfisk skal kompenseres overfor kommuner.

- Næringskomiteen og Stortinget bør heller se på hvordan leveringsplikt og aktivitetsplikt kan styrkes. En løsning som Stortinget bør se på er å nedsette et utvalg som ser på hvordan pliktene fungerer i dag, og hvordan de kan forbedres. Å oppheve pliktene er å flytte milliardverdier vekk fra lokalsamfunn som Samsund. Det kan ikke kompenseres, sa Vestvågøy-ordfører Remi Solberg (Ap) under høringen. - Lønnsomhet

24 aktører i Fiskeri-Norge var invitert til å kommentere Sjømatmeldingen. Aker-konsernet fikk full støtte fra Fiskebåt, som organiserer havfiskeflåten og er en del av Norges Fiskarlag, i ønsket om å få kvitte seg med leveringsplikt til konkrete anlegg og lokalsamfunn. Sjømatmeldingen vil regionalisere plikten til å gjelde innenfor fylkesgrenser.

Lofotposten 19 FEBRUAR 2016

19

EXTRA STORT UTFVALG TIL EXTRA LAVE PRISER

POLITIKK FISKER AKER SAMUND VESTVÅGØY

- Vil tappe kysten for milliarder

Av MAGNAR JOHNSEN 02. februar 2016, kl. 14:06

Norway Seafoods og Havfisk mener staten ikke bør legge seg bort i hvor fisken landes.

DEL: Leveringsplikten ble som ventet sentralt under høringen om Sjømatmeldingen i Stortingets næringskomite tirsdag.

- Staten kan ikke fastsette hvilke produkter som skal produseres hvor. Det må industrien selv bestemme. Derfor er Sjømatmeldingens forslag om å avskaffe pliktene knyttet til trålfisk positiv for økt verdiskaping, lønnsomhet og trygge arbeidsplasser, sa konsernsjef Thomas Farstad i Norway Seafoods.

Konserndirektør i søsterbedriften Havfisk, Webjørn Barstad, fulgte opp.

- Bedriften kan ikke tvinges til å skjære fileten med tap. Dette bør ikke staten regulere. Det mest fornuftige å utvikle pliktene.

Milliardverdier

Regjeringens forslag er å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan fjerning av pliktene til lokal produksjon av trålfisk skal kompenseres overfor kommuner.

SKAL LYDEN HØRES MEN IKKE SES?

- Vi er enig med meldingen om å nedsette en kommisjon som skal se på hvordan pliktene kan utvikles. De har utspilt sin rolle. Næringen må selv få utforme sin rolle, mente styreleder Johnny Berfjord. - Levendelagring

Motstanderne mener dette vil føre til nedbygginger av anlegg, også konvensjonelle fiskebruk, langs kysten.

- Det er for ensidig fokus på at fjerning av leveringsplikt og bearbeidingsplikt vil øke lønnsomheten. Det vil i stedet føre til at råstoffet kobles bort fra landanlegget og kommunene. I Nord-Norge vil hvert fylke bli en region. Det er vanskelig å se at dette vil føre til mer stabile helårs arbeidsplasser i kystkommunene, framholdt fylkesråd for næring i Nordland, Mona Fagerås (SV) og anbefalte økt satsing på levendelagring av torsk.

- Det kan bidra til jevnere råstofftilgang. I dag er anbefalingen å holde fisken i merder i 12 uker. Stortinget bør se på hvordan perioden kan dobles.

Solberg og kollega Alf Jakobsen fra Hammerfest trakk fram Aker som eier av både rederi og landanlegg.

- Havfisk leverer overskudd, Norway Seafoods underskudd. Men totalt sett går Akers fiskeriaktivitet med overskudd, sa Solberg.

- Aker tilbyr fisk til seg selv. De kan i stor grad styre hva resultatet skal bli, hevdet Jakobsen. Øverst i saken kan du se Remi Solbergs innlegg.

Her er innlegget fra næringsråd i Nordland, Mona Fagerås:

© Lofotposten Pluss

Se webartikkelen på <http://ret.nu/tpueseWD>

â Vi kan ikke legge ned

Bladet Vesterâlen. 02.02.2016 12:30

Tor Johannes Jensen

HADSEL: - Det blir ingen industridød selv om vi får opphevet tråler-pliktene. Vi er uansett pålagt å ha fem industrianlegg, slik som i dag, sier toppsjefene i Havfisk og Norway Seafoods.

Da Stortingets næringskomité arrangerte åpen høring om Sjømatindustrimeldinga tirsdag, slo de to toppsjefene fast at konsesjonsforskriften sier at de maksimalt kan ha sju trålerkonsesjoner per industrianlegg. Dermed vil verken filétfabrikken på Melbu, i Stamsund eller noen av de andre Norway Seafoods-anleggene være truet av nedleggelse, hevder de.

Men de avviste ikke at det vil bli færre arbeidsplasser på noen av anleggene.

- Ingen industridød

Konsernsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad, mener industrien må ha frihet:

- Vi kan ikke gå framover med et system der staten fastsetter hvilke produkter som skal produseres. Den fleksibiliteten må industrien få tilbake, sa han på høringen.

Farstad mener aktivitetsplikten ikke er nødvendig for at fabrikkene på land skal opprettholdes.

- En avvikling vil ikke føre til noen industridød. Konsesjonsforskriften sier at industri som eier trålere, får eie maksimalt sju trålvoter per industrianlegg, og den ligger fast, framholdt Farstad.

Aker-systemet eier 29 trålerkonsesjoner og fem industrianlegg i dag.

- Stortingsmeldinga er et steg framover og vil bidra til trygge arbeidsplasser, hevdet Thomas Farstad.

- Må ha fem anlegg uansett

The screenshot shows a news article from the newspaper 'Vesterâlen'. The main headline is 'DRIFTSINGENIØR | Sekundfrist: 15.02.2016'. Below this, there is a sub-headline: '- Vi kan ikke legge ned'. The author is identified as 'Av TOR JOHANNES JENSEN' and the date is '02. februar 2016, kl. 12:30'. The article text begins with: 'HADSEL: - Det blir ingen industridød selv om vi får opphevet tråler-pliktene. Vi er uansett pålagt å ha fem industrianlegg, slik som i dag, sier toppsjefene i Havfisk og Norway Seafoods.' There is a photo of a man, identified as Thomas Farstad, CEO of Norway Seafoods. Below the photo, there is a quote: '- Vi kan ikke legge ned anlegg selv om aktivitetsplikten oppheves, sier konsernsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad, Larksfjord'. At the bottom of the article, there is a section titled '- Ingen industridød' with a sub-headline: 'Konsernsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad, mener industrien må ha frihet:'. There are also several 'SALG' (SALE) banners at the bottom of the page.

Konsernsjef Webjørn Barstad i Havfisk ASA viste til at det er eierskapet i fiskeindustrien som gir rederiet adgang til å eie trålere.

- Vi trenger fem anlegg som i dag, og det blir ingen industridød, på grunn av konsesjonsforskriften, som ingen har foreslått å endre. Skal vi skjære filét med statlig styring eller få lov til å bruke hodet selv?

- Hvis det ikke vil føre til endringer i hvordan dere løser oppgavene, hvorfor er det da så viktig at det blir gjennomført? spurte Siv Elin Hansen (SV).

- Noen steder vil plikt bortfall føre til endring, sannsynligvis av hva som produseres i det enkelte anlegget. Det kan ha positiv og negativ konsekvens for sysselsettingen. Det vil bli konsekvenser, men like mange anlegg som i dag. Det følger av

konsesjonsregelverket, sa Barstad som svar på spørsmålet.

- Ingen statlig oppgave

Han ba også om at bearbeidingsplikta til å skjære filét av fisken må avvikles.

- Det kan ikke være en statlig oppgave å pålegge industrien hva den skal produsere. Da plikten kom var det for å hindre trading. Plikten må avvikles sammen med utvidelse av nedslagsfeltet for leveringsplikten, for å få konkurranse om råstoffet. Regionalisering av tilbudsplikten er nødvendig, men et moderat skritt, framholdt Barstad.

- Ikke gi Havfisk skylda

Barstad påpekte at trålerrederiet leverer store mengder ferskt råstoff til industrien, og at eksporten av frossen fisk til Kina falt med 54 prosent i fjor.

- De siste tre-fire årene har det skjedd en eksplosjon i eksporten av fersk ubearbeidet fisk. Det tilsvarer produksjonen ved mange industrianlegg. Ikke gi Havfisk skylda for at det er tøft for en utkonkurrert norsk filétindustri å konkurrere om råstoffet, sa han.

Kjøper mest fisk

Line Henriette Holten (KrF) spurte Farstad om hvordan det kan bli større landinger ved regionalisering av leveringsplikten.

- Med mer fleksibilitet settes vi i stand til å bli mer konkurransedyktige. Vi kan ikke regulere oss til ulønnsomme arbeidsplasser i Norge, svarte han.

Norway Seafoods-sjefen påpekte at konsernet er den enkeltaktøren som kjøper mest fisk i Råfisklagets distrikt. Han understreket at selskapet har flere anlegg uten aktivitetsplikt.

- Verdikjedene for sjømat må henge godt sammen hvis vi skal bli verdens fremste sjømatnasjon. Vi

trenger mindre politisk styring, mener han.

- Regionalisering er positivt. Det vil legge til rette for større landinger i fylket og for at fisken landes der man får mest ut av den. De lokale konsekvensene vil være små sammenlignet med dagens praksis. Det vil ikke være noen tryllestav for økt lønnsomhet.

- Da vi lanserte nye produkter av torsk her hjemme, økte salget radikalt. Vi jobber med å bygge nye posisjoner og nye produkter, og med å bygge nye markeder, sa Farstad.

Barstad poengterte at det er et nært og godt samarbeid mellom Havfisk og Norway Seafoods om levering både av fersk og frossen fisk.

- Problemet er ikke pliktene, men at de ikke skaper lønnsomhet, sa han.

- Utspilt sin rolle

- Mindre politisk styring skaper større verdiskapning. Kvotebonus og ferskfiskbonus må i hvert fall ikke være annet enn midlertidige tiltak. Vi ønsker minst mulig restriksjoner på ombordproduksjon, sa Johnny Berfjord fra Fiskebåt.

- Pliktsystemet har utspilt sin rolle. Fiskerinæringa blir ikke ei framtidsnæring uten nødvendig omstilling, sa Berfjord og ba om at en kommisjon må se på avvikling av både leveringsplikt, bearbeidingsplikt og aktivitetsplikt, tilføyde Berfjord.

Image info:

- Vi kan ikke legge ned anlegg selv om aktivitetsplikten oppheves, sier konsernsjef i Norway Seafoods, Thomas Farstad. (arkivfoto)

Fact-box:

Trålernes forpliktelser

Deltagerloven krever at bare aktive fiskere får ha

fiskerettigheter.

Noen industriselskap har likevel dispensasjon fra kravet om å være aktiv fisker, og har fått konsesjoner for torsketråling for å kunne forsyne landanleggene sine med råstoff.

Disse konsesjonene er gitt med bestemte betingelser. Dette er betingelsene som nå er foreslått endret og fjernet.

Leveringsplikten skal sikre bestemte anlegg på bestemte steder tilførsel av råstoff fra selskapets trållere. Tilbudspunktet framkommer av forskrift om leveringsplikt for fartøy med torsketrållatillatelse, hvor det heter at eieren skal tilby fartøyets fangst i overensstemmelse med de vilkår som er fastsatt i konsesjonsvilkårene for det enkelte fartøy. Av totalt 37 torsketrållkonsesjoner som er tildelt i Norge, er 21 tildelt med leveringsplikt, og av dem er 16 disponert av industriselskap.

Bearbeidingsplikten er landanleggenes plikt til å bearbeide fisk kjøpt av trållere med leveringsplikt. Kravet er at 70 prosent av fangsten som kjøpes i henhold til leveringsplikten skal bearbeides med filétering, panering eller fritering, røyking, eller tilvirkning til tørrfisk, saltfisk eller klippfisk.

Aktivitetsplikten er selskapets plikt til å drive industriell drift på stedet, og er et selvstendig vilkår som selskapet må oppfylle. Den omtales også som industriplikt. Rederiet Havfisk ASA er det eneste som har aktivitetsplikt, som forplikter selskapet til å ha aktivitet på landanleggene i Stamsund, Melbu, Hammerfest, Kjøllefjord og Baltsfjord. Andre rederi har fått fritak fra aktivitetsplikten etter å ha inngått avtaler med kommunen aktivitetsplikten var knyttet til.

Det er et begrenset antall foretak som har fått tillatelse for torsketrållere med dispensasjon fra deltakerloven. Tre av dem er datterselskaper under Havfisk ASA, som eier Melbutrållerne. I tillegg er det Nergård AS. Trållerne til disse konsernene har leveringsplikt til egne fiskeindustriale anlegg, men også til

andre anlegg eller distrikter.

Havfisk ASA har fiskerett til mer enn hver tiende torsk i Norge. Rederiet eier blant annet også landanleggene på Melbu og i Stamsund, og leier dem ut til Norway Seafoods AS, som driver industrien.

Nergård AS har fiskerett til rundt hver tyvende torsk som fiskes i Norge, og har anlegg blant annet i Bø og på Værøy.

Trållerne med leveringsplikt har ikke noe forbud mot å levere frossen fisk i stedet for fersk. Dermed kan alle ferskfisktrållere i utgangspunktet bygges om til eller skiftes ut med frysetrållere. Men filettrållerne har behov for ferskt råstoff. Ved å legge om til en ren frysetråll kan leveringsplikten til bedrifter som bare kan ta imot fersk fisk derfor bli illusorisk.

Kilde: Nordland fylkeskommune, Fiskeridirektoratet

Fact-box:

Sjømatindustrimeldinga

Antallet norske bedrifter med filet som viktigste produksjonsform er ifølge Sintef redusert fra 100 bedrifter til 10 bedrifter med 800 årsverk siden 1970-tallet.

Driftsundersøkelsen for fiskeindustrien viser at filetindustrien bare har hatt positivt resultat i to av de siste 12 årene, ca. 0,3 % inntjening i 2012.

Stortingsmeldinga En konkurransekraftig sjømatindustri tar for seg både kvitfiskeindustri, oppdrett og pelagisk (sild og lodde).

Dette er noen av hovedpunktene:

Fjerne forbud mot ombordproduksjon for torsketrållere uten leveringsplikt

Regionalisere leveringsplikten for industrieide trållere til fylker i stedet for lokalsamfunn.

Fjerne bearbeidingsplikten for industrielle trålere.

Opprette en kommisjon for å se på kompensasjon ved å avvikle aktivitetsplikten.

Opprettholde fiskesalgslagenes enerett til førstehåndsomsetning av fisk, men skape en mer balansert markedsplass for villfisk.

Modernisere salgslagsloven. Det innebærer blant annet å fra ta salgslagene eneretten til å fastsette minstepris på fisk. Fiskeriministeren vil også at partene skal finne løsninger for pris og omsetningsform i fellesskap.

Åkt satsing på forskning og innovasjon.

Videre forbedring av markedsadgang.

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/vbbrKaHV>

Skeptisk til kvotebonus for elsjarker

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 01.02.2016 21:00

Arne Fenstad

Norges eneste elsjarkfisker tok med fiskeriministeren på tur for å fiske kvoter. Elsjarken Karoline summer som et kjøleskap på tur i tromsøsundet. Den grønmalte båten er vasket skinnende ren for storfint besøk. - Dette var spesielt.

Jeg klarer ikke kjøre elbil engang. Jeg er glad i amerikanske biler, jeg, sier fiskeriminister Per Sandberg (Frp).

I tillegg til ministeren og hans folk, er båten lastet med forskere, båtbyggere og miljøforkjempere som prøver å få flere fiskere til å velge elektrisk båt.

Kvotebonus

- Vi trenger bedre rammebetingelser, sier skipper Bent Gabrielsen fra Karlsøy.

- På samme måte som elbiler, med skattefradrag? spør Sandberg.

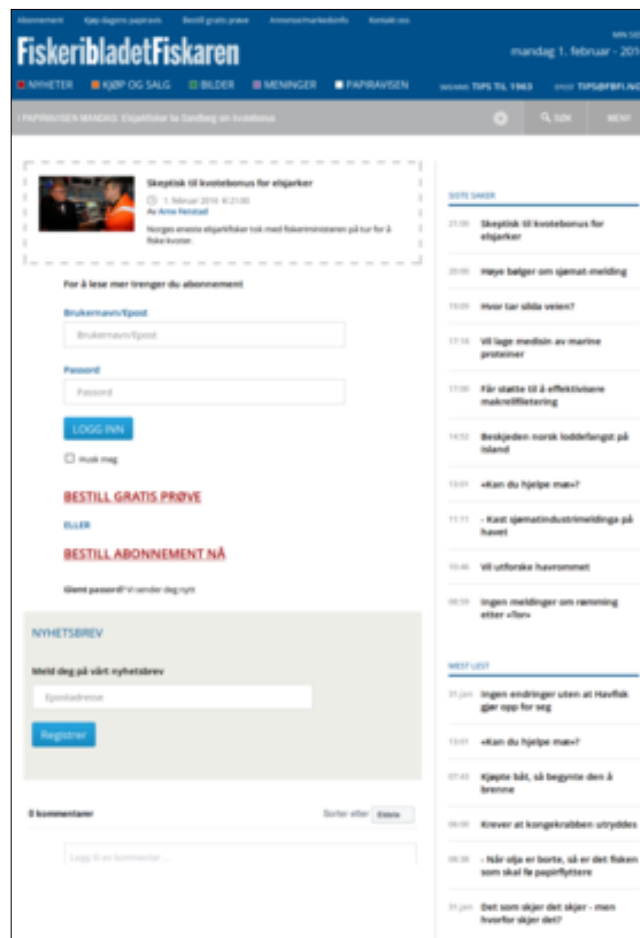
- Nei, du kan med en enkel forskriftsendring gi 50 prosent kvotebonus for de som har elektrisk båt, på samme måte som de som driver med levendelagring får kvotebonus, sier Gabrielsen.

- Aaah. Har du andre forslag? spør ministeren.

Dyr investering

En elsjark koster nesten dobbelt så mye som en vanlig sjark. Målet til båtprodusenten Selfa er at staten indirekte skal subsidiere noe av produksjonen, i form av en kvoteoppmuntring til fiskere som velger elektrisk båt. Når mange nok legger inn bestilling på båten, går produksjonskostnadene ned og elsjarken kan konkurrerer med dieselbåter. På sikt kan kvotebonusen bli mindre.

"Karoline" er den første batteridrevne sjarken som er satt i drift og ble overlevert fra Selfa i oktober 2015.

(Arkivfoto: Jon Eirik Olsen)

- Å få i gang noen slike fartøy er avgjørende for om prosjektet blir en suksess, sier Lasse Rindahl i Sintef.

Han var med på å utvikle båten og undersøker i disse dager hvor godt den fungerer.

- Det vi har sett så langt er at det er mye bedre helse-, miljø- og sikkerhetsforhold om bord i en slik båt. Trivselsmessig er den bedre. Mindre støy, eksos og vibrasjoner, sier Rindahl.

Kvoter som gjelder

Karoline har i dag to torskekvoter og et mannskap på to personer. Gabrielsen tror kvoter, ikke tilskudd, er riktig medisin for å fylle ordrebøkene til Selfa.

- For en fisker er det kvoter og kvotebonus som gjelder. Det funker for levendelagring og det kommer til å funke for elektriske båter, sier han.

Sandberg vil ikke svare på stående fot om han kommer til å gi kvotebonus til elsjarkfiskerne, men sier han forstår problemet og at han er imponert over utviklingen i næringa.

- Jeg er på læringstokt nå. Jeg er tilhenger av å finne andre måter å dele ut kvoter på. Men når du deler ut mer til noen, så tar man fra noen andre. Det er der problemet ligger, sier Sandberg.

Lønnsomt uansett

Sjarkprodusent Erik Ianssen i Selfa har tro på elektrisitetens kraft.

- Det skjer et enormt grønt skifte i maritim sektor. Insentivet for å legge om til elektrisk framdrift er stort. Selv om dieselen koster fire kroner lønner det seg å legge om. Men det lønner seg selvsagt enda mer om den koster åtte kroner. I det store og hele er dette veldig positivt, sier Ianssen.

Sandberg tror oljeprisen kommer til å normalisere seg på sikt og at de som kjøper båt tenker lengre enn dagens lave drivstoffpriser. Han vil ikke svare på om el-sjarkene trenger mer oppmuntring fra myndighetene.

Du kan lese mer om Sandbergs besøk om bord i elsjarken i dagens papirutgave av FBF1.

© Fiskeribladet Fiskaren - Login

Se webartikkelen på <http://ret.nu/lkezZ2wR>

Verdiskaping i norsk matproduksjon

FHF. 01.02.2016 12:01

FHF

Den nye SINTEF-analysen over verdiskapingen i hele norsk matproduksjon, sjø og land, foreligger nå. Det er av stor betydning at helheten i norsk matproduksjon dokumenteres.

Det er av viktig for sjømatnæringen, fordi et korrekt bilde av næringens betydning og bidrag til samfunnet er et viktig for at næringen skal få de rette rammebetingelser. Men det er og av betydning for samfunnet som helhet og for forståelsen av de forskjellige sektorens betydning og bidrag. I en diskusjon om "hva vi skal leve av etter oljen" dreier det seg om hva som skal finansiere landets velferd i fremtiden. Da er begrepet verdiskaping helt sentralt, det er verdiskapingen som sier noe om hva en sektor bidrar med for å finansiere velferden.

Dette er bakgrunnen for at FHF forespurte Nofima om å dokumentere og analysere hva verdiskapingen i norsk matproduksjon som helhet er. Dette er i forlengelsen av den brede verdiskapingsanalyse av sjømatnæringen som kom høsten 2015.

Rapporten har ikke overraskende alt skapt betydelig oppmerksomhet. Her foreligger rapporten, den er særdeles lett tilgjengelig, og derved et nyttig verktøy for aktører i næringen og andre som søker korrekt innsikt i hva norsk matproduksjon er.

Du finner informasjon om prosjektet og selve rapporten.

Del: 01 februar 2016 FHF

© FHF

Se webartikkelen på <http://ret.nu/SgAhWcqc>

Verdiskaping i norsk matproduksjon

Den nye SINTEF-analysen over verdiskapingen i hele norsk matproduksjon, sjø og land, foreligger nå.

Det er av stor betydning at helheten i norsk matproduksjon dokumenteres. Det er av viktig for sjømatnæringen, fordi et korrekt bilde av næringens betydning og bidrag til samfunnet er et viktig for at næringen skal få de rette rammebetingelser. Men det er og av betydning for samfunnet som helhet og for forståelsen av de forskjellige sektorens betydning og bidrag.

I en diskusjon om "hva vi skal leve av etter oljen" dreier det seg om hva som skal finansiere landets velferd i fremtiden. Da er begrepet verdiskaping helt sentralt, det er verdiskapingen som sier noe om hva en sektor bidrar med for å finansiere velferden.

Dette er bakgrunnen for at FHF forespurte Nofima om å dokumentere og analysere hva verdiskapingen i norsk matproduksjon som helhet er. Dette er i forlengelsen av den brede verdiskapingsanalyse av sjømatnæringen som kom høsten 2015.

Rapporten har ikke overraskende alt skapt betydelig oppmerksomhet. Her foreligger rapporten, den er særdeles lett tilgjengelig, og derved et nyttig verktøy for aktører i næringen og andre som søker korrekt innsikt i hva norsk matproduksjon er.

Du finner informasjon om prosjektet og selve rapporten her.

01 februar 2016

Del: 01 februar 2016 FHF

Trål og filét i pluss

Bladet Vesterålen. 01.02.2016 09:49

Tor Johannes Jensen torjo@blv.no - 76110950

HADSEL: Summen av Røkkes trålerdrift og filétproduksjon gir stødige positive tall i regnskapet. Men inntjeninga har ikke vært til å hoppe i taket for.

Førrige mandag besøkte Aps nestleder Trond Giske, fiskeripolitisk talskvinne Ingrid Heggø og fylkesrådsleder Thomas Norvoll Norway Seafoods på Melbu, sammen med ordfører i Hadsel Siv Dagny Aasvik.

Etter møtet med ledelse og tillitsvalgte slo Ap-toppene fast at de ikke aksepterer isolerte påstander om at fiskeindustrien ikke tjener penger.

- Slik vi definerer det, er denne virksomheten lønnsom, sa Norvoll i Bladet Vesterålens tirsdagsutgave.

Faktasjekken

Bladet Vesterålen har gjort en faktasjekk av lønnsomheten i den samlede virksomheten som omfatter Norway Seafoods Group AS og Havfisk ASA.

Minus på land

I 2014 hadde Norway Seafoods Group AS et årsunderskudd på 72 millioner kroner. Året før gikk det med 46 millioner i minus, og i 2012 med 70 millioner i underskudd igjen, og før det henholdsvis 30 millioner i underskudd og 2 millioner kroner i overskudd.

Pluss på havet

De samme årene hadde trålerrederiet Havfisk ASA, årsresultat på henholdsvis 195 millioner kroner, -73 millioner, 61 millioner kroner, 47 millioner og 46 millioner. Det er Havfisk ASA disponerer trålkonsesjonene knyttet til blant annet Melbu, og eier dessuten selve filétanleggene blant annet på Melbu.

Positiv sum

Trål og filét i pluss

Av TOR JOHANNES JENSEN TORJO@BLV.NO - 76110950

01. Februar 2016, kl. 09:49

HADSEL: Summen av Røkkes trålerdrift og filétproduksjon gir stødige positive tall i regnskapet. Men inntjeninga har ikke vært til å hoppe i taket for.

DEL Førrige mandag besøkte Aps nestleder Trond Giske, fiskeripolitisk talskvinne Ingrid Heggø og fylkesrådsleder Thomas Norvoll Norway Seafoods på Melbu, sammen med ordfører i Hadsel Siv Dagny Aasvik.

Etter møtet med ledelse og tillitsvalgte slo Ap-toppene fast at de ikke aksepterer isolerte påstander om at fiskeindustrien ikke tjener penger.

- Slik vi definerer det, er denne virksomheten lønnsom, sa Norvoll i Bladet Vesterålens tirsdagsutgave.

Faktasjekken

Bladet Vesterålen har gjort en faktasjekk av lønnsomheten i den samlede virksomheten som omfatter Norway Seafoods Group AS og Havfisk ASA.

STRATEGI- OG FORRETNINGS-UTVIKLER

Ser man resultatene mot hverandre, blir nettoen et overskudd på 123 millioner kroner i 2014, underskudd på 119 millioner i 2013, underskudd på 9 millioner i 2012, overskudd på 17 millioner i 2011 og 48 millioner i overskudd i 2010.

Summen av nettoresultater for hav- og landsida gjennom disse årene er altså 60 millioner kroner. Målt i forhold til ei samlet omsetning på 5,95 milliarder kroner i de to selskapene gjennom femårsperioden, gir det ikke noen voldsom margin, men summen er like fullt positiv.

Driftsmarginen

Ser man bare på driftsresultatene i de to selskapene gjennom de samme fem årene, ser det ikke verre ut. Havfisk ASA har hatt et samlet driftsoverskudd på 122 millioner i perioden, og Norway Seafoods har hatt et

driftsunderskudd på 33 millioner. Netto driftsresultat for de to selskapene under ett var dermed 89 millioner i pluss gjennom de fem årene, eller 17,5 millioner kroner årlig fra 2010 til 2014.

Driftsmarginen på 1,47 prosent er ikke mye å skryte av, men underskudd var det ikke.

Det finnes ikke lenger egne tall for Norway Seafoods Melbu. Regnskapstallene for Norway Seafoods omfatter dermed ni anlegg i Norge og tre i Danmark.

Klippfisk og tørrfisk

Sammenligner man med klippfiskindustrien, hadde den en driftsmargin på 3,9 prosent i gjennomsnitt for de fem årene fra 2007 til 2011. Tørrfiskbransjen lå på samme nivå. Saltfiskprodusentene hadde i samme tidsrom negativ driftsmargin med -1,94 prosent. Og filétindustrien som helhet sneik seg på plussida med 0,4 i driftsmargin, alt ifølge driftsundersøkelsen Nofima publiserte i 2013. Det er de ferskeste tallene for industrien vi har fått tak i.

- Relevant oppsett

- Det er absolutt relevant å se regnskapene i sammenheng i og med at Havfisk sine trålerkonsesjoner er knyttet til de enkelte Aker anleggene med leveringsplikt som Norway Seafood leier til sin produksjon, understreker professor ved Norges Fiskerihøgskole, Torbjørn Trondsen, overfor Bladet Vesterålen.

Utredningen fra Sjømatindustriutvalget forteller at klippfiskindustrien på Vestlandet - den mest lønnsomme delen av fiskeindustrien - i flere år har brukt råstoff fra trålere med leveringsplikt i Nord-Norge.

- Hva forteller disse tallene deg?

- At det er mer lønnsomt med den flåtestrukturen Røkke har investert i, å produsere på havet enn på land. Men det sier jo ikke noe om mulighetene for lønnsom

produksjon på land om kvotene har vært fisket billigere med andre typer fartøy.

- Hvordan vurderer du den totale driftsmarginen sett i forhold til bransjen for øvrig?

- Sammenligning av driftsmarginene er et dårlig mål og fanger ikke opp kapitalkostnader, bare salgsinntekter minus variable driftskostnader, påpeker Trondsen.

Han viser til at selskap med så store investeringer som for eksempel Havfisk må ha en betydelig større driftsmargin enn selskap med mindre investeringer, for å dekke sine investeringskostnader. Derfor vies han heller til overskudd av total kapital som et bedre mål.

Felles eier

Norway Seafoods AS er eid med 11,9 prosent av Marine Harvest ASA, og med 73,6 prosent av Aker Capital II AS - som igjen er eid med 90 prosent av Aker ASA.

Havfisk ASA er eid med 73,25 prosent av Aker Capital AS - som igjen er heleid av det Røkke-kontrollerte Aker ASA.

Og i Aker ASA er det Røkke-eide The Resource Group TRG AS den helt dominerende eieren.

Image info:

Joda, summen av resultatene hos Røkkes filetindustri i Norway Seafoods og trålerdrift i Havfisk ASA er lønnsom. Men ikke veldig. (Arkivfoto: Iver Jensen)

© Bladet Vesterålen

Se webartikkelen på <http://ret.nu/RzLDORg3>

0,04 liter diesel per kg fisk

🌐 Kyst og Fjord. 01.02.2016 08:32. Oppdatert 11:02

Elsjarken med lovende fangstrate i forhold til energiforbruk. Elsjarken bruker halvparten så mye diesel per kilo fisk som tilsvarende båter.

Tweet

Fiskeri- og Havbruksnæringens Forskningsfond FHF, kan rapportere om lovende resultater etter første driftsmåned med elsjarken Caroline.

- Etter 30 dagers drift har fartøyet en fangst på 58 tonn og et dieselforbruk på 2.300 liter. Dette gir et forbruk på 0,04 liter diesel per kilo fangst som er mindre enn halvparten av normalt forbruk for kystflåten, skriver FHF på sine hjemmesider.

Vil teste ut bølgelading FHF bidrar med dokumentasjon i elsjarkprosjektet, og vil i et annet prosjekt se på hvordan bidrag fra sol, vind og fartøyets bevegelser kan bidra til å lade batteriene til sjøs. SINTEF er prosjektleder og den langsiktige målsettingen med elsjark-satsingen er tilnærmet nullutslipp i kystfiskeflåten. Resultatene vil kunne bidra til at norske produsenter av denne type fartøy, fremdriftssystemer og deksutrustning vil forbedre sin markedsposisjon, skriver FHF.

© Kyst og Fjord

Se webartikkelen på <http://ret.nu/bf56kM5w>

The screenshot shows the homepage of the website 'KYST OG FJORD'. At the top, there is a banner for 'Selg fisk gjennom oss - til best betalende importør i Europa!' with the logo 'nfa.no' and 'NORWEGIAN FISH AUCTION'. Below the banner is the website title 'KYST OG FJORD' and a search bar. The main content area features a large article titled '0,04 liter diesel per kg fisk' with a sub-headline 'Elsjarken med lovende fangstrate i forhold til energiforbruk.' The article includes a photograph of a green fishing vessel. To the right of the main article, there are several smaller advertisements and news snippets, including one for 'FISKERIHODDSTADEN' and another for 'MOLTECH'. The bottom of the page contains various partner logos such as 'Skipsdieselspesialist', 'LAVINTECH', 'BOSCH', and 'Nord Spisemiddelhandel'.

Her diskuteres kvotebonus for elsjarkfiskere

Fiskeribladet Fiskaren. 01.02.2016. Side: 4

Norges eneste elsjarkfisker tok med fiskeriministeren på båt tur for å få mer kvoter. Arne Fenstad Tromsø Elsjarken «Karoline» summer som et kjøleskap på tur i tromsøsundet. Den grønmalte båten er vasket skinnende ren for storfint besøk.

- Dette var spesielt. Jeg klarer ikke kjøre elbil engang. Jeg er glad i amerikanske biler, jeg, sier fiskeriminister Per Sandberg (Frp).

I tillegg til ministeren og hans folk, er båten lastet med forskere, båtbyggere og miljøforkjempere som prøver å få flere fiskere til å velge elektrisk båt.

Kvotebonus

- Vi trenger bedre rammebetingelser, sier skipper Bent Gabrielsen fra Karlsøy.

- På samme måte som elbiler, med skattefradrag? spør Sandberg.

- Nei, du kan med en enkel forskriftsendring gi 50 prosent kvotebonus for de som har elektrisk båt, på samme måte som de som driver med levendelagring får kvotebonus, sier Gabrielsen.

- Aaah. Har du andre forslag? spør ministeren.

Produksjonskostnad

En elsjark koster nesten dobbelt så mye som en vanlig sjark. Målet til båtprodusenten Selfa er at staten indirekte skal subsidiere noe av produksjonen, i form av en kvoteoppmuntring til fiskere som velger elektrisk båt. Når mange nok legger inn bestilling på båten, går produksjonskostnadene ned og elsjarken kan konkurrerer med dieselbåter. På sikt kan kvotebonusen bli mindre.

- Å få igang noen slike fartøy er avgjørende for om prosjektet blir en suksess, sier Lasse Rindahl i Sintef.

4 NYHETER

MANDAG 1. FEBRUAR 2016 FISKERIBLADET FISKAREN

ELFOLK: Bent Gabrielsen og Lasse Rindahl (i midten bak) diskuterer elektrisitet.

Her diskuteres kvotebonus for elsjarkfiskere

MILJØ

Norges eneste elsjarkfisker tok med fiskeriministeren på båt tur for å få mer kvoter.

Arne Fenstad

har elektrisk båt, på samme måte som de som driver med levendelagring for kvotebonus, sier Gabrielsen.

«Aah. Har du andre forslag?» spør ministeren.

Produksjonskostnad

En elsjark koster nesten dobbelt så mye som en vanlig sjark. Målet til båtprodusenten Selfa er at staten indirekte skal subsidiere noe av produksjonen, i form av en kvoteoppmuntring til fiskere som velger elektrisk båt. Når mange nok legger inn bestilling på båten, går produksjonskostnadene ned og elsjarken kan konkurrerer med dieselbåter. På sikt kan kvotebonusen bli mindre.

«Å få igang noen slike fartøy er avgjørende for om prosjektet blir en suksess, sier Lasse Rindahl i Sintef.

Han var med på å utvikle båten og undersøker i disse dager hvor godt den fungerer.

FAKTA: «KAROLINE»

«Det vi har sett så langt er at det er mye bedre helse-, miljø- og sikkerhetsforhold om bord i en slik båt. Trivselsmessig er den bedre. Mindre støy, eksos og vibrasjoner», sier Rindahl.

Kvoter som gjelder

«Karoline» har i dag to torsk kvoter og et mannskap på to personer. Gabrielsen tror kvoter ikke tilskudd er viktig medisin for å fylle ordrebøkene til Selfa.

«For en fisker er det kvoter og kvotebonus som gjelder. Det funker for levendelagring og det kommer til å funke for elektriske båter, sier han.

Sandberg vil ikke svare på stående fot om han kommer til å gi kvotebonus til elsjarkfiskerne, men sier han fortsatt problem og at han er imponert over utviklingen i næringslivet.

«Jeg er på læringsstadiet nå. Jeg er tillegger at å finne andre måter å dele ut kvoter på. Men når du deler ut mer til noen, så tar man fra noen andre. Det er det problemet ligger, sier Sandberg.

Dårlig insentiv

Båten legger om kursen og reiser sørover mot havnen i Tromsø sentrum. Batterimåleren viser om lag seks prosent mindre kapasitet enn da turen startet.

Drivstoffutgiftene utgjør om lag 20 prosent av kostnadene for den dieseldrevne fiskeribåten. Men den rekordlave drivstoffprisen forpluster seg også i dieselprisene. Ragnar Nystøyl i Kontani analyserer en av de som spår at 2018 kommer til å bli et godt år for fiskeriflotten. Han forventer fiskeriprisene, kvotene og drivstoffprisen og mener de lave drivstoffprisene i seg selv vil gi fåten gode marginer. Men rekordlave drivstoffpriser stimulerer ikke til å legge om til elektrisk motor.

Lansomt uansett

Sjarkprodusent Erik Ianssen i Selfa har likvelvnet tro på elektrisitetens kraft.

«Det skjer et enormt stort skifte i maritim sektor. Investert for å legge om til elektrisk framdrift er stort. Selv om dieselen koster fire kroner lønner det seg å legge om. Men det lønner seg selvsagt enda mer om den koster lite kroner.

I det store og hele er dette veldig positivt, sier Ianssen. Sandberg tror oljeprisen kommer til å normalisere seg på sikt og at de som kjøper båt tenker lenger enn dagen har drivstoffpriser. Han vil ikke svare på om et sjarkene trenger mer oppmuntring fra myndighetene.

Utvikling

El-sjarken er et symbol på en utvikling miljøvernere ønsker

Han var med på å utvikle båten og undersøker i disse dager hvor godt den fungerer.

- Det vi har sett så langt er at det er mye bedre helse-, miljø- og sikkerhetsforhold om bord i en slik båt. Trivselsmessig er den bedre. Mindre støy, eksos og vibrasjoner, sier Rindahl.

Kvoter som gjelder

«Karoline» har i dag to torsk kvoter og et mannskap på to personer. Gabrielsen tror kvoter, ikke tilskudd, er riktig medisin for å fylle ordrebøkene til Selfa.

- For en fisker er det kvoter og kvotebonus som gjelder. Det funker for levendelagring og det kommer til å funke for elektriske båter, sier han.

Sandberg vil ikke svare på stående fot om han kommer til å gi kvotebonus til elsjarkfiskerne, men sier

han forstår problemet og at han er imponert over utviklingen i næringa.

- Jeg er på læringstokt nå. Jeg er tilhenger av å finne andre måter å dele ut kvoter på. Men når du deler ut mer til noen, så tar man fra noen andre. Det er der problemet ligger, sier Sandberg.

Dårlig insentiv

Båten legger om kursen og retter snuten tilbake mot havna i Tromsø sentrum. Batterimåleren viser om lag seks prosent mindre kapasitet enn da turen startet.

Drivstoffutgiftene utgjør om lag 20 prosent av kostnadene for den dieseldrevne fiskeflåten. Men den rekordlave råoljeprisen forplanter seg også i dieselpriene. Ragnar Nystøyl i Kontali analyse er en av de som spår at 2016 kommer til å bli et godt år for fiskeflåten. Han sammenligner fiskeprisene, kvotene og drivstoffprisene og mener de lave drivstoffprisene i seg selv vil gi flåten gode marginer.

Men rekordlave drivstoffpriser stimulerer ikke til å legge om til elektrisk motor.

Lønnsomt uansett

Sjarkprodusent Erik Ianssen i Selfa har likevel tro på elektrisitetens kraft.

- Det skjer et enormt grønt skifte i maritim sektor. Insentivet for å legge om til elektrisk framdrift er stort. Selv om dieselen koster fire kroner lønner det seg å legge om. Men det lønner seg selvsagt enda mer om den koster åtte kroner. I det store og hele er dette veldig positivt, sier Ianssen.

Sandberg tror oljeprisen kommer til å normalisere seg på sikt og at de som kjøper båt tenker lengre enn dagens lave drivstoffpriser. Han vil ikke svare på om el-sjarkene trenger mer oppmuntring fra myndighetene.

Utvikling

El-sjarken er et symbol på en utvikling miljøvernerne ønsker i fiskerinæringa. Batteriteknologien begrenser fortsatt hvor langt båten kan gå og hvor lenge den kan være på sjøen, men en økende interesse for elbiler driver batteriteknologien framover. I framtiden blir trolig begrensningene mindre. Rindahl utelukker ikke at de kommer til å forske på elektrisk framdrift også for større fartøy.

- Men vi tar disse båtene først. Det finnes større båter med elektrisk drift, blant annet ferger, men det er greit å se på disse sjarkene som fisker med passive redskaper først, sier han.

- Kommer dere til å foreslå kvotebonus for el-sjarkfiskere?

- Jeg er veldig positiv til å stimulere slik teknologi, og å få til ordninger som avlaster risikoen ved å bygge slike båter. Det kan godt hende at en kvotebonus kan være et interessant forslag, sier Rindahl.

Elektriker

Det er fortsatt godt med batterikapasitet igjen når «Karoline» legger til kai og skipperen går i land.

- Kjenner du andre som tenker på å kjøpe elektrisk båt?

- Det er mange som har tenkt, men det er også mange som er skeptisk. Det folk er mest usikker på er hvor mye det koster å vedlikeholde. Og så kan man ikke bare være motormann om bord. Man må ha litt av kunnskapen til en elektriker også, sier Gabrielsen.

arne.fenstad@fbfi.no

Mobil: 930 58 868

Skeptisk: Fiskeriminister Per Sandberg (t.v) er skeptisk til Bent Gabrielsens forslag om kvotebonus for elsjarkfiskere.

ALLE FOTO: ARNE FENSTAD

VED KAI: Bent Gabrielsen foran elsjarken sin.

FOLKSOMT: Det ble folksomt ombord på «Karoline» da fiskeriminister Per Sandberg besøkte elsjarken.

GRAF: Utviklingen i drivstoffprisene for fiskeflåten i Bergen og Tromsø fram til i dag. KILDE: KONTALI
ANALYSE Elfolk: Bent Gabrielsen og Lasse Rindahl (i midten bak) diskuterer elektrisitet. Fiskerdatter: Elsjarken er oppkalt etter Karoline (t.v.) som er lærling på båten «Skulbaren» og datteren til Bent Gabrielsen (t.h).

@text2

© Fiskeribladet Fiskaren

Les hele nyheten på <http://ret.nu/ZMyfjG8a>

Ingen endringer uten at Havfisk gjør opp for seg

Fiskeribladet Fiskaren - Login. 31.01.2016 17:16

Hvorfor skulle jeg ha interesse av å gjøre Røkke rikere? spør fiskeriminister Per Sandberg. KRONIKK Etter en drøy måned som fiskeriminister er mine forventninger til sjømatnæringen store. Her er det muligheter, mange muligheter!

Jeg har brukt mye av mine første uker til å reise og besøke ulike deler av næringen langs kysten, snakke med fiskere, oppdrettere og produsenter, med organisasjoner og etater. Bare siste uke har jeg fartet fra Lisboa i Portugal, via Tromsø til Båtsfjord i Finnmark. Det inntrykket som fester seg aller sterkest er at det ligger et enormt potensiale i denne næringen.

Det jeg hører når jeg møter folk på kaia og i produksjonshallen står i sterk kontrast med noe av det jeg leser i aviser og på Facebook. Der er det en håndfull mennesker som utelukkende er negative og som snakker næringa ned. Vi må ikke la disse kreftene få råde og ødelegge for omdømmet til næringa.

For det jeg møter er en næring som er fremoverlente og engasjerte og som ikke nøler med å gi meg gode innspill til hvordan vi myndigheter kan bidra til økt produksjon og aktivitet. I Båtsfjord er de overbevist om at de skal klare å flytte foredling i Kina tilbake til Norge.

Ja, det er utfordringer. Det er de også klare på i Båtsfjord. I flesteparten av årets måneder er det mest lønnsomt å sende fisken ubearbeidet ut av landet. Men de har altså troen på at innovasjon og investeringer i ny teknologi kan komme til å snu dette bildet.

For en ting er helt klart. Skal vi ha foredling i Norge må den være lønnsom. Økt produksjon og sikre arbeidsplasser er målet med regjeringens forslag i stortingsmeldingen som nå ligger til behandling i Stortinget.

Ønsket om å endre på leverings- og aktivitetsplikten handler ikke om å gjøre Røkke rikere. Hvorfor skulle jeg ha interesse av det? Derimot handler det om å øke den totale verdiskapingen i sjømatnæringen. Vi skal ha

gode og sikre arbeidsplasser, og mer fisk på bordet både her hjemme og i alle land vi eksporterer til.

Og la meg rydde en misforståelse av veien. Jeg skal ikke fjerne leveringsplikten, det har jeg aldri sagt. Røkkes og andre trålere med leveringsvilkår skal fortsatt ha plikt til å tilby fisk til fiskeindustrien.

Så må det skilles mellom leveringsplikt og aktivitetsplikt. I dag er det bare Havfisk ASA, selskapet til Kjell Inge Røkke, som har en slik aktivitetsplikt, og den gjelder seks industrianlegg i Nordland og Finnmark. La det være helt klart; regjeringen har ikke foreslått å oppheve Havfisk sine forpliktelser. Men vi mener det kan være grunn til å se på om det er bedre måter å sikre aktivitet på.

Derfor har vi foreslått at det settes ned en kommisjon som ser på alternativer til hvordan lokalsamfunnene kan komme bedre ut av det, enn med dagens

aktivitetsplikt. Og la det være helt klart, det blir ikke endringer uten at Havfisk gjør opp for seg.

Se webartikkelen på <http://ret.nu/wWQRhxmX>

Da disse pliktene ble innført, var målet å bidra til en lønnsom fiskeindustri som sikrer bosetting og arbeid i kystdistriktene. Å etablere en arbeidsintensiv industri i Nord-Norge framsto som en god idé på femtitallet. Men i dagens globale arbeidsmarked må Norge konkurrere med lønnsnivået i Polen eller Kina.

Da må vi våge å tenke nytt. Kanskje ligger løsningen i automatisering slik de nå legger opp til i Båtsfjord. Teknologien har tatt noen kvantesprang som lover og regler ikke har holdt følge med.

Norge trenger å utvikle nye framtidsrettede og lønnsomme arbeidsplasser. Jeg er overbevist om at mye veksten vil komme i de blå næringene. Det er politiske motsetninger om hvordan vi best kommer dit. Men da jeg møtte ordføreren i Båtsfjord, som representerer Arbeiderpartiet, var vi hjertens enige om en ting: Politikernes oppgave er å legge til rette for at næringslivet kan vokse, ikke å drive næringsvirksomhet.

For er det en ting jeg har lært meg på disse ukene, så er det at potensialet er stort. Forskerne på Havforskninga og Nofima har sist uke fortalt meg at snøkrabben kan bli like stor som dagens makrellfiske. Om de får rett i sine prognoser kan snøkrabben bli vår nest største art etter torsken innen ti år! Det er fortsatt mye å hente på bedre utnyttelse av restavfallet. Og sist, men ikke minst, er det et uoppdaget univers av ukjente arter i havet. Det står mer og mer klart framfor meg at dette er en kunnskapsnæring der samarbeid mellom forskning og aktører bare blir viktigere.

Mye har skjedd i Norge siden femtitallet. Vi har blitt en stor fiskerinasjon som eksporterer mer fisk i dag enn besteforeldrene våre kunne drømme om. Bare i fjor eksporterte Norge fisk og sjømat for 74,5 milliarder kroner, og satte dermed en ny rekord. Det er en rekord vi skal slå i årene som kommer.